

J.Ormiański/.XVI,może wcześniejszy.pergamin.105x 80 mm.s.484⁶,w tym 10 niezapis. opr.sk.

Brak karty tytuł. Psalterz orm.z modlitwami wyjętymi z brewiarza.

Początek rkp.S.2.v.II/uminowana postać Dawida siedzącego na tronie grającego na cytrze,złotem nakładane.

^x ^d ^v ^t
eorhurts amparspāc

^z hawabacelo^c i Kiri-
w^u ^luth^u ^u ⁿ. ^vasnakan
rba^u ^ganem k^eez Hajr
d ^u ^gew anmah...
ajn aradzoc hawi-

Poz. 83 ?

...
[ena^y/n^v] ^vas^an^u] k^o, sire-
arawelkⁿ zam^a ^e ^u ⁱ ⁿ.
ka^tmin ^u ^o ^o ^o ^o

e oraz inicjały

s.3°,473-479s,483-484⁶ s.

kwowym skórzanym.

i trzeba dokładniej

był opisany ani wzmian-

Spis opisywania

J.ormiański.1597-1603 r.pergamin. 145 x 105 mm. s.6,67/4, opr.sk,

Brak karty tytuł.

Zborek hymnów brewiarzowych orm. *przez Der Arisdagesi w sanschins klasztorze w Armenii*

Początek S.1 r. Jerkecek wortikh Sijowni Jerk nor i dznuntjan wor
Djan:khanzi wor dzynaw zanzamagn i Hore dzynialn
ajsor dzynaw hamul arxante: dukh erhnutajan awa-
(tua)

S.659 r. (Dedykacja) Park hamakoytanpażanali Jew miasnagan surp
Jerrututhjan Hor Jew Wortwo. Krecaw szaruna aswadzaszunçz
dari staraganç. Seramp syrpasser gronawori Jew kagheçgasz
arkçzabedi Der Arisdagesi dzyniac gronawori. I tran
Manrususisi bergna hanked mezkarkoy Jew i kerahrçzag uehdi.
Samahin weracajneloy i tran surp aswadzaszins Jew hrappa-
par gathoghigè surp adzaris, Jew aswadzyngal surp nszanis
i thwaganutjan hajzjan dumari 1046., i hajrabadutjan Der
Sarkis Gathoghigosi. Jew araznortuthjamp surp uehdi Der
Parsegh Jebisgobosi. Art Jes hedins i dznunt segegheçh
Jew anarks amenajni, Howannes bidag anun wartabedi, i dzynyn-
tene snial Jew warzjal. I tran surp Aswadzaszini sanahnu
Jedu krel zsa horegnpor wortwojn ims Dre Arisdagesi szner-
hazart Jew dzardakrczi. Hiszadag ~~XXXXXXXXXXXX~~hokwe imoy...

88 puz
9001000100
= 1001
(559) = 107

S.661r. ...twagan hajoc 1046(1537) wor knac Jerusalem Jew i
darnaln jeciperri zawiosgel szaragnoç Jew Khrisçosi
park hawidjans hawidentia .amèn.

H.S.

Koniec.670 s.v. twagan hajoc 1052(1603) wor szaragnoç heridarar
Ighars kaghakh. Der ghazar/ azad jecjanowerin ar Aswadz.
woch[?] i jur dznochachtamèn.

Rekopolis doşè zuzyty: jest ładnie illuminowany (Inicjały
przebrane w postacie świętych) oraz pisany kilkoma tuszami (kołorami)

Oprawa skórzana w doşè dobrym stanie.

Na początku 6s.niezapis.i przy końcu 4 s. niezaps.

Be dedykaciã jest jeszcze dodany hymn, tórem rekp. koñczy się.

Powyzszy rekopolis nie byl ani opisany ani wzmiankowany.

J. ormiański, pol. łac. papier. 1693-1784 r. 320 X 205 mm. K. 4, 258., 5, 12 kart
w tym 4 K. niezapis. Opr. papier.

Brak karty tytuł.

Akta zaręczynowe i małżeńskie ze spisem posagów. od 1693 r-1784 r
parafii św wbrz. orm. -katol. w Stanisławowie.

Początek rkp. K. 1 r. Gamök jew woghörmutjamp jehew sznörhawor sun
 Pan Hagopin Bogdani wortwujn jew jehew aospes: Jegn pan Chaczigecyn
 Pan Anuamb Pan Agopin ew xandrae zhan kopsay wasi
 Pan Natharin Worme Jeli kseroz Rozajin zor Pan Agopsza hea sireli
 szanwadzujs jew peregamac je hawnecan jew ehosdacan dal sireli
 tusdr zRužan Pan Hagopin Astuzdy orhnutjamp (i najrabedutjan) Jergo-
 dasan Innöwendiösin, Archjebisgobosütjan Djan Der Wartana, i Awa-
 kerecutjan Ser Simaon Chaczadur Zachnowicz, i wojtutjan Pan Kaspar
 Tumanianc jew Jergodasan tadaworac twaganin 1142 pędwari 6 orn
 giragi.

K. 1 v. Krecaw Ztinislaw twaganin 1142 pędwari 6

Koniec rkp. 258 K. r. D. Nikoghajos Chaczigenc noer haxug geramp.

Nowe foliowanie. Zle zszyte, prawie sie rozlatuje, Oprawa papier.
in folio. 4 K. początek niezapis. i ost. 258 K. v.

Pismo kilku rak. Pisane są też niektóre po łacinie i polsku.
Powyższe akta spisywał notariusz sądu orm. w obecności sędziów
stron i świadków.

Powyższy rekopis nie jest opisany.

Wiele
 (całkowicie nieadmiara krotnie notatka) wcale orna, x rokiem
 76, 78, 80, 82, 84...
 2, 5, 7, 9, 13, 15, 17, 18, 20, 26, 27, 28, 29, 30, 31...

J. ormiański. w. XVII-XVIII. papier. 155 x 95 mm. K. 3, 266, 4, w tym 7 niezapis
Pismo kilku ręk, Opr. sk. z klamerkami (70) A. 15

Brak karty tytuł. ^{cy}Donacuje (Rubrycella orm.),

Początek Rkp. K. 1 r. ^{idę do kty b/}Donacuje .24] ^{cy}Tegdemperi ^{cy}Dzrakaluje ^{de}Dzynyntjan
^{te}Djarn' ^ymeroy ^{tj}Hisusi ^rKrisdosi: ^{iw/ b/}Ohnutjan] ^xpe. ^{de}uracna-cir, ^{de}araczin
^{t/}dunn ^{k/}jerics ^{k/}ergni. ^(koniec)lw. ^{b/ t/}pskr ^{dj/}zankak ^{c/}ma ^{y/}hacicucanin. ^{de}Omn ^{de}ps

Koniec: Rkp. K. 266 r. ....hp. ^{b/ t/}Am] ^{dj/}te. ^{c/}Cyndzag ^{y/}ajsör, ^{y/}khäroz: ^{b/}Surp ^{ta/}zAswawadzintm,
^{2/ k/}agh[öthkh]: ^{g/}Yngal ; ^{g/}jerken ~~XXXXXX~~ ^{de}szetan ^{t/}lini ^{de}Thapör
^{b/ t/}Syrputjampn ^{g/}jerk ^AOw ^Aparawor. ^pamēn.

Na wstępnej kartce napisane: ^{y/}Przewiezione ^{p/}przez] ^{p/}P. Redla
z Ukrainy 1875 r.

Nowe foliowanie. Kart niezapis. 3 K. początkowych, 4 K. końcowe.
Pisane kursywa kilku rękoma, atramentem czarnym i czerwonym.
Oprawa skórzana.
Rekopis nigdzie nie był opisany, tylko figurował „Rekopis
ormiański”.

J. ormiański. 1730 r. papier. 145 x 95 mm. K. 5, S. 1-718, 23-714, (ex. drukow.)
w tym niezapis. K. 3., 8.2., Pismo kilku rak. (24/15-)

opr. sk. na deseczki

Karta tytułowa

Początek rkp. K. 1 r. ~~XXXXXXXXXXXX~~

Zamieszacutjan Asdwaszajin Baszdaman hasarag
krecaw i Stanisławow Hami Djarn 1730 Jew Hajoc 1179

Hunisi 9.

Brewiarz ormiański napisany w Stanisławowie 9 czerwca 1730 r.

I. K. 2v. Sonacuje Hajoc ughaparac (Rubryceli)

Donacujes ajs szaratrecaw ysa garki daregutjan...

S. 1r. Sonacuje IT (24) Tegdemperi
Dzrakaluje Dzynyntjan Djarn mero Hisusi Khrisdosi

II. S. 125 r. Zamergutjan Asdwaszajin Baszdaman. (Horae diurnae).

Hanun HOr Jew Wortwoy Jew Hekwajn-syrpe. Hajr mer...

S. 265 r. ... pyreja zmez i huan hawldenice Jew kez gark hawidjans. amen.

III. S. 268 r. [Khaswadzk] Saghmosac (Collectio Psalmorum).

I galkici Dzynyntjan Djarn mero Hisusi Khrisdosi
Iexes zaherew i werajkehman wortpes zcoch, zi coghe hergir.

S. 372 v. ... pari amenecun vor arnen zna Jew Xorhnutjan naa hawidjans

IV. S. 373 r. Gark badaraki. Hanun HOr.... (Kanon Mszy św).

S. 416 v. .... i lujs hawldenagan genac Jew khez parkh ajm...

V. S. 421 r. Yed Madteosi (4 ewangelije)

Kirk Dzynyntjan Hisusi Khrisdosi Wortwoy Tawti Wortwoy...

S. 666 v. .... yete jedes Jew zpër Jew zajs incz asac cyna (reszta strony
zaklejona obrazkiem.

VI. S. 667 r. Zbiór hymnów brewiarzowych.

Ildoni Tylpacutjan Djarn mero Hisusi Khrisdosi..

Na tym konczy siekpis:

S. 713 v. ... Jew noka arjal danjin zHisus w. zor inczHowh. kreci kreci. 663

VII. K. P. r. (Hymnarium brewiarzowe)

Kanon medzi Jew hraszapar Dzynyntjan diruhwoy Gusin i Howagimay
Jew Hannajë. Jerkecek wortik siowni....

Koniec części drukowanej bez zakończenia, ostatnia strona uszkodzona
Anunk ewazic szaraganac... Egoraz, Gagordz, Cham...

S. 23 r. Asdwaszajin ehoran lusoy...

S. 24 v. zandanelin siez i Markanti jeparz zna amenajn orh... bez konca

Stare foliowanie dobre. K. 1v.-2r., 5 v. niezapis. S. 121-122, 417-419,
Brak S. 123-124, 419-420,, w części druk. z podu pomyłki introligatora
zele sa ułożone stronie, niczego niebrak.?

Pismo kilku rak, atramentem czarnym i czerwonym.

Oprawa skórzana, pozostałe znaki po klamerkach met. Przednia okładka
z deseczki.

Powyższy rękopis był pokrótce opisany w Katalogu rkp.
Biblioteki U. J. Wisłockiego.

Zbiór prakutian mago or zantanelia...

J. ormiański. papier, 156 x 100 mm. K. 3, s. 26, w tym niezapis. K. 3 i S. 10.
opr. polsk. (wzrost 3)

Brak karty tytuł. ^{J/} ^{oy/} ^{y/} ^{Ugh} ^{aparae} Rubrycella ormiańska.

Początek. ^{k/} ^{J/} ^{oy/} ^{y/} ^{Ugh} ^{aparae} S. 1 r. ^{Ugh} ^{aparae} .

^{oy/} ^{y/} ^{Ugh} ^{aparae} Dōnacujc: ajs szaratēcaw...

^{1/} ^{J/} ^{oy/} ^{y/} ^{Ugh} ^{aparae} S. 8 r. ^{Ugh} ^{aparae} 24 ^{kt/} ^{6/} ^{g/} ^{oy/} ^{c/} ^{dg/} ^{J/} ^{aparae} Tēgdemperi. X Džrakaluje Džynyntjan Džarn mery

^{Ugh} ^{aparae} Hisusi Khrisōsi. I kiszerajun zamun asu orhnescuk. → ?

^x ^{Ugh} ^{aparae} Urahacir ^{Ugh} ^{aparae} tūnn eris kēni, ew p'ok' r zankakk'n hōtēcucianis.

^{2/} ^{J/} ^{oy/} ^{y/} ^{Ugh} ^{aparae} Koniec rkp. S. 16 v. (brak zakończenia) ... ^{Ugh} ^{aparae} jēw jerguc jēgharcn ^{Ugh} ^{aparae} Serģja jēw...

Stare foliowanie. Niezapis. .3 na początku p̄ S. 17 -26.1

Oprawiono 1935 r. Dawne okładki pap. wprowadzono na ^{Ugh} ^{aparae} na

końcu rękopisu. Oprawa polsk. skórkowa.

Pisane ³ czerwonym i ² czarnym atramentem.

Powyższy rękopis był tylko wzmiankowany w Katalogu rękopisów biblioteki Uniwersytetu Jagiell. Wisłockiego jako rękopis ormiański.

J. ormiański. 1685 r. 20 x 16 cm. K. 3, 64, X, w tym 3 niezapis. papier.

Opr. półpł. współczesna.

Bez karty tytuł. Traktat teologiczny o sakramentach św.

Początek rkp. K. 2 v. Oznia der Aschwaz jew azoznja z panu im i parin.

K. 3 r. Haghaks surp chorhrtoc ar hasara.

Araczin wiżzagapanutjun Te zinč s Chorhrt. Jew etje

masanc pażganay. Araczin chyntirk.

K. 9 v. Ex libris Reverendissimi Deodati Borkowski viri Leopoliensis

K. 10 r. Haghaks jurakančiuroy surp chorhrtoc Jegeshecow

Szaragarkial i garkē Tbeadinaewoc Gēhēmēs a[s]awadżapan wartabede. Wiżzagapanutjun jergert

Koniec rkp. K. 64 v. ... chyntrel ow i nmanē liner umn šnorhescē i wera

arkelman bsagin jurjanē jew babn lseli ararjal zehyntrowadzn

noca. Jew ajn pawē haghaks jōtn surp chorhrtoc gadarecaw

i tiw hārpjōc 1134 amis: hunisi 15.

Ar pars jew badiw amenasurp Jerrortutjan.

W tym traktacie nie wspomina się o sakramencie kapłaństwa.

Stare foliowanie dobre. Niezapis. K. 1-2 i ostatnia.

Pisane czarnym tuszem.

Oprawa półpłóciana współczesna.

Niniejszy rękopis jest wzmiankowany w Katalogu rękopisów

B. U. J. Wisłockiego jako rękopis treści liturgiczno-teologicznej.

na k. 1 czytelnik: ... (K. 2-3) ... w góry ... armiejska kronska

Handwritten notes in the bottom left corner, including numbers like 10, 26, 44, 42, 41, 49, 48, 47, 46, 45, 44, 43, 42, 41, 40, 39, 38, 37, 36, 35, 34, 33, 32, 31, 30, 29, 28, 27, 26, 25, 24, 23, 22, 21, 20, 19, 18, 17, 16, 15, 14, 13, 12, 11, 10, 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1.

Handwritten notes in the bottom right corner, including the word 'tican' and other illegible characters.

J. ormiański. w. XVIII. 28 x 22 cm. K. 2, 20, 17, w tym 19 niezapis. papier.
Opr. pól sk.

Brak karty tytuł. Officium divinum za zmarłych oraz Kanon Mszy Sw.
za zmarłych w obrz. orm.

(Officium div. tłumaczone z łc).

Początek rkp. 1 K. r. Zamerkutjan wasn nynczeceloc

Hrawira:

Tnakaworin, worum amenekjan ejan, jegajk jersyrbakescuk.

Tnakaworin, worum amenekjan ejan, jegajk jersyrbakescuk.

Sagmos 94: Cynazascuk i Der, agnagescuk ar Asdwaltz. ... 1? kayk

K. 6 r. Hankicen i chachagutjan Amen. (koniec) (pórkiet mer.)

K. 7 r. Gark Baðaraki wasn nynczeceloc

Kahanajn baðrasajal kay araezi seghanajn, jew ararjal...

Koniec rkp. K. 20 r. Agnotyk. Krisdos Worti Astuszoy anochagal ...

Hajr mer wor bergins, woczczajn kez...

Zhankisa hawidenagan sznorhla n[oc]a der, jew lajs mszaj/n-
- wienawor lusaworescē zhokis n[oc]a. Hankicen i chachagut-
tjan. Amen.

1 wo No foliowane. K. 2 na początku i 17 na końcu niezapis.

Opr. półskórzanna.

Luźne kartki z rytuału orm. XVIII w. 205 x 105 mm.

K. 1 r. Gark czur orhneloy i Hajdnutjan djarjn. (bez końca)

K. 9 v. Antimagay zorutjanę anhartczeli hręszdajn zorutjanę ar lejial.

Powyższy rękopis nigdzie jeszcze nie wspomniany.

[!] - kkn

J. ormiański. papier. 160 x 105 mm . s. 20², 22¹⁵, 22²⁵, w tym 44⁷ s. niezapis.
opr. sk. pismo dwu rak.

Brak karty tytułowej Brewiarz ormiański do codziennego użytku.

Początek rkp. S. 1. r. *Der fetēzšrtuns im panas, peran im ferkescē zōrh
hnutjuns ko. Der fetē zšrtuns im panas peran im ferkescē
zōrhnutjuns ko.*

*Orhniał hamakojew miasnaganapananeli surp Jerrortutjun
Hajr jew worti jew Hoki surp, ajzm jew miszd jew hawidjans
hawidenic, amēn.*

Der zi pazum jeghen neghiczk im jew pazumk harian ...

S. 88 r. *Majr surp skhanczeli lusuyn, wor zAsawaten amēnaju hawidenic horowajni kum grečer, jew cynthutjun aszcharhi...*

~~XXXXXXXXXX~~ S. 215 r. *Zhankisd kiszēris chachanuthjamb ancučanel. hawadōw i djañē chynrescuk. Zhreszdag; Zkhwutjun;
Zsyrpdy [Chaci]. Jew jews. Zancins. Woehormiac mer [e]r.*

S. 222 r. *Jew kez wajele parkh iszchanutjun jew badiw,
ajzm jew miszd jew hawidjans hawidenic amen.*

Orhniał per mer Hisua. hajrmer wor hergins.

Stare foliowanie dobre. Niezapis. S 1-20 na początki, 2-24 na koncu.

Pismo dwu rak kursywą, czarnym atramentem.

Oprawa skórzana.

Powyższy rękopis nigdzie nie był opisany.

dalšie karty nie zapisane (konystic)!

J. ormiański. XVII-XVIII w. papier. rkp. na rolce 435 x 6 cm. Pudefko okr.

Brak tytułu.

Rekopolis ormiański traktujący o wroźbiarstwie.

Brak początku i zakończenia.

Początek rkp. Ania, wosgum, tujaj chazim, kabhim lugs, erubiar aha, ahlan, tu-

ekum, wočz wachē i kuwpimirtunn Źuzujs aštudzoj, Howhannēs

Frinčzīs gujs.]

Jew ajlkir čzi wacheen u wočz krun jew wočz tatun Źuzujs Aš-
guazoj, howhannēs. Sajdan, witan, ōlsil, Mamril, saēghil, zarb
zreghazag.

Koniec rkp. Jegar hani pantē zanenim kohanamk zanwanē kumē.

Jew kez sbasen artykn minčzew Nadusces.

Został podklejony, niektóre litery na rogach, trudno odczytać.

Jest zachowany w pudełeczku okrągłym starszym, to pudełeczko
zaś jest schowane w nowym, tekturnym większym pudełku masywnym.

Powyższy rękopis nigdzie nie był opisany.

... [ajr[a]yis aštucio]y youhānnēsī otā [2] han i...

zwrócić uwagę na jak
krośka

ujść do
wzrostu

J. ormiański. w. XVI-XVII. s. 462. papier, 16 x 11 cm. opr. skórzana.

Brak karty tytuł.

Słownik ormiański oraz w dodatku przepisy apostołów i doktorów Kościoła dla kapłanów, dotyczące udzielania sakramentów, zwłaszcza ślubu.

I. Początek rkp. S. 1. r. Park' jera' jec' voc'

Alam' jera' ir' kam' k'us' sam' jera' ir' marm'rial, sam'
jera' ir' karmir, kam' jera' kre'

Słownik wyrazów hebrajskich używanych w jez. orm. s. 1-169.

S. 69 r. kahanayn, wor' z'kenuj' z'ad'as'adanac' d'ad'ad'agn, wor'
er' anunn' h'ad'nut'jan' j'ew' l'z'ist'mar'nut'jan'.

II. S. 71 r. - 338 v. Słownik wyrazów ormiańskich używanych w poezji, ułożony na wzór 'homerowych' wierszy.

S. 71 r. As' park' j'en' k'ert' h'oz'az'ank' z'az'apoy' homera'zan

d'ad'ic' v'as'p' zi' k'ert' h'oz'agan' arhes'ak'na' c'p'ap'ap'era'

ank'na' c'p'ap'ow' marin...

As'wad'az'an- As'wad'az'ar', As'wad'az'ar'ial. As'wad'az'az'or

As'wad'az'ah'ra'st', As'wad'az'ask'anc', as'wad'az'a' h'rahan. [k'am]

s. 338 v. Or'nia'ial' ~~xxxx~~ e' amenas'ur' j'err'ort'ut'jan' j'ew' mi' as'wa'

l'ut'jan' Hor' j'ew' wort'woy' j'ew' Ho'w'w'gn' syr'oc', am'en.

III. S. 339 - 385: Słownik synonimów ormiańskich

S. 339 r. Han'tes' pan'aste'nd'zac' pas'adan'ap'ar' s'orog'il' nora' var'

z'ic'na', s'ags' par'e' k'ep'ez'uz'g'.

As'wad'az'an- as'wad'az'ask'anc' - as'wad'az'az'ac' - as'wad'az'as'er'

as'wad'az'az'aw'az'eluc'z'.

.. 385 r. V'z'ant'el- j'ere'el- e'har'e'ap'el'.

Dodatek: Przepisy apostołów i Doktorów Kościoła dla kapłanów, dotyczące udzielania sakramentów, zwłaszcza ślubu s. 387 - 452.

S. 387 r. Banon'k' syr'oc' ar'ke'loc' (j'ew' h'ar'ra'p'ed'jan' j'ew' var'as'ad'ac'..

Bar'de' wor' lini' pes'ac'un' 15' dar'woy' j'ew' hars'n' 12' dar'woy'....

S. 449 v. Gn'ik' mangann' zi' cz'ik' ch'dir

S. 70, 386, 450, 452 (niezapis).

Stare foliowanie dobre. Papier wygląda XVI-XVII, ponieważ po-

siada znak wodny: kotwice.

Pisany kursywą, atramentem czarnym i czerwonym.

Oprawa skórzana z XVII w.

Niniejszy rękopis należał do zbioru arcybpa Józefa Teodorowicza i został opisany pod tą samą sygnaturą jako "Miscellanea" w II-im zeszy-

nr 499. ministerstwo, które ma znać tych ksiąg oim,
np. (w polsku, bo samkowice niechaj być) :

k'abanay mekni i krojē. c. c. 2.

k'ahani^{ay} kroj, 2.

k'ahani^{ay} ci. c. c. cē. ke. kē.

12

J. oryżinalni, m. 1818, papier. 365 x 465 mm. s. 1, 564, 1 str. 18.

Brak karty tytułowej.

Patazaganatoye: Nazwa armeński zawierający Proprium.

Роск. ркп. № 304. Patazaganatoye

Xisnakaon Kiraka n.

Bakasi ja: Hec en park n/a/x/a/ i p'ante/na/ kua sprazn
ew zmesayoi/jati/na/ dices i w/a/x/a/ n/a/x/a/. Hecesar Ter na orkir
key ew d'afucag' sgerutina yakova. Pakeni Arakalajn i Philipoc/w/oc t, n/x/t
ajn e ntercuaes. Aysuhetew ekbayrk ia urax lark i T/a/x.....

Koniec rkp. s. 304 v. .... ew s'afjix zarina n/a/x/a/, ac unikzkosna yangina
Or ute zmarin ia ew mpe zarina ia, uni zkosna ywiflanakans, ew en yaxucis
zawy yawita yetawa.

Na walejonej karcie 1818 na tylniej okładce jest napis:

Okładines Xedzroan A, atna/caban huyakan nterc.

B. K. V. A. H. H. H.

(Augustyn Chmielecki, ksiądz or
armieński)

Wskazano stare rękopisy. Pisano szorstym i szarym papierem w dwóch kolumnach
Orama okładzina, ozłota, wytkaczona. Na tylnej okładce znak wytkaczony w postaci
H A.

Rkp. ten należał do zbiorów Czajkowskiego.

Opisano go krótko, nie w pełni, w jęzuku ormiańskim, w II tomie liwna
ta za rękopisów Biblioteki Z. A. im. Szewczenki w r. 1948; por. też krótki
opis takiegoż rkp. ze zbiorów Czajkowskiego na s. 107 n. F. Naclera Rapport
sur une mission scientifique en Galicie et en Bukovine (1927; Annales des
Etudes Arméniennes, t. VII).

J. ormiański. w. XVIII, papier. 365 x 265mm. s. 1, 304, opr. sk.

Brak karty tytułowej.

Badarakamadujc; Mszał ormiański zawierający Proprium.

Pocz. rkp. I s. r. Badarak naduzkij

Hisnagaçn Girage A.

Sagmos et: Medz jen parkh norā i pyrğutjan kum yzparis jew zmedzwajeloxutjan tices i warajnorā. Hazecar Der ynt jergir koytar- eucer zkerutjan zazkis. Boghos arakelocn i Pilibedwoç thyghtbujn yntercwawats. Aysuhedew jehyarkh im uraeh leruka i Der.....

Koniec rkp. s. 304 v.

... jew arpeçikh zariun jaxxmxmē norā, woçz unikh zeksans hancins. Wor ude yzmarmin im jew ymbē zriun im, uni zeksans nawidenagans, jew jes naruciç yzna nawurn jednum.

Na wklejonej karcie na ostatnijszx tylniej okładce jest napis:

Okosdinos Ehotorjan Aswawdzapan najagan ynterc.

O. S. W. A. + H. M. H. (Augustyn Ehotorjan ormiański teolog.)

Dobre stare foliowanie. Pisane w dwóch kolumnach czerwonym i czarnym atramentem.

Oprawa skórzana czarna wytłaczana, na tylnej okładce widoczny znak wytłoczony w owalu M A.

Powyższy rękopis należał do zbiorów Czołowskiego.

Jest też krótko opisany bezwzmianki o j. orm. w II tomie inwentarza rękopisów biblioteki Z. N. i. Ossolińskich w 1948 r.

179
Dssol. 12. 192 / I

J. Grajański, inc., w. XVIII., papier, 17x12 cm., s. 6, 258, ^{awa} pr. tekst. ^{uwrza}

Brak karty tytułowej.

Słownik ormiańsko-łaciński.

Peczątek rkp. s. i r. A. Agab, i, n. - Avagus

Agarak, i, n. - Agax

Agaw, n, c. - Cervus

0
s. 230 v.

Arhanjt, i, va, / - Lams. Benedictio.

Arōreç - Cambula /

Botel / bez odpowiednika łac. /

Stare użycie foliowania. S. i 6, 231 258 nie zapisano.

Pisano czarnym atramentem.

~~Opisano tekstem.~~

Rkp. ten należał do zbioru księstwa Józefa Teodorowicza. Wykazano go pod tą samą sygnaturą w II zeszycie "Ze skarbcza kultury" z r. 1952, wydany przez Z. N. i. G. Galickich.

J.ormiański, łac., w. XVIII. papier. 17 x 12 cm. s. 258, opr. tekt.

Brak ^{r/} karty tytuł.

Słownik ormiańsko-łaciński

Początek rkp. s. 1r. A

Akah^g-i, n. Avarus

Akarag^g-i, i, n. Ager

Akraw-u. k. - Corvus

S. 230 v. Orhnuth^gun - ^Llaus, Benedictio.

Orōroç - Lunabula

Octel

[bez odpowiednika łac.]

Stare foliowanie dobre. S. 1 - 6, 231 - 258 niezapis.

Pisane czarnym atramentem.

Oprawa tekturowa.

Niniejszy rękopis należał do zbioru arcybpa Józefa Teodorowicza
^{Wzruszenie o nim}
i został opisany pod tą samą sygnaturą w II-im zeszycie "Ze
Skarbcza Kultury" z r. 1952 wyd. przez Z.N.im. Ossolińskich.

J. Orłowski, w. XVIII, papier, 8, 175x120 mm, s. 175, 514.

Pisano ręką; drobne kursywa. Sprawa składowa.

Brak karty tytułowej i zakończenia. Na początku dodane łaciński opis treści.

Zamergation bawiarz orłowski.

1. Rubryka; początek, s. 1 r.: *Asiak tarograc; koniec, s. 66 v.: Kanzi tarogira*
niat nchanj-e.

2. Wykaz świętych; początek, s. 67 r.: *Tank s/x/b/e/o skni Kuyntutean; koniec, s.*
81 r.: a/escacuscē ew/ h/aa/b/aaē. Auzer na mawarinos.

3. Bawiarz do użytku codziennego (*Horwa diurna*); początek, s. 83 r.: *Manarazer*
śakan n zamascutean n st zamanki; koniec, s. 177 r.: Verc kumararaska
nin.

4. Proptius z hymnami, s. 1 514 (od święt Bożego Narodzenia do Wielkiej Soboty
włącznie); początek, s. 1 r.: *Zamascuti, un/k yatukk st zamanki; koniec, s. 514*
v.: ...ew kekacis i d na i tuc ew i gikxixx gisa, ri/

Pisano atramentem czarnym i czerwonym.

Kop ten wymienione w III tomie Inwentarza rękopisów Biblioteki Z. N. Ia. Osse
lińskich w r. 1952 pod tą samą sygnaturą.

J.ormiański.w.XVIII.pap.8. 175 x 120 mm.s.178,514.
Pismo (drobna kursywa) jędnęj ręki. Opr.sk.

na powstanie dedany
ale jest to...
masy!

Brak karty tytułowej i zakończenia.

Zamerkutjan- Brewiarz ormiański

1. Rubrycella s.1-66;

Początek rkp.1r. Aghosag daretkroc

Koniec:s.66v.Kanzi daretkirn Kh.miszá naganéz é.

2. Wykaz Świętych:s.67- 81;

Początek s.67r. Dónk' syrjoc zgni nasanutjan.

Koniec s.81r. medzacuscetjew Hamparci: Ajsör ynt anarmnoc.

3. Brewiarz do codziennego użytku (Horae diurnae) s.83 -177;

Początek s.83r. Hanabazotaganyn zamasaçutjanyn ysá zamanagi.

Koniec s.177 r. werez hanabazotaganin.

4. Prorium z hymnami s.1- 514 (odświąt Bożego Narodzenia do Wielkiej Soboty włącznie)

Początek s.1r. zamasaçutjan' hadugki ysá zamanagi

Koniec s.514 v. jew chogascis i kma i awé jew kiszeri

Pisano atramentem czerwonym i czarnym

Oprawa skórzana.

Powyższy rękopis jest opisany w III tomie Inwentarza rękopisów Biblioteki Z.N.i.Ossol w 1952r pod tą samą sygnaturą "Ze skarbcza kultury"

1. Rubrycella armena	0.
2. Index fastorum arm.	0.
3. Brevarium scriptum	0.
Pracee: In Vigilia Nativitatis Sarrini	1
" " Nativitate	2-1 21
" Festa revelatorum u. Trion regum	69
Secunda die	77
Tertia die	82
Quartade	86
Quinta die	90

J. Orłowski, w. XVII, papier. 220 x 170 mm. s. 732, 1. cz. brak 157 s., zaindeksowane od s. 17 do 174. Oprawa skórzana.

Brak karty tytułowej.

Wzrost Orłowski do użytku codziennego (Нормы дневные).

Początek skr., s. 1 r.: Т/а/х оте хитнас ім ранах беран ім аргасей зоркна /t/i/wns/ кав.

Koniec skr., s. 730 v. i 731 r.: ...zacz i parjutone ew yalaszajm wlangie marec, or arjakica es kapalec, pargenatu wlasneciu, auser haysamab sorozuwajm arja kea ew zia zbeklamocis i kapalec mahu i kean s yawitonic.

Stare, dobre foliowanie.

Inicjały i pierwsze zdania goni in kolenickich cyklicznie atramentem szarawym i inne pisane szarym.

Skr. należał do zbioru archiwu J. T. Odrowskiego. Wykazano go pod tą samą sygnaturą w zeszycie II "Ze zakresu kultury" (1952), wydany przez Z. N. Ia. Orłowa i innych.

ormiański 17-174

19

J.ormiański.w.XVII.Papier. 220 x 170 mm. s.732, w tym brak 157, s.Opr.sk.

Brak karty tytułowej.

Brewiarz ormiański do codziennego użytku (Horae diurnae)

Początek S.1r. ^r ²² ^l ^l ^g ^[t] ⁱ ^{am} ^{ko}
Djē jetē šrtuns im panas peran im jekescē zōrhnu kōy.
~~tjune ko.~~10
1:734
Koniec S.731v. ^d ^k ^p ^p ^g ^t ^y ^y ^b ^c ^{cy} ^o ^y
zmez i porčutenē jēw hamenajn wdankic meroc, wo/area -
kičxt jēs gabeloc, parkewadu amenecun, ajsōr hajcmamp dzeranwujn
^j ^k ^e ^b ^t ^k ^p ^{ke} ^z ^y ^t
aragja jēw zis zpazmameghys i gabanac mahu i gjanšyn hawidenic.

Papier. Jedna karta ochronna: brak s.17- 174.

Stare foliowanie dobre.

Inicjały i pierwsze zdania godzin kanonicznych wykonane czerwonym tuszem, inne pisane czarnym atramentem.

Oprawa skórzana. Rkp.należał do zbioru arcybpa Józefa Teodorowicza

442
Powyższy rękopis został ^{wzmiankowy} opisany pod własną sygnaturą w zesz.II-im
zr.1952 Ze skarbca Kultury wyd.przez Z.N.im.Ossolińskich.

J.ormiański. 1783 r.Papier. 215 x 180 mm. s.168, w tym 4 s.niezapis.
Opr. p/pł.

Karta tytułowa hasaragoren goctecjal Jerkaran
zomans norabes szaragial. Jerks kistera noy zamun, szaragans,
mesetis, few sochin nymans nami Djarn 1783. .... parunakot.....

tj. Zeszyt zwyczajnie nazwany śpiewnikiem ormiańskim, zawierający
hymny brewiarzowe, antyfony i im podobne. ułożony w r.P.1783.

Początek:

S. 1r. Hymny brewiarzowe: s.1r- 71r i 72v-126v.

I. S.1r. Wralcumn yomanc Jerkoc szaraganac, mesetiac, work i szaraga-
noci few zamarkki nywazkky ydanin.

Koniec s.126v. Aw. Matheosi: Najziam tnosjal yz zoskowr[is] Jerk
Aswade anesh anzmanach; w tekście tylko przedzielone, bez c.d.]

II. Litanie i różne pieśni przetłumaczone z łacińskiego s.127r.-163r.

Początek. S.127r. Litania k zanazank ysa zama nagi aselik:

Litania y ugnaks amenasurp anyann [Isusi]:

Koniec s.163 r. Nowimp Hisusiw Krisosiw deramp merow. amen.

Stare foliowanie dobre. Papier. Niezapis. strony od 164-168.
modlitwy polskie.

Pisane kursywą i atramentem czerwonym i czarnym.

Oprawa półpłócienna z XIX w.

Rkp. należał do zbioru arcybpa Józefa Teodorowicza.

Powyższy rękopis został opisany w pod tą samą sygnaturą
w II-im zeszycie "Ze Skarba Kultury" z r.1952 wyd.przez
Z.N.im.Oseolińskich

J. Orłowski, r. 1783; papier. 215 x 180 mm, n. 2, s. 166, 2, w tym 4 s. nie zapisane.
Oprawa półpiękna, w. XIX.

Karta tytułowa: Tetr łacarakoren koceseal ergaran zomus nerupes saratpeseal
erge giseraundy zama, sarakona, ^dweredie ew sasin mone.... p...rakak...
nermaranute/an/ Banin 1783 tjj: "Zeszyt gnyssajnie naukowy śpiewników za
wierajacy.... hyny brewiarzowe, antyfony... i im podobne... w roku Pańskim
/desi.: w roku wcielenia się Słowa / 1783"

Początek, s. 1 r.: Veralcum esano ergae sarakanao, ^cweredee, erk i sarakanawi ew
zama gcki n wazk g tania.

I. Hyny brewiarzowe: s. 1 71 i 72 v. 126 w.

Koniec, s. 126 v.: ...Aw/etaran, ^{r. r.}ke/it/esi/: Yanyan talsal xzeze, vurd/, Erg
A/stus/c anea ane, ^{r. r.}anek/w talsie tyko p...talene, kea niaga nalsce
g^a/.

II. Litania i różno pieśni przetranskowane z 26 ciny: s. 127 r. 163 r.

Początek, s. 127 r.: Litaniayk zamagan st zama gcki anek. Litaniay yalaga
anek, ^{r. r.}ur, b aneom Yiswi.

Koniec, s. 163 r.: ...Newide Yiswiw Kristosie tarane adray, kach.

Od końca s. 163 do s. 167 napisane medlitwy polskie.

Stare, usere foliowanie.

Kuczywa, pisane s... i cz...
¹²⁶¹

Rep. należał do zbioru arcybisk. J. Teodorowicza. Wydatkowane go pod tą samą sy
gnaturą w zeszycie II "Ze skarbcza kultury" (1952), wydany przez Z. A. 15. 881
i 1/2 kich.

J. orniański; r. 1798; papier. 195 x 155 mm, s. 556. Oprawa skórzana.

Karta tytułowa: *Wgazan parunakoi eric greanc. Orac arajina... erkrord... ar
roran... Yami Tarna RCE / 1798, i Leopelis ; na adwrocie jej: "...sarakane
yuiags terunakan tonic, ergk sw litanisayk... sw ayis sarakane. Gressal jarok
Varasni Ark H.*

Spisownik obejmujący trzy części: hymny brewiarzowe na uroczystości Pańskie,
różne pieśni i litanie oraz medytwy i inne hymny brewiarzowe na inne dni. Pi-
sany we Lwowie r. P. 1798, ręką arcybpa Władysława Humaniusa.

Początek, s. 1 r.: *Sirga arajin. Yuiags ergoc terunakanac tonic.*

I. Hymny brewiarzowe na uroczystości Pańskie, s. 1-91.

S. 91 r.: *Awart ergoc gisernynac.*

II. Różne pieśni i litanie wraz z medytacjami, tłumaczone z łaciny.

S. 93 v.: *Sirga erkrord. Xorua parunakin ergk sw litanisayk, handerj nie
tiwk zanazank.*

S. 299 r.: *Awart grgin erkrord.*

III. Hymny brewiarzowe na inne dni, s. 300-554.

S. 300 v.: *Sirga sz 3. / Xorua parunakin sarakank pazwak, erk oc gtanie
n / 1 / adenayna sarakyn / meci.*

S. 530 r.: *...awstenc zolow rdani n zoz prkenc.*

S. 538 r.: *Cucak Wolax aye asteni. (Spis treści)*

S. 544 r.: *(koniec episu: treści, a potem:) Meskascek haxaxakk (hymny
erwiarzowe ku czci Matki Boskiej).*

S. 546 r.: *Yawur ykynak (sekwencja ze zwariych).*

S. 548 r.: *...sw zhangist yaraj snorheay, azen.*

S. 550 r.: *Zkez Aystua/c govzak (Te Deum po orniańsku).*

S. 551 r.: *...i pars hamarvil.*

S. 552 r.: *...i teni srboyn Kayedanski X/a/st/a/v/ano/li. Aysar i pazawer
teni key hrcakak (hymn ku czci św. Kajetana).*

S. 554 r.: *...sw snorhad pacycarut/aaa/b varsal zdun ekekeci, yegnu/tiwn/.*

Stare, dobre kolowanie. S. 555-556 nie zapisane.
Pisano czarnym i czerwonym atramentem.

(1952).

Kop. ten wymienione pod tą samą sygnaturą w II zeszyście "Ze skarbcza kultury"

J. Orłowski; r. 1720; papier, 225 x 170 mm, s. 68. Okładka papierowa, współczesna.

Brak karty tytułowej.

Dyktando orłowski rękopiśmienne (podręczny, zawierający najważniejsze błogosławieństwa).

Początek, s. 1 r.: Karg orłowski zjura hasaraks.

Огнуйт /i/wh/ аз уану~~х~~х тора, аз азар заркин аз зарки.

Koniec, s. 66 v.: Огнуйт /wh/ аз азар Т/а/х на (brak drugiej połowy strony i brak zakończenia).

Stare, dobre rękopisy.

Pisane atramentem czarnym i czerwonym, w dwu kolumnach.

Kop. ten ułożony do zbioru rękopisów Józefa Teodorowicza. Wymieniono go pod tą samą sygnaturą w II zeszycie "Ze skarbca kultury" (1953).

J.ormiański.1708r.papier.195 x 155 mm. s.556. opr.sk.

Handwritten title: *Handwritten title: Jerkaran barunagjal szaragans haghaks derunagan donic*

Handwritten title: *Handwritten title: Jerkaran barunagjal szaragans haghaks derunagan donic*

Handwritten title: *Handwritten title: Jerkaran barunagjal szaragans haghaks derunagan donic*

Handwritten title: *Handwritten title: Jerkaran barunagjal szaragans haghaks derunagan donic*

Początek rkp. s.1r. Kirka araczin. haghaks jerkog derunaganac donic.

I. Od s.1 - 91. Hymny brewiarzowe na uroczystości Pańskie

S. 91r. Awarat jerkog woż kisherajnoc.

II. Od 92 - 299: Różne pieśni i litanie przetłumaczone z łacińskiego

S. 92v. Kirka jerkog. Horum barunagin jerkog jew litaniajk,

handere zamenajn aghotjuk zanazanok

S. 299r. Awarat krkin jerkog.

III. S. 300 - 554: Hymny brewiarzowe na inne dni.

S. 300v. Kirka jerkog. Horum barunagin szaragank pazumk, woz woż

ednin zamenajnum szaraganoci

S. 536 v. awedjac zoghowyrtjanyn zor pyrejac. yzkez.

S. 538v. Cucag polor madeni (Spis treści)

S. 544y. Mezacuscək hasaragk - hymny brewiarzowe ku czci Matki Boskiej

S. 546 v. Hawur hajnmig - sekwencja za zmarłych

548 v. jew zhankis naraczshorhjac. amēn.

S. 550v. Zkez Asawal kojnabemk - hymn Te Deum po ormiańsku

551r. ...i pars hamaryil.

S. 552v. I doni syrbujn kajetanosi chosadowano ti Aysor i parawor doni kojnabemk - hymn ku czci św. Kajetana

S. 554v. jew sznorhjac bajzar wariat zdun segeleci. nōknuthur

Papier .Stare foliowanie dobre. 2 s. niezapis. 555-556.

Pisane czerwonym i czarnym atramentem.

Oprawa skórzana.

Powyższy rękopis został opisany pod tą samą sygnaturą w II-im zeszy- cie "Ze Skarbcza Kultury" z 1952 wyd. przez Z.N.im.Ossolińskich.

Handwritten note: *Handwritten note: ...*

(pongdok taki:)

Yami Tairin..... I Leobotis...

(na adrocis :) ... greceal jerok.

J.ormiański.1720 r. Papier. 225 x 170 mm. okładka pap. s.68.

Brak karty tytułowej

Rytuał ormiański mały (podręczny, zawierający najważniejsze błogosławieństwa)

Początek rkp. s.1 r. Gark Ġrhneloy zezurn hasaragaç.
Oknu^g [w] e meż Hanvane Djaru, wor arar zergins Jew
zergir. r y a te

Koniec rkp. 66 v. Oknu^g [w] wor arar [p] [e] [r] [t] [k] eż, brak drugiej połowy strony i brak zakończenia.

Pisany w dwóch kolumnach, atramentem czerwonym i czarnym.

Stare foliowanie dobre.

Oprawa papierowa współczesna.

Niniejszy rękopis należał do zbioru arcybpa Józefa Teodorowicza

Powyższy rękopis został ^{wymieniony} opisany pod tą samą sygnaturą w II-gim zeszycie "Ze Skarbcia Kultury" z r.1952 wyd.przez Z.N.im.Ossolińskich.

J. orwiański, w. XVII XVIII; papier, 290 x 190 mm, s. 274, w tym 6 + 11 nie zapisanych
pisze dwa ręk. Sprawa skórzana.

Brak karty tytułowej.

Rytuał orwiański zwany Mastec.

I. Rytuał udzielania sakramentów, s. 1 140.

Początek, s. 1 r.: Kanon yorzaa kristonea arnen tania i turn ekeksowayn sw
asen...

S. 140 v.: ...skez zhayr sw zordai sw za/ur/b zhogid, ajza sw mist sw ya/wi
teana yawitenic, anen/.

II. Kanon mszy wraz z kilkoma załącznikami częściami na większe święta i msze fado
ne, s. 141 r. 196 v.

S. 141 r.: Kanon Her sw Opdway sw Okwayn s/r/b/s/s, anen.

S. 196 v.: ...sw arec xcar^{ar}real ice i yaru/t/1/m/ datastanac.

III. Rytuał udzielania błogosławieństw, s. 199 272.

S. 199 r.: Kanon jur s/n/r/hm/eloj yawur yartnute/an/ t/ear/n nercy Yian
si K/ristos/i.

S. 272: Cenk (Spis treści).

S. 273 mm. nie zapisane; tak samo s. 187 196.

Rytuał jest z XVII w., a kanon mszy św. z XVIII w.

Stare, dobre foliowanie. Dwa gatunki papieru. Z przodu i z tyłu po 2 karty ochron
ne. Ręk. rytuału jest iluminowany, pisany czarnym i czerwonym atramentem. Sprawa
skórzana stoczona przez szkodniki.

Ręk. ten wymienione, podając krótko treść, pod tą samą sygnaturą w II zeszycie Pz
"Ze skarbowa kultury" (1952).

J.ormiański.w.XVII-XVIII. Papier .290 x190 mm.str.276, w tym 8⁶⁺¹¹ niezap.
opr.sk. Pismo dwu rak
Brak karty tytułowej
Rytuał ormiański zwany Maszāoc.

I.S.1- 140 Rytuał do udzielania Sakramentow^u.

Początek rkp.S.1 r. ^{K/} Ganon ^{y/} horžam ^{t/ e/} krisdōnja ^{t/} arnen ^{d/} danin i ^{k/ t/} turn ^{woy} hegerhēcwan
jew asen...

S.140v....zkhez zhajr ^{y/} jew ^{d/} zorti ^{b/ z/ g/ d/} jew ^{t/} zsurp (hokit, ajžm ^{y/} jew ^{mišt} jew ^{mišt} ^{mišt}
ew ^{y/} hawidjans ^{te} hawidenic. amēn.

II.S.141r.-198v.Kanon Mszy św. wraz z kilkoma zmiennymi częściami
na większe święta i Msze żałobne.

S.141r. ^{y/} nanun ^{Hōr} jew ^{t/} hortwoy ^{y/} jew ^{t/} hokwajin ^{amēn.}

S.198v.... ^{y/} jew ^{are} horoc ^{are} zčtararjal ^{are} icē i ^{are} harut ^{are} [han] ^{are} tačasdanac.

III.S.199- 274 : Rytuał do udzielania błogosławieństw.

S.199r. ^{K/} Ganon ^{y/} jpur ^{atw} [w]hneloy ^{y/} hawur ^{y/ y/ t/ e/ t/} hajanutjan ^{t/} djarn ^{t/} meroy
^{y/} Hisusi ^{t/} Khrisdosi.

?? Koniec rkp.274s. Orhniał Der mer Hisus Khrisdos.amen.Hajr mer
wor hergins.

Na s.272 ^{K/} Čang (Spis treści)

Stare foliowanie dobre. Dwa gatunki papieru.Rytuał jest z XVIIw.
a kanon Mszy św. z XVIII w.

Rękopis rytuału iluminowany ,pisany czerwonym i czarnym atra-
mentem

Z przodu i z tyłu po dwie karty ochronne.

Od s.187- 196 niezapisane.

Oprawa skórzana stoczona przez szkodniki.

Niniejszy rękopis został ^{wywieziony} opisany pod tą samą sygnaturą w II-gim
zeszycie "Ze Skarba Kultury" z r.1952 wyd.przez Z.N.im.Ossolińskich

Treść n-go r... podano krótko.....

o 273 m.
nie zapisać!
na s.274 nie zapisać
tego cytatu!
Incl. shiki

Koniec na str. 274 tak: ... pars matucanemkē hōr ew ordwoy
ew hogoyr srboy ayžm ew mišt ew
h[awid]jans h[awid]teanc amēn

J. orniański; r. 1697; papier. 380 x 200 mm, s. 6, 428. Oprawa skórzana.

Karta tytułowa: Ciszak hrowoskian Pehosi H/A, ingerardi Kakaluyapetia carykian
hrowoskian tpaagrescał; targuapescal suxa i naukakanu barbar ywai 1697 /

1697, 15 petyrwari / i Leopolis i para mesagoyne A/stuca /

Rytuał rzymski wydany na zarządzenie papieża Pawła V, przetłumaczony na

język orniański 15 lutego 1697 r. w Leopolis na chwałę Najświętszego Świętego Kościoła Świętego.

Początek; s. III r.: Bokus Pape hingerardi ar yisatak iri wpaqayi.

S. I r.: Yelaga a, aene, c, u, ne erk i matakarazutem xerhrday pshelik
en....

Koniec, s. 426 v.: Grewaw jarok H. A. Arh, e, p, iskopos, in Lebas erkri Nayoc

tj.: Pisane ręką arcybiskupa orniańskiego na ziemi polskiej, J, ana To

blazza / Augustynowicza /.

Atramentem czerwonym pisano wielkie litery i wkładówki, wszystkie inne czarne.

Oprawa skórzana na desce, dwie klamry metalowe oraz złoczone brzoogi; na okładce
przedniej wytłoczony herb arcybiskupa.

Skp. ten należał do zbioru arcybiskupa J. zeta Teodorowicza. Wskazano go pod tą
samą sygnaturą w II tomie „Za wstępującej kultury” (1952).

J. ormiański. 1697 r. papier. XX 300 x 200 mm. s. 6, 428. opr. sk.

r/ Kata tytuł. ^p Drisaran hrōwmēagan ^k Bōhosi ^{P, e} Hinkertzi ^d Kahana ^{y, p, t, i} jabežen
^{c, y} dżakrakuni ^{n, t, p, g} hramanaw ^e dżakrecjal; ^{t, g} tarkmanecjal ^e ajżm
i haj ^{k, k} agans ^{b, b} parpar ^y nami 1697 ^t a 15 ^t pēd[rwari] i ^{p, c} Lēobōlis
i pars ^{c, g, y} meczan ^t jns ^c As ^c użdy

Rytuał rzymski wydany na zarządzenie Papieża Pawła V, przetłumaczony na język ormiański 15 lutego 1697 roku we Lwowie ^{trichoz} na chwałę najwyższego boga.

Początek: S. III r. ^{P, r} Bōhos ^d Papa ^{y, v, t, k} hinkertzi ^{p, g, y} ar ^{p, g, y} hisadag ^{p, g, y} iri ^{p, g, y} abakaji.

S. 1r. ^{y, t, g} Hahaks ^{t, k, car, e} amenēdunc ^x yorkh ^d i ^d madaganutjan ^d orhyrzoj
^p bahelik ^p jen merōrēn.

Koniec 426 v. ^G Kreçaw ^j cerōk ^{h, p, k, p} H. A. Ar ^{c, y} biskobosin ^k Lechay ^k jergri ^y Hajoc

Pisane ręką Arcybiskupa ormiańskiego na ziemi polskiej Jana Tobiasza Augustynowicza.

Pisane czerwonym atramentem Wielkie litery i wskazówki a wszystko inne czarnym.

Oprawa skórzana na desce, wytoczony herb arcybiskupi na przedniej okładce; dwie klamry metalowe oraz złoczone brzegi.

Niniejszy rękopis należał do zbioru arcybpa Józefa Teodorowicza, i został ^{opisany} opisany pod samą sygnaturą w II-im zeszycie "Ze Skarbcza Kultury" z r. 1952 wyd. przez Z.N. im. Ossolińskich.

06801.12.086, II

J. omiański; r. 1724; papier. folio, s. 2. 90. Bez oprawy.

Karta tytułowa: Orhnutiwnk zanazank st ararozute/an ekeleccwoy srnoy i pars
K/ristos/i A/stucowy meroy yam T/ear/n 1724 i Leopoldis Hogtamberi 27.

Rytuał mszy, zawierający "Hóne nógosławieństwa wedle rytu Kościoła święte
go na chwałę Chrystusa Boga naszego; 27 października 1724 we Lwowie".

Początek, s. 1 r.: Yalngg orhnutu/an/c: Orhnut/i/wn/ z/1/gihin ew mahisawyrin /'
zsa. maizawyrin/.

S. 83 r.: Gracaw jerok H. A. Arh/e/p/iskopo, si Lehac eckri Hajec. Tj.: Pi
sane ręką arcybiskupa omiańskiego na ziemi polskiej j/ana To
biasza/ Augustynowicza/.

S. 85 r.: Gucsk/spis treści/.

Koniec, s. 86 v.: Orhnuti/wn/ awazani nkrutute/an/.

S. 87-90 nie zapisane.

Stare, dobre foliowanie. Pisano atramentem czarnym i czerwonym.

Rkp. ten należał do arcybpa Józefa Teodorowicza. Wymieniono go pod tą samą
sygnaturą w II zeszycie "Ze skaroca kultury" (1952).

J.ormiański.1724 r.Papier,s.²⁺⁰98. in folio bez oprawy.

Karta tytuł.

Օրհնության անանկ արարչության շնորհակալական
հայտը և թարգմանությունը Աստուծոյ արարչական
1724 և Լեօնոլիս 27 Հոկտեմբերի .

Rytuał ormiański mały, zawierający różne bogo-
sławieństwa wedle rytu Kościoła świętego na chwałę

Chrystusa Boga naszego /27 października 1724 we Lwowie.

Początek: S.1r. Մահակս Օրհնության: Օրհնութիւնը Կրիստոսի յարմարեալ յարարչական

S.83 r. Կրեւաւ յերօճ Կ.Ա.Արքեպիսկոպոսի Լեւոնոսի յարարչական

Pisane ręką Arcybiskupa ormiańskiego na polskiej
ziemi Jana Tobiasza Augustynowicza.

S.85 r. Կուսակ - (spis treści)

S.86 v. Օրհնության արարչական արարչական

Koniec →

Pisane czerwonym i czarnym atramentem.

Od 87 - 90 s. niezapisane.

Bez oprawy i folio. Dobre stare foliowanie..

Niniejszy rękopis należał do zbioru arcybpa Józefa Teodorowicza
i został ^{wymieniony} opisany pod tą samą sygnaturą w II-im zeszycie
"Ze Skarbcza Kultury" r.1952 wyd.przez Z.N.im.Ossolińskich

J. oraiński; r. 1696; papier. 310 x 295 mm, s. 20, 556. Oprawa skórzana.

Karta tytułowa: Kahanayapétakan krocakana Kłemensi / tj. VIII / oroiu na x
w ayzaik Urpanosi / cyro / rda cayrakunio Kahanayapétac heitnakut, ee
an/en arporjoccal, karganoccal ayza i karkakan harbar yai nebarani
te/an / ^{RO} / 1696 / oroiu pet / rwar / 4 i Leopoldis i para mesa
goyna Astucoy.

Pontyfikal rzymski wysany na zarządzenie papieży Kłemensa VIII i Urbana
VIII i przeisłony na język oraiński "roku wcielenia Słowa 1696 4 lutego
we Lwowie na większą chwałę boga".

Paczętek, s. XIII r.: Kłemensi VIII oroiu kacucuma yadage kahanayapetakanta
tpaan.

S. 1 r.: Kahanayapétakanin waa oraijin. Yadage hastateleac ka drosaelaac.

Koniec; s. 560 rx: Gracaw jerek H. A. Arch/e/p/iskeres / i Lohac arkri Mayoc. Tj.: Pi
sane ręką arcybiskupa oraińskiego na ziemi polskiej J. ana Tobiasza /
Augustynowicza /.

S. 1 10, 561 566 nie zapisane.

Stano, dobre foliowanie. Pisano stramentem czarnym i czerwonym. Na przedniej o
kładce skórzanej oprawy wytłoczony herb arcybiskupi; dwie klauzy metalowe i
złoczone brzegi.

Rkp. ten należał do zbioru arcybpa Józefa Teodorowicza. Wymieniono go pod tą
samą sygnaturą w II tomie "Ze skarbca kultury" (1952).

J. ormiański. 1696 r. papier. 310 x 295 mm s. 20, 566. opr. sk.

Karta tytuł. Kahana^{y/p/t/k} jabe^tagan^k hro^kymagan^{kt} Klemensi VIII-er^dfortin^y
nach^r jew ajzmig^k Urbanosi VIII-er^dfortin^d sta^cra^{y/g}ku^gnie^g
Kahana^{y/p/t} jabe^tag^k he^thina^kgut^k amp^enar^e por^jce^ecial. Tyark^gman^g
cial^e ajzm^k i haj^kagan^k par^bpar^b nami nermarmnut^e [an] Panin^B
1696^t ped^prwari^p 4 i L^co^{goy}olis i pars^t med^tzaka^cjs^t As^tud^czo^y.

Pontyfikał rzymski wydany w zarządzenie papieża
Klemensa VIII i Urbana VIII i na język ormiański
przetłumaczony Roku Wcielenia Słowa 1696 4 lutego
we Lwowie na chwałę najwyższego Boga.

Początek: XIII s. r. Klemensi VIII-erforti gacucum^{y/t/g} naghaks^k ka-
hana^{y/p/t/k} jabe^taganin^{t/p} dybman.

S. 1r. Kahana jabeaganin masn araczin.
yghaks hasadellac gam kroszmellac

Koniec: S .560 krecaw serok^G H. A. Arke^hlisgobosi^k Lehac^k Jerzri^y Hajoc^y.

Pisane ręką Arcybiskupa ormiańskiego na ziemi polskiej
J.A. (Jana Tobiasza ~~Arystynowicz~~ Augustynowicza.)

Pisane czerwonym i czarnym atramentem.

Od S. II- XII, 561-566 niezapisane. Dobre stare foliowanie

Oprawa skórzana, na przedniej okładce wytoczony herb arcybiskupi:
dwie klamry metalowe oraz brzegi złoczone.

Niniejszy rękopis należał do zbioru arcybpa Józefa Teodorowicza,
i został opisany pod samą sygnaturą w II-gim zeszycie "Ze Skarba
Kultury" z r. 1952 wyd. przez Z.N.im. Ossolińskich..

J. orciański; r. 1757; papier. 355 x 220 mm, s. 274, z tym 33 nie zapisano.

Karta tytułowa: Mstetec Haryec układowe hramannu garypyscari sw. andziagatney
t/eax/n Jakannu Tabiay Awkustynowici Arkiiepiskopowi Leopolskemu Haryec
skłagoczi sw. kargawoczi i Leopolia ywai team. 1728 Aprili 15 sw. r. / cy 15.

"tytuł orciański niestety i porzucony na polecenie najprzewieleb-
niejszego księdza Jana Tobiasza Augustynowicza, arcybiskupa orciańskiego
we Lwowie roku Pańskiego 1728, dnia 15. miesiąca kwietnia".

Początek, s. 5 r.: Nasarak kratki: Kazyga wyzocik, zora i pastal za / ur / b korburas
nasarakubar pakez parte.

S. 231 r.: ... ci meranay kharfans kletic sw. in / j yiswal lici khek stonin
K / ristos / i . .

S. 232 v. (początek): Karg jur orciański. Sw. yet pataragih kharzow ol / n / n /
kacih sw. Awstawanaw sw. na / sw / yn / kartuk ...

Kenise, s. 241 r.: sw i tarmeln kharzania kharzkan wlegakan arnarufan.

Jak podane na s. 227 u d., s. 1 227 przepisaa Isak syn Gytyle w r. 1757.

S. 242-270 nie zapisano.

Stare, dobre foliowanie. Pismo w dwu kolumnach atramentem czarnym i czerwonym.

Ozdobna oprawa skórzana z w. XVIII.

Kp. ten należał do zbioru arcybiskupa Józefa Tobiłowicza. Wydanione go pod tą
nazwą sygnaturą w II zeszycie "Ze skarżeczką kultury" (1952).

J.ormiański. 1757 r.papier. 355 x 220 mm. s.270³³, w tym 28³³ niezapis. opr.sk.

Karta tytuł. ^{v/t} Masłoc ^{y/} Hajoc ^u ughaparaç ^g kramanaw ^{p/y/c} kerapajçari
^{p/t} Jew amensabadwoy ^{Arkhiepiszopsi} Leobolsecwoy ^{Dżarn} Hajoc ^{Te} sy-
^{r k} Augustynowiczi ^{di} Arkhiepiskoposi ^{hi/p/} Leobolsecwoy ^{k/p/} Hajoc ^{y/} syr-
^{b/g/e} pakriał ^{k/g/} Jew garkaworiał ^e i ^o Leobolis ^{y/} nami ^{te} Dżarn
1728 [15] ^{am[is]oy} Aprili 1.

XXXXXXXXXX Rytuał ormiański ułożony i popra-
wiony na polecenie Najprzew.Ks.Jana Tobjasza
Augustynowicza arcybpa orm.we Lwowie roku pańskiego
15 kwietnia 1728.

Początek: S.5r. Hasarag ^{k/x/} bradka: ^{t/} Haghaks ^{y/} agnoçiz, ^{g/} zors i ^{p/v/t/} baspedel
^{z/} sunj ^{b/} zeworhuris ^{x/} hasapagapar ^{d/} bahel ^{r/k/} barde ^{p/}

S.22³²r....çzi moranay ^{ç/} anarżans ^{t/} agłotic, ^{ng/y/v/e} Jew im ⁿⁱ listal
lici ^{ç/} aghen ^{t/} adenin ^{t/} Kpisiçosi.

(Początek). S.22³²v. ^{x/} Gark ^{g/} edur ^{y/} orhneloç. ^{ç/} Jew ^{t/p/t/} heç ^{g/} baharakin ^{g/} jelanen
^{ç/} enaçiw ^v Jew ^{ç/} Awedaranaw ^{t/} Jew ^{ç/} am[enaj] zartuk...

Koniec S.241r... ^{d/} Jew ^{k/} i ^{v/a/k/} çarnaln ^{g/ka/} ysçisanin ^{d/} spragan ^e arekagn ^e arçarutjan

^{f. 1-227} ~~Zostało~~ przepisane przez Isakę syna Cyryla w 1757 r. (wg s. 227 m d.)

Stare foliowanie dobre. Str.niezapis.od 242-270 [ale 4 strony ^{przeznaczono przy}

Pisane w dwóch kolumnach atramentem czerwonym i czarnym. ^{paginacji}

Oprawa skórzana. ozd. z XVIII w.

Niniejszy rękopis należał do zbioru arcybpa Józefa Teodoro-
wicza, i został ^{wpisany} epizany pod ta sama sygnatura w II-im zeszy-
cie "Ze Skarbca Kultury" z r.1942 wyd.przez Z.N.im.Ossolińskich

J. Orłowski; r. 1809; papier. Folio, 495 x 266 mm, n. 36. Oprawa skórzana.

Karta tytułowa: Kanon arcażnacuta/an/ ntrecełoyu yepiskopos st azanaki kahanayepetakanin hromoskani, i noyn hromoskan kahanayepetakanen yessou haxan takane bar ar bar yac haykabarbar andrabereal ew i wawelun storakali Leo polsescwoy ekeleswoyn pokrasxat grcagrutecamp ndexinakeal yami nercagantuta /an/ Banin A/stuce/y 1809 ew i tuakani Hayec nac / 1266/r noyn storakalaw Leo polsescwoy ekelescajn haykaznean azgi.

"Kanon konsekracji nowoobranego biskupa wedlug pontyfikatu rzymskiego, prze-
1
1ofeny z rzymskiego pontyfikatu zacięskiego doskownie na język ormiański do
użytku stolicy arcybiskupiej przy kościele lwowskim.... przepisany w roku
w
wcielonia Słowa Bożego 1809 a roku ormiańskim 1266 przy krysie kościoła ar-
chidiecełnyu kaxhaxkite nasodu ormiańskiego we Lwowie".

Początek, s. 3 r.: Yacag arcażnacutecamp ntrecełoyu yepiskopos.

S. 31 r.: I tarələd arcażnacutecamp/ episkoposi, asi pataxag, o/x/p, an/ i
pateragamtucin hromoskani.

S. 33 r.: Dawanutiwn ukłapar hawstoy st Pullayin bicsi Carerdin ew patui
ri Tritintinay zakoweyn. (Professio fidei dla nowego biskupa)

Koniec, s. 35 r.: (podpis ap.) Her Jusef Kristofowic ntreki episkopos Arcensis

Idem Josephus Krzyżstofowicz nominatus Episcopus Arcensis.

2 kartki osobne, nie oprawione, załączone na końcu.

Stare, dobre foliowanie. Pisano w dwu kolumnach atramentem czarnym i czerwonym.

Rkp. ten należał do zbioru arcybpa Józefa Teodorowicza. Wyjaśnienie go pod tą
samą sygnaturą w II zeszycie "Ze skarosa kultury" (1952).

J.ormiański. 1809r. Papier-fol. 405 x 260 mm. s.36. opr.sk.

Karta tytuł. Canon syr/paznacut[an] yndrečel[an] hebisgobos ysd

jegnanagi kahanajabežaganin hrōymēagan, hrōymēagan L i nozn

kahanajabažaganen hrōymēagan yndrečel[an] hebisgobos par ar par nozn

hajea parpar antraperial few i wazelumn atoragali

Leōōlsecwoy jezesečewaj n pokhraszehad krcut[an] amp

anforinagal nami nermarmnut[an] Panin Aszuz[an] 1809

few t[an] azani hajeoc R MZ Y ar nozn atoragal w Leōōl-

secwoy jezesečewaj n hajeaz[an] azki.

Kakem konsekraciji nowoobranego biskupa wedle ponty-
fikału rzymskiego przetłumaczony z pontyfikału rzym-
skiego łacińskiego na język ormiański dla użytku
stolicy arcybiskupiej przy kościele lwowskim roku
Wcielenia Słowa Bożego 1809 i roku ormiańskiego 1258
przy tym samym kościele arkatedralnym orm. we Lwowie. (chi

Początek: 3s. r. Hagnaks syr/paznacut[an] yndrečel[an] hebisgobos.

(koniec)

s.31r. darelci syr/paznacut[an] hebisgobosi, asi bazarak,

wo[an] i padarakamad[an] cin hrōymēagan.

s.33r. Tawanut[an] ughašafar hawadoy asā Bulla[an] Piosi

IV in few badwari Triđentinoy zoghowaj n. (Profesio fidei
dla nowego bpa)

Podp.mp. s.35r. Dēr Juzēf Kristofowič yndraal hebisgobos Arcēnsis.

Idem Josephus Krzystofowicz nominatus Episcopus Arcēnsis.

Pisane w dwóch kolumnach czerwonym i czarnym atramentem.

Stare foliowanie dobre (2 kartki ostatnie osobne, nie gransone,
zaczęte na końcu)

Oprawa skórzana.

Niniejszy rękopis należał do zbioru arcybpa Józefa
Teodorowicza, i został opisany pod tą samą sygnaturą w II-im
zeszycie "Ze Skarbcza Kultury" z r.1952 wyd.przez Z.N.im.Ossol.

Jędrzejowski, w. XVIII; papier. 165 x 90 mm, s. 6, 350, w tym wcz. 7-8. Oprawa półskórzana
na późniejszą.

Tytuł: Tonaccyo Hayac Utkaparak.

Subrycja zawierająca w dodatku introity osobne i przelutne-czono (z łaciny)
litania do Matki Boskiej, do imienia Jezusa oraz Te Deum.

Początek, s. 1: Tonaccyo ays sakadrecaw si kargi taragracan v/a/e/n/ barnalay
zaa/ona/n/ d'usuruti/wa/...

S. 9 r.: Tonaccyo 16 / 24/Boktesaberi Cragalayo ondean t/sar/n arcy
Y/Isus/i K/ristos/i...

S. 349 r. (w górnym): ...lek i Kirakes Karaknaxiac paston Xaci esi.

Zakończony Kirakic: Jiacin Ordi Band A/stua/c aw arash aut/inn/,
or vanja arax narxanai....

S. 388 v.: I kox t/e/r pusacz, ni amaccio jawitean.

Stare, dobre ieliowanie. Pisane atramentem czarnym i czerwonym.

Kp. ten należał do zbioru arcybpa Józefa Tomaszewicza. Wykazano go pod
nazwą sygnatury w II zeszycie "Ze skarona kultury" (1952).

J.ormiański.w.XVIII. 145 x 90 mm. s.6,338,w tym brak 7-8.

Tytuł rpp. ^{T/}Donac^{oy}yc Ha^yoc ^{y/te}vehaparac

Ru^{r/}rycella ormiańska zawierająca w dodatku int^{ny}oity mszalne i przet^{ny}umaczone (z łacińskiego) litanie do Matki Boskiej, do imienia Jezus oraz Te Deum.

Początek rpp. 1s. ^{T/}Donac^{oy}yc s a/s s^yara ^{d/}zrecaw ^{g/t}sa ^{g/t}carvi ^{g/t}zaregracn

(Tonacoyc) 9
(id=) S.2.r. 24. ^{v/}regdemperi. ^{b/}garakalac ^{y/}czyntesjan ^{te}Djan mer ^{oy/y}mi-

susi ^{t/}Kris^{t/}osi...

19 [r S.348 ^(u gory) v... ^{k/}sa i ^{k/}giraz ^{d/}es ^{p/v}Karasnortac ^{t/}bas^xon ^{v/}chaczi asi.

(bezpośrednie potem) S.349 r. ^vZamamuzki ^{t/c}giraz ^{k/}ę : ^cMiazzin ^owerzi ^dPant ^{B/}Aswanz ^djew ^[tu]annah^cut ^[un], ^yvor ^jhaneyn ^ear^r marmnanal....

S.388 v. I kez ^{t/}ar ^{y/}husaca, ^{y/}mi amaczęcię ^{y/te}ławiojan.

Stare foliowanie dobre.

Pisane czerwonym i czarnym atramentem.

Oprawa p^ocienna późniejsza.

Niniejszy rękopis należał do zbioru arcybpa Józefa Teodorowicza, i został ^{wymienion} opisany pod tą samą sygnaturą w II-im zeszycie "Ze Skarbcia Kultury" z r.1952 wyd.przez Z.N.im.Ossolińskich

J. orajski, w. XVIII; papier. 155 x 100 mm., s. 372, w tym 21 nie zapisanych. Bez
oprawy. Brak karty tytułowej.

Tenazyc, tj. rusycela orajski.

Początek, s. 1 r.: Ia / 24 / Dektaber i Oragaleyc Cnńcan, tearn nercy X / tsun / i

K / risten / i:

Koniec, s. 359 v.: ... isk jawur k / i / r / y / kei, a / cerek / sak / s / ti on urbatu, ang / an / y

inc Xute / an / lini. Varg.

S. 351 372 nie zapisane; nowszy papier.

Stare, dobre foliowania. Pisano atramentem czarnym i czerwonym.

Wkr. ten należał do zbioru arcybpa Józefa Teodorowicza. Wyatencione go pod ta
sam. sygnaturą w II zeszycie "Za sprawą Kultury" (1952).

XX

J. Ormiański i Łaciński; w. XVIII; papier. 28 x 16 cm, s. 139, w tym 86 nie zapisanych. Oprawa skórzana. Brak właściwej karty tytułowej.

Początek; s. 1 r.: Pataraqakal na/jese/loc.

I yarki krbute/an/, ew i toł/w/oj barabanute/an/, ew hrestakac
pnakaraniš ew marđkan kawaraniš....

I. Mszał świąteczny ormiański z przykładem łacińskim: s. 1 37.

S. 37 r. (u góry): ...ar i Hore li anozhek ew cawartut/ana/n.

II. Proprium na niedziela Adwentu i na uroczystość Bożego Narodzenia: s. 37 44.

S. 37 r.: Kirakak galstean.

Ar kez t/e/r hambarji žanja ia...

S. 44 v.: ...oc pakawecin. Salnos že /? 97; wg ks. Rozzki 42; ale
następne słowa nie zgadzają się ani z jedyną, ani z drugą. To
sin an/anaun/.

Stare, dobre felietonnie. Pisane w amu kalmanach, czarnym atramentem; po łacinie
tylko w cz. I, do s. 35 włącznie. S. 45 128 nie zapisane.

Rkp. ten należał do zotora księzpa Józefa Teodorowicza. Wymienione go pod tą
samą sygnaturą w II zeszycie "Za skarbcem kultury" (1952).

J. ormiański; r. 1789; papier. 27 x 15 cm, s. 4, 78, w tym 6 nie zapisanych. Folio, bez oprawy.

Karta tytułowa: Pataragamatayo kama xerhrdatetr xpataraga kirakais, t. erunakan tonic ew arbec nd am/amay/n belox patkheleac ayilewmanj/ese/l/a/c. Pa runakel st cisi ew ararolutesn ekekecewyn Hayoc sarakargeals ew pokrasxat gxcagrut/eam/s yalaga ogfikrcakolac i loys accecal yasi T/ar/n 1789 ew i tuaberate/am/ Hayoc rai / 1238/ ar Ekekeceawa Aterakalaw Leopoldowey Hayoc.

Mszał zawierający prostrina dla niedzieli, świąt Pańskich i świątych oraz mszy żałobnej według obrządku Kościoła ormiańskiego, ułożony na użytek celebrujących roku Pańskiego 1789 a ormiańskiego 1238 przy kościele katedralnym ormiańskim we Lwowie.

Początek, s. 1 r.: Pataragk yatukk st zamanaki.

Koniec, s. 75 r.: ... ew kama te ek nist ar patmanani laua.

S. II IV i 76 78 nie zapisane.

Stare, dobre foliowanie. Pisano atramentem czarnym i czerwonym.

Rkp. ten należał do księcia arcybpa Józefa Teodora Iłkca. Wydatkiono go pod tą samą sygnaturą w II. z. zycie "Ze skarbcza kultury" (1952).

J.ormiański. 1787 r.papier. str.178,4, w tym 4 niezapis.27 x 15 mm. folio bez opr.

Karta tytuł. ^{P t g / toy k / o / d / t / t / z / t / g / s / k /} Baðarakamañyc gam eñrhyrtaðeðr baðarakac gipra-
^{k / t /} ðeic, ðerunagan ðonic ðew syrroc anñ am[en]ajñ polor
^{t / t / e /} baðaheliac all ðew nyn[ew]eðe[de]c. Barunacjal vsz ðisi
^{t / e / k / e / o / y / z / y /} ðew ararocutjan ðeðeðecwajñ nañoc ŝaragarkjals
^{v / x / t / g / v / g / e / b / y / z / g / g / t /} ðew pokraŝeðað wrcañrutjanp haðakñ okdi nyrcaño-
^{t / e /} ðac ðami D[omi]n 1789 ðew i twaganin nañoc RMLY
^{e / k / t / e / A / c / k /} ar ðeðeðecjawñ atoragalaw leðp[ol]seçwowy nañoc .

nnj[ecce] l[o]c

Vi loys aceceal

Mszał ormiański zawierający proprium dla niedziel, świąt pańskich i świętych pańskich oraz mszy załobnej wedle obrządku kościoła ormiańskiego ułożony na użytek celebrujących roku Pańskiego 1789 i roku orm.1238 przy kościele katedralnym orm.lwowskim.

Początek: 1s.r. ^{P / t / g / c / y / t / k / k / e / z / t / v /} Baðarakkñ nañuc ysað zamahañi
 Koniec: S.79 ^{5 / r /} y.... ðew ðam te ðeð nisñ ar baðwantani imum.

Stare foliowanie dobre. Pisane czerwonym i czarnym atramentem. 3.II-IV, 77-78 niezapisany.

In folio, bez oprawy.

Niniejszy rękopis należał do zbioru arcybpa Józefa Teodorowicza, i został ^{wzmiancowany} opisany pod tą samą sygnaturą w II-im zeszycie "Ze Skarbca Kultury" z r.1952 wyd.przez Z.N.im.Ossolińskich

J. ośmiokrotny; w. XIX; papier. 31 x 19 cm; s. 136, 36, 137 316. Okładka skórzana. Brak karty tytułowej.

Patařagateteo, tj. nazwa zawierająca proprium.

Podatek, s. 1 r.: Patařagatetr. I oragatuci omdena E/earu. Z/a, amu/t. A, etuac/a
skrytoys...

Koniec, s. 314: ...ow skangist w na storke. Amen.

Staregumakaxiaiiikniak

Między s. 136 a 137 wstawiono kłopotliwie napisany w r. 1865 we Wiedniu (stron 35, 1). W środku napisów wlepiono 5 ilustracji z w. XIX. S. 315 316 nie zapisano, dalej 9 kart czystych.

Stara, dobre foliowanie. Pisano w dwu kolumnach, atramentem czarnym i czerwonym. Np. ten należał do księcia arcybiskupa Józefa Teodorowicza. Wymieniono go pod tą samą sygnaturą w II zeszycie "Ze świata kultury" (1952).

J.ormiański.w.XIX.papier. 31 x 19 cm.s.136,36,137-316.opr.sk.

Brak karty tytuł. ^{P t g toy} Bażarakamaduje czyli Mszał ormiański zawiera-
jący Proprium. 17

Początek rks.S.1r. ^{a t g t t} Bażarakadedr. ^{Je j} I żarakaluci dzynnt Jan ^{de} Dżarū Hisusi Khrisdosi - 3

~~Żalm[...]~~ ^{tu} ~~Aswa[...]~~ ^e ~~linya amenorbnial, yzpann anysgizpn~~ ... - 3

Koniec rkp.S.314~ ^{koys...} ^{t sam} ^e ~~zew yzhan[...]~~ ^g ~~mea s[...]~~ ^e ~~spnorhja~~ .Amēn.

Dobre stare foliowanie.Pisane w dwóch kolumnach, atra-

mentem czerwonym i czarnym. Od s.315-316 ^{d/} niezapisane (dalej 9 kart [†] [†] czepnych)

Brzylepionych w śroku mszału 5 i/llustracyjjz w.XIX.

Między s.136-137 włączony Kanon Mszy św.drukowany w r.1885
we Wiedniu (stron 35+1)

Oprawa skórzana.

Niniejszy rękopis należał do zbioru arcybpa Józefa Teo-
dorowicza, i został ^{wzmieniony} opisany pod tą samą sygnaturą w II-im
zeszycie "Ze Skarbcia Kultury" z r.1952 wyd.przez Z.N.im.
Ossolińskich.

J. Ormiański, r. 1801; papier, 33 x 29 cm; s. 2, 34. Oprawa skórzana, uszkodzona przez
szkodniki.

Karta tytułowa: Yaxooys aprararutean i sprawawrut^h/wn/ jaylawox pataragi ew
yaxis ekeleskan coss ew araxkuti/wa/s i wyalim ew rogut Atorkali
Haxoo Hkaxecwoya Leopolecwoy Haxoc pkraxat qrcagut/ama/b nuxrał yxi
1801 ew i tuaberute/an/ Haxoc ruc / 1250/ ar noya Ekeleskan
Atorkalan.

Pracowny koncjonał do sżużenia w czasie maryjépiowaniej i do innych
rzeczów, do użytku i na pofytek kościoła katedralnego ormiańskiego we
Lwowie napisany i ofiarowany w roku Pańskim 1801 a roku ery ormiań-
skiej 1250 temu kościołowi katedralnemu.

Początek, s. 1 r.: Sprawawrut^h/wn/ jaylawox pataragi. Hinc k/a/h/a/n/a/yn sraa
zan xgestiwn xgestawari, argi sarakan: ....

Koniec, s. 33 r.: ... ew erkirpagio i yasar sunz/b akkixkix kotarkiwkix kov.

Stare, dobre iceliowanie. Pismo w umi. kolnansch, atramentem czarnym i czerwonym
Rkp. ten należał do zbioru arcybpa Józefa Teodorowicza. Wydzielono go pod tą
samą sygnaturą w II sześcacie "Zarzewna Kultury" (1952).

J.ormiański.1801 r.papier. 33 x 29 cm.s.2,34. opr.sk.

Karta tytuł. ^{y a} Horach ^{oy} c ^{d p r} t ^e bararut ^e j ^y an i ^e sbasaworut ^e j ^y an] ^e ca ^y j ^y nawor

^p badaraki ^y j ^e ew ^y na ^e j ^e s ^e j ^e e ^e z ^e e ^e c ^e e ^e c ^e a ^e z ^e a ^e n ^e j ^e e ^e s ^e s ^e j ^e e ^e w ^e a ^e r ^e a ^e r ^e o ^e -
ⁱ g ⁱ h ⁱ u ⁱ t ⁱ j ⁱ u ⁱ n ⁱ s ⁱ i ⁱ w ⁱ a ⁱ j ⁱ e ⁱ l ⁱ u ⁱ m ⁱ n ⁱ j ⁱ e ⁱ w ⁱ h ⁱ o ⁱ k ⁱ u ⁱ z ⁱ A ⁱ t ⁱ h ⁱ o ⁱ r ⁱ a ⁱ z ⁱ a ⁱ l ⁱ j ⁱ e ⁱ g ⁱ e ⁱ -
^e h ^e e ^e c ^e w ^e u ^e n ^e L ^e e ^e o ^e b ^e o ^e l ^e s ^e e ^e c ^e w ^e o ^e y ^e h ^e a ^e j ^e o ^e c ^e p ^e o ^e k ^e r ^e a ^e s ^e u ^e c ^e h ^e a ^e d ^e g ^e r ^e e ^e z ^e a ^e -
^g r ^g u ^g t ^g a ^g n ^g e ^g w ^g i ^g r ^g a ^g l ^g n ^g a ^g m ^g i ^g d ^g a ^g r ^g n ^g 1801 ^g j ^g e ^g w ^g t ^g w ^g a ^g n ^g i ^g n ^g -
^h a ^h j ^h o ^h c ^h R ^h M ^h D ^h z ^h a ^h r ^h n ^h u ^h j ^h n ^h j ^h e ^h z ^h e ^h c ^h e ^h j ^h a ^h w ^h n ^h A ^h t ^h h ^h o ^h r ^h a ^h z ^h a ^h l ^h a ^h w ^h .

Podręczny kancjonał do służenia w czasie Mszy św. śpiewanej i innych obrzędów do użytku iypo-
 zytek/na/ kościoła katedralnego orm.we Lwowie
 napisany i ofiarowany w roku pańskim 1861 *
 a roku ormiańskiego 1850 powyższemu kościołowi
 katedralnemu.

Początek: S. 1r. ^r Sbasaworut ^e j ^y an i ^e sbasaworut ^e j ^y an] ^e ca ^y j ^y nawor ^e badaraki. ⁿ i ⁿ i ⁿ n ⁿ c ⁿ z ⁿ k ⁿ a ⁿ b ⁿ a ⁿ n ⁿ e ⁿ j ⁿ -
 s ^r y ^r p ^r a ^r z ^r a ^r n ^r y ^r z ^r g ^r e ^r s ^r h ^r i ^r w ^r n ^r y ^r z ^r g ^r e ^r s ^r t ^r a ^r w ^r o ^r r ^r i ^r j ^r e ^r k ^r i ^r s ^r t ^r a ^r z ^r a ^r n ^r :
 Koniec: 33 S.r. ^e w ^e j ^e e ^e r ^e h ^e a ^e k ^e e ^e i ^e d ^e a ^e z ^e a ^e r ^e s ^e u ^e n ^e j ^e e ^e z ^e i ^e k ^e i ^e w ^e .

Stare foliowanie dobre. Pisane w dwóch kolumnach
 czerwonym i czarnym atramentem.

Oprawa skórzana, przrz uszkodniki uszkodzona.

Niniejszy rękopis należał do zbioru arcybpa Jò-
 zefa Teo ^d / x ^u r ^o w ⁱ c ^z a ^u , i został ^u r ^o m ⁱ e ^w o ⁿ y opisany pod tą samą sygna-
 turą w II-im zeszytcie "Ze Skarbca Kultury" z r.1952
 wyd.przez Z.N.im.Ossolin'skich.

J. oriański; w. XVIII; papier. I) 31 x 41 cm; II) 36 x 22 cm; s. 40 + 30. Lolio nie-
oprawne.

Dwa kanony aszy (wyciągi z mszłów).

I. Początek, s. 1 r.: Karg pataragi.

Kahanaui patarateai miao itana i hemu....

Koniec, s. 40 v.: ... ew icane i weman ew arareai xomarhuti/wa/ ertay.

II. Początek; s. 21 r.: Karkk xaxaxagix / I tj. kargk / pataragi.

Kahanaui patarateai, 'tj. patarateai, j. w. / wrae/a/warak

...

handexj kay araji s/w/e wemanoyu....

Koniec, s. 29 r.: ... ew tjene i weman ew arareai xomarhuti/wa/ ertay.

I pismo drukie i w dwu kolumnach, II kursywę w jednej kolumnie; I i II czar-
nym i czerwonym atramentem.

Stare ułożenie jest inne: bl 90, 103 132.

Część należała do zbioru arcybpa Józefa Tsoagrowicza. Wymieniono ją pod tą
samą sygnaturą w II zeszycie "Ze skarbcza kultury" (1952).

J. ormiański. w. XVIII 31 x 21 cm .II) 36 x 22 cm. S. 30. Papier in folio nieopr. Pismo dwu rąk.

Dwa Kanony Mszy ormiańskiej (wyciągi z mszałów)

I. Początek: S. 1r. ^{x g n t} Gark badaragi. ^{t e} Kahana n badaragi al minēt manē zemn, ...

Koniec: S. 40v. ^{o t e} Jew iwanē i pemēn Jew arar al z onarhut [an]

vertay.

II. Początek: S. 41r. ^{x y p t} Gark badaragi.

^{y p t e n} Kahana n badaragi al sbasaworōkn hanterc gay

² araczi sur [b] sebanan...

Koniec: s. 29 s. 59r. ... Jew iwanē i pemēn Jew arar al z onarhut [an]

vertay.

I-y rekops pisany drukiem i w dwóch kolumnach, II-i zaś kursywa i w jednej kolumnie; oba rkpsy pisane czerwonym i czarnym atramentem.

Stare foliowanie jest inne: s. 51-90. 103-132.

In folio bez oprawy.

Ważniejszy rekopis należał do zbioru arcybpa Józefa Teodorowicza, i został ^{wymieniony} ~~opisany~~ pod ta sama sygnatura w II-im zeszytcie "Ze Skarbcza Kultury" z r. 1952 wyd. przez Z.N. im. Ossolińskich.

J. ormiański, Yac., w. XVII-XIX. papier, nieopr. in folio. s. 80.

Fragmenty rękopisów ormiańskich. (bez tytułów)

I. Trzy fragmenty Mszału od XXX 1 - 26 s.

1. Msze wotywna, s. 285 x 175 mm. s. 14-16.

Początek rękop. 1. s. r. ^{P t} Jer^r r^r r^r ^{d k} zira^rgi ^{k y t} he^r x^r hokwoy ^g kalys^r s^r a^r j^r a^r n ^{(t) e} wor ē ^r but^r ho-
rēic Marmno Jew Ar^r j^r a^r n ^{r e} B^r j^r a^r n.

Koniec: s. 15r. .... Jew a^r j^r d a^r mē^r a^r j^r a^r n] a^r w e^r l^r c^r i ^r e^r z.

s. 16 niezapis. Pisane w dwóch kolumnach, czerw. i czarn. atramentem

2. Msza św. wotywna ku czci Przenajś. Trójcy, 255 x 185mm, s. 17-22.

Początek rękop. s. 17 r. ^{P t} Ba^r a^r r^r a^r k^r ^g u^r d^r a^r a^r n^r k^r ^{x t k} z s^r i^r d^r i^r t^r y ^r e^r r^r r^r o^r r^r u^r t^r e^r n^r e^r n...

Koniec: s. 22 v. ... a^r j^r n^r k^r i^r a^r n ^y w a^r s^r d^r a^r g ^{v t k} e^r t^r e^r n a^r n^r r^r j^r a^r l...
brak końca

3. Sekwencja Dies Irae, 375 x 255 mm. s. 23-24.

Początek rękop. s. 23 r. ^{e g} Jer^r k ^{y t} me^r e^r l^r o^r c . ^{y y t} Ō^r n a^r j^r n ^r h^r e^r d^r i^r n , ^{k [e] e} Ō^r p a^r r^r z^r u^r t^r e^r a^r n...

Koniec: s. 24 v. .... Jew z^r h^r a^r n^r k^r i^r s^r a^r n^r o^r c^r a ^e s^r z^r n^r o^r r^r h^r i^r a . A^r m^r e^r n .

II. Luźne kartki z brewiarza. od s. 27. - 64. 225 x 155mm.

Początek rękop. s. 27r. ^g i^r n^r t^r e^r r^r e^r w a^r d^r z ^{u k c} h^r e^r z^r e^r s^r e^r l^r e^r ^{k i} m^r a^r r^r k^r a^r r^r e^r e^r ...
s. 56v. .... Jew n^r a^r r^r i ^r h^r e^r d^r i^r c^r i .

s. 57r. I ^r z^r r^r a^r k^r a^r l^r u^r f^r c^r i ^r z^r i^r z^r n^r e^r s^r z^r n^r o^r s^r a^r n ^r B^r j^r a^r n

s. 60v. .... y^r n^r k^r o ^r d^r o^r n^r e^r s^r a^r e^r s . (przedziśnione, brak końca)

s. 61r. .... i ^r n^r a^r c^r h^r . h^r e^r d^r i^r c^r i

Koniec : 64s. v. .... l^r u^r s^r a^r w^r o^r r^r e^r f^r c^r i^r n ^r z^r a^r s^r t^r a^r r^r h^r i^r s ^r a^r m^r e^r n^r a^r j^r a^r n .

Pisane w jednej i dwóch kolumnach. czerw. i czarnym atramentem.

III. Fragmenty z ewangelii, 365 x 200mm. s. 65 - 72.

Początek: rękop. s. 65 r. ^{b t} Syr^r p^r o^r y ^y A^r w^r e^r z^r a^r r^r a^r n^r i^r s^r u^r s^r i ^{e t} K^r r^r i^r s^r t^r o^r s^r i ^{o t t k} y^r s^r d ^r G^r r^r u^r d^r a^r s^r u...

Koniec s. 72 v. p^r o^r k^r r^r a^r n^r u^r n ^r j^r e^r w ^{a r} a^r n^r z^r a^r n ^{u t} n^r w^r a^r s^r i ^r j^r e^r w ^{p t} a^r n^r i^r o^r s^r a^r n ^{c y} d^r w^r a^r r^r a^r s^r a^r n^r y^r -
n^r i^r l ^r w^r o^r c^r z ^r j^r e^r w^r s ^r a^r r^r z^r a^r n^r i .

Rękop. jest iluminowany, pisane w jednej i dwóch kolumnach, czerw. i czarnym atramentem

IV. Professio fidei papieża Piusa IV, s. 73 - 74, 275-x - 65mm.

Początek rękop. s. 73r. ^r z^r a^r w^r a^r n^r u^r t^r i^r n^r u^r s^r u^r ⁱ u^r s^r a^r p^r a^r r^r h^r a^r w^r a^r z^r o^r y^r ^{t y t P} y^r s^r d ^r z^r u^r l^r l^r a^r s^r i^r n

^r P^r i^r o^r s^r i ^r i^r n ^r j^r e^r w ^r a^r b^r a^r t^r e^r r^r i ^r T^r r^r i^r d^r e^r n^r t^r i^r n^r o^r y^r ^r t^r o^r g^r h^r o^r w^r u^r j^r u^r .

Koniec s. 74 v. .... i ^r z^r z^r y^r a^r n^r e^r ō^r r^r p^r a^r n^r n^r , ^r j^r e^r w ^r a^r l^r l^r a .

V. Pieśń ułożona przez o. Józefa Paramirza, Mechitarzysty, w r. 1840 we Lwowie z okazji udzielenia święceń kapłańskich przez arcybpa Samuela Stefanowicza z częściowym tłumaczeniem na język łaciński 220 x 175mm, s. 75 - 76.

Początek rkp. s. 75r. Nawur hanlii cerna rutjan awiri Baszboni
sytar Arhapatijew Gerapajiar Arkepiskoposin. *li*
Leopolsoy tcarh Samuēli Stefanowiēti. *inoc.*
Minēt arstalujsn s in paraiēt zerēnē zarē...
y d p j d e y p v t

Koniec: s. 76 v. I Lēobōlis 1840 Yunvāri 28 H. Novsēp Pāmīrza (podpis mp)
i Mabitariān uohāsn. *ra*
x e x t

VI. Austriacki hymn narodowy przetłumaczony na język Ormiański przez
o. S. Samuela Katyrđżjana, 175 x 155 mm, s. 79 - 80.
nowo w r. 1854

Początek rkp. s. 79r. Awstriaćwoē azkašin jerky.
Bahē Astwādz ~~in~~ baszibanē...
u

Koniec rkp. 80 Tarkmanec kermanērēn pnakrēn
H. Samuēl Katyrđżjan. (podpis mp).
Przetłumaczył z oryginału niemieckiego
o. S. Samuel Katyrđżjan.

t/
Ostatnie dwa rękopisy pisane czarnym atramentem, w jednej kolumnie.
zbiorek & fragmentów
Niniejszy rękopis należał do zbioru arcybpa Józefa Teodorowicza,
i został opisany *d* pod tą samą sygnaturą w II-im zeszycie "Ze Skarbcia
Kultury" z r. 1952 wyd. przez Z.N.im. Ossolińskich

hi x
s c
z d
s c
j y
e (ch)
z d
l v
g c (ch)
z w
u ar (p) m. wa
w d w o y q p r u y
(21) 3) 4)

gł. h. (B) 10
złoty adnot. w
zbiorek fragmentów
17
15
13
12
11
10
9
8
7
6
5
4
3
2
1

J. oratorski i czcigodne kaciński; n. XVII XIX; papier. Folio nieopracowane, s. 80.

I) Fragmenty rękopisów oratorskich, bez tytułów; II) pieśń i przekład Kłanu.

III) Trzy fragmenty rękopisów, jednej brewiarza, ewangelii, wyznania wiary:

1) a) Księga wotywna; 285 x 175 mm, s. 1 16.

Początek; s. 1 r.: *Erk, ro, rd kiraki yet bogwoy galstom or e utoreia*
Mirzno sw Arcau T, ear, n.

Koniec, s. 16 r.: *... sw aya ka, enayn, nwalci jez.*
S. 16 nie zapisała.

Pisano w dwu kolumnach, atramentem czarnym i czerwonym.

b) Księga wotywna ku czci Przenajświętszej Trójcy; 285 x 185 mm, s. 17 22.

Początek, s. 17 r.: *Paturaga uxtakank za, x, n, o, y Errogautomn...*

Koniec, s. 22 v.: *... wukkan vastak cice murean...* (brak końca!)

c) Sekwencja Dies irae; 375 x 255 mm, s. 23 24

Początek; s. 23 r.: *Erz murelac. Orn aya yetin, or palku, t, o, n...*

Koniec, s. 24 v.: *... sw shangist nosa mureta. Amen.*

2) Luźne kartki z brewiarza; 225 x 155 mm, s. 27 64.

Początek, s. 27 r.: *ntarouac yfzakiela mureta...*

S. 56 v.: *... sw wari eici.*

S. 57 r.: *I Grakaluci Candem T, ear, n.*

S. 60 v.: *... na ko tonciakn* (brak końca) *przezielone,*

Koniec, s. 64 v.: *... luzaworecin zabkarka ka, enayn.*

3) Fragmenty ewangelii; 365 x 200 mm; s. 65 72.

Początek; s. 65 r.: *Srbay Awetaranis Yianu i Kristosi st Lukau...*

Koniec, s. 72 v.: *... pokramn sw kuzkran nusat sw anpitan saraye kua*
nii oc swa wazani.

kp., pisany atramentem czarnym i czerwonym w jednej i w dwu kolumnach
jest iluminowany.

4) Professio fidei papieża Piusa IV; 275 x 65 mm, s. 73 74.

Początek, s. 73 r.: *Dawantui, wa, uikapar hawtoy st Phlayia Niesi*
corrocin sw satiri Britendinoy.

Koniec, s. 74 v.: *... i akzbanu or wari, sw aya.*

II) 5) Pieśń ułożona przez s. Józefa Parawirza, neohitaxystę, we Lwowie w r.

1840 z okazji udzielenia święceń kapłańskich przez arcybpa Samuela Stefanowicza, z częściowym przekładem na język łaciński; 220 x 175 mm, s. 75-76.

Początek, s. 75 r.: Yakur hanaisi jernadruta/an/ nuiri Pastonei sr/ho/y
kargin Archipatiw sw Gernapycar Archiepiskopostin Leopolsoy
t/carn/ t/car/n Samuela Stefanowici.

Minc arsaloyen aya paratic zerknic zard...

Koniec, s. 76 v.: I Leobolis 1840 Yuv/ari/ 28 E. Yovsep Parantira /podpis
sp./ i Mxit/krasn/ uxtan.

6) Austriacki hymn narodowy przekładowy na j. nowożytny w r. 1854 przez o.
Samuela Kat rde/jana; 175 x 155 mm, s. 79-80.

Początek, s. 79 x.: Awadriacwoc azkajin jerk .

Baka Asawadz u naszdiane...

Koniec, s. 80: Tarkawncoc kerawneren prakren H. Samuel Kat rde/jan (podpis sp)

Tj.: "Przetłumaczył z oryginału niemieckiego o. Samuel...".

Te dwa ostatnie rękopisy pisane czarnym atramentem, w jednej kolumnie.

Powyższy zbiorek fragmentów rękopiśmiennych należał do arcybpa. Józefa Teodorowicza. Znajduje się go pod tą samą sygnaturą w II zaszywie "ze skarbca kultury" (1952).

4

H. Poni

Przemysław Jan Kucharski
1930 (r. II) 73-86

Dr. Maria Sturkiewiczowa

0 numerów
807 (ok. 500.?)
820 (ok. 100.?)

Przebieg choroby
dom. (p)
Przebieg choroby
w Polsce
1930-1931

omni

NAPRZOD DO WALKI
O PLAN 6-LETNI!

POCZTA POLSKA

ROZBUDUJEMY STOCZNIE GDANSKA

POCZTA POLSKA

ul. Kompiłkiewicz 20/5.

Vol. Montrose

Ontario Idor.

Paint. Seku. Ojol.

Handwritten notes on the left side, partially obscured by the diagonal line.

Handwritten notes on the left side, including names and dates.

Handwritten word in the center, possibly a name or location.

Handwritten list of numbers and names at the top right.

Large handwritten notes in the center-right, including names like 'Supp' and 'Ph'.

Handwritten notes at the bottom right, including the name 'Frank'.

Handwritten notes at the bottom left, including the name 'John'.

zapomne

J. Orniański; w. XVI XVII; papier z oznaczeniem wodnym (kotwica), nie rozciągnięty, nie przety-
 puszczony; cenne powstania 16 x 11 cm, s. 462, częściowo nie napisane. Opaska skórzana
 na braku karty tytułowej. Zawiera słownik hebrajskich wyrazów.

I. Słownik Orniański, a raczej krzyżowa lezka (wyrazów hebrajskich i synonimów); do-
 datki zawiera przepisy dotyczące udzielania sakramentów.

I. Słownik wyrazów hebrajskich używanych w orniańskim, s. 1-169.

Początek, s. 1 r.: Bark ebrajszczo. Adam erkir kam kaza kama / erkir maran

kama / erkir karair, k/ama / erkre

S. 69 r.: kahanayn, or agenyoye gdastanac taxtaxn, or or snuma

zytntut / an / ew csmartut / an /.

II. Słownik wyrazów orniańskich używanych w pozycji, ułożony na wzór wiekowy He-
 bergowych, s. 71 r. 338 v.

Początek, s. 71 r.: Aye bark en kertokakank v/a/s/n/ saryoy komekakan
 takon. V/a/s/n/ zi kertokakan erhestka carwbarakankken sarow
 varin...

A/stua/cazan A/stua/cazard, A/stua/careal, A/stua/casoz...

A/stua/cakras, A/stua/cakkano.....

Koniec, s. 338 v.: Aurchneal e wlenas /ur/ w errarduti /an/ ew ai a/stua/cu
 ti /an/ Nawr ew erdwoy ew Hogwajn s, r/woy, anen.

III. Słownik synonimów orniańskich, s. 339-385.

Początek, s. 339 r.: Bunde banastekac pazannuwar storogil nera var
 sion *soks*...

A/stua/cazan s/stua/cakkanc s/stua/cakzgaro s/stua/casoz

s/stua/cavnyeluc

Koniec, s. 385 r.: Vkanzel orerol xaxxazel.

IV. Dodatek: przepisy apostołów i doktorów Kościoła dla kapłanów, dotyczące udzie-
 lania sakramentów, zwłaszcza ślubu; s. 387-452.

Początek, s. 387 r.: Kanonk areoc ar/a/k/e/loch ew h/ey/r/a/p/eta/cn ew
 v/a/rd/a/p/eta/cn... Parte or lini pasacua 16 taroy ew karan
 12 taroy /1/...

Koniec, s. 449 r. (tu niektóre skróty; np. w polowie:) kahanay nekni i kuc
 je.c.e. .

J. arabski; w. XVI, może wcześniejszy; pergamin. 105 x 80 mm; s. 486, w tym 10 nie
 ze skórzanymi klamkami
 zapisanych. Oprawa skórzana. Brak karty tytułowej.

Psalterz arabski z modlitwami wyjętymi z brewiarza.

Początek, s. 2 v.: ilustrowana (ze złoceniami) postać Dawida ~~głównie~~
 siedzącego na tronie i grającego na cytrze.

S. 3 r.: Brzośki o ~~głównie~~ ar, ar ac gac i xohuras ~~aparstac~~ i ~~smaraki~~
~~na~~ / ~~n~~ / ~~w~~ / ~~o~~ / ~~rac~~ na ~~Xac~~...

S. 461 r. (koniec): Ażek ~~izrakanciw~~ ~~anjin~~ ~~hawai~~ / ~~ac~~ / ~~aloc~~ i ~~K~~ / ~~r~~ / ~~isto~~ / ~~s~~,
 Ar ~~s~~ / ~~ur~~ / ~~o~~ ~~er~~ / ~~er~~ / ~~ant~~ / ~~in~~ / ~~n~~ ew ~~masnakan~~ A / ~~stua~~ / ~~cuti~~ / ~~w~~ / ~~n~~.

S. 462 v.: ~~Hawatev~~ ~~xostowanin~~ ew ~~erkirpaganem~~ ~~kaz~~ ~~huyr~~ ew ~~ard~~ ew
 s / ~~ur~~ / ~~o~~ ~~hugi~~, ~~anez~~ ew ~~anah~~...

S. 469 v.: Ażek ~~pitani~~ ew ~~law~~:

~~Smeres~~ ~~inj~~ ~~edormac~~ A / ~~stua~~ / ~~c~~...

S. 481 r. (koniec): ~~Xotai~~ ~~linici~~ ~~inj~~ ~~ancawors~~ ~~an~~ / ~~enayn~~ / ~~w~~ / ~~n~~ / ~~s~~ / ~~n~~ / ~~ke~~,
~~sireceal~~ ~~linici~~ ~~inj~~ ~~kayn~~ ~~an~~ / ~~enayn~~ / ew ~~an~~ A / ~~stua~~ / ~~c~~ ~~arawel~~ ~~k~~ / ~~n~~ / ~~n~~
~~zma~~ / ~~ene~~ / ~~s~~ / ~~i~~ / ~~n~~.

S. 482 v.: ~~Se~~ ~~Xavanes~~ ~~greci~~ ew ~~or~~ ~~karday~~ (saa koniec trochę trudny do
 odczytania i niejasny: ~~ain~~ ~~horanek~~ / ~~?~~ / ~~or~~ ~~ain~~ ~~payade~~ / ~~??~~ /).

Inicjały ilustrowane ptaszkami; ilustrowane też są miejsca wolne nad
 psalmami.

Nowe foliowane. Strony nie zapisane: 473-479, 483-486.

skp. ten, którego wiek może by się dało określić dokładniej na podsta
 wie pergaminu i ewentualnie iluminacji, nie jest nigdzie opisany ani
 wzmiankowany.

J. Ornatowski; r. 1595 1603; pergamin. 145 x 105 mm; s. 6, 670, 4, w tym 10 nie są
pisanych. Oprawa skórzana. Brak karty tytułowej.

Zbiorek hymnów brawiarzowych, napisany przez Ter Aristakesa w klasztorze w
Samschin (Armenia północna).

Początek, s. 1 r.: Hrgesek ordik Siowai erg nor i Gon / n / dean sawr t / sar / n ;
kanzi er e naw zanmanagan i Nawre n ncaln wyawr e naw ycaul argande:
tuk awrhanuwn...

S. 659 r.: Park hamegoy anbazaneli ew miasnakan s / ur / b award / ut / e / an
hawe ew ordwoy. Grewaw sarbiak a / stua / casunc taci sarakanacs. Jecanb
srbawer koximawoxi ew kakeckasargropeti bar aristakesi e gnac kri
nawori. I aran Mawrusoyi yerkna hanget decargoy ew i gerah kcaki
uxti Samschin verajayneloy i aran s / ur / b V a / stua / c akal s / ur / b ncanis
i kxkka t / e / k / a / nta / an / haygaxcan tumari joxz / 1046 / , i hayrap
nta / an / t / e / r Sargis katekikesi ew arajnardu / t / e / an / b / s / ur / b uxti
t / e / r Marsot es / iskopes / i. Ard es yetins i cawids ekatceoy ew arargy
awenayni, Yovanacs pitakanwn verapeti, i e n nca ncal ew vercaal. I
aran s / ur / b A / stua / acnis sncanwn Ntu gcal xray hawrexpawr ordwoy
lmoy t / e / r Aristakisi snorbazara ew cartargoci. Yisatak hogoy lacy.

S. 661 r.: ...tvakanas hayoc joxz / 1046 / or gnac B / ruskis / a ew i dardaln
aku i berkri ew xtviokel xsaraknocs ew K / ristas / i park yawitcan.
amen.

Koniec, s. 670 v.: tvakan hayoc xch / 1052 / r or saraknocs geritaran i hars
kaiaku zt / e / r bazara azateci anorinac A / stua / c akorai iwr cawlaon
amen.

Na początku 6 stron nie zapisanych, przy końcu 4 strony.

Rkp ten, dosyć zużyty, jest ładnie iluminowany (inicjały mają często postać
ptaszków itp., na marginesach zaś domalowano nieregularne postacie świętych), a
pisany atramentem różnokolorowym. Nigdy go jeszcze nie opisano.

V a / stua / cawins ew hrasapar katukiga s / ur / b tecaris, ew

Chart. 2412

"tatarski".

J. G. ... i ... (pisany alfabetem arabskim); w. XVII(?); papier. 135 x 86 mm; s. 480; brak początku i końca. Oprawa skórzana.

Zawiera modlitwy i pieśni, psalmy i hymny arabskich z przekładem tureckim; zawiera też godziny kanoniczne.

Początek, s. 1 r.: *Kia aytur akyxyngy senig, engaly: barga xastalychyngy se ning. Kia xutxayr kullan maxtan tizilkingai senig. azlar senä mar a max bila sasa atalla.*

S. 149 r.: *Sakaa 1 / 20 / Tawit. Avkhueal Hogid a / ur / b A / stur / c csmaxit. maan. Ozormay hij A / stur / c s st uaci aazmutesa kum...*

(Tak się zaczyna III godzina kanoniczna)

S. 156 v. (koniec): *Hawataak adarca / xj. : "Kia xaq" po tatarsku /*

Imaychiz sir tangri ayatagayaryny tutucika sarstucika tek un a umi....

S. 171 r. (w polowie): (najpierw zaznaczone, że to *Ta Bama* "po tatarsku", po tem): *Sanibiy kaybatlychiz sasañ tapuñyirwiz....*

S. 238 r. (w polowie): *T / e / r A / stur / c prkuta / an / lmy i tae kardaci ew giser azaji ko....*

(Tak się zaczyna kompletorium)

S. 426 r. (koniec): *Sangay hij katurdus koklagyway amia kitaru oca kaktaji Nowy foliowanie. Folia ma rękopisze kilku kolarów tureza.*

Ręk. ten nigdzie nie jest jeszcze opisany.

J. arabski na prawach z łacina i z polskim; r. 1693 1784; papier. 320 x 205 mm;
kart: 8, 258, 5, 12 ("repectorius") i 4 s. Brak karty tytułowej. Oprawa papierowa.

Acta zarządczowe i makleńskie (ze spisu posagów) parafii obrządku ormiańskiego
katoickiego w Stanisławowie z lat wyżej wymienionych.

Początek, k. 1 r. 1. Kłauk ew olamut, caa/b słow snorbawor b/a/n ew xesk i mej
Fektani/
Kopayia Anania ew i mej b/a/n Yagobin Bogdan, ordajn ew słow ayspa:
Eka san Xacikc n ..varia/?/ or w annane san Akobin ew x nadsac zban
Agopsan vasa /kir?/oli asaeroj Rūšajin zoc san Akopsa het sirali
sanvacoys ew barekamac haw/n/mecan ew xosdacan tal sáreli dusar aRufan
b/a/n Yagobin A/stuce/y exhantea/b ew hoxn merua aprakaan darakatew
/?/?/ ew ays słow i haycapetute/an/ b/ erko/tasan Innej nciesin, i Archi
episkebosutean t/ear/n t/a/x Vardanay, i Awagsyicute/a/n T/e/x Simaon
Xacatur Zaxnowic, i woytute/an/ b/a/n Kaspar Tuzane/a/nc ew erkotasan
wtawerac tv/akanin/ ^{r/}lcxb / 1142/ petrvari 6 orn kiraki.

K. 1 v.: Gecaw Zainislaw twakani/ r/cxb / 1142/ petrvari 6

Koniec rkp., k. 258 r. (na końcu, u dołu): T. wigokayos Xacikenc not/a/x y/a/t/n/k
jexame.

nowe foliowanie. Księga 6le zszyta, lewicie się trzyma. Pisano kilka ręk;
akta spisane natariusz sądu ormiańskiego. Wiele stron nie zapisanych.
Akta powyższego nie opisano nigdzie.

J. arabski; w. XVII XVIII; papier, 155 x 95 mm; s. 6, kart (zawieszonych) 270; w tym s. 15 nie zapisanych. Oprawa skórzana z klamkami. Brak karty tytułowej. Tonacja (rubryka arabska).

Początek, k. 1 r.: Tonacja. id / 24 / Dektemberi Gragaloye Gandeon t / ear / n
meroy Y / leus / i K / ristos / i: Ork / nutiwa / bj. uraxacir, arajin tuun erics
krkni ew pekr zankak na kacacucanen....

Koniec, k. 266 r. (koniec): ...hb. t / un / dj / ? / . Sacay ayax, k / ara / z: S / ur / b. A / stu
aca / cina, ak / otk / : nkal; exgen sitan / ? / lini tapor Sbrut / ean / ba erg 9w
parawar. Amen.

Na s. 1 napisane: Przywiązane p / rzez / P. Redla z Ukrainy w r. 1875.

Nowe kolowanie. Pismo kilku ręk, kursywa; atrament czarny i czerwony.

Ręk ten figurawk ostaa po prostu jako "rękopis arabski" (bez bliższych szczegółów).

J. ormiański; w. XVII; papier ze znakami wodnymi. 310 x 195 mm; k. 99. Oprawa skórzana, częściowo zniszczona. Brak karty tytułowej.

Przekład ormiański rytuału i mszału łacińskiego.

Początek, k. 1 r. (do 2 v.) rytuał ślubu.

K. 3 r.: Karok i sanna Saniali *h/ar/g/a/rein, or ase: pazocaw T/a/g/awo/xn, i kero gazani....* (do k. 20; wyjątki ze Starego Testamentu).

K. 21 r.: Zor orhnutim *A/stua/cavin ew siatk.....*

K. 21 *xxx*: porządek mszy

K. 22 r. (do 26 v.) przełożony z łaciny kanon mszy

K. 27 r. (do 89 v.); propria mszalne, też przełożone z łaciny: *Sta hayescia i na yer xocesciam...*

K. 81 v. (rytuał różnych błogosławieństw): Kanon orhnutean *kerakreac i tca i s/ur/ Satka....*

K. 98 r. (koniec spisu błogosławieństw):
Orhnutim nor newin
Siakananoruma trz duma awur
na gain karsin ekelecia
Orhnut /im/ wardenec kam pna kac.

Tamże dedykacja: *Serapaycar ew Serapatueid kovuapetia seroy T/er/n a/e, r/g/ wardenec Kumanenc snorkok A/stuce/y ew arklika s/ur/b ekelecioy Arhiep/ie/k/spo/sin seroy ew ka/enayn/ lehad t/a/g/a/w/a/re ar/s/jaor aia Moltawioy Valakioy ew kaj ep/is/opsia ew iaoy haretaria hasec i Ter.*

K. 99 v.: *Sijsen taguhi mayr okorantean keank kakrutim....* (przekład pieśni *Salve, Regina...*).

Koniec tekstu: *Aai t/er/n roia / 1691/ ogostosi st / 19/.*

Pisane w dwu kolumnach lub w jednej. Nowe foliowane.

Skłopiło tego nigdy dotąd nie opisano ani wspomiano.

J. oraiński; r. 1730; papier. 145 x 95 mm; ark. 2 + 5, s. 718; W)s. 23 24 i 5 714 (druk). Oprawa skórzana na deszczce (przednie okładka z deszczki), ze śluzkami klamerek metalowych.

Karg

A) Karta tytułowa: Zamasacutan A/stua/cayin Pastaman hasarak gracaw i Sdani sławow yai Tearn 1730 ew Hayoc recht / 1179/ Xunisi t / 97.

/tj. doskownie: Perzadek nabocodstwa służyby hofej, napisano w Stanisławowie 9 czerweax. 1730, oraińskiego 1179/

Idk. 2 v.: Tonacoye hayoc niapaprac. /tj. rubrycala/

Tonacoye rye saradrecaw st kargi ta skraco....

S. 1 r.: Tonacoye 1a / 24 / Sekteaheri.....

II) S. 125 r.: Zamagig A/stua/cayin Pastaman /Morae aiucnae/

Xanun kor ew ordaw. Hayc aer...

S. 265 r. (koniec): ...prkec zaez i kroyn y/a/w/i/t/e/a/i/c ew kor park y/a/w/i/t/e/a/n/s. Aaen.

III) S. 268 r. (brak kartki poprzedniej, na której się zapewne znajdował pierw szy wyraz tytułu): /Kaamak/ Zamasac /collectio Pastaman/

lccw e/r/p/es/ zanjrew i w/e/r/ay/ galman e/r/p/es/ zocł, zi coko i Gragaluci Gnd/ean/ yerkir.

S. 373 v.: ...sari adencow or arlea zna ew orhanti/wa/ nna y/a/w/i/t/e/a/nc

IV) S. 377 r.: Karg pataragi. Xanun Kor... /Kanon aszy/ y/a/w/i/t/e/a/i/c.

S. 417 v. (koniec): ...i loys y/a/w/i/t/e/a/n/a/k/a/n koniec ew kor p/a/rk ayz
 XXXX

V) S. 422 r.: st Matteesi /4 ewangelie/

Sizg Gndean Y/ieus/i k/ristos/i Grawoy Nawti ordawoy...

S. 667 v.: ...ete etes na zBer ew zays inc asac cna... /czyste strony za klejono obrazkiem/

VI) S. 668 r.: I toni Tlpatutean Tearn... /zbiór hymnów brwiarzowych/

S. 718 v.: ...ew n/o/k/a/ areal tansin x'isusw. zoz inc Xa/v/h. greci greci
 Tu się kończy część rękopiśmienna; następuje 7 stron nie zapisanych, potem 2 strony drukowane i jeszcze 8 pisanych.

B) x5 s. 5 (początek części drukowanej ciągłej): Kanon neci ew krasapar Gndean tirahwoy Kusia i Kevakiasy ew Yamaye. Wrgoczek ordik Sioni.... /Hymnicum

brewierzowe/

s. 33 r.: A/stua/cyia kocan lusoy....

s. 34 v. (koniec): Zboloria prkutiwa nayr er zantanelin eic i xax y/a/rz/a/n
di szabj zua aa/en/k orh /bez końca; brak 4 stron następnych/

(W tej części, drukowanej, brak zakończenia, a ostatnia strona jest uszkodzona
u dołu) s. 714 v. (w połowie): Anunk xazic sarakanac: Wkore, Jakore, Xua...

W tej części (B) jedna kartka jest pisana, mianowicie s. 33 24. W A) xxxxxx
niektóre strony są czyste: k. lv. 2 r., s. 121 n., 418xxx 6 stron między s. 373
s. 377, 2 po s. 417, 7 po s. 718 i inne; brak s. 423 ¹ 424, ¹ 426 421. Pismo kilku rąk
atrament czarny i czerwony.

Rkp ten wymieniony jest w Wisłockiego Katalogu rękopisów Biblioteki U.J.

J. oraiski; papier. 156 x 130 mm; s. 4, k. 3, s. 26, k. 2, w tym nie zapisanych k. 4. 0
prawa półkórkowa (z r. 1935; dawne okładki papierowe wprawiono na początku i
na końcu rkp). Brak karty tytułowej.

Tenacoyc /tj. rubryca/.

Początek, k. 1 r.: Tenacoyc Hayec Uziaperac.

Tenacoyc wys saradrecaw....

S. 1 r.: Tenacoyc Ka 1d/24/ Bektenseri Grakaloyc Gmdaan T/er/n
neroy Y/Isus/i K/ristos/i. Orh. bj. Uraxacir. Azajin tunn
erics kkkai sw pokr zankakka hncacucanin.

Koniec, s. 26 v. .... sw erkuc ziberca Serkea sw /brak zakończenia/...

Stare foliowanie. Pisano atramentem czarnym i czerwonym.

Rkp ten tylko wymieniono jako oraiski w Wisłockiego Katalogu rękopisów
Biblioteki U. J.

J. ermiański; w. XVIII; papier. 28 x 22 cm; k. 3. 29, 19, w tym 22 nie zapisane. B) 205 x 105 mm; k. 9. Oprawa półskórkowa. Brak karty tytułowej.

I) tłumaczone z łaciny Officium divinum ze zmiękłych; II) kanon mszy fakcyjnej k
wg porządku ermiańskiego.

1) Początek, k. 1 r.: Zamierzyliśmy wasz najcenniejszy.

Prawie:

Tagaworin, orun amenekin kean, ekayk erkirpagescuk.

Tagaworin, orun amenekin kean, ekayk erkirpagescuk.

Saxpən id / 24 / Ekayk xxxixxxx, cncscuc i t / e / r, afaakescuk ar A /
atu / ac prkie mar.

K. 6 r. (koniec): Mangicən i xaxakute / an / . Amen. ax 2018??

II) K. 7 r.: Karg pətəxəgi wasz najcenniejszy

Kəkanayn pətəstəal gəy arəgi pətəncəy, əw arəvəal...

Koniec, k. 20 r. (koniec): kixx Aa / o / t / k / . K / xistəyə Ərdi A / stucəy ələxakəl
Nəyər nəy əy yərk / ins / , Əijəy kəz...

Zhangist yəwitenakən snorkeə n / o / c / a / T / e / r, əw loyə nstəjənwəy
luz wəreəcə zəhəgīs n / o / c / a / . Mangicən i xaxakute / an / . Amen.

B) Luźne karty z rytmem ormiańskiego w XVIII.

K. 1 r.: Karg jur əxəncəy i Yəytnu / t / u / an / i / əw / m.

K. 9 v. (koniec): ndəmkay zərute / an / c anharicəli ar / e / st / a / kən q' / zərū / te
m / b aricəal.

Tego rękopisu nie wyrażono dotąd nigdzie.

J. orwiański; papier. 160 x 195 mm; s. 23, 215, 25, a tyż 47 nie zapisanych. Oprawa skórzana. Brak karty tytułowej.

Wzrost o miarę do użytku codziennego.

Początek, s. 1 r.: T/a/r etc zscitms ia banas, beran ia argesse zerkautims ka.

T/a/r etc zscitms ia banas, beran ia argesse zerkautims ka.

Orkneal hawagoy ew mianukan ankazanoli surb arcoranti/w/a hayt ew or
ai ew hagi s/ur/a, Ayza ew mist ew yawiteans yawiteaic, Azen.

T/a/r zi bazua aisa nekick ia ew hawuk farcar i w/a/r/a/y in...

S. 23 r.: Mayr s/ur/b skancali luseva, or za/stua/on an/saryni/ yawiteaic
yorewayni kua kracer, ew cicutiwa asxarhi...

S. 215 r. (koniec): Zmagist gis erisaxalakt/ean/b anczosnel hawagoy i T/a/r/
ne xx x n/arescuk/. Zbrastak; Zkawutika; Za/x/a/y/y X /Xaci/ ew enb.
Zawjins; ciorawic aer T/a/r.

Stare, dobre rękopisanie, nie zapisane: pięknymi stron 23 i ostatnią 25.

Pismo dwa raki; kursywa; czarny atrament.

Tego rękopisanie o isano nigdzie.

Magiell. 6390

J. Ormianzaki; w. XVII XVIII(?); papier. 435 x 6 cm; snój nawinięty na drewnianą
rolkę, przechowywana w okrągłym pudełeczku. Brak tytułu.

Rep treści magicznej (nie brak wyrazów obcych: arabskie, tureckie, greckie).

Początek: $\text{Yannu No/r ew Orangy ?/ ew Hogayn s/r/a/oy. Aam?/ /Awataranis si?/}$
 $\text{Mattheosi /vasa ch/ nasaa y/ isus /i k/ristos /i /ordoy/ takti ordi a/bra}$
 Kam?/.....

w. 32 n.: $\text{Aetk eyr/a/o/ya Grigori harekaceyn wanices...}$

w. 90 n.: $\text{Awiny, okua, tuiay, xazim. kala ia luks, xupial, shal, ahlan, tu xua, ee}$
 $\text{vaxe i kua ew yartua c/a/r/a/ys A/stuce/y Yohann/er/ Er/a/ncisko. ey.}$
 $\text{eyl gir ci vaxona u ee i kua ew ee yartua c/a/r/a/ys a/stuce/y Yohan}$
 $\text{nos. Saytan, vidda, ol sil lairil, tapsil, zerp a liazay....}$

Koniec: $\text{...zaajm ia gehanaak zaluane kure ew spasen ardika sinesw ketusce}$
s.

Papier podklójony. Słukióre litery, zwłaszcza na końcu wierszy, trudno odczytać.
Okrągłe pudełeczko schowane jest w teksturowym pudełku o 2 przedziałkach, ze
wnętrznym wyglądającym jak książka.
Rekapis ten nie jest opisany nigdzie.

Por. 84

...jącej "szkłał wyre-
 ed tytułem "Encyklopedie"
 wyjął
 spore niegłasków traktują
 aście (s. 180), e Flica pe
 szych jednak należy nie
 nn., i tam właśnie, na s.
 przyzy kwadratowe na 7.
 ześciany zwą się "battava
 a pisze: "Auter przskreca
 go jak najchętniej, że tu
 ce do tego, czy to wina
 berze na kródlie niepals
 e, że "najsłynniejsze i
 lejdują się w Polsce, w
 i i Bachni", a potem na
 a, który długo nini za
 bardzo ciekawe memoria
 (1775, w. 4) ...
 ię jednak domyślić, nawi
 prestu pażwan (nam na
 pewności naga domysłu
 e jaśnie ...
 ości, agren, dufy kawał"
 kwiiennej, pedługawate e

...j ustanowionej wagi i miary";

2) cytaty z tego Lindego, od w. XVIII wstecz aż do XVI: Z soli kopalnej zna

czne sztuki obracają na pażwany (z dzieła ks. Krzysztofa Kluka, r. 1781); Sól
kamenną w ziemi pażwanami i kruhanami kopią (Haura Składa albo skarbiec ekono
 nomii, 3. wyd., 1693); Soli pażwan czworo trawisty (Jean-Baptiste Benoit, Relatiae
 porcedo e, r. 1609); Pod Bechnią koźmi hanićne pażwany polne z pod ziemi na
Wielu winauja (z kroniki Marcina Kromera, w. XVI). Widac jasno, że są to ter.

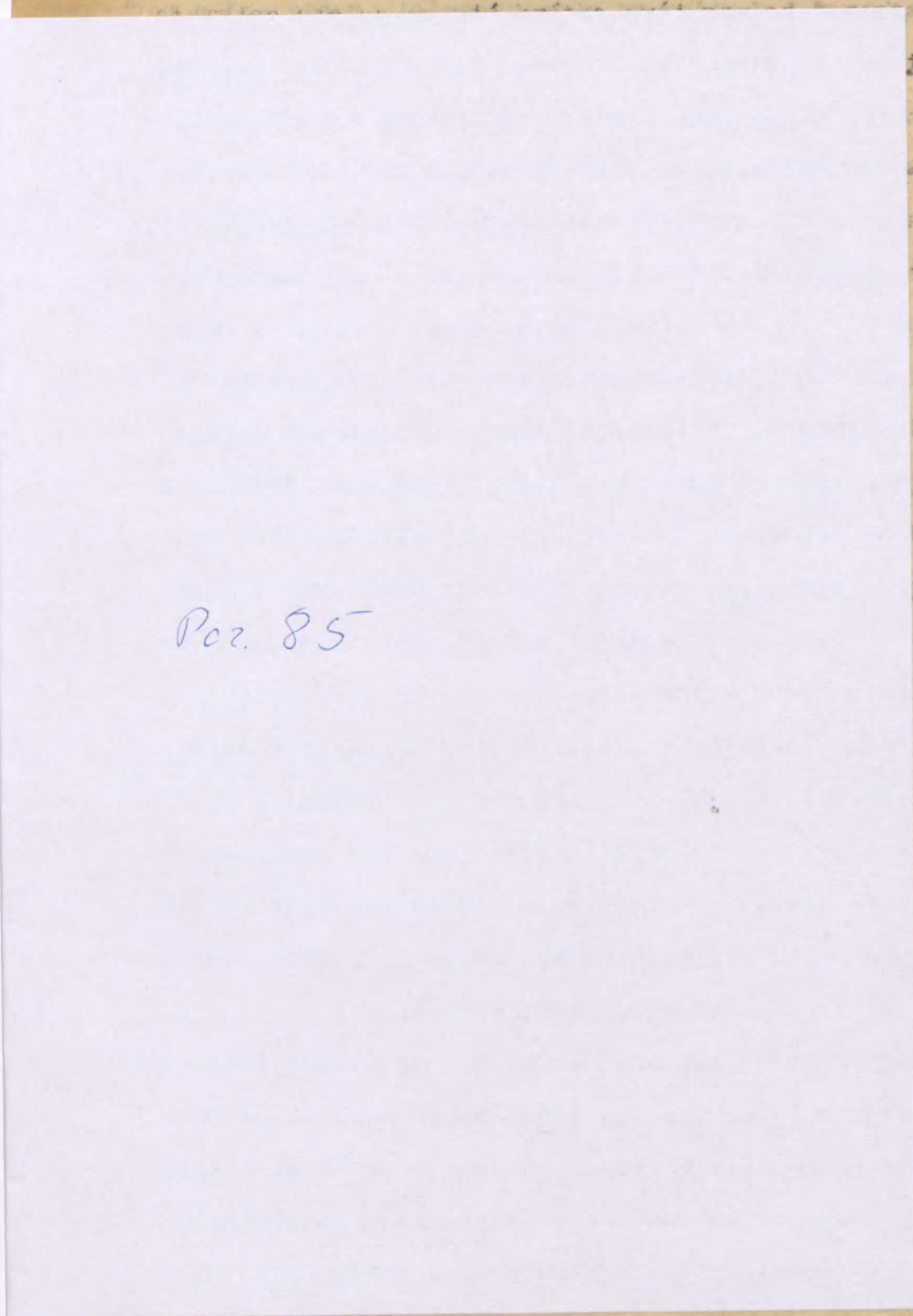
O francuskim opisie polskich kopalin soli z drugiej połowy w. XVIII

Wyszuka niedawno w Bibliotece Narodowej ten obejmujący przekład wybranych miejsc z Encyklopedii Diderota i d'Alemberta, pod tytułem "Encyclopedie" (przekład E. Rzyżakowskiej). Znajdujemy tam naturalnie sporo wiadomości traktujących o różnorodnych kopalinach polskich, np. o Gikuziu (str. 171), o Piaście (s. 180), o Flicie polskiej (s. 181-188), o Połsee (s. 189-217). Do najcenniejszych jednak należy niewątpliwie i szerny ustęp o soli kamienniej na s. 234 nn., i tam właśnie, na s. 236 ~~XXXXXXXXXX~~ czytamy takie zdanie: "Czeste sól kupie się w przyzwy kwadratowe na 7 stopi lub 8 stopi długie 2 i pół stopi grube. Te równoległością zwą się "hattavanes" (wł. ^{ostatniego} wanes)". W indeksniku do IX-go wyrazu (uw. 312) tenże czka pisze: "Auter przekręcają jakąś nazwą, której trudno się domyślić". Przyznając jak najchętniej, że to może być rzeczwiście przekręcony jakiś wyraz, na ^m wątpliwości co do tego, czy to winno być "auter". Lecz winno jego wyrażenie, które się on sam dopiero na przedzie niepolskim, lecz niemieckim; ~~XXXXXXXXXX~~ na s. 234 dowiadujemy się, że "najsłynniejsze i najszlachetniejsze i najczystsze kopalinie soli we wszystkich znanych znajdują się w Polsce, w ~~XXXXXXXXXX~~ w województwie Krakowa jako dwóch miejscowości: Wieliczki i Bechni", a potem następuje zapowiedź: "Podamy ich opis według M. Schrevera, który długo nim zarządzał i który ogłosił w "Magazynie Bensurskim" dwa bardzo ciekawe memoriały o tej soli".

Ale ważniejsze jest, że owego wyrazu nie da się jednak domyślić, nawet przy pomocy bez wielkiej trudności. Meim zdaniem jest to po prostu szawian (nazwa ta używana w tajemniczym terminu górnicy). Jako gwarancję pewności tego domysłu nie wypowiem sobie tu przytoczyć ze słownika Lindego:

str. 111) określenie wyrazu szawian: "sól znacznej wielkości, o grom, dufy kawał" i w szczególności: szawian soli "szup soli, kryta soli kamienniej, podługowate o kształcie ocieszenia, pewnej ustanowionej wagi i miary"; szawian soli (2) cytaty z tego Lindego, od w. XVIII wstecz aż do XVI: Z soli kopalinnej znacznej szawianki obracają na szawiany (z dzieła ks. krzysztofa Kluka, c. 1781); Sól kamienną w ziemi szawianą i kruhaną kopią (Haura Skand albo skarsiec skonek, Mon. i, 3, wyd., 1693); Soli szawian czworo granisty (Jan-Batista Bonibus Relatioe przedn. e, r. 1609); Pod Bechnią koźni kamiennie szawiany solne z pod ziemi na wielki windują (z kroniki Marcina Kremera, w. XVI). Widac jasno, że wyraz ten

Oni wzięli nazwę wieloletnie zapóźnienia polskie, angielskie i niemieckie
powstanie w ich przyjęciu współczesne, a także i inne nazwy ich polskie

Poz. 85

widzieć jak w "sierści"
i. Zasadniczo jest sprawa
związanych z szersze. Ponie
w tym czasie jakieś powstanie
stąd w końcu przegony
i w tym czasie został zosta
i) Sierść
1832; wielki Oxford
ka built "wzrost..."
i lista "krajów" i nie
britzcka "This terra was
(tsch, tzi ch)
i i przed i, i arnat
niec przed kilkoma
i. Zwi wobec tego brak
je sytuacji uzupełnia
zaję ją: "Britschka
pierwszy z I.C. Kobia
(1850-55). Ten pierwszy
syjskiego, kt re zachwa
jako przestarzały i z
e, rosjskie i niemieckie
angielskiego, co jest z
dycji ortografii angiel
t, co ^w przez garści zapasy
takich wyrazów jak ^k capac

i r(e)ubie, samevar, duaa i zosiva czy ukase, verst i steppe, oczywiście
też tsar, tsarina, tsarevitsch, i w końcu vaaka dwa inne, trochę pokręcone
odwianej tu nazwie: ares(h)ky i treika. Pierwszy z tych terminów (z. piraw
nią dość pst akat): arejeka, arehke, areski, areska itd.) zawiądzony jest
w G.E.B. (III, 622) po raz pierwszy w r. 1838 juć, potem w r. 1836, 1838, 1853
..., a i zaś w r. 1842 (XI, 392) i te... w przekładzie książki Kobia z 1851

Odnawiając nazwę nieliczne zapożyczenia polskie z angielskiej wyrazów:
 powzięwanie w ich przejęciu odpowiednio, rozdzielenie nazwy w ich polskie
 stając się ukłonił krótko swój poglądy. Później w literaturze "sierate"
 britzka. Ale w opisywaniu nie ma mi spokoju i tutaj. Zwrócić się na sprawę
 bliżej i okazało się "już" bieżąca (...), że moje przypuszczenia były słuszne. Ponie
 britzka w rzeczywistości jest nie tylko ciekawa, lecz też ważna, chociaż jako powzięcie
 nie ma jego ogólnego planowisko sceptycznego, przedmiotem są drobne szczegóły
 (nie ma go już w kierunku tematyki artykułu, dopóki w niektórych z nich zosta
 wieca to uzupełnienie na później). Wskazania i, am i) Bismarck
 Jakewś powiedział, pierwszy zapis angielski pochodzi z r. 1832; w t. i Oxford
 English Dictionary cytuje (I, 1114): "... a britchka, built by Adams...", z
 r. 1839 (z Sat. Mag., tj. zapewne Saturday Magazine; lista skrótów t. I nie
 daje rozwiązania): "The annexed cut represents a britchka, this term was
 brought from Germany about a dozen years ago". Czyli i tsch, tsch
 wyraźna inisjacja, że "te słowa wprowadzone z Niemiec przed kilkoma
 laty", wskazują na źródło bezpośrednie niemieckie. Dziwi wobec tego brak
 wyrazu w słowniku Grimmów (tom z r. 1874). Ale ratuje sytuację uzupełniają
 cy ge 4 tomowy słownik B. Sandersa: w t. I (r. 1876) znajduje ją: "Britschka
 (poln.) Art einer leichter Wagen" i cytaty, z I. G. Kobia
 Reisen in Sudrussland (1841), ceszta z polowy ub. w. (1850-55). Ten pierwszy
 cytat uweździ chyba, że Niemcy przejęli nazwę z rosyjskiego, które zachowa
 do dziś dzień; choć wszakże oznacza je jako przestarzałe (t. I z
 r. 1935), jednak je ratuje. To podwójne pośrednictwo: rosyjskie i niemieckie
 zarazem by tłumaczył dodatkiem i (nie y) wyrazu angielskiego, co jest
 szta mia ważne z różnych względów (a. in. wpływ tradycji ortografii angiel
 skiej). Ważniejsze według mnie jest ce innego: fakt, że prócz ^w gwarci zapoży
 czeń angielskich z rosyjskiego znajdują się prócz takich wyrazów jak cepác
 i r(e)ubie, sazevar, duaa i zozstve czy ukase, verst i steppe, oczywiście
 też tsar, tsarina, tsarevitsch, i w końcu vauka dwa inne, trzecią pokrętnie
 omawianej tu nazwie: ares(h)ky i traika. Pierwszy z tych terminów (z pirow
 nią uśóó pst akaty: arejska, areshka, areshki, areška itd.) zawiądczony jest
 w G. B. E. (III, 682) po raz pierwszy w r. 1838 już, potem w r. 1826, 1838, 1853
 ... i zaś w r. 1842 (XI, 392) i te... w orzeknięciu książki nakła c. 1881

Jeszcze trochę o skirze i o...szkirze
Nie będę odpowiadał według punktów prof. Rudn., bo by to moja odpowiedź roz-
deło, a nie wydaje mi się konieczne, zwłaszcza wobec ~~XXXXXX~~ Redakcji. Prof.
R-i zadał sobie wiele trudu, ale - jak widać jasno z owej konkluzji - sprawy
właściwie nie posunął naprzód; jest to zasadniczo kołowanie (Niemcy mówią o
razowo: wie die Katze um den heißen Brei herumgehen). Mógłby pewnie i ja
zapełnić co najmniej 4 szpaltki. Aby to nie wyglądało na czcze przechwałki

129 n.), napiszę bodaj

Por. 88

kień uboczne, np. (podkreśl
cia do ówczesnej Resji ca
awacki przejął teren bez
of od Polaka, choć by od ojc
ya, tak jak się wydaje nie
wianie, że prof. Rudnicki
yczne scysk nigdy nie dał
pell, Skandal, Skaphander,
eliese, Skalenpender, Skarpie
S
Skulptieren, Skulptur, skul
nisiły się w wytworze wszj
aczeń w ogóle (por. choćby
28, s. 401 n. i 24; przytoczone
szych słowników, gdzie nikt
zrobił ni jedną inną uwagę.
na się poruszyć szczegóły

aska,
ytko powstał szkirka skirka
wielu do samego czasu
nie nielkie wydanie. Mure
i z tego czasu, na jednak

Skirhus i skirhus (zj. derivat, do nazwy przedci pewnego stopnia przy
swejnia); ale Allgemeines Fremdwörterbuch des Dr. Ballauffa z r. 1911a
znów Scirrus, Scirrhocelle, Scirrhosis (niec dokładnie tak samo jak cyt
wany przez prof. S. von Meyssego z r. 1833!), a Skirrh.. tylko z odwołanie

Jeszcze trochę o skirze i o...szkirze
Nie będę odpowiadał według punktów prof. Rudn., bo to moja odpowiedź roz-
kluźni
daje, a nie wydaje mi się konieczne, zwłaszcza wobec ~~XXIX~~ Redakcji Prof.
R-i zadał sobie wiele trudu, ale - jak widać jasno z owej konkluzji - sprawy
właściwie nie posunął naprzód; jest to zasadniczo kołowanie (Niemcy mówią ob-
razowo: wie die Katze um den heißen Brei herumgehen). Mógłby pewnie i ja
zapełnić co najmniej 4 szpaltki. Aby to nie wyglądało na czcze przechwałki
(w znaczeniu zwykłym, nie sądowym, jak w JP XXVIII 129 n.), napiszę bodaj
trochę.

Pewną różną szeregówką może ważne lub ciekawe obecne, np. (podkreśl
np.) te, że się Szewski "odnosi z całą niechęcią do ówczesnej Resji ca-
skiej", że mój pogląd wcale nie suponuje, że Szewski przejął terrain bez-
średnie z rosyjskiego; mógł go przecie usłyszeć od Polaka, choćby od ojc-
a profesora medycyny, i mógł się wyrazić raz i na zawsze, tak jak się wydaje nie
która z nas zna. Mógłby też np. wyrazić zdziwienie, że prof. Rudnicki
szukał w niemieckim piśmiennictwie z Schk, choć klasyczne sc/sk nigdy nie da-
ło w niemieckim literackim Schk: Skala, Skalp, Skandal, Skaphander,
Skapulir, Skalett, Skepsis, Sklave, Sklerose, Skeliese, Skelepenier, Skarp,
Skrisant, Skriptar, Skriptur, Skrifal, Skrutator, Skulpturen, Skulptur, skur-
ril, Skylla, Szylla itp.; ta tylko sp i st zaimponowały się w wymowie wszy-
stki, zgodnie z rozwojem fonetycznym tych połączeń w ogóle (por. choćby
O. Bahaghel, Geschichte d. deutsch. Sprache, 1928, s. 401 n. 124; przytoczone
tu przykłady jednak wzięte po prostu z nowszych słowników, gdzie nikt
nie znajdzie wypadków z Schk). Mógłby też zwrócić na jedną inną uwagę.
Ale ryzykuję dla dobra czytelnika i postaram się poruszyć szczegóły
bardziej istotne.

Encyklopedia Meyera (t. 5, r. 1897) ma tylko postać zaciśniętą Irth
wymagowaną też i Irth i Irth i w przeliczeniu do samego dźwięku
nienia (gutyk), a cytowane już przesadnie przez mnie niemieckie wydanie Mure-
Sandera z przedmowa datowaną z r. 1899, czyli z tegoż czasu, ma jednak
Skirhus i skirthes (tj. derywat, do którego przecie powinno się przy-
swojenia); ale Allgemeines Fremdwörterbuch Bechta Ballauffa z r. 1911 ma
zaów Scirhus, Scirhesale, Scirhesis (nie dość dokładnie tak samo jak cyto-
wany przez prof. A. von Meyera z r. 1833!), a Skirrh.. tylko z odwołaniem

do Scirrha...: to wszystkie pokazują jasno, jakie wahanie panowało póź-
 wieku temu, podobnie jak np. pisownia Scioutiken, Skiptiken w swym wy-
 dania Meyera oraz Sciopticon L. Ballauffa i Sciaptiken M. Sandersa. Ma-
 my tu oczywistą walkę dwu tradycji, greckiej i łacińskiej. Jeżeli w w.
 XX grecka była mniej więcej równie silna jak łacińska, a nieraz brzo-
 górną, wolno przypuszczać, że okrągłe półtora wieku temu siła tradycji
 greckiej była przynajmniej równie wielka. Prof. R. informuje, że Fwb. Mey-
 soga z r. 1833 ma tylko Scirrhus, scirrhos itp. (zob. w.w. nawiasie); więc
 to nie dziwi wobec przedstawionego tu króciutkiego stanu rzeczy na prze-
 łomie dwu ostatnich wieków. A gdy prof. R. stwierdza potem, że w Nhb. d.
deutsch. Sprache Gampage z r. 1819 brak terminu Sc/Skirrhus w ogóle, to
 muszę przypomnieć, że ja wyraźnie mówię o Fwb. Gampage, więc dzieło
 znaczenie różnym. ⁴ Temu skłownik j. niemieckiego (nie wyrazów obcych)
 B. Sandersa z drugiej już połowy ub. w. zawiera mnóstwo wyrazów obcych
 np. nie tylko Skorsut czy Seccus, ale nawet Skel "wiwat" ze szwajckie-
 go czy Schriquet z francuskiego, tzn. wyrazy niezbyt rozpowszechnione
 ale jednak nazwy skiru nie następuje w żadnej z 3 możliwych postaci (tj.
Sc/Sk/Sz), także w omawianej temie uzupełniającej z r. 1885, tj. 75 lat
 po cytowanym, niby świadek kerenny, przez prof. R. skłownika Gampage. Czy
 ktokolwiek uwierzy, że pod koniec ub. w. termin ów nie był w niemieckim
 znany, jeżeli u nas jest zaświadczony od r. 1806? Brak tego wyrazu u Sa-
 ndersa dowodzi jedynie, że to był termin zbyt specjalny (na początku t.
 Sandersa znaczą, że z wyrazów obcych pamięszcze tylko "powszechnie
 używane"), co też wskazuje pechowość wnioskowania prof. R. Jeżeli w angi-
 skim schirrhus zapisane w r. 1695 (istnieć jednak musiało i dawniej, sko-
 re w r. 1553 zapisane akrywat schirrhous; Sharter Oxford Engl. Dict., 19
 ct.
 i jeżeli we francuskiej scirrhe zaświadczone jest od r. 1545 (O. Wlach, Bi-
 styaal. de la l. fr., 1932), to nie podobna wierzyć, że go brakowało w
 niemieckim jeszcze w w. XVIII. R. dakcja informuje w swym depisku, że scirrh
 jako nazwa choroby pojawiła się już w w. XVI; późność skiru wynika zape-
 wnie i z faktu, że K. Michejda, Skłownik historii rozwoju polsk. nianawiańców
 lekarskiego (1955, s. 75) podaje dla r. 1792 i 1793 jako odpowiednik łac.
scirrhus tylko: "węzeł w ciele; węzeł twarzą czyli rak ukryty". ²⁾

Prof. R. chciałby ode mnie bezwzględnie dowodu dla punktu a), b)

c) i d), ale wobec siebie samego jest mniej wymagający, gdy wyraz zaświadczony dopiero od r. 1896 stawia na równi z przekazanymi od szarych poczatków naszej tradycji językowej. Będącymi sprawiedliwi. Ja z jednej strony nie podzielałam wiary prof. R. w odwieczność skiru u nas (warto przypomnieć, że Bruckner, który się chętnie doszukiwał "praszków" i dla którego np. oskard był "praszkowiński", skir jednak zbył nawiasową uwagą o pochodzeniu z greki na s. 82); z drugiej nie podzielałam jego sceptycyzmu co do wieku niem. Skirrhus, co się starał wyżej uzasadnić jeszcze dość szczegółowo. Mnie jest łatwiej wierzyć, że zaświadczony w w. XIX wyraz niealecki pochodzenia klasycznego istniał także bodaj w ^{Ameryce} połowie w. XVIII, niż że wyraz polski przekazany tak samo mniej więcej późno sięga epoki pradawniej; prof. R. łatwiej uwierzyć w odwrotność. Przypadek jest aczkolwiek; biorąc na rozum bezpieczniejszym załóżmy 90% czy choćby 80% niż 10% lub nawet 20%. Jeżeli prof. R. nie przejawia się tym, że sprzed r. 1896 brak jakiegokolwiek świadectwa o istnieniu skiru, to mi to przypomina trochę swego klienta, co strzyżąc resztę z botki, mianowicie 25 zł., doliczył dla sprawdzenia do 40 i schował wszystko do portfela, a na zapytanie zdziwionego kupca, czemu nie liczy ~~skir~~, odparł pewny siebie: "Jak do 40 było dobrze, to i dalej będzie dobrze"; a co sędzi o braku terminu merycznego w słowniku j. niemieckiego sprzed lat 150, podał wyżej.

Co się tyczy punktu a) wreszcie, to dobrze będzie zauważyć, że zaimponowanie sk na szk nie jest regułą bezwyjątkową, jak by wynikało ze słownictwa prof. R., że mamy np. skarpe wciąż jeszcze obok szkarpy; Brongovius (1835) notuje skarpetka i szkarpetka, Bruckner w Słt. pisze tylko szkarpetka, ale wg pisowni jest dziś tylko skarpetka. Czyli bywały i zapewne są wahań w tym zakresie. Tu też spełnić obietnicę daną w tytule niniejszej notatki, że przypadkowo mogę dostarczyć konkretnego dowodu na istnienie postaci szkir, prof. R. nieznaną zupełnie.

Kiedy wręczał ostatnią notatkę swą o skirze jednemu ze znanych jeszcze lwowskich, ów przeczytawszy tytuł rzekł: "Ba, szkir na szkir powiedział mi jakuzyn o swej matce". Z ciekawości wypytałam o szczegóły i dowiedziałam się, że ten kuzyn, pochodzący z Sieniawy, był długie lata w Krakowie (po poprzedniej wojnie został tam naczelnikiem jednej z poczty), a zdanie to wypowiedział w r. 1933 jako obywatel

4

Krakowa od lat skrytycznie 40; z Sieniewy tego nie wywiódł, bo tam znajduje się ko raka (moj znajomy jest tam rodem z S. i często tam jeździł na wakacje). Warto dodać, że mój informator, starszy ode mnie o dekady kilka lat, tam należący jeszcze do ostatniego dziesiętka ub. w., usłyszał wówczas ten termin po raz pierwszy w Łycku, choć przecież miał studia uniwersyteckie znał kilka języków obcych i spędził kilkanaście lat w miastach uniwersyteckich (dowodzi to chyba jasno rzadkości terminu); dlatego też mu tak do skonałe utkwiły w pamięci szczegóły swego wydarzenia.

Prof. R. nadal nie się troszczy o inne moje uwagi, a "najbardziej" (wg niego samego) załatwia króciutką pod e) zadawałając się przytoczeniem 3. wyrazów: szczyt, chrząszcz i śnieć; ale 1) szczyt i ~~chrząszcz~~ jednak w. XVI już, nie dopiero XIX, a chrząszcz (nie chrząszcz, wynik kontaminacji: Gr. akad., 199) potwierdza to brak hasła na s. 252 Słown. stp. Dataż już za czasów Psalt. Fler. (Sk. stp., s. 255); 2) (mówiąc znów słowami prof. R., ze s. 386 a) "nie jest to bynajmniej taka zasada ogólna, pod którą by eo ipso podpadał i skir... t. zoba by to dopiero udowodnić".

Nie widząc powodu do zmiany swego zdania sceptycznego starałam się wyżej jeszcze uzasadnić. Przy nim też pozostaje przyłączając się do konkluzji Redakcji.

W. Słuszkiewicz

1) Warto wspomnieć, że w Niemczech jeszcze 40 lat temu walka o pisownię wcale nie była zakończona: F. Firt w Geschichte d. deutsch. Sprache (1919) (s. 264 nn.) pod koniec uwagi o toczącej się od w. XVIII walce, nie pozostawiając wątpliwości i wątpliwości, przytacza znamienity fakt, że w w. XX pisownia urzędowa potrafiła się upierać p. zy starym ś w CoIn; a H. Paul, Deutsche Gram., t. 1 (1919) pisał: "Die radikale Wendeutschung der Fremdwörter wirkt auf viele befreundend" (nawiasem: cokolwiek to wypadła niewątpliwie wbrew zamierzeniom uczonego dość zabawnie), co dowodzi z jednej strony walki o zaswojenie nie wyrazów obcych, z drugiej istnienia opórów nawet w k. w. 80f więc mówić o zmianach wcześniejszych o półtora wieku?

2) Późno zaświadczony jest ten termin też w rosyjskim. W każdym razie jednak do cytowanego już przedtem p. zeze mnie hasła w słowniku Pawłowski z r. 1911 mogą dodać także hasła w Słowniku ros. polskim Bubrowskiego z r. 1898 (znów trzeba zważyć, że uwzględnienie terminu tak specjalnego

jego od pewnego czasu). Zresztą wspomniany przeze mnie tu ojczym Słowackiego, dr Becu, mógł przejąć termin medyczny z francuszczyzny.

3) Skorośmy przy sprawiedliwości, pozwolę sobie wspomnieć, że opracowany na s. 348 i 3 r. XXXIix JP temat błędnego szyku wyrazów w grupach syntaktycznych poruszyłem w notatce na s. 156 JP XXVII, co widocznie uwróciło uwagę autorki; jest to ważne nie tyle ze względu na pierwszeństwo ("Ja pierwszy nie miałem talentu" jak się miał swego czasu Stanisław z Łżykowskiego; NB: nie "Ja jako pierwszy..."), co jako sprostowanie za raz pierwszego zdania artykułu; mianowicie nie "w ostatnich dwóch trzech latach", lecz: "w ostatnich 3,9 latach" (ja przytoczyłem przykłady zebrań ne derywowe i licząc ich można było pomyśleć o. znacznie, jak mi potem wspomniał A. Mirowicz, rozporządzający materiałem bogatym z tego zakresu). Miło mi, że i w r. 1955 autorka cytuje artykuł Z. Wysłowicza, jak ja w r. 1947, i wysnuwa wnioski zasadniczo takie jak ja w owym roku (s. 157 a u dołu), ale oczywiście jeszcze milej by mi było, gdyby na s. 363 znalazła się wzaimka bibliograficzna o mojej notatce również. Przy sposobności jeszcze jeden przykład tego rodzaju sprzed pół wieku, więc dosyć cenny: "Prawdopodobnie powstają mianowicie komiczne wersje baśni albo powieści, w późniejszym stanie kultury od tych, które dają początek historyom..." (G. L. Gomme, Folklor, tłum. W. Szukiewicz, 1901, s. 121).

4) W postaci szkir. Wyraz skir znał z Zeromskiego, ale przypomniał go sobie dopiero później, tzn. zrazu nie utożsamiał z nim szkiru.

-lsn-(nalsnac), -ran-(karmny, -ik), -rzwn-(birzwno, pirzwnie), -szln-(kaszln)
 -zmc-(weźmie). Many i grupy 4-spl.: 1) 1 zw. i 3 niezw. - ~~ddj~~-(walarjan),
 -nsztn-(bezkunsztny), -rstw-(czyrstwy czerstwy), *rzxzk*(~~rzxzk~~), *zszkw*
 2) 2 zw. i 2 niezw.: -nktw-(lenktwarz), -rdk-(gardiko), -rstk-(garstka), ciardiko

Por. 89

3-spl. redukują się do
 erchmasz kiermasz), -rdk
 tesniga), -stn-(naniest-
 nac), -zdb-(istba>izdba)
 -sp.: -lstk-(kolstka kol
 two anostwo, ubostwo); mo
 eseski miejski, ujezdzs-
 p(naw t iurnistrzstwo)
 , w których many zaswiad
 wchmistrz, szychm-jster
 -czty-), zawaryn(-fkg-)
 -), szulbryf(-ldb-),
 pty, lamszajt(-nlsz-);
 tk(-echsz-); f-ster(-rst
 tn-, gen. sg. od oscień);
 -); runsztyk(-mpfszt-).
 ater(-tw-), taberk(tag
 role olegrać meglia

ny i uproszczenia. Mian
 spekt); -lt(blajel),
 ern); -rk(laber); -rd
 (bindas, maras); -3m
 nęścia niejednokrotnie
 zinych; po szczegoly od
 nazwa oczek na kostec
 u nazwy es(ązis as), a
 ätlivie zawarzył tu
 reter, a przede wsz.
 ielivysny tu zatem le
 ne bratr, zachowane
 enysl Sl.warsz.). Jesli
 e w całej odmianie, to
 lożona przez Mick. w
 ch z nien.bindas i ma-
 anym tylko w perywacie

robleszan(-mbr), źni-
 sc). i tu zawarzył musia
 szta materiału, zanik
 oze być wynikiem zani-
 inne wyluczenie.

p.108/9) - szly droga
 le przeciwnie szly od
 a literacka... przynajm

Według Słownika Br. wyraz ten zapożyczony już w w. XIV; najstarsze świadectwo
 pochodzi z r. 1408 i (według Enc. pol. str. 108) 1407; żadnych przykładów starszych
 nie przytacza i Taszycki (Z dawnych podziałów dialektów j. p. II, zwł. str. 21. 40.
 59 i 70). Ludowe jarmak ustniało wedle Słownika Br. już w XVI w., dokładniej
 „juz 1523” (Gr. ak. 196) Ta forma jest bezwztp. świadectwem ważnym: dowodzi, że kon-
 cowego -t nie było już wówczas, b., bo przecie inaczej dysymilacja byłaby dala
 jarmakt, z grupa 2-splg. na koncu, taka, jaka istniała w wielu innych wyrazach

(nie mylić z innymi)

WIPAD

2

76

przykry

Prof. Dar. zwrócił mi się niedawno, że ma poważną przykreść: nie zna etymologii wyrazu p., bo § 5; Dr. mięczy o nią nawet w indeksie, a p. of. Szawski na zapytanie odpowiedział, że też nie zna pochodzenia tego słowa. Sam prof. D. uważa, że są dwie możliwości słowotwórcze: albo pri kry, albo prik ry, tzn. albo mamy na początku prefiks, albo xaxkaxx na końcu sufiks. Spróbujmy się nad tym bliżej zastanowić.

xkxkxkxkxkxkxkx Na 1. rzut oka obie te możliwości mają szanse m.w. równe. Wiemy przecie, że w np. przesty to pref. (czy prewerk.) kro i pier. sta(č); per. st. cerk. pro sta i ju w st. ind. zaświadczono prasthas, a "równina, płaszcz. itp."; z 2. stron: xax (per. Vondrak, Vgl. sl. G., I, 292), czy obli(č) obyl(č) (č. c., 194 n.; lit. ap-valis); do st. sl. valiti "tocz." - wiadomo, że np. piękny to niek ry (SE; por. też dawna piękroszka "czdóbka", Łoś, Gr. p. II, 82) a zwi. Gr. ak., 136 i 196

Ale w 1. wypadku trudność sprawia dalsza analiza, bo jaki by to był pierw.? Czyby ten od kt. tego pochodzi czar, a kt. w st. ind. na postać kr "czyścić" (zob. Szaw., s. 112 lub germ. I, 136 n.), ale właśnie poza tym wyrazem, o ile wiem, w słow. nie zachowały. Gdyby nie ten szkopuł, to wywód byłby teoretycznie możliwy, skoro np. po niem. antun często znaczy "wyrządzać itp.", tzn. aiewa znaczenie ujęte po dodaniu an "przy itp." i np. tue dar das nicht an tun "cz." znaczy "nie robi ni tej przykreści", niemal dosłownie.

Wobec tego szkopułu prawdopod. się wydaje możliwość druga. - Gdyby przecie ten e sufiks np. w dxytry, akty, stary i in. (Łoś, II, 41); i jak w tych wyrazach dodane go np. pni chyt(ač), nek(nič), sta(č), tak tu w części 1. miałibyśmy pierw. prik, z którym od prowaś trudność m.w. taka sama jak przy możliwości 1., albo nawet jeszcze większa wobec braku jakiegokolwiek innego wyrazu od niego pochodzącego. Jeżeli idąc się po innych słow. znajduje tylko czes. prikry (Hera, 190 "przy"); zresztą prof. Sz. przykry jest zapewne wyrazem liter., bo go brak w niew. wg prof. D. jednak gwarzy niektorzy znają połączenia przykna góra "strem"

tu uderza znaczenia podane u Hory w nawiasie "strawy, utwisty" (czy to rozwój semant. niezależny w obu j., czy też zapożyczenie i ewent. która dxax ze stro zapożyczyła?). Nie jest wykluczone, że p. i cz. są wyrazami starymi (L.: choć zgodność tylko do J., i to należących do tej samej grupy, aian. zachodniej

Kandy I 1887

62 '91' (Kandy July) 51 h/ 81 7 24 (70) 8/ 6 26 46 16

-lsn-(niesznać), -ran-(karmny, -ik), -rzwn-(birzwno, pirzwnie), -szln-(kaszlnąć)
 -zmc-(weźmie). Mamy i grupy 4-spl.: 1) 1 zw. i 3 niez. - ~~dzfj~~-(walarjan),
 -nszn-(bezkunstny), -stw-(czyrstwy czerstwy), *~~zzxk~~*(~~czxzk~~), *~~zzskw~~*(~~czskw~~)
 2) 2 zw. i 2 niez. &: -nktw-(lenktwarz), -rdk-(gardiko), -rstk-(garstka), (ciardlko
 -rskn-(psersknac),

Ale i tu i tam zdarzają się uproszczenia. Wiele grupy 3-spl. redukują się do
 2 sp. t: jak ~~pk~~, -bk-(japko), -lzd-(kalady kazdy), -rchn-(kierchnasz kiermasz), -rdk
 (Gardki Galki), -rtr-(charbry chatry), -skn-(tesknica tesniga), -stn-(naniest-
 nik naniestnik, uczestnik uczesnik), -zdn-(gwizdnac gwiznac), -zdb-(istba izdba
 izba). -szczb-(ciszczba cizba) Grupy zaś 4-sp. - do 3-sp.: -lstk-(kolstka kol-
 tka), -ndszt-(rundsztuk nunsztuk), -zstw-(mnoztwo, uboztwo mnoztwo, ubostwo); no-
 ze tymczasem nastąpić jeszcze silniejsza redukcja: mieszski miejski, ujezdź-
 ki Ujejski - albo też forme się przeinacza: burmistrztwo (naw t. burmistrzstwo)
 -ostwo, pozmistrztwo -ostwo.

Fakty są tak wyrażone: Sa też wypalki, w których mamy zaświad-
 czona tylko postać już skróconą. Mian. ~~xxxx~~ wachnistrz, szychn-ster
 (-cht-), zwierciadko, przejrzałko (-dk-), pocznistrz (-cztp-), zawgryn (-ftg-)
 kochnial, netman (-ftn-), bicznicher (-kpn-), filcech (-ldc-), szabryf (-ldb-),
 (k)fas (-lkf-), szylkret (-lik-), szelwach (-liw-); konszacht, lanszajt (-nlsz-);
 hawerk (-ndw-), szuszaj (-pef-); lanszjak (-pchs-); fester (-rst
 śledra (-rszl-), usnacht (-skn-); nispety (-stb-); osna (-sta-, gen. sg. od oscień);
 bosman (-bsm-). Nadto: warsztat (-rkszt-); rozbrat (-stbr-); rumsztyk (-mpfszt-).

Co więcej, upraszczają się czasem nawet grupy 2-spl: laber (-tw-), taterk (b-
 verk); szlachn (-sb-); szlochać (-chc-); w takich wypadkach rolę odegrać mogła
 jakaś analogia czy adideacja.

A na końcu? oprócz zachowania grup splgl (ob. w.) notujemy i uproszczenia. Mian.
 -gd (sznag, gd ob. dawn. sznag) kbt (despet zam. despekt); -lt (blajiel),
 -nk (kierstran); -nt (tarchan, xxxkirtan); -rn (kir kier kiern); -rk (laber); -rd
 (baster); -st (robpront robpron, tulipant tulipan (bindas, maras); -sm
 (nilczalesn), -zm (weź). W tych wypadkach działała z pewnością niejednokrotnie
 analogia z odpowiednich zakończeniach rodzimych; po szczegóły od-
 syłać do Korbuta. Od siebie dodam tylko, że np. zez jako nazwa oczek na kostce
 powstało przypuszczalnie pod wpływem lub nie bez wpływu nazwy es (dzis as), a
 jeśli obok flobert mamy od dość dawna i flower, to niewątpliwie zawazył tu
 wpływ rzecz. pokrewnych: manlicher, mauser, sztucer, noze i reter, a przede wsz.
 gwer (cale -wer w flower pochodzi noze właśnie stąd). Mielivysny tu zatem
 czynienia ze zmianami nie czyste fanet. Jeśli zaś dawne bratr, zachowane
 -rt (nader; jeżeli wywad Br. jest trafniejszy niż domysł Sl. warsz.), jeśli

jeszcze w Biblii kr. Zofii, ostateczni zatraciło -r, i to w całej odmianie, to
 nie dziwi chyba zbytnie terra konstab konstabl, azyta włożona przez Mick. w
 usta wojskie (deobaw rymuje z k-ow). A jak w przejętych z niem. bindas i ma-
 ras, tak samo i w pochodzącym z weg. kieresz - a zachowanym tylko w derywacie
 kiereszowac - zanikło -t.

Są oczywiście przykłady uproszczenia i grup 3-splgl: rotleszan (-nbr), śni-
 gust, później nawet smigus (-rst), foszt (-rszt), sierc (-rsc). I tu zawazył musia-
 ły analogie morfologiczne, przynajmniej częściowo.

Na tle powyższych przykładów, nie wyzerpujących jeszcze materiału, zanik
 -t w jarmarkt nie wyda się już chyba dziwny: ten brak może być wynikiem zani-
 ku. Ale za prawdopodobaj. uważan w tym wypadku inne wytłumaczenie.
 braku -t.

Terminy czeskie i łacińskie - powiada Br. (Enc. pol. str. 108/9) - szły drogą
 książkową i nikt nie wazył się ich zmienić... niemieckie przeciwnie szły od
 gieldy, cechu, warsztatu; nie czuwała nad nimi żadna opieka literacka... przynaj-
 niej lud spolszczał je nieraz tak znakomicie..."

Według Słownika Br. wyraz ten zapożyczony już w w. XIV; najstarsze świadectwo
 pochodzi z r. 1408 i (44) Enc. pol. str. 108) 1407; żadnych przykładów starszych
 nie przytacza i Taszycki (z dawnych podziałów dialektów j. p. II, zwł. str. 21. 40.
 59 i 70). Ludowa jarmak ustniało wedle Słownika Br. już w XVI w., dookładnie
 „już 1523” (Gr. ak. 196) Ta forma jest bezwz. świadectwem ważnym: dowodzi, że kon-
 cowego -t nie było już wówczas b., bo przecie inaczej dysymilacja byłaby dala
 jarmakt, z grupa 2-splg. na koncu, taka, jaka istniała w wielu innych wyrazach
 (wiz myśleć się i to nie może)

Handwritten notes at the top of the page, including "Słownik Br.", "Enc. pol. str. 108/9", and "191/156".

Ciekawe też, że frymark nie ma innej postaci (tj. np. frynak, jak jarnak), tylko stale z dwoma r. Może się to tłumaczyć np. rzadszym używaniem (czy używaniem w kręgach nieludowych) A nie można by przypisać i co innego: że i dawniej - czy od razu, od samego początku - było frymark, nie frymarkt, bo przecie frymarkt mgło się łatwo uprosić w frymakt - jak jarnakt w jarmakt. Niewątpliwie oba te wyrazy wiązały się z sobą w świadomości mówiących i zmianna jednego - zapewne częstszego jarmark - byłaby pociągnęła za sobą i analogiczne drugiego. Jednakże to są już spekulacje, oparte na zbyt słabej podstawie, skoro idzie zaledwie o dwa wyrazy, i to nie zaświadczone przed w) XV w zabytkach (a może w Słown. starop. Akad. z św. lektwa starsze?). Wobec tego wole się już powołać na Br.....

Wolno zatem przypuszczać, że brak -t w obu wyrazach tłumaczy się raczej tym, że przejęto je - a przynajmniej jarmark - bezpośrednio w życiu codziennym, drogą ustną i że po prostu nie dosłyszano owego końcowego dźwięku grupy 3-gi. w wyrazie obcym. To wytłumaczenie wydaje mi się najprawdopodobniejsze i zarazem najprostsze.

Co prawda nie jest wykluczone, żeś te słowa przejęli nie od samych Niemców bezpośrednio, lecz już - czy dopiero - od Czechów. 1) Zapożyczaliśmy od Czechów w)w - począwszy od w. X, ale i w w. XIV i XV znowu - ogromnie wiele (ob. nie tylko Enc. pol. s. r. 119 nn., zwł. 125 pod koniec o zapożyczeniach niemieckich z czeskiego, ale i artykuł Kleczk. w Symbolae in hon. R.); 2) Słown. staroczeski Gebauera zna i frymark i jarmark; wszakże nasze fry- może raczej przenawić za pochodzeniem bezpośrednim z niem. Jeżeli zapożyczenie - choćby tylko jarmarku - dokonało się za pośrednictwem czeskim, to wytłumaczenie powyższe pozostałoby niewątpliwie nadal „ważne“, z tą poprawką, że by dotyczyło nie nas, lecz Czechów już.

2) Te dwa przykłady są ściśle biorąc nieco inne niż reszta: w gr. wchodzi odpodobnienie. Podobnie jest z całym szeregiem innych w rodzaju: brausztyn, wusztyn, bursztyn (-nszt- przed n); gryszpan (-nszp- przed p); cełnar (-ntn-) i poniekąd odwrotnie fontaz (zam. fontanz); ceklarz (-rkl- przed r); kaczmarz (-rocz-), kusnierz (-rszn-), masztakerz (-rszt-); pekeflejsz, szpeflik (-lfl- przed l); i. Z drugiej strony jednak tu r się nie zmienia w i ani na powrót - tylko się właśnie redukuje. Ob. zresztą i Gram. ak. 196.

Nie cytuję wypadków typu: harcap, trumf, cepliki, bo przecie i na początku wyrazu mamy nie pf-, lecz albo p (pal, pampuch, panew, pielęgnować, pieniądź itd.), albo i (fajka, fant, fara, fant, feńik itd.). Wyjątkowo Przeważnie zresztą przejęte waliszy z narzecza mającego właśnie tylko p, nie pf. czop, zap

Handwritten notes and scribbles at the bottom of the page, including a large '2)' and some illegible text.

1) Ktoś w 1851 roku...
2) Ktoś w 1851 roku...
3) Ktoś w 1851 roku...
4) Ktoś w 1851 roku...
5) Ktoś w 1851 roku...
6) Ktoś w 1851 roku...
7) Ktoś w 1851 roku...
8) Ktoś w 1851 roku...
9) Ktoś w 1851 roku...
10) Ktoś w 1851 roku...

627-32

1) Ktoś w 1851 roku...
2) Ktoś w 1851 roku...
3) Ktoś w 1851 roku...
4) Ktoś w 1851 roku...
5) Ktoś w 1851 roku...
6) Ktoś w 1851 roku...
7) Ktoś w 1851 roku...
8) Ktoś w 1851 roku...
9) Ktoś w 1851 roku...
10) Ktoś w 1851 roku...

to L. zwa Ktoś w 1851 roku...
1) Ktoś w 1851 roku...
2) Ktoś w 1851 roku...
3) Ktoś w 1851 roku...
4) Ktoś w 1851 roku...
5) Ktoś w 1851 roku...
6) Ktoś w 1851 roku...
7) Ktoś w 1851 roku...
8) Ktoś w 1851 roku...
9) Ktoś w 1851 roku...
10) Ktoś w 1851 roku...

Jedyną maim zdmienie trudność starowi tu nieoczekiw. słow. i
obec (gr. i) p6strz. czywiście kontynuuje pikros z krótk. i, a. (stare)
może kontynuować tylko albo i drugie, albo 3gł. ołó' przyxpomnijay, e.
obok typu bcdz "czujny", p6stfz, aodr. aokr. r6drz ostr'6 itp. z 8gł.
kr tką istnieją typ bystr i chytr. (z ddm. u d.). krotz "krotki" arow
jar (dz. 0), star (dz. 2), (dz. e), s'fz (dz. i); xw. szez. g6zy z ab. Vond
s'zr "sur.", ser "szary"

s. 556 nn. Podobnie w grece obok 8gł. krótkiej N b'wazy pd. suf. r. r. tef
długie, więc aby wziął przykład najbliższy strukturalnie: obok pi
kros z krótk. i było akros "ady" z dz. i (w i. e. przykładów
typów na s. 483 i t. Griech. Gr. E. Schwyzern, v. 1989) obok typu a. pra
stare, jak się na przekonaś zafrzawczy na s. 229 c. tawanego ju
Meilleta, wprawdzie/Wokaliza 0 jest częstszy (dawnie ei), ale nawet obok skr.
citras (0). Istnieje st. g. n. keitar (dawnie ei), ale nawet obok skr.
baitrs "gorzki" aady st. g. n. bitter (z d. e. bitter), tzn. nawet w b'wazy
nie jednej ścisłej grupie, może być tu różnica.
(w t. j. a. w p'paku gary.)

W formacjach utworzonych bezpośr. dd pnia

Wzrosty i wzrost

Me ho wamy wzrosty i wzrost
ze tam ze r. wzrosty i wzrost
w wzrosty i wzrost
wzrosty i wzrost
wzrosty i wzrost

data data delik chodilo!!

(profilaktyka ontogenetyczna)
1. zapobieganie bledom przy przygotowaniu tłumaczenia

Praca z przesłanymi: najpierw przekłady analizujące
a następnie, potem omówienie, a nie mechaniczne przepisywanie

(Indukcja) - kłopoty przed opinią środowiska
zgadnąć cel, przeanalizować, a nie mechaniczne przepisywanie
rozumu: objawianie się, a nie mechaniczne przepisywanie

Analizy syntaktycznej jako celu uczenia się
nie materializować, a nie mechaniczne przepisywanie
brak systemu, a nie mechaniczne przepisywanie

3) mor. społeczna - jaskółki, skoro i M. P. Co nie
... (faint text)

... (faint text)

Nie ma go np. w wielki słownik niem. w. i. c. Bull. Rigutiniego z r. 1900 ani Słownika H. V. n. d. z r. 1908 (np. *Handwörterbuch der neuhochdeutschen Sprache* 1899) *Handwörterbuch der neuhochdeutschen Sprache* 1908
nie mówiąc już o najnowszych jak Kaliny czy Ippeltda niem. pol.

Jeżeli powyższy wywód jest słuszny, tj. prawdziwy, to znaczeniowo też się nie obejście bez pewnej zmiany: E. oznaczało rodzaj ciastka ("ein fein. Gebäck"), andr. najprawdop. pierwotnie też, ale potem u nas tak nazwane tylko pewną częścią składową jego i to znaczenie przetrwało do dziś. Ten typ zmiany się. jednak, zwany tetum pro parte, jest znany, choć rzadszy niż od wrętny (pars pro toto); per np. lis "boa z lisa", rajer "czaple pióro zdob. kapelusza dżaski", tj. skrócone niera. *Reiherfeder* "pióro czapli".

i nazwy futer: barany, walabisy itp. albo

W.P. znany słownik (Vgl. Wb. d. idg. Sa, 1927 32) rozróżnia 2 odrębne pnie *peig/k* (t. II, s. 9 n.); i *peig/k* ma znaczyć "barwić, malować; kłaść", 2. wrogo u sposob., 3. nie usp. "Pod 1. uaiśszcza A. in. skr. pinkte" *maluje*, *pinga* (la) "czapka wrona brun." i st. sz. *peg* "pstry", *nade* skr. *piñati* "wycina (zwł. mięso), *xiñ* przycina, kształtuje. "i *piñanga* "czerw." oraz gr. *peikilos* "ps." i *pikros* "w zynaj. s., *estry* (strzała), gorzki, przenikliwy, bolesny, "wrogi", zaznaczają że te ostatnie formalnie równą się st. sz. *pēstrē* pod 2. np. *z. piger* "gnę gniewa, wywołuje wstręt", lit. *palkas* "głupi, zły", *piktas* "zły, rozgniew." i zauważa pod koniec, że oba te dwiękowe identyczne pnie nie dadzą się ze sobą powiązać semantycznie w sposób wzbudzający wiarę (wiarogodu). Nie wdając się tu w zbyt liczne szczegóły choć tylko zwrócić uwagę na to, że sam słownik gr. *pikros* tłumaczy na końcu "wrogi", a zasadnicze znaczenie owego drugiego pnia podaje jako "wrogo, usposob.", co ma być świadectwem o spłynięciu w gr. *pikros* dwu formacji pierwotnie różnych, więc homonimiczn., i że słow. *p/r/ikr* albo należały do owego go pnia drugiego, wykazującego w lit. ("i" w eg. w bałt.) *k*, zatem pnie

829/1000
16/18

Kap ab mit 2 l. Wasser in einem Eisen-Becken, Kessel
kocht; S.V. ²² Broche - kleine Bröckchen aus feinem Mehl,
unter d. Eisen

Anteil 4 (Abteil) mit
9 Wasser

1873 14-1

e. dünnes plattförmiges Stück
aus warmem Mehl

2) Abteil (-vv) Saubere

2) dünnes, plattförmiges
Stück aus feinem Mehl,
aus warmem Mehl, bloß aus Mehl
für Kinder, Kuchen, Torten
vgl. Anteil 2)

jej przeciw, o ile mi wiadomo, nigdzie poza polskim. Wpraw-
dzi: sówien powien mój znajemy, m. m. niesta z zankadu, uwadz
(bez dowodu); "e portac flower jest nazwa niezale'na, poch
dzaca od nazwiska nie fr., lecz ang.; lecz skoro takiego
wymalazcy nie znajani s'yd. niem., a nie nawet angielska,
a "nc. lt. wyimnia jedynie przyrednika Flowera, skoro da
lej nie mialadu postaci flower wstaw stanowi rzeczy w wy
paku: grauning, / wrownina (wie te postaci netuje znów
ju' SWO Arcta z r. 1913), przypowazczenie to odrzucam, kxxx
a potwiazczenie swego zdania znajduje np. i w przewojenie
encykl. Ult. Zhule (t. III, 1931, s. 613). Wymalazcy: kw' am,
"e flower to tylko zaimieniony (flower) przez nas -
nie wdajac sie tu w przypetanie znanego powzechnie
wplywu wzajemnego wyrazow, od razu powied, "e wg mnie posta
flower wywodzi pokrewne znaczenia mniej i wiecej ter-
miny: uslicher, mauzer, sztucer, no'e i reker (znany znów
ju' Arctowi z r. 1913), a przede wszystkim najniwtp. i:
gwer (z niem. G.) i rewolwar (z r. dia. piaw. ang., a raczej ma
nie przejety za'wne przez Fr., jak przez N.); kencane, wex
teu nazw ostatnich wywodzi sie drugiej zglaski wy-
razu flower i zaimie b na w. Mxxxkxxxk me'na by, kxxxk da
bina przytaczyc jakis przyklad zeniku t w grupie wygl. i
u nas (inaczej nie na egia; pec. np. chart, hurt, dawij. frym
i nowe ze kencart, ekspert, impert), np. przynajmniej wg (rt
S'Fr.: nader nadert; me'na by sie te' powazywac na przecho
dzenie b w w przed'nych jazykach poczynajac od st. ind
ar. p. przez greke i lacine do j. rom., ale w polskim taki j
zmiany nie byly i nie ma, o ile mi wiadomo. Dlatego powsta
nie postaci flower uwadz za wynik analogii, nie rozwoju
fonet.; sam sztucer zreszta pochodzi nie od niem. Stutzer
"firzok, elegant" itp., lecz od niem. Stutzen, tzn. i tam tozmi
zaimienil swe en na er, najczystwiej pod wplywem innych,
ju' zadenowionych nazw -er

wielokrotnie do masowej użycy, zapożyczony z perskiego zapożyczenia z greki, np.
 33
 stepują przede wszystkim w przekładach z greckiego, a ilość wyrazów z tego kr.
 jakiejś nie prowadzi upewnić, była wcale skromna (obliczył ją na 1/10 całej
 ale owych 500 już wspomnianych; op. c., 323 seq.). Te ogólna, jednolitość potwier-
 dzają wypadki: szczegółowe w rodzaju ket:k tei; kiteo "potwierdzenia" 110
ph
salinos: sth: salinos "płyn" (pierwsza postać to zapożyczenie już wspomniane
 zene, druga to forma uczone, dająca się w pełni pierwowzór; op. c., 327 seq., 356,
 376 seq., gdzie s. 376 przypisano st. alien. salino: psalino), katex: katar (z.
 112, 349 i 354;
Ca: sar) katex zapożyczenie drugiego rodzaju wg Hubscha., że to zapożyczenie
 ze skł. katex: ijeze "w. V, może w ogóle najstarsze greckie w ora.; katex to
 (ibid., 329 i 350)
 postać uczone w. V), thet: th: tetron "teatr" itd.

Jeśli więc greka była w tym wypadku, jak w wielu innych (ob. w.), źródłem na-
 zwy arabskiej, nie ma odwrót, nie ma się pytać, czy nie wziął wyraz grecki.
 Prawdopodobnie, że nie może on być rodzajem, skoro 1) nie należy do kategorii gramat.
 terminologicznego w ogóle greki (i języków jej pokrewnych), 2) ulegał przedmiot
 obcy, imo...

Nm. marginesie polsk. jarmark niem. Jahrmarkt

(Uwagi o redukcji grup spółgłoskowych) rzeczywistej lub rzekomej)

Palen: (a) (b) (c) ...
Kawaragi: ...
Kawaragi: ...
Kawaragi: ...
Kawaragi: ...
Kawaragi: ...

Palen: (a) (b) (c) ...
Kawaragi: ...
Kawaragi: ...
Kawaragi: ...

Palen: (a) (b) (c) ...
Kawaragi: ...
Kawaragi: ...
Kawaragi: ...

Palen: (a) (b) (c) ...
Kawaragi: ...
Kawaragi: ...
Kawaragi: ...

Palen: (a) (b) (c) ...
Kawaragi: ...
Kawaragi: ...
Kawaragi: ...

Palen: (a) (b) (c) ...
Kawaragi: ...
Kawaragi: ...
Kawaragi: ...

Palen: (a) (b) (c) ...
Kawaragi: ...
Kawaragi: ...
Kawaragi: ...

Palen: (a) (b) (c) ...
Kawaragi: ...
Kawaragi: ...
Kawaragi: ...

Palen: (a) (b) (c) ...
Kawaragi: ...
Kawaragi: ...
Kawaragi: ...

Palen: (a) (b) (c) ...
Kawaragi: ...
Kawaragi: ...
Kawaragi: ...

Palen: (a) (b) (c) ...
Kawaragi: ...
Kawaragi: ...
Kawaragi: ...

Palen: (a) (b) (c) ...
Kawaragi: ...
Kawaragi: ...
Kawaragi: ...

The two the Welshman who plays on his knees and on everything else. The Irishman who does not know what the hell he wants and is willing to do for it. The Englishman who considers himself as self made man and worships his creator. The Scot who keeps the sabbath & everything else he puts his hands

OM
 1. galant, 2. querelle, 3. un esprit méchant
 2. majesté, 3. puissance, 4. (méta)
 physique, 2. ombre, 3.
 génie, 2. trois opinions, 3. dévotion
 hundred, Doctor Wines, French (1833)
 2. adroit, paccata cū: me adueta sunt

A. D. G. 7.
 a a a a o
 Koller
 1833

MS. Koller:
 Karlsruhe Prager, Karlsruhe Prager
 (Store 3) R (Pier, Lya. Glauco, B. P. 1833)
 Koller, V!

szego pierwotnie zwrotu nasunęła się interpretacja pewie
żenia jako enematopei (być może więc dalszy ciężka
Kot. Stan S. F. Młodniewski. Wy wypadek ene atopeizacji; zob.
mój artykuł o, kałakucie, tak właśnie z...
La ryma sam najciszej uaryvat nej chudnej Fryz
czesto dodają z Młodniewie; oficjalnie waktach list
As chudnej Fryz + Młodniewie, a po dźwięku uster
... M. Nie ulepa wotoli-

wielki

12) Doszerne siewniki, jak niemiec. fr. S. V. czy n. ang. M. S. mają zwrot
ien (heii.) U. anr., S. U. anr., a to też część styliszu. tzw. wielk.
budena ebook postaci skróconej: U. rufen, a objaśnienie tu podan
uwzględnia w kalendarach wypadek przy picciu wyraźnie: sich "heia
Trunk / erbrechen". Taki święty istniał rzeczywiście, był w w. X
i wsławił się szczeg. obroną Augsb. przed Węgrami (r. 955; zob. w.
Brückh. pod U. von Augsburg). Zapewne więc pierwotnie rzeczywi-
ście go wzywano na pomoc i dopiero z czasem, po skróceniu dźwię-

szw.niem.

Znalazłszy ten zryt w słowni(cz)ku Lang. porównałem sobie
to jest domcipne naśladowanie endatop. samego dźwięku
wydawane go podczas owej niekonięcznie niżej akcji (Ul-rik).
Zajrzałem na wszelki wypadek do dużego Sv, Mt. Ordbæk B. Hell
Zvistä (wyd. z r. 1948) i dowiedziałem się, że to się pojawia
w 2. poł. w. XVIII jako przekład niem. Sankt U. anrufen i że to
wykładają jako wzywanie na pomoc św., $\text{Kk} \text{á} \text{r} \text{a} \text{g} \text{a}$ do kt. się uci-
kano w niebezpiecz. itp. potrzebie, także podczas pijatyk, ale
że autorowi wydaje się to raczej $\text{Kk} \text{á} \text{r} \text{a} \text{g} \text{a} \text{Kk} \text{á} \text{r} \text{a} \text{g} \text{a}$ faktotiwą
przeróbką dźwięku wywoływanego przez wyaiety; porównuje szw
(już tylko dial.) ulka "czuć s. niedoerze, (prób.) wyaietawać".

Tak właśnie jak widzę już po odesłaniu artykułku do druku zapastrykował się A. Krasnowolski na pochodzenie omawianego tu zwrotu: "W niektórych fastebliwyc omówieniach używa się imion własnych, podobnych z brzmienia do słów, których dla zachowania przyzwoitości nie chcemy wymówić, np. "pejechać do dygi" (rygać czyli rzygać) ... (Przenośnie mowy potocznej, cz. II, 1906, s. 139).

i innych
O niem. wyrażeniach tego typu zob. np. Kr. Sandfeld Jensen, *Die Sprachwiss.*, 1915, s. 18 i H. Gintert, *Grdfragen d. Sprwss.*, 1925, s. 125 (tam jeszcze inaczej zamiast *zu Bett gehen: nach Bethlehea gehen*).

Aby te przydługie wywody na temat raczej penury zakończyć nutą nieco wesołą, wspomnę, że można to samo wyrazić jeszcze inaczej, mian. próbując naśladować odpowiedni dźwięk czy szereg dźwięków. Tak więc np. Szwedzi opisują ową niemilką dla widzów i słuchaczy czynność zwrotną: *ropa Ulrik* "wołać Ulryka".

[Handwritten notes and scribbles]
... *Schw. Literaturl. Anz.* (1929) ...
... *Ulrik* ... *Ulryk* ...

ropa Ulrik (cf. *Skolegrist*, *Svensk ordbok* I, 48, 1274)

~~1274~~

den som utropas
Schn. Ulrik ansteta; dems utropande (utropande)
(utropande) ...
(Schn. Ulrik utropas S. U. am (pri tlla) (utropande)
1273

~~528. Kurytowicz Jery.~~

~~Études indoeuropéennes~~

~~42 Mešćaninow / Hobac~~
~~ypeme o zgoke.~~

~~1082. Marouveau, Le royaume~~
~~de la terminologie~~

~~10. Otrebki. Wschodniolitewskie~~

de J. (1895) ^{22.10.1905} ^{do 1905} ^{de J.}

S. J. (post. 1905) fr. n.; obnes obsolet
(330200) flebierste lichte, die mit
einzelnen Kerne schreibe.
als flebierst hat!
wie n. fr. bei hat

Pand. hat v. ob. ^{3 (1905)}

Co do częstosci obu postaci nazw, to już fakt, że KK za ha-
 się głowne obraż, ... a drugie zaopatrzył edytor, przedt
 zaś tak są to Arc. zrebil, drzewazi, że 49 i 30 lat temu posta-
 flower dopiero się szerzyła; jeśli Newy siewu, robi tak sa-
 me, to zapewne z uwagi na wyśóć etymol., tj. pecheadzenie od
 nazwiska, acywiście dla 1. postaci, dawnj., bo SWO Trzeski już
 objaśnia flower i do niego edytor podał, co nietyl-
 wiecej sadaje stan rzeczy.

był zaskakły
 znalazł długo

zobaczmy nie ma tego już w pytko
 nie ma tego już w pytko

znaleziono w archiwum
 znalazł w archiwum

znaleziono w archiwum
 znalazł w archiwum

znaleziono w archiwum
 znalazł w archiwum

znaleziono w archiwum
 znalazł w archiwum

znaleziono w archiwum
 znalazł w archiwum

znaleziono w archiwum
 znalazł w archiwum

znaleziono w archiwum
 znalazł w archiwum

znaleziono w archiwum
 znalazł w archiwum

znaleziono w archiwum
 znalazł w archiwum

znaleziono w archiwum
 znalazł w archiwum

znaleziono w archiwum
 znalazł w archiwum

znaleziono w archiwum
 znalazł w archiwum

A.C. d. do str 7,

już *Za krótko! tablicami* *Wiem się od pr. K., że na ten sam*

już po odesłaniu powyższego wywołu do redakcji dowiedzia-
Dzięki uprzejmości prof. Kuryłowicza mogłem się zapo-
znać z notatką. Najważniejsze w niej jest bodaj podkreśle-
nie starożytności suf. -ro, w słow. już nieproduktywnego, co
dowodzi ~~xxxxxxxxxxxx~~ powstania wyrazu ~~xxxxxxxxxx~~ / już szc-
13. II. 526 w prąjęzyku *prawa* zadania; W. też wiąże go z gr.
pikrosi i też naturalnie uważa pierwsze r za wynik anty-
cypacji; *uważa* *podobnie* *jak* *się* *na* *głód.* *Przychylną* *głodu*
uważa za pierwotne znaczenie "moralne" wyrazu i z niego
wywodzi to *ok* *spekulanci* *i* *kułacy* *wotrymują* *dowol*
znaczenie "stromy" w czeskim. *oczywiście* *i* *grzech*

W *szk.* *rdzennej* *uznany* *przez* *niego*
oczywiście również za przedgrecki. Mój artykułik jest
dłuższy i szeregłowszy, bo ja się zajmuję bliżej *prawa*
znaczenia wyrazu polskiego *grzech* pominiętą zupełnie przez
M. różnicą iloczynową pomiędzy ~~xxxxxx~~ wyrazem słow. a greck.
2) wątpliwościami, jakie nasuwa fakt, że się dotąd zestawia
to wyraz grecki zawsze ze słow. p str i że zatem w odpow-
rdzeniu prąjęzyka rekonstruowane w wygłosie k palatalne;

- 1) możliwością inną analizy słowotwórczej (pri kr);
- 2) różn. ilocz. ....; 3) wątpliw. ....

W każdym razie miżę mi, że taki sam wywód daje kto inny,
bo to zwiększa jego prawdopodobieństwo.

Chyba

W. D. Shear (1916), 15 cutter 'with
vessel' (Scand.; Norw. küt., vessel grade of kuta
to run, to speed. Plc. Soc Trans. 1903, p. 145
First in 1745; form + verb to cut, to speed (E. D. D.)

"vase". - Devient rare dans les
 "parlers gallo-romans; conservé
 au sens de "rûche" en picard
 et dans la "Suisse romande,
 au sens de "sergent" en wallon
 et en lorrain. - Vaisseau
 de guerre se disait au XV s.
 "vaisseau d'armée". - Ancien pro-
 vençal "vassal" "vase marine,
 vaisseau sanguin"; l'italien
 "vascello" "navire de guerre" paraît
 être emprunté du gallo-romain.

vascellum "Aleios d'fiaz" 9163
 M. L. R. et. G. H.
 Bore; more rom; de base irrog oxidizel

vaisseau - Terme
de la
royauté

Tou, Throne

II, 356 -

vaisseau - proprement "vase
réceptif" sous l'empire, d'où
"navire (surtout de guerre)";
XIIe siècle, qui a l'ouï par
éliminer nef, ~~voir ce mot~~;
par suite a pris de nef,
vers le XVIIe s., le sens
d'"antérieur d'église"; sens
anatomique XIV siècle. -
d'au de basse époque
vasellum, d'où vas-

Skoro już poruszone sprawę wartości dźwiękowej znaków alfa
betu, wspomnijmy, po krótko, że alf. stind. ab. był nie głoskowy
jak grecki i pochodzący od gr. iaciński, tak rozpowszechniony
w Eur., lecz zgłoskowy, tzn. xxxxxxx znaki owego pisma wyrażały
zasadnicze połączenie spgł. (podobnej lub więcej) 2, spgł., mian. z
sgł. a i jeśli się chciało wyrazić samą spgł., trzeba było to
zaznaczyć osobnym znakiem, sygnalizującym
brak a, a jeśli chciano wyrazić inną
sgł., to też dodawano różne inne znaczki zależnie od tego, jaka
Trudno

Organ W. K. PPS tu więcej powiedzisz; kto cie
kaw tajemników pisma stind., mian. jego odmiany najabradziej roz
powszechnionej

Niech żyje
Rząd
Robotniczy
i Chłopski
(aż po nasze czasy),
tego odsyłam
NIECH ŻYJE
kilku stroj
JALIZM

Podr. sanskrytu
prof. A. G. (PAU, 1938). Tu tylko jeszcze dodam, że zasada zgłosko
wości tłumaczy się pochodzeniem alfabetu stind. od alf. sam.
mian. pind. sam.

ROBOTNIK

POMORSKI

Dziennik nasz
broni
interesów ludu
pomorskiego
INFORMUJE
SZYBKO
WSZYSTKICH
O WSZYSTKIM

Podaję tu tę ciekawostkę, aby uzupełnić bodaj w ten
skromny sposób od strony Wschodu Turynowa Panopticon i archi
wum kultury, vulgo. Groch z kapustą (ob. t. 3, str. 70 Page za d.)
A dodać można, że ułożony w takim stylu podręcznik Pajinięgo
opisujący dźwiękowe i nielubienia, dokładnie jeden z hajbo
gatszych języków świata różni się różnicami niewielkiej bro
szurce. że xxxxxxx gramatyka nie czyta się jak powieść,
łatwo pojąć.

i używanego przez brahinów, językiem bogów, zwłaszcza że
branimi nazywali siebie sami "bogami i
ziemi" (bhumi deva, bhud. itp.). Otóż laik

z "kłopotu. Na tej deklaracji goto: **Cena 3 zł**
(por. "d. miłosa", utworzona przecie tak samo, tylko znacznie
dawniej

12 wyroków śmierci

w Norymberdze

Telefonem od naszego korespondenta
Norymberga, 1. 10. godz. 15. Dzisiaj Trybunał
w Norymberdze ogłosił wyrok na poszczególnych

niemieckich zbrodniarzy wojennych

Na karę śmierci zostali skazani:

Hermann Göring b. pierwszy feldmarszałek Rzeszy;
Julius Streicher wydawca „Stürmerra” i gauleiter
okregu Franken;

... spraw zagranicznych Rze...

który wiedział, że brahmi to pismo używane w ksiągkach sanskryckich i że nazwa jego pochodzi od boga Brahma (czy B. na), wniosł kowal widocznie, że sanskryt też musi oznaczać bóstwo

brahman" ów słowo, św. formułka; mistyczna moc właściwa ofierze składanej bogom, oraz brahminowi (Oldenb., Weltansch. d. B. texte).

L. S. Ruffner, The Hist. of Philosophy

(1947) is non-violent

abstaining from animal food, religiously
rejects all thoughts of body life, regards
all living beings alike

p. 8
The Buddhist's respect for the path before
him or seeing a snake, I cannot overestimate
assistance toward the cow, a Gandhi's
non-violent resistance campaign

The doctrine of Ahimsa (is reflected) in many passages and
as the declaration that he who eats beef is born again in
earth as a man of evil fame [C. B. III 2. 21]

de "dziela" Glosario Lusa As. S.R. Dalgado na s. 239 n., zobaczyc
ze w tymże cytacie ten wyraz indyjski napisano: Cathuri, a
w innym z końca tegoż w. XVI Cathures; tzn. że to oczywisty
błąd druku (u Y. ~~xxxxxx~~, w przekładzie ang. tekstu w. D. cyt.
tekst włoski). To jednak pociąga za sobą pewne skutki dalsze.
Mian. w tym stanie rzeczy mała prawda jest wywód z skr. czu-
tura, zakwestionowany też moim zdaniem słusznie przez Dal-
gada. D. sądzi, że źródłem tego terminu jest pąd. ind. (malaj.)
kattiri l. nowoaryj. katar, pochodzące ze skr. kartari "nożyce"
a powołuje się na to, że źródło owa odznaczała się kształtem
wysokimi chyłością, podniesioną przez autorów portug. (przy-
w. w przecinanu fal... mina też, że wyrazu katar używa się
też w znaczeniu piramida, obelisk (a więc twór o kształci
wyróżnia się zwężającą w jednym kierunku). Ja bym się
dzielił zasadniczo na ten wywód, choć mam pewne wątpliwo-
ści co do wiązania rozwoju znacz. z pojęciem pir. czy obelisku.
Kto wie, czy nie należały tego wywiedzieć inaczej. Cytat. w po-
mian. krótko wyświadczył z r. 1596, zaczyna
się tak: Birenes... seu cathures... tj.
"Iedzie dwuwiosłowe czyli katura". Otóż czy te 2 wiosła
nie wyglądały jak... dwa ramiona nożyce? Wia-
domo przecie, jak powstają... nazwy przedmiotów: nazywa
się je od jakiejś cechy uodziejającej, wcale niekoniecznie
zresztą najważniejszej (od... tu po prostu do uwag autor
tzw. prawa dwuczłonowości... z r. 1596, na str. 145n, ze
drukowanymi... zbieru jego artykułów "O... i
r. j." (1950, 2. wyd.)... zwracają na siebie uwagę. A że
źródło przy tym rzeczywiście przecinała fale, tym lepiej. Na
wiasem m., ang. cutter... na prawdę pochodzi od zapożyczonego
z owego terminu nowoind. wyrazu catur, to esobliwym zbież-
nie okoliczności wyglądu... zarazem jak twór pochodny od czas.
(to) cut "ciąć, przecinać"; COD z r. 1936 nawet tylko tę etym.
podaje (czyli znaczy dosłownie "przecinać" (też np. "przycra-
... (wacz "itp.")). Oczywiście wystarczyć (powtarzam: jeśli
owa etym. jest prawdziwa) zaznaczyć krótkie a przez u, jak to
Anglicy często robią i robią, a t podwoić dla zaznaczenia
graficzn. krótkości a, żeby powstały tym sposobem twór wygl-
dał na redzeniuteńki termin angielski. że się takie rzeczy
zdarzają łatwo, widać choćby z omówionego krótko przez Z.
p. czajka, na l. r. ut... oka ident. z nazwą rodzinną ptaka.
Ale skoreśmy już przy nazwach statków itp., pozwolę sobie
jeszcze dodać 2 słowa na marginesie paralel semant. podany
przez Z. w uw. 21. Warto by też sprawdzić, czy i nasz statek
nie należy do tej kateg. semant. "naczynie" > statek" (Br. podaj
z dawnj. znaczeń tylko "stan, dobytek, własność", a SW też tylko
"niemię, dobytek, dostatek" wg słowniczka Arcta starop.). Ale

Kapal!

skoro np. franc. vaisseau znaczyło - w postaci vaisseau (skł. ang. vessel, wspomniane przez Z.) już w stfr. "nacz." i "st.", a przejęło je z łac. vascellum (du Cange...), coś podobne go mogło być i u nas, skoro np. miasto i zam. jak wiadomo przybrały 2. znac. pow. wpływem niem. (Łoś II, s. 222), a p. arkusz (tęś niewtpl. wg n. Bogen "Zuk; arkusz" (ob. no...), przynależąc przeniebie najoczywiście z ł. arcus, znaczen swe pierwne zmienio. tatkę J. Willera w Eos 33, 1930 3 3., s. 554). Zresztą mogło to nastąpić i niezależnie. Przypomina się n. Schiff (a. ship i i. germ.), które nie t. w stgn., ale jeszcze w gwarsach śr. i dn. znaczy częste "naczynie", zwł. "kocioł", a w w. XVIII w języku studentów oznaczało eufemist. pewne naczynie (jak u nas czasami "naczynie") ~~mxrxrx~~, co znów doprowadziło do czas. schiffen, używanego z kolei potem i przeniesienie "es schiff" "pada deszcz" (por. nasze fart. "a tam na dworze siusia"). (Ob. s. et. Klügego, wyd. II z 1935, gdzie i inn. szczegóły). , co ma być jakoby żagodzi wyrażeniem zam. "leje". A germ. skipa wywodzą z gr. skypus "naczynie do picia, puhan. Lecz nie koniec na tym. W germ. mamy jeszcze inne przykłady tegoż kalibru: z niem. Kopf, które prawnie znaczyło (w stgn.) "czara" (por. ~~maxxix~~ też ang. cup "czara, kubek itp."), a potem d. piero "głowa" (zupnie tak jak ł. testa "naczynie gliniane, czerep itp." zaczęło z czasem oznaczać głowę, por. wł. t. testa, fr. tete itd.), etymolog. ściśle spokr. jest stskand. keppr "naczynie do picia w kształt. puchar; stateczek"; a ale i na odwrót, od gr. scapha "barka, łódź" wywodzą niem. Schaff "szaflik", Schaffel "koczec" przypuszczając istnienie niezawidcz. znaczenia wyrazu ł. "naczynie". Istnieje prawda nie takiego znac. jest całki możliwe wobec tego, że prototyp gr. skaphē znaczyło "walna, niecka, denica itp."; 2) (z dodatki albo też skaphos (φ) veos "o statku" lub bez) "każub statku, pokład"; statek, czół (dopaj. no, łódź". Ten ostatni wypadek zarazem pozwala zapewne domyślać się, jaką drogą szedł rozwój znaczeniowy przynajmniej częściowe; częściowe, bo w innych wypadkach mogło być użycie

cygnio, nożyca
 Jak przy tworzeniu nowych wyrazów, tak oczyw. i przy przeniesieniu istnieją. już na inne przedmioty czy pojęcia kierujemy się zasadniczo jakąś jedną cechą, jednym punktem stycznym; jeśli sjęzu esiół zaczęto używać na oznaczenie człowieka, to nie ze względu na podobieństwo wyglądu, tylko z uwagi na pewną cechę inną, czy to upór, czy głupotę itp. zwł., a znów gdy się o kim mówi, że to słoń czy niedźwiedź, to się ma na myśli jego ciężkość, przytłaczającą masę ciała itp.

wyrażenia należące do kategorii tzw. meiosis "pomińsz." i stanów. przeciw. znanej powszechnie hiperboli czyli przesady, więc w rodzaju "staw" (pond) zam. "ocean" (ameryk.) itp.

punkty y. F. pinka *naoczności* *statku* *skaphos* *veos*

W ostatnim zdaniu daje próbę interpretacji, na jaką się
można zgodzić lub nie; ale wszystkie przytoczone już przykła-
dy to fakty, podane głównie wg słownika Klüggo, choć nie wy-
łącznie. Nie jest zapewne wykluczone, że j-klas., zwł. zacina
jako więcej znana, wpływały na taki rozwój znaczeń, lecz to
by trzeba dopiero zbadać w zabytkach. W każdym razie podob-
ieństwo kształtu musiało grać rolę w tym rozwoju semant.
"naczynie" statek"; potwierdzenie znajduje to przecie w in-
nych jeszcze przykładach, jak w wymienionym już ind. katar
(którekolwiek z 2 objaśnień jest słuszne) albo jeszcze w gr.
phases "fasela, wyraz pochodzący nieprzebiec, właśnie z tego
wyrazu gr.); czóano, łódka, (a wg Br. jeszcze i niem.,
stateczek", czy też fr. coque (de noix; dodatek niekonieczny
lub coquille de noix "łódeczka" (dosł. "łupinka orzecha")
i n. (wg franc.?) Nupschale "toż"

Przebiec?

Przejęty z celt.

Na margin. uwag Z. o możliwości związku esk. kajaka z tur. ka-
jyk warto wspomnieć będąc nawiasowo o czymś, co przeczył
Loketsch: epierając się (na ang. coracle "łódka pleciona obciąż-
nięta mater. nieprzemak., używana na rzekach i jez. wal. i irł.
śrw. ł. curucus i zrekonstr. formie eg. celt. kerukes wypowiedz.
na przyp., że używane przez Celtów wysp., ale nie kontynent.
Łódzie skórzane to spadek kultur. po przedcelt. ludności Irł.
i że tę ludność stanowili związani z Eskimosami Mongołoy-
raz że owe kerukes to starsza forma ~~xxx~~ i esk. kajak
i tur. kelek czy kajyk (po szczegóły (muszę odejść już do
2 wyd. Schradera, RIA., II, 309x n.). (i bibliogr.)

str 644 (27)
tyroksyna chem. jod serwo (tyrotoksinum)
tylo got. iton, zawartosci pence ucata ornato
ne, miano.

tylowai chem. ^{chem} am amwai
tylowane cygnosci cr. tylowai

643 tyflogyografia dmbrwane wyprubotygi literami
ale uicidamyl.

tyfus przymistek od tyfus, duszowy. brotka a
kareemk tyfusowy

tyfoid patol. duszycs, duszota, got. uha dumaty

645 tykycenst lek. niez od Tokycenst lek. yadlyy
i adlyy tykycy

toniczny przym od ton: Szuki pishne tonice
ne i planycene. Znaki tonicene = indymaypne

647 topograficzny przym od topografic. enato
nie topograficene a x yadlyy x okatru
na fanatamk topograficne s. repozicany

topyt mineral z granowidz Heukio, z rseclu
Heukio metaliceny ThO_2 SiO_2 , odumiana cyfka

travers odcylynie brime? tance popmeme
no nee, belka popmeme

650 transylyny up. Handelt. Horetransylyny etc
transylyne

x translatory - pmet adai Hunnary
transporter przym, z dnibg uenwsta prz

o. nieliczną aritz(s)ka pol. bryczka (JP XXXIV)
 Omawiając zaręczenia pol. w ang. wyrazie i powątpiewanie
 w ich przejściu bezpośrednie, a częściowo nawet w ich pol.
 skość, starając się krótko uzasadnić trochę swój pogląd.
 Pozostawiłem jedynie "sierotę" bryczkę. Ale sceptycyzm nie
 dał mi spokoju i tutaj. Zbadałem więc sprawę bliżej i aka
 zało się, jak sądzę, że moje podejrzenia były słuszne. Ponię
 waż kwestia jest nie tylko ciekawa, ale i ważna dla nas
 iako potwierdzająca moje ogólne stanowisko sceptyczne, prz
 stawiam krótko szczegóły (nie mogąc już w ramach tamtego
 artykułiku dopisywać całych zdań zestawilem te uzupełnie
 nie na później).

Jako wspominał, pierwszy zapis ang. pochodzi z r. 1832; OT
 cytuje: "...a britschka built by Adams", a z r. 1839 (z Sat
 Mag., tj. zapewne Saturday Magazine; lista skrótów t. I nie
 daje rozwiązania): "The annexed cut represents a britschka
 ka. This form was brought from Germany about a dozen years
 ago". Czyli i pisownia (tsch, tzsck), i nawet wyraźna inforn
 cja, że "tę formę wprowadzone z Niemiec jęzed kilkunastu
 laty", wskazują na źródło bezpęar-niem. Dziwi wobec tego x
 X brak wyrazu w słowniku Strupów (tam z r. 1874). Ale ratuje
 sytuację uzupełniający go ~~W~~terki słownik Sandersa: w t. I
 (r. 1876) znajdujemy Britschka (poln.) Art. offner leichter
 Wagen" i cytaty, aó 6, pierwszy z I. G. Kehla Reisen in Sud
 russland (1841), reszta z połowy ub. w. (1850-55). Ten pierwszy
 cytat dowodzi chyba, że N. przejęli nazwę z ros., które za
 chowale briczka po dziś dzień; choć Usz. oznacza je jako
 przestarz., jednak je notuje. To cy zarazem (tzn. czyżby do
 datkowe i (nie y) wyrazu ang. podwójne pośrednictwo, co
 jest zresztą mniej ważne z różnych względów (główny tradyc
 ji ortogr. ang. itp.). Ważniejsze wg mnie jest coś innego:
 fakt, że wśród garści zapożyczeń ang. z ros. prócz takich
 tęrazków jak cepecky i r(e)uble, samoxar, dmas i zesztve
 czy ukase, verst i steppe, oczywiście też tsar, tsarina, tsa
revitch, i vedka, wkencu znajdujemy dwa inne, trochę pokre
 wne: dres(h)ky i treika. Pierwszy z nich (z pisownią doóó pst
 ką: drojeka, dreska, dreshke, dreshki, dreska itd.) zaświad
 czony jest wg WB (III, 682) po raz pierwszy w r. 1808 już, po
 tem w r. 1826, 1838, 1855...; drugi zaś w r. 1842 (XI, 392) te...
 w przekładzie książki Kehla o Rosji! Znaczy to chyba jasno

101

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

1842 & 1844 (1838)
1826, 1835, 1872
1852
1855
1857
1871
1876
1877
1878
1879
1880
1881
1882
1883
1884
1885
1886
1887
1888
1889
1890
1891
1892
1893
1894
1895
1896
1897
1898
1899
1900

1832
1833
1834
1835
1836
1837
1838
1839
1840
1841
1842
1843
1844
1845
1846
1847
1848
1849
1850
1851
1852
1853
1854
1855
1856
1857
1858
1859
1860
1861
1862
1863
1864
1865
1866
1867
1868
1869
1870
1871
1872
1873
1874
1875
1876
1877
1878
1879
1880
1881
1882
1883
1884
1885
1886
1887
1888
1889
1890
1891
1892
1893
1894
1895
1896
1897
1898
1899
1900

1832
1833
1834
1835
1836
1837
1838
1839
1840
1841
1842
1843
1844
1845
1846
1847
1848
1849
1850
1851
1852
1853
1854
1855
1856
1857
1858
1859
1860
1861
1862
1863
1864
1865
1866
1867
1868
1869
1870
1871
1872
1873
1874
1875
1876
1877
1878
1879
1880
1881
1882
1883
1884
1885
1886
1887
1888
1889
1890
1891
1892
1893
1894
1895
1896
1897
1898
1899
1900

britiska (O. G. D.) I 1914 Als. britiska

(1933) britiska britiska (a. v. v. v.)
+ byrta (v. v. v.) en lags long towards
gugon, dim. of byke good-vacuum
An open cave... (= Sk. O. G. D.)

1832: britiska built by Adams
1839: Sat (v. v. v.) Maylorne? Per hinc
struere no obj? Suppl. that Aug. 80/9: The
annexed net repeats and a britiska
this form was brought from Germany about
a dozen years ago M. J. ang.

From V. Britiska! from:
(vicaridius mydeckus) Britiska
Wagen (v. v. v.)

1108
Lith. von K. v. K. v. K.

Wortzka 1832. 3 p.

SK 022³ (1947)

maxima 1818

" The H. II, 263

205

Polack 1539

Polka

Fr. & S. ; polska pignora

Skept: said to have been first danced in Bohemia
in 1531, and to have been named

after Colonel Cracovian, Masovka polka of

Cyganian days Sh. 761-776

(Cracov 1835)

Slavonic (774) p. 100 fr, onces, p. 100, etc.

774 (4 p. 100) 2 p. 100

; name

Polack (Cracov) XV

What is an E.L. given + name?
↳ Anomalous

The timber trade provides an example
in the name "spruce", which comes from
↳ Polish expression "z Prus", meaning
"from Prussia". (43)

The S.-L. (1952, II, 113) (191-197)

The im-~~port~~ trade has its own conventional
names for some places (e.g. Bone for
Poona) and for certain ores (e.g. Serpikos
hadra)

and a name taken into English from a place
foreign to the place concerned, or from a
former state of the language spoken there,

is a compound
of E.L. or S.L.

(Spruce) fir, o. (Pines, or others)
[1933] 208 IX 704 n.

spruce-beer 1566; spruce (o. leather) 1570 spruce fir 1731

of the young shoots of spruce and fir - 1566 at, near
and spruce - gutsy + - keener.

1670

S. spruce; S. fir > spruce-beer
spruce-fir, h

1) denotes the spruce-fir, S. spruce-fir takes to be
as the fir of which the spruce was chiefly used for the
purpose, and not from being brought from P. since,
commonly supposed, wood -

2) - is the reason why the S. spruce
fir was termed into spruce-beer in E. is pro-
bably because it was commonly known that it came from
and since spruce has had no sense in E. and was not
laid into spruce-beer, it was natural to call it spruce
i.e. P. o. b. The fact that S. o. meant P. as early as the 11th
and that spruce (or o. leather) was already in use to
P. leather, have been proved in a certain sense.

Spruce o. was. (a deliberate substitution
no more common, but
spruce-fir - spruce fir, spruce o. S. wine

sheaf 31897
o. S. D. 795 not the o., but rather
the trace of the spruce
P. o. leather

906

Spruce (fir) s. (Pines, or others)
 1933 E.D. 8, 704 n.

spruce-beer 1580, spruce (s. leather) 1570 Spruce fir 1731

- of the young shoots of spruce and spruce fir -
 and spruce - gritty + - resin

S. spruce, s. - fir > spruce-beer
 spruce-fir, s.

1/30
 1/10
 1/10

4) handles the spruce-fir, S. spruce-fir takes its name
 as the fir, of which the spruce was chiefly used for the foregoing
 purpose, and not from being brought from Prussia, as
 commonly supposed. Weigand -

5) - as the addition that the reason why the S. word
 spruce was turned into spruce-beer in E. is precisely
~~the same~~ it was formerly known that it came from Prussia,
 and since spruce had no sense in E. and was not trans-
 lated into spruce-beer, it was natural to call it spruce-beer
 i.e. P. b. The fact that S. meant P. as early as the 14th c. and
 that spruce (or s-leather) was already in use to signify
 P. leather, have been proved in a single stroke.

spruce s. word. (as a deliberate substitution
 no more confusion, but

spruce-fir - spruce fir, spruce-spruce s. word

Spruce (fir) (704)

entries of Spruce or 1378 - 1656

s. board, canvas, chest,
 attempt
 (brought in) Colchester; C = 1670
 returned 1670 -

SŁOWKO O MIEJU "FINNUSKIM"

W tym miejscu należy zaznaczyć, że w literaturze naukowej nie ma jednolitego poglądu na temat pochodzenia i rozwoju języka fińskiego. Niektórzy uważają go za część rodziny ugrozkiej, inni natomiast za język izolowany. Wskazują na liczne podobieństwa do innych języków ugrozkiej, szczególnie do języka węgierskiego.

Wskazuje się na liczne podobieństwa do innych języków ugrozkiej, szczególnie do języka węgierskiego. Wskazuje się na liczne podobieństwa do innych języków ugrozkiej, szczególnie do języka węgierskiego. Wskazuje się na liczne podobieństwa do innych języków ugrozkiej, szczególnie do języka węgierskiego.

Wskazuje się na liczne podobieństwa do innych języków ugrozkiej, szczególnie do języka węgierskiego. Wskazuje się na liczne podobieństwa do innych języków ugrozkiej, szczególnie do języka węgierskiego. Wskazuje się na liczne podobieństwa do innych języków ugrozkiej, szczególnie do języka węgierskiego.

Wskazuje się na liczne podobieństwa do innych języków ugrozkiej, szczególnie do języka węgierskiego.

PIECZEC NAGŁÓWKOWA
ZAKŁADU PRACY

Toruń, dnia 14 lipca 1952 r.

Z A Ś W I A D C Z E N I E Nr.....

Prof. Dr Słuszkiewicz Eugeniusz - syn Franciszka
Ob. ....
/ nazwisko, imię i imię ojca./
Członek rodziny córka-Zofia ur.1939r. syn-Andrzej ur.1936 r.
Data urodzenia 6.11.1901r.
Zatrudniony w Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu
Zamieszkały w Toruniu, ul. Konopnickiej 20.
Legitymujący się dowodem Nr. .... /legitymacja służbowa/
Wystawiony przez Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu
Gdańsk, Wrzeszcz, Gdynia, Oliwa woj. gdańskie
Udaje się do miejsc. .... /gmina, powiat, wojew./

CELEM WYKORZYSTANIA URLOPU WYPOCZYNKOWEGO, LUB ODBYCIA WYCIECZKI
KI TURYSTYCZNEJ.

W terminie od 16 lipca 1952 r. do 15 sierpnia 1952 r.

/Pieczęć/

Dyrektor Administracyjny

Mgr. St. Staniszewski

Uwaga: Po powrocie z urlopu zaświadczenie podlega zwrotowi do
Wydziału Personalnego Zakładu Pracy.

WL/ZZ

the above is a list of
the names of the
places visited
in the course of
the trip. The
names are written
in the order in
which they were
visited. The
names are written
in the order in
which they were
visited.

Jan 2 - 10
14.10

10
10
10

immensitate, postquam a phoenice digna persona a faciente / pane
astronome memoria deceroverunt
-i effigies somnia est Aegipant

Ch. L. L. III 257
ref

znane nazwisko postaci stworzonej przez C. Doyle'a, Helias
 ymawia, xxi spiker Helias, czy Heiaz (trudne mi powiedzieć
 standardową, bez zwracać uwagę głównie na se), choć i rzecz
 posp. helm "kopa" itp. ymawia się heua, co łatwo sprawdzić
 w słownikach podaj. wymowę; 2) słowni (cze)k Lang. ang. niej.
 pdeaje nawet to właśnie nazwisko wraz z wymową; 3) każdy
 znający ang. jak tak wie, że trzeba uważać na pol. czenie
 graj. im (per. np. palia, psala, samon itp.).

Cóż to za rzecz mać się popisać znajome ci. takub
 ślicznych zwrotów jak "od przypadku do p." albo "ty nie
 mniej"! Co Szeber je potepia, to co z tego? rzecz ić na
 przód z "duchem" czasu, nawet gdy ten "duch" bywa poznał
 i należący cudzoziemszczyznę.

Była też rzecz... *Wymowa...* *Wymowa...*
 Wymowa... Linkoln 19. VII 58; *Wymowa...*
 Wymowa... Lang. informac. 20 *Wymowa...*
 Wymowa... *Wymowa...*
 ang. - W. K. Müller i r. 1946

OW

Ponirewać (SW) *Nic. J. To. Wielk...*

Jak nierządsko /ob.np.ec. me. prof. N., choćby w wyj.tku przed drukowanym w JP... albo jego Studia...
tak przy tym wyrazie SW zawodzi, i to gruntemnie.Gr., bo 1) nie tylko nie podaje w ogóle etym., choćby w formie domysłu, ale 2) ustala taką właśnie postać lenet., jak gdyby ona była jeśli nie powszechna, to literacka. Zdaniem b. krytycznych uczonych lepsza całkowicie jest Wprawdzie etym. żadna niź zła /ob.np.N., Stud... albo Meillet w przedm. do Dict. et. de la l. lat. i.... de la l. fr.

...ale jednak czasami właśnie etym. zła czy niedorzeczna wytrąca z równowagi duchowej człowieka myślącego ("un réseau pensant" wg znanego określenia) i póty mu nie daje spokoju, aż wpadnie na trop właściwy. Tak właśnie było z podpisany prześladowany w odniesieniu do wyrazu red. sz., przemilczany zgrupowanie przez SE Br., a objaśnienie negocje i niepewnie w SW. To doświadczenie własne pozwalając sobie tu zanotować dlatego, że doszedł do wyniku konkretnego, przedstawionego szczegółowo w zesz. Sprawozdaniu TNW... 1939, a jednak pominiętego w dziale bibliogr. RS, choć idzie przecież o wyraz ważny. Ale tu już przejdę do tematu ni va obdarzonego tzw. esprit de contradiction niejezzej no tatki, zwł. że ją wywołał właśnie brak etymologii, moim zdaniem przecież całkiem oczywistej.

Znaczenie podane przez SW: "...wzięte z SGWP wraz z formą dialektyczną, co już gorsze. Wyraz niewt. pl. nie jest zbyt częsty, x wielu go nie zna i nie będzie pewnie znało do końca życia; co więcej, jakem stwierdził, x nie wb pań niejedną go nie zna, choć to temat kulinarny; na zawodowa kucharka je ma, i te pomorska (wyraz jest pochodzenia niem. moim zdaniem, ob.n.), nic o nim nie wiedziała. Naprawdę użyty go tylko raz; przypadkiem w czasie pe tranwaju czy pe ciągnię wpadło mi do ucha, jak jedna przedstawicielka pa ci pię knej pouczyła drugą o tajemnicach smażenia mięsa i w ś nie powiedziała: "pani (e) ruje się ...". To tylko potwierdziła etymologię, jaką miałem od dawna w głowie, zanotowa zauważył ponirewać w SGWP; znale niem. panieren, zanotowa nie t. w słown. — dla nas dużym, dla N. "pedr. i szkoln." — nier fr. S.V., ale x nawet w kieszonk. sł. niem. W. Kohlera (Lang.) sprzed 40 lat (Copyright 1912), który też objaśnia, że te z ł ac., a tłumaczy się — 630 — tem, że mięso posypywane pi wnią nie tartą buźką, lecz tartym chlebem; Czyli to jest formacja edim. od z. panis "chleb", a nie ma znaczenia i etym. nic wspólna z n. Panier "cher. szte ndaa". Wyrazu tego (ani w postaci ponir.) nie ma znany słownik p. niem. Kona.skiego itd., o którym ob. kryt. uwaga N. choć go ma jego część XXI niem. p. "panirewać mię ś

bułką okładać (i potem wysmarować)". ~~Ріхмаліххрпххххххххх~~ Ten wyraz słownik Klugęgo pomija, ale wspomniany już S.V. podaje, że on pochodzi z fr., a fr. od 2. pańis; to by więc była dokładniejsza etymologia (z łac. pośrednio, a raczej ostatecznie).

Szłoby o to, czy nasz wyraz przejęliśmy z niem., czy z fr. Ponieważ postać fr. wygląda: paner, sądzić, że z niem. wbrę informacji (P. Kaliny) w części p. franc. słownika ~~duśsgaxxx~~, piszącego: panjerować (może to odbija wymowę wyrazu odczuwanego jako obcy przez człowieka mówiącego niem.) rzeczy). Inaczej przecie powinno by być chyba panerować w najgorszym razie, ale właściwie chyba panować, skoro mówimy np. Filować, parlować itd., tj. odrzucając oczywiście zakończenia skamotow bezokol. obce. Natomiast np. maszerować (z dysym. r.) itd. pochodzą właśnie z n. faszér. (-), kaszer. , przynajmniej bez pośr. per. farsch. marsz): farschieren, kasch., marsch. itd.

(por. ~~xxxxxx~~ Gr. ak. 239, gdzie jeszcze: masować i akompan. Jak te 3 czasowniki niem., tak i pan. pochodzi z fr., ale znów nasze panier. bezpośr. z niem. wg jasnego świadectwa postaci. Forma pan. jest zatem, jakem już wspomniał, gwar. i nie można jej ływcem wcielać do SW.

Na zakończenie pytanies kierowana do pań: czy znają omówiony tu wyraz i ew. w jakiej postaci? Odpowiedzi należą do Redakcji.

Uwaga pro domo mea. Treść niniejszej notatki oraz artykułu Tiku w JP XXX wcale nie musi dowodzić, że się starzeję. Może nawet wprost przeciwnie.

Przejęty ływcem z SGWP zapis w SW jest zatem błędny podwójnie, bo winno być: 1) w zgł. 1 pa, nie po, skoro to nie pochodzi z n. penieren "stawiąć, fundować (kolejkę, trunki itp.)" (wziętego też z ł., tylko już bezpośr. z czas. mian. penere "kł. st."; 2) w zgł. 2. nie, nie ni, skoro tak stale oddajemy czas. n. ieren (ob.w.) to nie z ł. (per. adair., aspir. ...)

Istnieje wprawdzie kilka formacji na irować pochodzących nie niem. również, jak lawir., szrafir., ale są one o ile się orientuję rzadsze, mniej liczne, a po drugie, albo może po pierwsze, zapisu u Kaliny i u Kon. dowodzi jednak, że tu trzeba iść za typem ogólnym. sztafir.

Br. pisze 118" z farszowania przerobiono u nas faszerowanie, ale już 324 lepiej: maszerować... niem. ie, jak w komenderowa faszzerować (tego ostatn. brak w indeksie), por. i 249. Wzmianki o tym typie nie znajdują ani w Gr. ak., ani u Bosia II, a law i szr. nie ma nawet Br., zapewne jako o wiele nowszych; naj. to tylko słown. wyr. obcych. (poza SW). *Redakcja*

Artykuł z powrotem przetworzony przez...
(Karcusio?) *has* *(of. hasu) Szyja, Arty.*
Karcusio? (Karcusio?) *Karcusio, Wirta, Bismarck*
Lakier, dmuchać, markier, zapisać i nawinąć
to jest ten słownik. A nie - esle)

~~Handwritten notes, possibly describing a process or system, with some text crossed out in purple ink.~~

Handwritten notes in purple ink, including the word "vice" and the number "2".

Handwritten notes in purple ink, including the words "number" and "number", and the number "2".

Co do różnicy m. irować a irować, wolno przepuszczać, że si
ona tłumaczy tym, że czasown. typu pierwszego zapożyczono
dawniej, tak że się wzięły jeszcze w proces zmiany ir>er
(ob. np. *Ścs*, I, 65 nn.), natomiast słowa typu drugiego to zapoż.
nowsze, nawet znacznie nowsze przeważnie; niem. ie wyraża
się jako i (w j. lit.) ju^o ok. w. XV (ob. O. Behaghel, *Gesch. d. d.*
Sprache, 5 wyd., 1928, s. 306 n.; A. Bach, *G. d. d. S.*, 2/3 wyd., 1943
s. 133 i 153). W szczególności oraz 31/32 trudno się zapuszczać
tutej; zwł. tem wcale nie zbierał materiału.

Prof. Z. cytuje wyrazy tur. nie w transkr. oficjalnej, wprowa
dzonej przez Kemala w r. 1928, lecz we fonet. polskiej, w cza
sopiśmie przeznaczonym dla szerokich kół jest to całkiem
śluszne. Ale też dlatego właśnie jako indyjanista pozwalam
sobie poprawić cytowane na str. 5 u samego dołu senskr. chatu
ra, podane w transkr. fonet. angielsk. (za Yulem) na czatura; tak
właśnie w przyjętej pow
szecznie już od dawna transkr. naukowej pisaloby się to catur
ra. Ale nie możemy czytać cytowanych za Y. przez Z. caturem
i cature (z w. XVI) "cz", tylko musimy czytać tu w cytatach
łac. c oo łacinie, tj. jak k. Sprzeciwia się temu na pierwszy
rzut oka forma Chaturi, cytowana też przez Z. Ale tylko na
p. rzut e., bo gdy za

Jeszcze jeden szczegół powracaj. o. częste w mu-
 komunikatach rad.: "ulica... mieszkania... Ogromna
 większość ludzi spoza W. wyżyłi zapewne, że to
 zwykły błąd, przemówienie się ius kp. Otóż nie,
 to błąd niezwykły. Te ma być jak mi tłumaczone
 "logiczne", bo tam opuszczono "nr" przed doper-
 niczem "mieszka". Niech wyje logika! Tylko ja się
 ogzewalam dżewać, że ten pomysływy "logik", a
 zapewne i snob bodaj trochę, snob językowy, co
 to wyżyłi, nie zatreskał się e logiczne i
 w innych wypadkach tego samego rodzaju: pucóć
 mówić np. "Hesa 5", należy mówić "logicznie"
 "Hesaj 5" i tak stale przy nazwach ulic.
 A czy "telefon 66288" to logiczne? Powinno
 być "telefenu...". Kiedyś niedawno (7.6.58)
 usłyszał w komunikacie rad.: "szpital...
 Wars. Praga, pokój czternaście", znów mię
 smartwiła ta nielogiczność, skoro nie po-
 winno być: p. czternaście", ale ja się więc do-
 kperzekowania całej tej kategorii wypad-
 ków, kochani warszawiacy! Bo przecież to,
 że cała Polska mówiąca od wielu lat
 "mieszkanie piąte", waś nie może obowiązy-
 wać. Co stolicy, to nie prowincja.

116
...Aber höchst auffallend ist nun, dass dieser in der Rohō lebende Fisch kora¹, wie wir mit Andras lasen, laut für laut die iranische Wiedergabe eines: urmordwinischen kola "Fisch" darstellt, das dem heutigen mordwin kal entspricht. Vgl. dazu finn. kala, kollapp. kul, tscheren. kol, wogul. xul, ostjak. xul, magy. hal "Fisch". ... Die alten Iranier kannten kein l und mussten dies durch r ersetzen und so ergibt sich, dass dieser in der Rohō lebende mythische Fisch nichts anderes ist als das urmordwinische kola. Damit ist aber die Identität des Rohō des Awesta und des mordwin Raha rava als Namen der Wolga erwiesen, und da an eine Ableitung des Namens Rohō aus mordwin. rava unmöglich gedacht werden kann, die Priorität des erdzamordwin. rava als Nomen proprium vor dem (mordwin. moksa). Appellativum sicher gestellt. Und wo wird man behaupten dürfen: die Iranier, die an die Wolga kamen, gaben dieser den Namen, der bei ihnen als Bezeichnung eines mythischen Flusses im fernsten Westen aus indoiranischer Zeit hererbte war. Man kann sich das so denken, dass einmal ein Stamm oder Teil von ihnen glaubte, diesen mythischen Fluss gefunden zu haben, als er zum ersten Mal das Ufer des mächtigen Stromes betrat, so wie Kolumbus glaubte, Indien entdeckt zu haben, als er auf den mittelamerikanischen Inseln landete. Von den Anwohnern der Wolga aber nahmen sie das Wort für "Fische" auf, die sich in ihren Gewässern tumelten, und das Mystische, das für sie an den Namen Rohō gebunden war, übertrug sich auch auf den Namen für Fisch, den sie dort kennen lernten. Es ist bezeichnend, dass nicht etwa ein finnisch-ugrisches Appellativum als lebendiges Wort von den skythischen Stämmen entlehnt wurde, sondern dass mit dem fremden Wort für sie stets ein geheimnisvolles Empfinden verbunden war. 241/2.

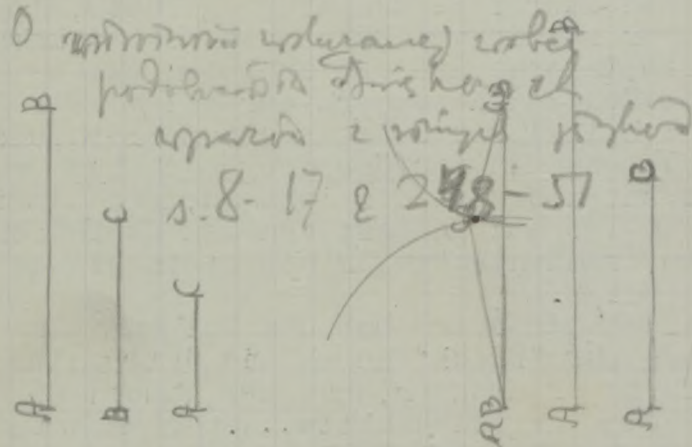
... So haben wir keine Möglichkeit, zeitlich die Übernahme des Wolganamens durch die Mordwinen, des mordwinischen Wortes für "Fisch" durch die Ostiranier nach oben näher zu begrenzen. Es ist an sich sogar denkbar, dass der Name Raha (Rosa) bereits in uralischer Zeit für die Wolga gegolten hätte... sicher ist nur die Identität der Rohō, bez. Raha des Awesta mit der Ra des Ptolemaus, der rava der Mordwinen. 242

IX
Eines setzt dies Ergebnis voraus: zwischen den skythisch-iranischen Stämmen an der Wolga und den Ostiranern in der Heimat des Awesta muss ein enger Zusammenhang bestanden haben, so dass letztere der finnisch-ugrische Name des Fisches

zugetragen werden konnte und sie ihre Röhre mit der Wolga identifizierten....
 „ich möchte daran festhalten, dass es möglich ist, das Auftreten des p an zwei
 ganz verschiedenen Stellen zur Wiedergabe zweier sich nahestehender Laute
 nicht als etwas Zufälliges zu betrachten, dass es vielmehr noch für die ersten
 Jahrhunderte nach Christi Geburt ein Zeugnis dafür abgibt, wie die ostiranische
 Stämme vom nordwestlichen Indien bis an den Don und darüber hinaus nach Westen
 in Zusammenhang miteinander standen. 243/4

x/s. 243 nieco wyżej: Die kursivform des gotischen Zeichens für p ist identisch
 mit der p-Rune... Das ist aber
 H. Jacobsen, Arier und Ugrofinnen, 1822 genau dasselbe Zeichen, das auf
 den griechischen Münzen der indo-
 skythischen Dynastie der Kusanas
 erscheint, und zwar hier für den
 s-Laut in dem Namen des Kaniska...

KAN HOKOY im Sanskrit...

Von den Lachsnamen, welche bis zur finnisch-ugr. Periode zurückgeführt werden können, sind die folgenden beachtenswert: syrj. (Wichn.) Ud., V. tšimi (caama; löfi; grosser Lachs (Salmo salar)), (Wied.) tšimi; tšimi tšeri 'ein Lachs, der im See überwintert hat', usw. .... (p. 308)

Eine Bedeutungsveränderung 'Hecht' > 'Fisch' ist in den finnisch-ugrischen Sprachen nicht wahrscheinlich, eine Bedeutungsveränderung 'Salmo' > 'piscis' ist eher denkbar. Es ist interessant, dass sich für eine ähnliche Bedtgsveränd. auch aus den indoeur. Sprachen Belege finden: tocharB. laks 'Fisch-gemeingern.', ahd. lahs, lit. lašisza, altpreuss. lasas, lōsōs (namen loch vgl. Schneider, reallexikon, Lachs).
ibd. (nisco wyśej)

I. N. Sebestyén, Zur Frage des alten Wohngebiets der uralischen Völker (Acta Linguistica Academiae Scientiarum Hungaricae, t. I, f. 2-5 (1952), p. 308

segment.: "Saak; Acker; gasn" > "Gans" i. "Ente", ale i "Vogel" (289) "Mustela" > "ermalin", "Swampfotter" (285 3/4)
"Marder (Mustela martes)" > "Fuchs" (286); Dachs (Moles meles) Mustela (sp. sibirica) ibd. 287 3/4

MS

118

MP

LITERATURA INDYJSKA

polszczyznę i prozaj Nowicki.
W-wa NK s.185.
e i inne opowiadania. Tł.
la. Poznań: Złota Księga
i oprac. Robert

Poz. 97, 105, 162, 181,
241, 261

MP

LITERATURA INDYJSKA

Ghose Su'hin Natha : Skaczące gazele. Spolszczył An'rczaj Nowicki.

Ilustr. Shrinati Arnakali E. Carlile. W-wa HK s.185.

Tagore Rabindranath : 2 Głośne kamienie i inne opowiadania. T2.

Jozey Ban'rowski, Franciszek Miran'ola. Poznań: Zdzisław

Haj'or. W-wa Czyt. s.349.

- : Zbłąkane ptaki oraz inne poezje. Wybrał i oprac. Robert

Stiller. W-wa PIW s.174. Bibl. Poetów.

1958

Literatura indyjska

Powieść. Opowiadanie

Tagore Rabindranath: Dom i świat. Przeł. Wincenty Birkenmajer.
Wiersze przeł. Włodzimierz Lewik. Posłowiem i przypisami opatrzył Eugeniusz Słuszkiewicz. W-wa PIW s.252. Powieści XX Wieku.

Pamiętniki. Wspomnienia

Gandhi Mohandas Karamchand: Autobiografia. Dzieje moich poszukiwań prawdy. Przedmowę do wyd. pol. napisał Jawaharlal Nehru. Przeł. z ang. Józef Brodzki. W-wa KiW s.581, tabl. 4.

121

Literatura indyjska

1959

Księża papugi. Spolszczyły i oprac.: Wanda Markowska i Anna Mińska.

Ilustr. Aleksander Stefanowski. W-wa PIW s. 218.

Mądrości z palmowego liścia. Sentencje indyjskie i austronezyjskie .

Oprac. Eugeniusz Szuszkiewicz i Robert Stiller. Rys. Stefan Styczyński. W-wa W P s. 199. Myśli Srebrne i Złote. Seria Wschodnia.

Tagore Rabindranath : Rozbicie. Przekł. Jerzy Banrowski. Przypisy:

Eugeniusz Szuszkiewicz. W -wa PIW s. 376.

122

Literatura indyjska

Narayan R. K.: Przewodnik. Tł. z ang. Henryk Krzeczkowski. W-wa
Czyt. s. 263.

Somadeva Bhatta: O cnocie i niecnocie niewieściej. Opowiadania
z oceanu baśni czyli Katha sarit sagara Somadewy. Wybrała
i przeł. z sanskrytu Helena Willman Grabowska. Ilustr. Janusz
Stanny. Wr. Oss. s. XXII, 209.

126

PAŃSTWOWY INSTYTUT WYDAWNICZY

L. dz. R-20.7/62

WARSZAWA, DNIA 12 czerwca 1962 r
UL. FOKSAL 17, TEL. 60201-2-3-4

Pan
Prof. Eugeniusz Słuszkiewicz

T o r u ń

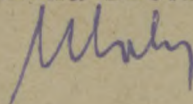
ul.M.Konopnickiej 20 m.5

Szanowny Panie Profesorze!

Zgodnie z porozumieniem przesyłamy
w załączeniu bibliografię działu: lit.
indyjska za lata 1958, 1959 i 1960 z prośbą
o nadesłanie artykułu do dnia 1 października
br.

Łączymy wyrazy poważania

Za Komitet Redakcyjny
Rocznika Literackiego

L. dz. R-20-7/62

WARSZAWA, DNIA 20. Marz. 1962
UL. FOKSAL 17, TEL. 60201-2-3-4

Rocznik Literacki

Pan
Prof. Eugeniusz Słuszkiewicz

T o r u ń
ul. Konopnickiej 20 m.5

Szanowny Panie Profesorze!

Komitet Redakcyjny Rocznika Literackiego pragnąc wypełnić lukę powstałą wskutek przerwania Wydawnictwa w r. 1958 zamierza przystąpić do opracowania tomu obejmującego bibliografię za lata 1958-1959-1960, oraz oparte na niej przeglądy poszczególnych działów piśmiennictwa. W związku z tym zapytujemy uprzejmie czy zechciałby Pan opracować w terminie do dnia 1 października br. na podstawie bibliografii, którą dostarczymy do dnia 1.VI.1962r. Zwiążły przegląd ruchu wydawniczego w zakresie przekładów z literatury indyjskiej.

Ponieważ dysponujemy dla tych trzech lat ilością arkuszy nie przekraczającą jednego tomu Rocznika jesteśmy zmuszeni do ograniczenia rozmiarów artykułu, wobec czego powinien on mieć raczej charakter syntetyczny niż analityczny i winien przedstawić ogólny obraz danego okresu.

Jednocześnie pozwalamy sobie załączyć umowę z prośbą o łaskawy zwrot po jej podpisaniu.

Z poważaniem

REDAKTOR NACZELNY

/ Prof.dr.Zofia Szmydtowa /

Z. Szmydtowa

823/JW

128
PAŃSTWOWY INSTYTUT WYDAWNICZY

L. dz. R/20-2707/62

WARSZAWA, DNIA 21. Kwiec. 1962
UL. FOKSAL 17, TEL. 60201-2-3-4

Pan Profesor

Eugeniusz SŁUSZKIEWICZ

Toruń

ul. M. Konopnickiej 20

Szanowny Panie Profesorze,

Przy niniejszym przesyłamy podpisaną umowę Nr 7146 z dn. 28.III br w sprawie napisania artykułu o przekładach z literatury indyjskiej do Rocznika Literackiego 1958-60 r. Uprzejmie dziękujemy za podpisanie umowy.

Łączymy wyrazy poważania

Komitet Redakcyjny
Rocznika Literackiego

1 zał.

UMOWA WYDAWNICZA

Dnia 28.III.62 r. w Warszawie pomiędzy Państwowym Instytutem Wydawniczym z siedzibą w Warszawie przy ul. Foksal 17 (zwanym w dalszym ciągu tej umowy „Wydawcą”) i Ob. prof. Eugeniusz Śluszkiewicz zam. Karkasza, Toruń, ul. Konopnickiej 20 m. 5 (zwanym w dalszym ciągu tej umowy „Autorem”) została zawarta umowa następującej treści:

§ 1. Autor zobowiązuje się napisać (oświadcza, że napisał) dzieło pt. Omówienie dzieła przekładów literatury indyjskiej

objętości ok. 0,5 arkuszy autorskich prozy
 „ ok. linijek poezji
 „ ok.

licząc 40 000 znaków drukarskich za jeden arkusz autorski prozy lub 700 wierszy poezji lub 3 000 cmkw ilustracji w druku.

Tytuł dzieła może być zmieniony w porozumieniu z wydawcą.

§ 2. Autor oświadcza, że prawa wydawnicze do tego dzieła nie są przez niego ani jego następców w niczym ograniczone, przenosi na wydawcę wyłączne prawo wydawania tego dzieła drukiem w formie książkowej i zobowiązuje się dostarczyć maszynopis dzieła w 3/trzech/ egzemplarzach oraz materiał ilustracyjny w terminie do dnia 1. października 1962 r.

§ 3. Dzieło będące przedmiotem niniejszej umowy powinno być wykonane z zachowaniem stosowanych przez wydawcę wytycznych dla autorów, a w szczególności odpowiadać następującym warunkom:

- 1) opracowanie powinno odpowiadać a) wymaganiom programu .....
 b) treści złożonego konspektu .....
- 2) własny materiał ilustracyjny autora winien być przygotowany w postaci nadającej się do opracowania graficznego w celach reprodukcyjnych i dostarczony w ..... egzemplarzach,
- 3) dzieło powinno zawierać spis treści, spis rysunków, spis tablic, skorowidze: alfabetyczny, rzeczowy, chronologiczny, indeks nazwisk, wykaz skrótów, wykaz literatury, żywą paginę maszynopisu;
- 4) autor obowiązany jest dokonać wyboru i oceny potrzebnych do dzieła ilustracji (fotografii i rysunków obcych).

§ 4. Maszynopis powinien być wykonany na papierze piśmiennym form. A4 jednostronnie z interlinią i marginesem szerokości około 3 cm z lewej i 1 cm z prawej strony i zawierać 31 wierszy (65 znaków w wierszu) na stronie maszynopisu.

Do maszynopisu powinny być dołączone pisemne wyjaśnienia niezbędne dla należytego przygotowania dzieła tekstu, materiału ilustracyjnego itp.) do druku i do tego wydania oraz mogą być dołączone uwagi autora dotyczące pożądanej wysokości nakładu i sposobu wydania dzieła (układ graficzny, szata zewnętrzna itp.); zasada ta ma analogiczne zastosowanie do materiału ilustracyjnego i rysunkowego autora. W przypadku dostarczenia maszynopisów w ilości mniejszej niż to przewiduje § 2 umowy, albo gdy z winy autora zachodzi konieczność przepisania na maszynie w całości lub w części, koszty przepisania obciążają autora.

§ 5. Wysokość nakładów poszczególnych wydań oraz ich liczbę, sposób wydania i cenę katalogową egzemplarza ustala wydawca.

§ 6. 1. Wynagrodzenie autora za nakład podstawowy w ilości ~~ok. 100~~ jeden egzemplarz strony ustaliły w wysokości:

zł. 1.125.- /tysiąc sto dwadzieścia pięć zł/ jako ryczałt za artykuł
 za jeden arkusz autorski prozy wstępny obj.
 za jedną linijkę poezji ok. 0,5 ark. aut.

Wynagrodzenie to zostanie wypłacone w sposób następujący:

- a) zł. 280.- w ciągu 15 dni od dnia podpisania umowy,
- b) 100% w ciągu 15 dni od dnia przyjęcia tekstu przez wydawcę z potrąceniem zaliczki wypłaconej zgodnie z lit. a,
- c) ..... % w ciągu 15 dni od dnia podpisania całości dzieła do druku,
- d) reszta wynagrodzenia w ciągu 1 miesiąca od dnia przystąpienia do rozpowszechniania dzieła

Wynagrodzenie autora obejmuje wszelkie koszty związane z wykonaniem pracy i dostarczeniem maszynopisu z własnym materiałem ilustracyjnym i wyjaśnieniami, dokonanie wyboru oraz oceny potrzebnych ilustracji: fotografii i rysunków obcych (§§ 3 i 4) oraz przeprowadzenie jednej korekty autorskiej.

2. Wysokość i zasady wynagrodzenia autora za następne nakłady podstawowe i wznowienie dzieła strony ustaliły zgodnie z ogólnymi zasadami zawierania umów o wydanie w formie książkowej dzieł literackich, naukowych i zawodowych (zał. Nr 1 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11. VI. 1955 r. Dz. U. P. R. L. Nr 32, poz. 190).

§7. Oprócz wynagrodzenia autor otrzyma 1 egzemplarzy autorskich nie przeznaczonych do sprzedaży. Egzemplarzy tych nie wlicza się do nakładu podstawowego, ustalonego dla określenia wynagrodzenia autora.

§ 8. Wydawcy posługuje prawo wykonania bez wynagrodzenia ..... egzemplarzy przeznaczonych na cele rozpowszechniania i propagandy dzieła oraz na uzupełnienie braków, defektów itp. zgodnie z art. 44 ustawy o prawie autorskim z dnia 10. 7. 1952 r. (Dz. U. Nr 34, poz. 234).

§ 9. Wydawca obowiązany jest pisemnie zawiadomić autora o przybliżonym terminie korekty autorskiej. Autor po otrzymaniu zawiadomienia powinien niezwłocznie zawiadomić wydawcę, czy korektę przeprowadzi osobiście, czy też upoważnia do jej przeprowadzenia osobę trzecią. W tym ostatnim przypadku autor podaje imię, nazwisko i adres upoważnionego. W razie niewykonania korekty przez autora lub osobę przez niego upoważnioną wydawca może powierzyć wykonanie korekty osobie przez siebie wybranej. Koszty zastępczej korekty autorskiej ponosi autor. Autor lub jego zastępca obowiązani są wykonać korektę oraz dostarczyć tekst wydawcy w sposób przez niego wskazany. Przeprowadzenie i zwrot korekty winny nastąpić w terminie nie dłuższym niż jeden dzień na jeden arkusz druku; termin zwrotu liczy się od dnia następnego po otrzymaniu przez autora tekstu do korekty. Autor przyjmuje do wiadomości, że wydawca obowiązany jest do wypłacenia kar umownych drukarni za przetrzymanie korekt i zobowiązuje się wynagrodzić wydawcy szkodę, jaka może powstać z powodu przekroczenia tych terminów przez autora lub upoważnioną przez niego osobę.

§ 10. Autor ponosi koszty zmian dokonanych przez niego w dziele po rozpoczęciu składania, jeśli koszt wywołany zmianą przekracza 3% złożonego materiału, a zmiany nie są następstwem okoliczności niezależnych od autora.

§ 11. Jeżeli autor nie dostarczy dzieła w terminie przewidzianym niniejszą umową, wydawca może albo przedłużyć termin wykonania, albo odstąpić od umowy. Przedłużenie terminu lub odstąpienie od umowy winno być stwierdzone pismem.

W przypadku odstąpienia od umowy z powodu niedostarczenia dzieła przez autora, autor obowiązany jest zwrócić wydawcy otrzymaną zaliczkę. Jeżeli autor przewiduje, że nie będzie mógł dotrzymać terminu wyznaczonego przez wydawcę, powinien o tym zawiadomić niezwłocznie wydawcę, proponując odpowiedni termin dodatkowy.

Wydawca powinien o powyższej ostatecznej decyzji zawiadomić autora w ciągu 14 dni od otrzymania zawiadomienia.

§ 12. Wydawca obowiązany jest zawiadomić autora pismem poleconym, wysłanym w ciągu okresu przeznaczanego na przyjęcie dzieła, to jest w ciągu 6 tygodni — miesięcy, licząc od dnia otrzymania całości dzieła, czy przyjmuje dostarczony tekst, czy go nie przyjmuje, czy też uzależnia przyjęcie od wprowadzenia przez autora w wyznaczonym terminie określonych zmian i uzupełnień. Niewysłanie zawiadomienia, o którym mowa wyżej, jest równoznaczne z przyjęciem dzieła.

§ 13. Jeśli wydawca uzależni przyjęcie dzieła od wprowadzenia przez autora określonych poprawek, zmian i uzupełnień, autor obowiązany jest w ciągu 7 dni od otrzymania zawiadomienia z żądaniem wydawcy odpowiedzieć, czy wykona poprawki, zmiany i uzupełnienia.

Brak odpowiedzi w tym terminie jest równoznaczny z wyrażeniem zgody na wprowadzenie zmian i uzupełnień w wyznaczonym terminie. Wydawca jest obowiązany dokonać oceny otrzymanych zmian i uzupełnień w ciągu 3 mies. od dnia otrzymania poprawionego dzieła.

§ 14. Wydawcy przysługuje prawo dokonania w porozumieniu z autorem koniecznych zmian i przeróbek w dostarczonym dziele.

§ 15. W przypadku nieprzyjęcia dzieła przez wydawcę, odmowy dokonania poprawek, bądź niewykonania ich w określonym terminie przez autora lub po uznaniu przez wydawcę, że dokonane poprawki nie dają podstawy do przyjęcia dzieła, wydawca może odstąpić od umowy bez udzielania dalszych dodatkowych terminów. Jednakże w tym przypadku suma pierwszej zaliczki (§ 6 pkt. 1 lit. a) przepada na rzecz autora.

§ 16. Wydawca obowiązany jest zakończyć druk dzieła w ciągu 1 roku licząc od dnia przyjęcia dzieła.

§ 17. 1. Jeżeli w terminie ustalonym w umowie wydawniczej wydawca nie ukończył druku dzieła, jest on obowiązany w ciągu 15 dni od upływu tego terminu wypłacić autorowi pozostałą część wynagrodzenia. Autor może w powyższym przypadku zachowując prawo do pełnego wynagrodzenia odstąpić od umowy, lecz dopiero po bezskutecznym upływie terminu dodatkowego wyznaczonego wydawcy na dokończenie druku; termin ten nie może być krótszy od jednego roku.

2. Przepis pkt. 1 stosuje się odpowiednio w przypadku, gdy pomimo ukończenia druku dzieła w terminie ustalonym w umowie, wydawca w ciągu 6 miesięcy nie przystąpi do rozpowszechniania dzieła.

§ 18. Wydawcy przysługuje prawo odstąpienia od wydania lub rozpowszechnienia dzieła w każdym stadium pracy wydawniczej. W przypadku odstąpienia od wydania lub rozpowszechnienia dzieła wydawca powinien wypłacić autorowi umówione wynagrodzenie. Autorowi w tym przypadku nie przysługuje odszkodowanie za samo odstąpienie od wydania lub rozpowszechnienia dzieła.

§ 19. Wydawca obowiązany jest zawiadomić autora o zamiarze drukowania następnego wydania. Autor w ciągu 7 dni od daty otrzymania zawiadomienia może sprzeciwić się wydaniu. W tym przypadku umowa rozwiązuje się bez wzajemnych roszczeń stron z tytułu rozwiązania umowy.

§ 20. Jeżeli wydawca po wyczerpaniu nakładu oświadczy, że nie zamierza drukować nowego wydania lub nie przystąpi do druku nowego wydania w ciągu 6 miesięcy od dnia wezwania go przez autora — autorowi przysługuje prawo rozwiązania umowy.

§ 21. Wydawcy przysługuje prawo przeniesienia na osobę trzecią uprawnień i obowiązków wynikających z tej umowy.

§ 22. Wszystkie zmiany i uzupełnienia niniejszej umowy wymagają formy pisemnej.

§ 23. Wszystkie spory mogące wyniknąć pomiędzy stronami z tytułu niniejszej umowy rozstrzygane będą przez sądy rzeczowo właściwe w siedzibie wydawcy.

§ 24. Umowa wolna jest od podatku od nabycia praw majątkowych na zasadzie dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. (Dz. U. z 1951 r. Nr 9, poz. 74).

§ 25. Umowa sporządzona zostaje w trzech jednobrzmiących egzemplarzach: dwóch dla wydawcy i jednego dla autora.

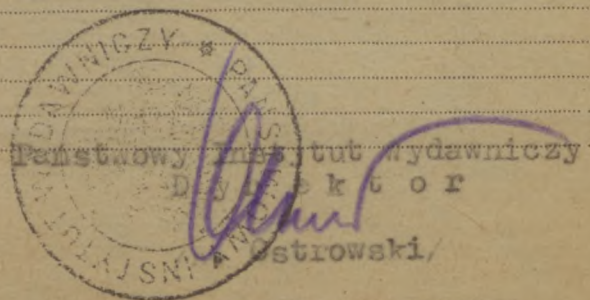
§ 25. ....

§ 26. ....

/prof. Eugeniusz Słuszkiewicz/

Eugeniusz Słuszkiewicz

(autor)

(wydawca)

121

niezależnie od siebie, jak świadczą wyjątkowo sentencji w przeróżnych

rodach literackich i nawet niezbyt literackich (prawo, moralność, polityka itd.).

Ważnym jest ten temat, a raczej jego część (po uwagi o cz. II, do s. 195, od

całkowicie do s. 11-15 wstępu), stanowiącym pewien, chociażby, skromny przekrój

przez literaturę dawną Indii, ilustrującą w pewnej mierze zamierzone

tematy i uświadomienie pisarzy staroindyjskich. Fakt, że się rozszedł w dwu na-

składkach w ciągu dwu lat, dowodzi, że znalazł się w rękach szerokiego kręgu

czytelników i zdobył do powiększenia się w innych. Klasyka

literatury, chociaż i niecałkowicie, to i tak by c.d. czy uzupełnienie

literatury w zakresie literatury w przedziale 1955, w tym (1955), w tym

literatury, a także z literatury i literatury, a także z literatury

w literaturze i literaturze, a także z literatury i literatury

literatury, a także z literatury i literatury, a także z literatury

literatury, a także z literatury i literatury, a także z literatury

literatury, a także z literatury i literatury, a także z literatury

literatury, a także z literatury i literatury, a także z literatury

literatury, a także z literatury i literatury, a także z literatury

literatury, a także z literatury i literatury, a także z literatury

literatury, a także z literatury i literatury, a także z literatury

literatury, a także z literatury i literatury, a także z literatury

literatury, a także z literatury i literatury, a także z literatury

literatury, a także z literatury i literatury, a także z literatury

literatury, a także z literatury i literatury, a także z literatury

literatury, a także z literatury i literatury, a także z literatury

literatury, a także z literatury i literatury, a także z literatury

literatury, a także z literatury i literatury, a także z literatury

literatury, a także z literatury i literatury, a także z literatury

literatury, a także z literatury i literatury, a także z literatury

literatury, a także z literatury i literatury, a także z literatury

literatury, a także z literatury i literatury, a także z literatury

literatury, a także z literatury i literatury, a także z literatury

literatury, a także z literatury i literatury, a także z literatury

literatury, a także z literatury i literatury, a także z literatury

literatury, a także z literatury i literatury, a także z literatury

literatury, a także z literatury i literatury, a także z literatury

literatury, a także z literatury i literatury, a także z literatury

literatury, a także z literatury i literatury, a także z literatury

literatury, a także z literatury i literatury, a także z literatury

Kilka

rodzaju, upartyświeleniu i innych nieuczciwych sposobach

nie do tego czasu, co się stało w tym czasie, w tym czasie

W tym czasie, w tym czasie, w tym czasie, w tym czasie

(jak u J.C. - w tym czasie, w tym czasie, w tym czasie)

W tym czasie, w tym czasie, w tym czasie, w tym czasie

W tym czasie, w tym czasie, w tym czasie, w tym czasie

W tym czasie, w tym czasie, w tym czasie, w tym czasie

W tym czasie, w tym czasie, w tym czasie, w tym czasie

W tym czasie, w tym czasie, w tym czasie, w tym czasie

W tym czasie, w tym czasie, w tym czasie, w tym czasie

W tym czasie, w tym czasie, w tym czasie, w tym czasie

W tym czasie, w tym czasie, w tym czasie, w tym czasie

W tym czasie, w tym czasie, w tym czasie, w tym czasie

W tym czasie, w tym czasie, w tym czasie, w tym czasie

W tym czasie, w tym czasie, w tym czasie, w tym czasie

W tym czasie, w tym czasie, w tym czasie, w tym czasie

W tym czasie, w tym czasie, w tym czasie, w tym czasie

W tym czasie, w tym czasie, w tym czasie, w tym czasie

W tym czasie, w tym czasie, w tym czasie, w tym czasie

W tym czasie, w tym czasie, w tym czasie, w tym czasie

W tym czasie, w tym czasie, w tym czasie, w tym czasie

W tym czasie, w tym czasie, w tym czasie, w tym czasie

W tym czasie, w tym czasie, w tym czasie, w tym czasie

W tym czasie, w tym czasie, w tym czasie, w tym czasie

W tym czasie, w tym czasie, w tym czasie, w tym czasie

W tym czasie, w tym czasie, w tym czasie, w tym czasie

W tym czasie, w tym czasie, w tym czasie, w tym czasie

W tym czasie, w tym czasie, w tym czasie, w tym czasie

W tym czasie, w tym czasie, w tym czasie, w tym czasie

W tym czasie, w tym czasie, w tym czasie, w tym czasie

W tym czasie, w tym czasie, w tym czasie, w tym czasie

W tym czasie, w tym czasie, w tym czasie, w tym czasie

W tym czasie, w tym czasie, w tym czasie, w tym czasie

W tym czasie, w tym czasie, w tym czasie, w tym czasie

102

matyczno-stylistyczne, a nie, albo niechęć czytelnika, jeżeli lubi

nie jest to krytyka, albo propozycja, albo analiza, albo wyrażenie

nie jest to krytyka, albo propozycja, albo analiza, albo wyrażenie

nie jest to krytyka, albo propozycja, albo analiza, albo wyrażenie

nie jest to krytyka, albo propozycja, albo analiza, albo wyrażenie

nie jest to krytyka, albo propozycja, albo analiza, albo wyrażenie

nie jest to krytyka, albo propozycja, albo analiza, albo wyrażenie

nie jest to krytyka, albo propozycja, albo analiza, albo wyrażenie

nie jest to krytyka, albo propozycja, albo analiza, albo wyrażenie

nie jest to krytyka, albo propozycja, albo analiza, albo wyrażenie

nie jest to krytyka, albo propozycja, albo analiza, albo wyrażenie

nie jest to krytyka, albo propozycja, albo analiza, albo wyrażenie

nie jest to krytyka, albo propozycja, albo analiza, albo wyrażenie

nie jest to krytyka, albo propozycja, albo analiza, albo wyrażenie

nie jest to krytyka, albo propozycja, albo analiza, albo wyrażenie

nie jest to krytyka, albo propozycja, albo analiza, albo wyrażenie

nie jest to krytyka, albo propozycja, albo analiza, albo wyrażenie

nie jest to krytyka, albo propozycja, albo analiza, albo wyrażenie

nie jest to krytyka, albo propozycja, albo analiza, albo wyrażenie

nie jest to krytyka, albo propozycja, albo analiza, albo wyrażenie

nie jest to krytyka, albo propozycja, albo analiza, albo wyrażenie

nie jest to krytyka, albo propozycja, albo analiza, albo wyrażenie

nie jest to krytyka, albo propozycja, albo analiza, albo wyrażenie

nie jest to krytyka, albo propozycja, albo analiza, albo wyrażenie

nie jest to krytyka, albo propozycja, albo analiza, albo wyrażenie

nie jest to krytyka, albo propozycja, albo analiza, albo wyrażenie

nazw i terminów krajowych, z których tylko 3 lub 4 - sari, karma (lepiej

jednak: karma, wż w nich uwag w Prz. Or., jw) i ewent. dhoti - znać może

cz. 4 czytelnik; w szkoda, że nie praktykującego jego nazwa też jest,

tylko raz, n. (s. 34 i 261; wbrew poln. uwagi, jw.). i takich, ani innych

terminów indyjskich się nie objaśnia, ale ich zapożyczenie wynika przeważ-

nie z kontaktu; czasem trzeba poprawić bzdurę wyrazu (np. na s. 85 winno

być sikari, nie sikari). Onisza książka jest niewielka, a obcych termi-

nów niezbyt wiele, błędy są nieliczne; jeśli się jednak łączy - popraw-

nie "wary" (s. 146), to wypadła konsekwentnie napisać też 1) "inajaki" (1

w. dalej), 2) "Ganesy", nie "Ganeszy" (s. 226), zgodnie ze stanem rzeczy w

sanskrycie, i nadto nie: "Kattissiatra" Bharata Muni" (s. 139), lecz "Ka-

tjasiastry" Bharata Muni; lub: muni to "pustelnik" itp.);

"Nataradity" (tamże) jest dobrze, bo to jeszcze (i już) termin sanskr.,

ale grafia "Radu" (tak stałe; to słowo bohater, spolszczona i kłóca

się np. z grafia "Volen" (poprawnie i słusznie "v"), jest błędna wobec

tego, co powiedział w tej o pisaniu nazwisk. Czasem wolno łączyć, że

tu i gdzie wykazuje się lub widać, że widać, że widać, że widać, że widać,

przypadki do "przypadki", "każde" "nie... a...", "ty" "nie... a...".

przeczytałem książkę bez przykrości, zwłaszcza że autor nie raz

Wydanie pierwsze.

Tak się przedstawia plan uwzględniony tu trzech lat, niezbyt

obfity, ale to dość różnorodny.

Włodzisław Świątkiewicz

1) onisza korekty tego tonu nie przychodzi, choć przynajmniej te-

raz poprawić kilka błędów druku dla dobra czytelnika. Na s. 197 winno

być: "Or(i)stakantakata" (pod "28") i "Or(i)stakantakata" (pod "28"),

"Or(i)stakantakata" (pod "41") i tak samo w odpowiednich miejscach tek-

stu; nadto pod "17" - "IV" (Zamiast "IX"). Za jedyną rzecz proszę o

skrócenie jednego "a" w tytule Seniastakata i poprawienie "a" na "n",

zobacz s. 247 Seniastakata K. Taborca, w tytule "Seniastakata"

2) zamieścić w rycinie, że powstał podał tylko wybrane wypadki wygajane

poprawienia, z przypisami i wstępu. Okładne wyliczenie (wraz z odpowie-

11) Historia U. T. C.
1955/6

2) Pravoslavie
1955/6

SGL. NOSOWE 2) Zanik nosowości, powst. z wzduś. sgl. : siho, viśati, tiśam, tiśama, cattāriśam, liśam, dātha (dāstara), sandāśa (sandāśāh "szczypce"; hūrūhura "from existence, to ex. (pedw. hura "tam, na 2. świecie"); e) na ed. r. Wtrac. a w kilku inn. wypadk. : suśūmāra (śiūna), śiśarimsapa (śaris.), niraññakarēti "despise, nagl.", māñña (māñjan) "narrow, with kernel", śhiśanako (śhis. pa śhamkare (pr. śhākr.).

KONTRAKCJA DWÓCH ZGŁOSEK

1) Połączenia ayi, ayi, vi wewn. częste : e: ne, ayati, katha, ayani, Ujje (ayini, core-tum, -tva, maccheram, ayi-kariyam (matsaryam) "avarice, kefn., envy"; there rz. thavi- (sth.), śhesuñ (śhaviśub), hessai (śhavis.); issaram / częstez. issariyam (śiśv.)

2) czasem kontr. aya, ava : Kacca (ya)ne (Katya-), Moggallāna / Maudga (śama) (śaya (svayam), vehāsa (vaihay.) "air, sky"; Yaśchā (ya)ne, upatthake (-stha) "pers. attend., servt"

3) ava w nagł. i wewn. częste : e: praev. ava, częste e: ekketi, ekkante, etare, he, śhavati, upesathe, lo, avanañ, Xene, kho, avanto

4) ayu, e - where / mayuro

EPENTEZA (SVARABHAKTI)

Jeżeli pierw. grup spółgł. nie przekształcono, głównie przez asymil., to się je odzłucnia wtracaj. sgl. "przejsć." (Gleitv.). W szczeg. : 1) wtraca się s, i, u:

pāpimā (cf. ved. pāpam) "grzesny, -ik", sinehe, siloke, kilasā, śiri, hiri, tasina, śi nānā; piśalavati (pt-e), śiśesumā; paduñā, sadumañ, sukhuñā, atumā, su- / vajire

marati, pāpūñtiduve, tuvañ, suve; aśāham, ratanañ, vevanīyam (vāiv.) "life of an eutcast"

2) ryżry, przy czym poprz. sgl. dżug. prześwieca się skraca: ari- ye, ścariya, śhariya, viriyan / rz. vi- "vigour, energy, effort", Daruciriya, suriya, veluriya

3) czasem dodatkowe i przestawka spółgł. : kariya / kayira, ariya / rz. ś: śyire, r(a)hade (*har(hr) / dāha (dr- / nah / rz. nahayati, n(a)hāru (śnāyu); śitāñ / nihitāñ (śa-)

ODPADNIĘCIE SGL. NAGŁOS.

(gini / częstez. aggi (ni), (u) posathe, udakam / rz. dez. d-, (i) dāni; (i) va, (i) ti, (e) va, hetthā, h-ino; (ā) tumā

GEMINACJA SPŁGŁ.

Nagł. chw. zle. po sgl. się pedw. : śochādeti, śochādde, paticchāñne / czasem nie: khaśchanda "sinul. lust"; śchinditva

stare ay, śiy stale : ay: titthayyañ, geyyañ; Mettere; veyyagga (vaiyyā-), veyyā- karanañ

Sa wakanā: māyūñ, iy-iy, uy-uy: śāhinañ hurañ, niyati niyy-, diyat diyy-, śhiye, śhiyyo; śvati śvāy-; an-āñ: jānu, jānu; ul-ull: cūle, ull- (ksull-)

śiññāñ: tinnāñ / to wypadki wyjątk. ; -ne praev. i się pedw. : alliyati, allēpā czasem i inne wyp. : ujju, uju

SYNKOPA SPŁGŁ. : kha, e (da) kañ, uda-, cu, ed

WYPADKI SPŁGŁ. W GRUPIE WENN.

Częste r: a) po sgl. dżug. : akasi (-arsit), diho, siho, śiśam, dāñnassam (dāra) śsavo (śsā-), śsavo (-śr-), setuā (śrotz); jiyati (jir-), uñi (ur-), śsāche (śsā-)

"silu dhūti (-tr-); b) ze skróc. poprz. dżug. sgl. : kañāñne; c) z wzduś. poprz. krtk. : ka- tuā (kart-), katūñā / katt- (*kartyā-), patidāśe, śāśape, śāhāti (śarh-).

ay: pūratī; iyy-rati, śāññati (-ry) v w dhorayha (*dhorayv-); ndj. w śha śha / śhanda (ka)ñ (śhāñd-) "Tower, szt." (Uw. Po e, e ks) (k) kh: upe (k) khā, śekho, pūññakkhāñ "reg. zak. ; liter. spew. ; winokko / izol. wyp. WTRAC. SPŁGŁ. W WENN: śeñā

ntano, uluapo (zōe. w.). DŹG. SPŁGŁ. W NAGŁOS: Czasem pd u, i- ded. v, y: szczeg. dy idzie o śampas. (analog.): vuttāñ, vuccati, cf. vacce, viśitam cf. vasati, vuyhati cf. vahati, vittham cf. vaññati / ijjati

TRAKT. GRUP. 2 SPŁGŁ. W WENN.

Zachow. stos. rzadkie; szczeg. nos. tzw. : āññāñ, māññatā, anto, Āñāñno, jāññū; brāhmanē vākyāñ, dussīlyam (zōe. w.). Zwykle, jeżeli pozost. grup. wtracane sgl. "przejsć." (niez. z hetst.), per. sinehe, siloke... (zōe. w.) Ale prześwieca nie dekan. asymil., i to częste daleko idące. Wypadki te są podziel. zaleźnie od natury głosek (z. sycz., nos., półsgł., plyn., h).

I ZBIEN. S. 2 ZW.

Stale asym. reg. : puthujje no (-gj-); sāttañ, muttāñ (-kt-), sātthi (-kth-), duddhāñ (-gdh-); macchāre (-gch-) "stek.", khagge (-dg-); śākkāre (-tk-), ukkhāññāñ (-tkh-), puggala (-dg-) "indw., śā"

ugghoseti (-dgh-); uccinatti (-ccino-) jak skr., id. : ucchiññāñ; Ujjeni (dj., jak śā śappurise (-tp-), uppatati; ekkulā (-de-), śāśhi (deh-), littañ (-pt-) patikujje- tvā "przykr., okry" (-ej-); sadde (-ed-), laddhāñ (-edh-)

ZW. +SYCZ. Na ogół asym. s. sycz., ale kg niez. ts przewa., a ps zawsze > ech: 1) ks > kkh, cch / rz. kk: bhik

ku, rakkhati; ācchi / akkhi, taccchati, kucchi; ikke / acche is (s) e (di. l. ?), Takkasīlā

2) pe e, e, s-ks > (k) kh: śekho, rakkhā "lak", upe (k) khā, winokko pūññakkhāñ; 3) sk > k kkh: rūpakkhāñdhe; 4) k > (k) kh: pekkarañ, p-nī "let.; staw 1.", nikkasāvo (n-yañ), ni

karuñā, nikkadhatti (-ars-), dukkatāñ (-kr-); 5) śc > cc (h): duccaritañ, niccāñ, paccchā, vinicchāyo; 6) st > ith / rz. tt: ittham, attham, att (h) am (nr-), vattāñ (vr-) lettū (wkp. eira)

7) śth > th: titthāti, pittham (pr-); 8) ts > tch: vaccho, śāñvac- chāre, śāñccho; ud + śtālāññāñ: ussāretti, ussāhāti; 9) st > z > tth / rz. tt, spe

rd. st: atthi, vatthu, nirattañ, hiyattāñ (hy), phastā (w-), utt- (st-); 10) sth > tth (th): pattho, atthi; 11) p > cch: ecchāre, icchāti (ips-); 12) sycz. +zw. wazg. zwyk

pph: pappheteti, vipphanditā, pupphañ, papphatti, nippape, nippilēti, nippurise; wyj

niś +wazg. nagł. częste > pp; ce prawda fak. niez. > sp, sp: sappe, duppūro, vanapp / spa ti

ZW + NOS.

Zwykle zachow. przy czym nos. musi być opow. Ale

sa i odstępowania; aian.: 1) ho czaje sa an, an, an: pāhāsa / -nn (pāmahāsa / -nn - no d, pānuvīstati - no av -; 2) nd - ru w pund. i. r. i. k. a. a.; 3) mē > mē w: āns mē, uāns rō (uāns), āns mē / āns mē. B) ZW. + NOS.: częściami asya, aian. zas., częściami wtrac. sg.: 1) kñ > kñ l. svarabh.: sakkoti / sakkunāti; 2) km > am l. sv.: ruamavati, ruam / rukunā; 3) gn > gn l. sv.: ubbigge, nagge, aggi / rz. agginī; 4) dh > gh: viighe; 5) jñ > ān l. sv.: yanno pānā, rānā / rājinā; jñ n w: āns / āns "pełna wiedza, p. pozn." (rózn. znac.!), apāpāti 6) da > sv.: kudunālo; 7) tn > tt l. sv.: sapatte, ratanā; 8) tn > tt l. sv.: atre / rzdsz. atu nā; 9) thn > th: sē / inatthāti; 10) dn > nn (-skr.): chinno; 11) dn > dd, m l. sv.: chaddam (-da-), dammi (NB), paduno; uda stale uam: uamujjati (-dā-); 12) dh: upāde, badhāti dh: sv.: idhūmān (uddhūmā) jati, v. padhāne; 13) pn > pp l. sv.: pappeti / p. p. unāti; seppan / seppine; 15) pm > s: p. p. ma. ZW. + y

Tu albo asya. (zazwyczaj zw. bierze górę, a. wtracą się i; rzadziej bez zmiany: k + y: ussukkam (auts.), Sakko / Sākiyo / Sakyō (Sākyah); lokiyo (lauk.) "św.", vākyān "khy > kkh, kiy, khy: akkhātā (p. p. p.), akkhāti (3. sg.), akkhāte / akhyate, sokhiyam (saukh.) 3) gy > gg: laggati (-te), yegga, sobhaggampro sper., beauty "cy: vuccati, paccati 3) jy: pabbajjā, vanijjā "trade" / jhy: adejjho?? 4) dy > dd: kuaddān 4) dhy: addho / ādhye (ād-) 4) ty > cc, tiy, rz. ty: maccu, pecca, paccako, jaccāndhē, cetiya (cai-) a, jaccā / jātīyā / rz. jātyā (inst.) 4) sperad. inaczzej: vyattayo (vyaty.) "przeciw., odwrotn.", pātaggi (praty-) "kontrog.", pātekkā / tiye - "odreb., pojed." 2) thy: racchā / rathiyā / ikā 10) dy: avijjā, vijjū, najjā / diyā / rz. dyā; b) (u)dy zawżdy uyyānān, uyyogo, ujjujjati (akte) "go away, depart" 11) dhy: yujjhati, vijjhati (-ti) 12) py: lippati (-te), tappati (-te), lupyati (-te) 13) bhy: 2) bh: labbhāti (-te), abbhakkhānam "oskarz.", potw.", abbhuggacchati "wych.", abbhēkāse "open air, e. space" (abhyava-) b) 14) yhy: yh: tūhān ZW. + v: albo asya, a. bez zmiany: 1) kv: pakke 2) tv: suttvā, katvā, uggāritvān (gītvā, gīrya) "wypluw." 3) tv: dubbāllattān, cattāre, sper.: caccarān "pl. 4k., square, courtyard; cross-road" 3) dv: a) viddasu (-dvān), uddāpe "nasyp?" "foundation of a wall", saddalo (sādv-) "grassy", b) vidvā, bahuvāro, dvājīhā (dvaidhyā), tylko: adv. "niedwoj., niepodz., niewatpl. (cf. Zweifel), pewny"; prosty, szczerzy"; c) > eb: ubbigge (-gn-), ubbedho (vedh-) "wysek.", ussahati "carry away, take a.", "lift", ubbege 4) dhv: addhā, viddhāns eti "shatter, destr." 5) dv: chaabāsati 6) jv > dd w: daddallati

ZW. + r A) przew. asya. do zw., ale i bez za. rzadko wtrac. sg.: sper. zanik r: 1) kr: cakkān, Sakko (cb. i w.) 2) gr > gg, rz. ggh, gr: agge "i., najw. itp.", vagge (vy.) "rozez. dziel.; niezup.", pariggāho "wrapp round, enclosg; acquirg", paccaggho "świecy, nowy" nigrocho 3) hr > ggh, wyj. (1) g: vyaggho, siighe 4) jr: vajire 5) tr > tt, tth, tr, wyj. t: ratt gottān, suttān, varattā "rzenień, pas", sotthiyo "znawca wiedzy św.", savitt (h) i (wier. wed. słynny), tattha / tatra, yattha / tra, vicitto / tro "pstry, kol., ozd.", yātrā, (szc. khattīyo; sotān "ucho", dhātī 6) dr: ludde (r-) "str.", muddā "piecz.", samuddo, dalidd bhaddo / dro "pomyśl.; dob." 7) dhr: saddhā (wed. sādhrī) / sadhryak "razem", ku jedn. ce lowi) "razem (z...)", gaddho (gr-) / gijjho (wg gijjhati < grdhy "pośad."); 8) pr: appiyo 9) ar: abra / uvi 10) bhr: abbhān, sobbho (sva-) (suppa (titthito itp.))

B) r + ZW. prawie zawsze asya. regr., częsta cerebr. przdj., rzadki zanik r: 1) rk rd; kakkase "twardy, ostry (np. mowa)", sakkara / częsts. - kkh- (sark-) "gravel, grit; patshe grain, crystal; (granul.) sugar", takko "watp.; rozżup. włosy., sofist." 2) rg: magge, vaggō, duggahita "trudny do..." 3) rgh: aggho, wyj. āighe 4) rc: acci / cchi "p. roca., p. z." 5) rch: uccchati 6) rj: dujjān, tajjān "groźba" 7) rt > tt / tt, sper. t: kattābbo, mihutto, dhut-te "aziki, podstep., zdradl.; zły", vatt / ttati (-te), vatti "knot", kevatto "ryb.", Kātūn kattūnā / kātū 8) rth: attho, titthān "bród, a. ład.", titthiyo (-ika / ya) / hēpā: maddati "dept, gniesć; niszczy.", maddavān (mār-) "zag., a.", balivaddo "w.", add / dditto "dr., nek wyj. gārahho (met.) 9) rh: muddhā, bahiddhā "zawł.", addho / ddh #) pōz, b) nek., zarudz. vadd / ddhati "r., rozw. s." 10) rp: sappo, kappūro 11) ro: dubbalo, abbudān "wrzód; b. wys. c." 12) rbh: punābhavo "odr. s.", dubbāsitañ, gabbho ZW. + l 1) się asya. do popr. tyl. noj., ale popr. przdj. asya. się do l; 2) częśći zach., cz. otrzymuje wtrac. sg.: a) kl: sukko "b., jas." 3) dl: ulleketi "p. ku, wygl." (jak w skr. ll), ullitto "nasm." 3) pl: pāl vāti "płynię", vip (a) lāvita "puszcz. na wodę" 4) l + ZW. (stale asym. regr.): Dukka, kin jakkho; wyj.: suñko (śul-) "cło; zarob., zysk; gana kupna kob." 5) lg: vaggi, vaggati 3) p kappō "zdat.; przepis, reg.", appo 6) lb: babbajo "a sort of coarse grass or reed, used to make slippers" 7) lsh: pagabbho SYCZACA + SYCZ. Stare sś (hā) ss (hā), ss (hā) 7) ss: dussilo, nissaddo, nissāmsayān SYCZ. + NOS. przew. metat. z przejęciami sđh; 8) nieraz zachow. grupy w postaci mo' lāv, pali; czasem epent.: 9) sn: pānho, paripāhāti "wyp." 10) sñān, sn, ns: anān / częsts. asñā (as-), rasai / rāsai, wesmañ "dom" 3) sn / nh, rzdsz. wtrac.: kanho (kr-), tanhā / rzdsz. tasina, unho, unhāso "tur." 11) smān, sn, rzdsz. svarabh.: unā / usnā "gor.", giāhō, senhān / silesuñe, tuahākān (tusa-) (sn: nisneho) 12) snān, sn, w zło. po sg.: s: tanhā / snā, tānhi / sniñ, anhi / sni, anhākān / snāk., bhasmān, anussati (= snr-) "wspom., myśl. o", anussarati "wspom." SYCZ. + POB'SGL. > ss: vesse dīssati (dr. e), bhavissati, tassa; asso, assāso "oddech.; odpoez. "ulga", assādo "smak, koszt., uśyw.", rasso (hr-) / sassato (sāsv.) ; Uw. w niokt. futur. sy / syñ, następn. za. 13) i (akl. ya) i: chisi, -ti / essasi, -ti; kāha / isi, -a / iti / kassati, kāha / inti / karsya;

14) 1) kñ > kñ l. svarabh.: sakkoti / sakkunāti; 2) km > am l. sv.: ruamavati, ruam / rukunā; 3) gn > gn l. sv.: ubbigge, nagge, aggi / rz. agginī; 4) dh > gh: viighe; 5) jñ > ān l. sv.: yanno pānā, rānā / rājinā; jñ n w: āns / āns "pełna wiedza, p. pozn." (rózn. znac.!), apāpāti 6) da > sv.: kudunālo; 7) tn > tt l. sv.: sapatte, ratanā; 8) tn > tt l. sv.: atre / rzdsz. atu nā; 9) thn > th: sē / inatthāti; 10) dn > nn (-skr.): chinno; 11) dn > dd, m l. sv.: chaddam (-da-), dammi (NB), paduno; uda stale uam: uamujjati (-dā-); 12) dh: upāde, badhāti dh: sv.: idhūmān (uddhūmā) jati, v. padhāne; 13) pn > pp l. sv.: pappeti / p. p. unāti; seppan / seppine; 15) pm > s: p. p. ma. ZW. + y Tu albo asya. (zazwyczaj zw. bierze górę, a. wtracą się i; rzadziej bez zmiany: k + y: ussukkam (auts.), Sakko / Sākiyo / Sakyō (Sākyah); lokiyo (lauk.) "św.", vākyān "khy > kkh, kiy, khy: akkhātā (p. p. p.), akkhāti (3. sg.), akkhāte / akhyate, sokhiyam (saukh.) 3) gy > gg: laggati (-te), yegga, sobhaggampro sper., beauty "cy: vuccati, paccati 3) jy: pabbajjā, vanijjā "trade" / jhy: adejjho?? 4) dy > dd: kuaddān 4) dhy: addho / ādhye (ād-) 4) ty > cc, tiy, rz. ty: maccu, pecca, paccako, jaccāndhē, cetiya (cai-) a, jaccā / jātīyā / rz. jātyā (inst.) 4) sperad. inaczzej: vyattayo (vyaty.) "przeciw., odwrotn.", pātaggi (praty-) "kontrog.", pātekkā / tiye - "odreb., pojed." 2) thy: racchā / rathiyā / ikā 10) dy: avijjā, vijjū, najjā / diyā / rz. dyā; b) (u)dy zawżdy uyyānān, uyyogo, ujjujjati (akte) "go away, depart" 11) dhy: yujjhati, vijjhati (-ti) 12) py: lippati (-te), tappati (-te), lupyati (-te) 13) bhy: 2) bh: labbhāti (-te), abbhakkhānam "oskarz.", potw.", abbhuggacchati "wych.", abbhēkāse "open air, e. space" (abhyava-) b) 14) yhy: yh: tūhān ZW. + v: albo asya, a. bez zmiany: 1) kv: pakke 2) tv: suttvā, katvā, uggāritvān (gītvā, gīrya) "wypluw." 3) tv: dubbāllattān, cattāre, sper.: caccarān "pl. 4k., square, courtyard; cross-road" 3) dv: a) viddasu (-dvān), uddāpe "nasyp?" "foundation of a wall", saddalo (sādv-) "grassy", b) vidvā, bahuvāro, dvājīhā (dvaidhyā), tylko: adv. "niedwoj., niepodz., niewatpl. (cf. Zweifel), pewny"; prosty, szczerzy"; c) > eb: ubbigge (-gn-), ubbedho (vedh-) "wysek.", ussahati "carry away, take a.", "lift", ubbege 4) dhv: addhā, viddhāns eti "shatter, destr." 5) dv: chaabāsati 6) jv > dd w: daddallati

hehiti bhavissati hehiti < phosy; ; SYCZ. + PŁYNNA > ss: assu, assavo"
 posł. w. arny", assadho "niewierz.", patissutvā "obiec."; sahasanā, assavo; asabho (ars-)
 vassanā "obszczę", dāssanā, sissā. NOS. + NOS. (niezatr pd luo pe sycz. gnie
 asya. regr.: nihho "niski, g. 2b.", jamaā NOS. + PŁYNNA; Alasya. l. bez zmiary: 1)
 aho, kama, pūhā, hirañña; 2) gāho (gāy.; grāy.), bhūho (-ūy.); rz.: dāyati /
 ma-; 3) kīhā (-nv-) "żera, zakwas"; 4) saasānāgato, durānāyo "confag w. diff.,
 hard to manage" yanvaya "cioty, acc-cc", anveti, anvāhate "uderz."; dhamantari, dālha
 dhamo (-nv-); 4) [wyj., niereg.: haasati (C. -eti) "jeś. s." (karate); nikkā
 NOS. + PŁYNNA: aabbe dhāti (-rs-) "langidera Ind."; tabbe "nieś"; 2) aabile
 (aa(b)il); na adwr.: asya. do nos., czas. 1) vanna, kauno, puno, tino; 2)
 dhāno, kamaā; umi / ūai; dānassā "distr., grief"; 3) kamaāso (-lā-), jama "niez.
 PŁYNN. + PŁYNN. A) asya. l. epent., część z metat.; ale też zachow.; izel. zanik spł
 1) ayyo / ariyo / ariyo, suriyo, viriyā, kāriyā / kayir- / kayyā, kayirati (pass.) / kayi-
 rā, samirati (-te), jirati / jiy- "st. s.", purati; 2) kallo "sound, h.; ci., aale", kal
 lāno / kaly- "p.", vepullā, sallā (ś-), dussilyā, balyā "gł.", pallāke; vipallāso /
 pariyo. "złota, złota gorsze"; 3) pubbe, nibbānā, dabbī, dubbāno "brzyd."; dhoray
 ho "b. of s." (zanik v), dubbāno "nie n." (i anal. subb. suva-); 4) kibbisā, pallā
 B) adwr.: asya., tibbe "ost." PŁYNN. + PŁYNN. 1) nirogo, durakkhe (jak w
 w skr., zanik i wzdł.); dullahe PŁYNN. + PŁYNN. 2) dibhati (divy-) H:

1) udthuddh, czas. 1) udharati, udhato "wznies., wysk (skrońce); wzburz."; uhu
 "wzb., wstrz.", uhaññati, samūhato "wyjety, usup."; 2) rth: zwykle zanik r i / ati
 wzdł. poprz.: nāhatati, nihuhūko "nie szeraż."; czas. 1) arahati, -haā;
 3) gāhāni; pubbaḥo; 4) jīhā; brāhāno, brāhā; 5) hy, hv metat.: asyāni, vuyhe,
 gāyāti (gr-), ayāni; rz. asya.: leyyo; jivhā, savhāyo "włosec"; 6) ht jak w skr.,
 i w dalsz. c. asya. (dhd, dhg, gdh) lub ew. ut. dh>lh: duddhā, daddho; leduhā, rūd, lho,
 (nūho "zob. k.; ogłup.", tilhā "grace, ease, chęć", pagāho "pogr.", zppad."

GRUPY 3 SPŁGŁ. W SŁDGL. Zachow. tylko wyjątk., zwł. gdy ntzw.: indriyā, gantva
 Normalnie redukcja do 2 i asya. l. epent.: 1) saakilittho "spłam., niecz."; 2)
 saakhe "oblicz., licz.; l."; 3) saakhāro "składnik; skład, agregat"; 4) santhāti (i san-
 titt) / ati "po) zost., stać"; 5) yottā "tie of the yoke"; 6) bhutva (-kt-); 7) sanho (śl
 tikhiñ / tihho; ahhinā, ikkhānā "cz., st."; 8) lekki, sukūno; 9) bhokkhati, dakk
 10) dhāko (dhv-); 11) ussāpeti (ucchāp-) "podn.", kiccho "kasire"; 12) anenjā (iti;
 "niawzrusz."; 13) sañña; 14) patthā, uttāro [patra(?)]; 15) satto (-tva); 16) ra
 t (ti) / ya (l. sg.); 17) maccho; 18) ānācā "nieśk."; 19) ānto, santāso; 20) indo, inx
 21) patva (-pt-); 22) laqdhā (-bdhv); 23) saṃpayogo "poż."; 24) vajjā (-ry-) "grzec
 wina"; 25) vevānīyā (skr. bud. vaivārika "outcast"); 26) vādho "rzeniec"; 27)
 uddhā, uhh- "w'g."; 28) issā "zazdr."; 29) haamiyā (-ray-); 30) nissenī; 31) nek-
 khamānā (naiskrāyā) "wyrzecz. s. świata"; 32) ettho (us-) / atthā; 33) disvā (drs-
 34) duppanno (-ppz); 35) satthā (śā-), vatthā, satti, bhāta; 36) kinhā / kasinā
 (krtsn-), junhā / dosinā; 37) upōpi / lavati "wpłynąć, wynurcz. s." ssa w KOMPOZYCJI

Osobno trzepa to mówić, co występuje w różnej postaci zależnie od tego
 co po niej stoi: 1) pd Ngā.: saauddo; 2) pd zw. tytnoj- n: saakhāro / sañ- "twór,
 czyn., proces (uch-)", sañghe "grom., ga.", sañgiti "spiew, chór", in āgā (cf. āgā,
 inj) "come on, look here"; 3) pd palat. > n: sañcerati, sañ / ācicca (b. skr. -ntya)
 "purposely, w. intention", sañchanno, sañjānāti; "pd jñ: sañña; 4) pd cer.: santhā
 nam "układ, sk., postać", santhāti / santitt. 7 (po)zosta (wa)ć", sandāso "obc.";
 5) pd paj > n: santitt. / santitt. / sandassēti "poucza" {caus. do "diss. 7 być widz. raz
 z., być zajętya..."}, sañnipāto "połącz.; zgrom."; 6) pd (a l. zw.) warg.: sañnapādeti
 "zaopty (s. na)..."; sañbudho "oświec.", sañsajjati "zaświat.; czyść., ścięć."; 7) pd
 yāy / n: sañyojanā "wieży, wież" / sañno-, sañnāto "panuj. nad s."; 8) pd r: zanik
 a i wzdł. / sgi.: sañratte (-kt-) "zakoch.", sañraabho "gwałtown., gniew"; 9) pd l. l.
 sañlakketi "patrz. na; paać", sañlāpe "r."; 10) pd v, s, h: sañvattai "prowadz.
 do, wychodzi. na", sañsāro, sañhavati "ściąg.; zb." ZACHOW. SPŁGŁ. WYGL. W ZŁOŻENIU

Są to albo spłgł. pierwotne, albo ich substytucja, tzn. odpow. spłgł. w pali
 sañkā, sañkā, gāni (2. stop. nār.); cha / sañyātana (ay. "zakres; z. percepcji, organ
 i przedm. / zmysł."), chāssāti "86", chāssati, chāssānā; puna (ā) / punābho "ed
 r. ie", punāppunā; pref.: au (h / r), ni (h / r), pētū: duraccayo / nirattho, pāturhos i
 pātvekkasi "uk."; catu: catupphādo "złota" n. 4 cz. l. działy, vakkarañā "r.", dup
 pipasā, kibbidhānā (?), sañpuriso, vañipatho "h." ZACHOW. GRUP SPŁGŁ. W NAGŁOSI
 A) Stos. rzadkie; tylko: kl, khy, jy, tv, dv, ny, nh, pl, br, vy, by, en, sv: kleso, khyāto,
 jyā, tvān, dvārañā, nyāso (?), n(a)hāyati, plavati, brāhāno, vyāpāso "nieing. l. arny by
 "ill-will, malev.", s(i)neho, sve B) przew. / uproszcz. l. svarabh., część z me
 tat.: 1) kamati, koñce "heron", kilā; kiriyā, kurūre; 2) kilitthe, k(i)leso, kilānā-
 the "zaśc.; wyzercp."; 3) (ka) kh, rz. c, ch: khattiyō, khattē (khattā) "tew., wośn.
 dia. i dorząca kr.", khānā, khipati; culle, chuddho "wyrzuc., usun., odrz."; niereg.
 jhāyati (ksā-) "pai. s., p. n.; niecz., wyech.", jhāno "pai. s., pośar" (subst.; ksānā)

5) gāṇa, gāṇā (gr.); 6) gilāṇa "choły (gl. "wyczerp."); 7) cuti (y
 "przemij., gin."; 8) hāṇa; 9) jīy, jīy, dijettho "naj) lep., i.; j(i)ya, junka,
 desina; 10) jāṇati, jāṇe (jv-); 11) jāṇati, jāṇe (ty-); 12) t, tv, tuv: tace, tara
 ti "sp. s.", t (vā) tuv-; 13) juti "blasz, św.", jutaa; 14) d(v) / duv: dīpo, dīpi,
 diyaḍḍhe (dvyardha) "1 1/2"; 15) jhāṇā (dhy-); 16) dhūṇāto (dha-)?, dhāje (dhv-)
 "chor.; godze, oza."; 17) dhūva (dha) "stazy"; 18) p, rz, ph: pa-, pati-, paṇhe, piye;
 phusāyati (pru-; caus.; ale wg R. D. ed phusati, powst. z kontam.) "sprinkle, rain (gen
 tly, drizzle"; 19) p, pl, pil, pal: pihaṇā (pihan, piḥanaka) "spl.", pilakkho "Ficus
 infectoria", pa, ilavati / pl; 20) chātā (śā) "szodny"; 21) bhāṇāṇa, bhāvīti; 22)
 22) chātā, bhāṇāti, bhū (bhr-); 23) makkho (makās) "obłuda", niyyati; 24) milakkho
 (ecch-) "barb., for., cut. c., hillman"; 25) v, v (i) / vy: v (y) ayo "exp., loss", vyā
 de / by-, vohāre "h., int.", vūpasāṇa "allays, relief, super., cessation" (b. skr.), vyād
 vyākareṇi "tłum., wyj., odpow."; v (i) / vā: vī, viyāṇāti "usuw."; 26) vihi, vāṇa (vr-);
 27) s, sa: susāṇā, massu "br."; 28) sāṇa "cz., c.", sāṇa "j." (śy-); 29) sāṇi "cech"
 sāṇa "wander., recluse, religieuz", sādāṇa "w.", sutaṇa, sirī "spl., beauty, glory, maj.
 30) s, sil: sanhe "sacoth, soft, gentle, n.", siloke, silesa "embrace, junc.; riddle, puzz
 sādāṇa, silesuṇa "fl."; 31) s / s (u) v: sū, sasati "odd.", seto "b.", s (u) ve; 32) khaṇḍh
 "should, p.; trunk; etc."; 33) thūpe "t., mound, cairn, tum.", thāṇhe, theko "n., (o
 dr-"; 34) th / th: there "sen.", thalāṇa "ary gr. viz. high raised or solid, firm", thi
 re "sol. h., firm", thā, thāṇā, thīti; 35) thī (strī); 36) phassa (sparā-) / phāṇāṇa
 "dr.", piḥeti (spḥ-) "śe.", teṇāṇa "piha" envy, des."; 37) phalika (spḥat-) "krysz
 phāti "swellig, incr.", pharati "przenik., przejaw., wypeln."; 38) n (a) / h / s (i) n: nāḥā
 ti, nāḥ-, n (a) / hāru, nāḥāṇā, sīnāṇā, nāḥātake, s (i) / nōha, ni r.: suniṇā, sūhā, huṇā (?);
 39) s / sun / aih: s (u) / arāti, sātī "adm., recogn., consc.", sītāṇa / aihit.; 40) siya
 (syat); 41) s (uv) / sayāṇ, saggē, s (uv) / āni, sotthi / suvat "well., saf., bisesg"; 42)
 42) hiy (y) / hiy (y) e; 43) r / r (a) / h / har / hir: rassa, r (a) / hada / hāradā / dāha (dr-), hir
 44) h / ny: hāyo (ny-) "net., syst., logika, wśac. zachow. w." n. yāso (?); 45) hāṇute (hu-)
 45) hīlāṇāti "orzech. s."

METAFORA SPŁGŁ. Nieraz tu już wspominałem o n., ale do
 orze będzie zebrać krótkie porozrzucone jej wypadki. Razie zateń: 1) vir (riy); 2)
 yh (hy, vkhv); 3) hū (hu, mū (hu); 4) w śródg. h (śn, sn; h (śn; h (śn; h (śn; h (śn; 5) w n. g.
 n (a) / h (śn, aih (śn; 6) wypadki sporad.: parupāṇā, pāpūḥā, pāvarāṇā "cover, aress,
 cloak", rāhade / har- (hr.), vēhāyāyo vēhāse < vēhāyāse (vāh-) "air, sky, h.", gadraḥo

PODWAJNIE NAGŁ. SPŁGŁ. W ZŁOŻ. P. SGL. khipati, patikkh- "reject, refuse, oppose"
 sutvā / patiss-, vīai / sakubb-, khāṇḍhe / rūpakkh. "material qualities", sātī anuss.,
 piyo / ppiyo ita.; razie tu o zachowanie spłgł. drugiej (czy pierwszej wg. d. j. s.)
 która na początku z zasady ginie, ale w środku może wystąpić jak odpowiednio ze
 sylabowa. lecz tak być nie musi; często pojed. spłgł. i tu pozostaje: sup (p) at it
 thite, āpāṇe (apr-), atikkhine. Z 2. strony podwoj. się zdarza i bezużasadn. etym.:
 bhūj (j) āṇe "tłum., aśa", upās (s) āḥe "attack, trouble, dang.", upakkilesa "miler sta
 impurity, defilem.", patik (k) itle "objectionable, contr., disagr.", iddhi (p) pāde n,
 "constituent or basis of psychic power". NB. Podwoj. etym. pojawia się nieraz
 w tekst. metr. w nagłosie po końc. sgl. Wyrazu popr.: na prakāṣati "nie j. wid., nie
 ukaz. s.", idha tthātū, nabhasi tthitā. Por. występuj. nagł. spłgł. nagł. 2. części
 złożeń (śakadāgāmi). SANDHI SGL. W ZŁOŻENIU LUB W ZDANIU

Zetknięcie się 2 sgl. regulują na ogół reguły dotycz. sandhi zdań, już mówio
 ne na początku. W szczegól.: 1) Brak zdanij stos. rzadko: sa- uako, sa-upāyāso
 (trouble, tribul., unrest, disturb.), aḥāṇ- upasathadivāso, atiascheraka, atimha, sī
 sattikhāṇāṇi, laḍḍhāvādo ("adv., instruct., exhort."), kātthiassaṇā, samāḥājivo
 "right mode of going a. l.", hīriettappāṇa "sh. & fear of sin" (āuttapāṇa). 2) Cze
 sta kontrakcja (wg reguła j. w.): kusalākusalaṇā, aḥāṇubhāvo "majesty, splendid", lok
 bhikkhū "overcoag, vanq. .", khāṇāsavo; atite, vīte; sūpāṭṭhite ("furnished, prov.; read
 aḥesi, pecca; aḥedāṇā, sedāriyo "br."; 3) B. często elizja, część z wzdru. (y)
 (j. w.): rajjisi, janindo "kr."; lokuttare "najw. na św., najl.; penāśw., transc.", puri
 suttāṇo; setindriyam "acc. of h."; iddhiṇubhāvo "power of thaumaturgy", anupubbāpass
 āte (gradually, in c. of t.; calmed, tranq.), cakkhundriyāṇā, nīluppalaṇā, bhikkhunovā
 do (-īto), ajjatagge (-ōta) "fr. this day onward, henceforth"; 4) a) i, u pd sgl.
 niełred. (heterog.) i, u, v, y, vīw tya wypadku przeważaie dalej asya. de sgl. po rzy
 nadiyā māyā rzasz. majjā; jāṭiyā rzasz. jāṭyā jaccā; rāṭiyā / rāṭyā; jaccandho,
 ajjhaṇḍo "factor or constituent of knowl. or wisd."; b) końc. i, u prefiksów pd
 sgl. heterog.: anu) am anv: samānāgato, anveti; atidacc: accayo "updyw, min.; koniec"
 ajjhāvasati / adhi) ajjh) "zam."; abhi) abh: abhuggacchāti "w.", abhāntarāṇā "wawn.; wn
 aḥitāva) abh: abhokāso "open air, a space"; pati) pac: pacceko, paccassosua (3 pl)
 pari) p-iy / pall, pd u te) payir: pariyaṇati "szuk. pragn.", pariyaṇo "arranged, disp.
 ; order, succ., t.", pallāko, payirupāsati "attend on, hon., pay hom."; vi) vy / by / viy / v
 vyākareṇi, vyākāsi / byā) biyā, vyāyo / va; viyāraṇho "endeav., undert.", viyāṇāti "tak
 swy; rea.", vodako "bezw."; vitāti) vitī: vitināseti "a. pass, spend the time, live", vī

dham bhajetha, nakkhattapatham va candima // 8. cañ ce nā-
 dhigaccheyya seyyam sadisañ attano/ ekacariyam dāhamā kayi-
 rā n'atthi bāle/ sahayatā // 9. yo bālo manāti balyam pañḍi-
 te vāpi tena se/ bālo ca pañḍitamāni sa ve bāleti vuccati/
 10. jayam veram pasavati dukkham seti parajite/ upasanto su-
 kham seti hitvā jayaparajayam // 11. nā piyehi sadāgañchi appi-
 yehi kudācanā/ piyanam adassahañ/ dukkham appiyanañ ca dassa-
 nam // 12. akkodhena jine kodham asādhunā sādhanā jine/ jine
 kadariyam dānena saccena alikavādinā // 13. yathāpi rucirañ
 pupphañ vannavantañ agāndhakam/ evaṃ subhāsītā vācā aphalā
 hoti akubbato/ yathāpi rucirañ pupphañ vannavantañ sagāndha-
 kam/ evaṃ subhāsītā vācā saphalā hoti sakubbato // 14. yāvaji-
 vāñ pi ce bālo pañḍitañ payirupāsati/ na se dhammā vijānā-
 ti dabbī sūparasañ yathā // mihuttañ api ce vinñu pañḍitañ
 payirupāsati/ khippam dhammā vijānāti jivhā sūparasañ ya-
 thā // 15. sahasaṃ api ce vācā/ anattapadasāhita/ ekañ attā-
 padañ seyyo yañ sutvā upasamati/ sahasaṃ api ce gāthā an-
 attapadasāhita/ ekañ gāthāpadañ seyyo yañ sutvā upasamā-
 ti // 16. yo ca gāthā satañ bhāse anattapadasāhita/ ekañ
 dhammapadañ seyyo yañ sutvā upasamati // 17. yo sahasaṃ sa-
 hasaṃ saṅgāme manuse jine/ ekañ ca jeyyam attānañ sa ve
 saṅgāmajuttam // 18. sudassañ vajjam aññesañ attāno pana du-
 dassañ/ pāreṣaṃ hi so vajjāni opunāti yathā bhusa/ attāno pa-
 na chādeti/ kalinā vā kitavā saṭhe // 19. idha vāssañ vasissāni
 idha hemantagihisu/ iti bāle vicinteti antarāyañ na bujha-
 ti // tañ puttapaśusammattañ byāsattamanasañ narañ/ suttāñ gā-
 mañ mheghe vā naccu ādāya/ gacchati/ na santi puttā tānāya
 na pitā na pi bandhavā/ antakenādhāpānassa n'atthi nātisu
 tānatā // etam atthavasañ nātvā pañḍite silasāvute/ nibbānaga-
 manañ maggañ khippam eva visodhaye // 226 nu
 1. hitvā rātiñ carātiñ ca sītichūtañ kirūpachā/ sabbalokābhi-
 chūñ vīcam tañ ahañ brūmi brāhmaṇam // 2. bālo yathā ekaghaṇo
 vātēna na samīti/ evaṃ nindāpasāsaṃsu na samījanti pañḍi-
 tā // 3. yo ca vassasātañ jīve kusīto hīnavīriyo/ ekañhāñ jīvi-
 tāñ seyyo viriyam āsabhato dāhamā // 4. sabbe taṃanti dāḍassa
 sabbesañ jīvitāñ piyam/ attānañ upamañ katvā na jāneyya na
 ghataye // 5. vassa pāpañ katañ kamamañ kusalañ pidhiyyati/
 so' mañ lokañ pabhāseti abhā mutto/ va candimā // 6. yo appā
 dutthassa narassa dussati/ suddhassa posassa anāganassa ta
 eva/ ekañ patīeti pāpañ sukhucā rajo pativātañ va khittā //
 7. appaḍādarato bhikkhū paṇḍe bhavadassiva/ abhabbo pariñā-
 nāya nibbānass' eva sentike //
 kiākarā avātañ khañati / vānarā rukkhesu viharanti/ aham
 putte evadāmi / se khāggena paccāmittāñ jayati / sā gāmañ nik-
 khamati / bhūpānañ assā dhāvanti / narā gāme vaṃsanti / sīhā
 mige khādanti / tvañ dhammā na anusarasi / tuṃhe mañcake sa-
 yatha // mere bhūpassa uyyane naccati/ mahussā ghare sukheñ
 nipajjanti/ buddhe narānañna kujjhati / tuṃhe paccāmittas / a
 sa rajjañ lubbhatha / nidāghe talāke jālañ sussati macchā
 ca nassanti / sappurisaṃsa citte kedhe nāma na uppajjati /
 vihāre rukkhasvā pāñāni na santi / khāle pāpehi na saṃp-
 jati / leke puññehi pāpañi adhikāni / buddhassa cittañ rā-
 na phussati / paccāmittāñna maññam / yujjanti vānāsañ
 va / pañḍitā peṭṭhake rañanti bālā iva majje / vānāsañ
 lāni hāyanti / pupphañ phalāni uppajjanti / di-
 nīlyanti // assā assasālā pavisanti / devatā

226 nu
 227 nu
 228 nu

itena kho paṇe samāyena amātarā upāsako gilāno hotiyatassa
 pajāpati kkhirūpā hoti dassanīyā pāsādikā // 2. chabbaggiyā
 bhikkhū tassa itthiyā patibaddhacittā hoti // 3. atha kho
 chabbaggiyānaṃ bhikkhūnaṃ etad ahoṣi sace kho so evuso u-
 pāsako jīvissati ne mayā tam itthiā lachissāma haṃsa mayā
 evuso tassa upāsakassa bharaṇavannaṃ samvannaṃ ti // 4. atha
 kho chabbaggiyā bhikkhū yena so upāsako ten' upāsakānaṃ āsu
 upasākaṃhitvā tam upāsakānaṃ etad avocā // 5. tvāṃ kho si upā-
 saka katakalīyāno katakusalo katabhīrutāno akatāpāro akatā-
 luddho akatākiḃbiso kataṃ taya kalyāṇaṃ akatāṃ taya pāpaṃ
 6. kiā tuyh' imā pāpakānaṃ dujjīvitena mataṃ te jīvita seyyo
 // 7. ito tvāṃ kālakāto kāyassa bhedā parāṃ maraṇā suga-
 tiā saggāṃ lokāṃ uppajjissasi tattha dibbhehi pañcahi kāra-
 gūḃhehi samappito saṃsāribhūto paricāressasīti // 8. atha so u-
 pāsako saccāṃ kho ayyā āhaṃsu āhaṃ hi katakalīyāno katakusa-
 lo katabhīrutāno akatāpāro akatāluddho akatākiḃbiso kataṃ
 mayā kalyāṇaṃ akatāṃ mayā pāpaṃ kiā mayā imā pāpakānaṃ du-
 jjīvitenaṃ mataṃ ne jīvita seyyo // ito āhaṃ kālakāto kāyassa
 bhedā parāṃ maraṇā sugatiā lokāṃ uppajjissāmi tattha dib-
 behi pañcahi kāragūḃhehi samappito saṃsāribhūto paricāressā-
 mīti // 9. so asappāyāni c' eva bhōjanāni bhūṃji asappāyāni
 ca khādāniyāni khādi asappāyāni sāyanīyāni sāyi asappāyāni
 pānāni pivī // 2. tassa asappāyāni c' eva bhōjanāni bhūṃjato a-
 sappāyāni ca khādāniyāni khādato asappāyāni sāyanīyāni sā-
 yato asappāyāni pānāni pivato kharo ābādhō uppajji // 3. so
 ten' eva ābādheṃ kālāṃ akāsi // 4. tassa pajāpati ujjhāyati
 khīyati vipācentigalajjino iṃe saṃānā sākīyaputtiyā dussilā
 musāvādino / iṃe hi nāma dhamaḃcārino brahmacārino saccavā-
 dino sīlavanto kalyāṇadhammā patijānissanti n' atthi iṃessa
 sāmāññaṃ n' atthi iṃessa brahmacāriṇā natthā iṃessa sāmāññaṃ
 natthā iṃessa brahmacāriṇā kuto iṃessa sāmāññaṃ kuto iṃessa
 brahmacāriṇā apagatā iṃe sāmāñña apagatā iṃe brahmacāriṇā / iṃe
 iṃe sādikkassa bharaṇavannaṃ samvannaṃ iṃe hi ne sādiko marī-
 to' ti // 5. aṃṃe pi maṃussā ujjhāyanti khīyanti vipācentiya-
 lajjino iṃe saṃānā sākīyaputtiyā dussilā musāvādino / iṃe hi
 nāma dhamaḃcārino brahmacārino saccavādino sīlavanto kalyā-
 ṇadhammā patijānissanti n' atthi iṃessa sāmāññaṃ n' atthi i-
 ṃessa brahmacāriṇā natthā iṃessa sāmāññaṃ natthā iṃessa
 brahmacāriṇā kuto iṃessa sāmāññaṃ kuto iṃessa brahmacāriṇā apā-
 gatā iṃe sāmāñña apagatā iṃe brahmacāriṇā / iṃe upāsakassa bhara-
 ṇavannaṃ samvannaṃ iṃe hi upāsako marīto' ti // 6. assosū
 kho bhikkhū tesaṃ maṃussānaṃ ujjhāyantānaṃ khīyantānaṃ vi-
 pācentānaṃ // 7. ye te bhikkhū appicchā te ujjhāyanti khīyanti
 vipācenti kathaṃ hi nāma chabbaggiyā bhikkhū upāsakassa bhara-
 ṇavannaṃ samvannaṃ sātīti //
 1. phandanaṃ capalāṃ cittaṃ ārakkhaṃ dunnivāriyāṃ ujuṃ ka-
 roti medhāvī usukāro va tejanaṃ // 2. yathā dandena gopāle gā-
 vo pāceti gocaraṃ / evaṃ jarā ca māccu ca āyūṃ pācenti paṇi-
 naṃ // 3. vāṇijo vā bhayaṃ maggaṃ appasatthe mahaddhane / vīṣaṃ
 jīvitukāṃ vā pāpaṇi parivajjaye // 4. yathāpi cāhade gābhī-
 e vippasanno anāvilo / evaṃ dhamaṃhi sutvāna vippasīdanti
 patīte // 5. na taṃ kāmaṃā kataṃ sādhu yāṃ katvā anutappati /
 na taṃ mārukkho rodāṃ vipākaṃ patisevati // 6. taṃ ca kāmaṃā
 yāṃ katvā nānutappati / yassa patīto sugato vi-
 sevati // 7. dhīraṃ ca paṇṇāṃ ca bahussutaṃ ca dho-
 rayhasīlaṃ katavantaṃ āriyāṃ / taṃ tadisaṃ sappurisaṃ sūce-

zítana vich. - the parakeet (owand) chief vich of a man
 of the highest class - pa sá dika Neary, pleasant, lovely,
 vimo (to give words) abroad, latter, vich vanna, pleasant
 kasala; good, right, meritorious (i-puoyot), than it is a rat for
 for the people, kangyoo (pauca) 'proceedings of an old
 pleasure, to be enjoyed by means of the 5 senses

samangin
 cantonal v, porras
 paciaretor
 allent m, homet
 sapyaya
 (ch. d. k. samprey)
 tialobem
 it, suitable
 thosone
 gncud
 khadamiya
 vici cati
 (to be amoyed - get angry
 i or mid we etc. luding?
 kaljantlamuna
 trahamun
 of vich. d. d. d. d. of good conduct,
 leading a pure life

eliki, inwazygy ja 22. Högödēneustro alle Toldie,
 pralidnygy pnein duedzemošci, tsuu.
 Gortovile ~~pligamo~~ plyn Zablokuegy - to nyras

gygo potyponyeh pogdchois i gylotuegy ueui.
 in tövuni gonygy.
 head or cold body
 head sharp,
 us, ready to burn, be annoyed
 Tj - ja. k. v. (k. v.)
 backless
 vich. d. d. d. d. of good conduct,
 leading a pure life

1. tattha akkharasānāto. 2. akkharā akāraḍo ekacatt. 3. tatthe odanta sara attha. 4. ishumattā tayo rassa. 5. aṅṅe dī-
hā. 6. seṣā bhāṅṅe. 7. vaggā pañcapaṅcāso manta. 8. an iti ni
gahītaṃ.

S'ARANAGAMANAM

1. buddhaṃ saraṇaṃ gacchāmi. 2. dhammaṃ saraṇaṃ gacchāmi. 3. sa-
ghaṃ s. g. 4. dutiyaṃ pi buddhaṃ s. g. 5. dut. pi dh. s. g. 6. dut. pi
s. s. g. 7. tatiyaṃ pi. u. s. g. 8. tat. pi dh. s. g. 9. tat. pi s. s. g.

(Zwrotki nom.) ke imaṃ paṭhavīṃ vijessati yaṃalokaṃ
ca imaṃ sadevakaṃ ko dhammapadaṃ sudesitaṃ kusalo pupphaṃ
iva pācessati // sekhe paṭhavīṃ vijessati yaṃalokaṃ ca imaṃ
sadevakaṃ / sekhe dhammapadaṃ sudesitaṃ kusalo pupphaṃ iva p
cessati // 3. udakaṃ hi nayanti nettikā usūhāra namayanti te
janā / daruṃ namayanti tacchakā attānaṃ dasayanti paṇḍitā
4. na hi pāpā ketaṃ kammaṃ sajjū khīraṃ va muccati / dāha-
taṃ balāṃ anveti bhasmācchannaṃ va pavāke // 5. kayena saṃvu-
tā dhīra aṭṭhe vācayā saṃvuta / manassa saṃvuta dhīro teṭṭe su-
parisaṃvuta // 6. sukhaṃ kāṇi bhūtaṃ ye dāḍḍena vihiṃsati /
attāno sukhaṃ eṣāno pecca so na laḅhate sukhaṃ // 7. sukhaṃ
kāṇi bhūtaṃ ye dāḍḍena na hiṃsati / attāno sukhaṃ eṣāno pec-
ca so laḅhate sukhaṃ // 8. gabbhaṃ eke upapajanti nirayaṃ
pāpakaṃmaṇo / saḅbhaṃ sugatīno yanti paṇinibhantaṃ anasavaṃ //
9. idha secati pecca secati pāpakaṃ ubhayatthasecati / so se-
cati so vihiṃsati disvā kammaṃ kiliṭṭhaṃ attāno // 10. idha me-
dati pecca medati katapuṇṇo ubhayattha medati / so medati so
pamedati disvā kammaṃ visuddhaṃ attāno // 11. idha tappati pecca
tappati pāpakaṃ ubhayattha tappati pāpāṃ me ketaṃ tī tapp
ti bhīyyo tappati duggatīṃ gāto // 12. idha nandati pecca nan-
dati katapuṇṇo ubhayattha nandati puṇṇaṃ me ketaṃ tī nanda
ti bhīyyo nandati suggatīṃ gāto. (Dhammap.)

1. aṭṭhe kṛo bhagavā sattāhassa accayena taṃhā saḅadhiṃhā vu-
tṭhahitvā aḅapālanigrodhamūla yena mucalīndo ten upasaṅkamaṃ
upasaṅkamitvā mucalīndamūle sattāham ekapallaṅkena nisīdi
vinuttisukhapāṭisaṃvedī. 2. tena kṛo paṇa samayena mahākāle
maghe udapādi sattāhavaddalike sītavātaduddinī. 3. aṭṭhe kṛo
mucalīndo nāgarāja sakabhavanaṃ nikkhamitvā bhagavato kāyā
sattakhattuṃ bhogehiṃ parikkhipitvā upari duddhani mahā-
taṃ phāṇaṃ karitvā atthāsi: mā bhagavantaṃ sītaṃ, mā bh-āṃ
unhaṃ mā bh-āṃ dāṃsakāmasakavātātapasirīṃsapaṃsaṃphasse ti.
4. aṭṭhe kṛo mucalīndo nāgarāja sattāhassa accayena vidhaṃ
viḅatavalāhakaṃ devaṃ viditvā bhagavato kāyā bhoge vinive-
thetvā sakavannaṃ paṭisaṃharitvā naṇavakavannaṃ akhīṇiṃ
itvā bhagavato purato atthāsi aṅṅalike bhagavantaṃ naṇassa-
māno. 5. aṭṭhe kṛo bhagavā etaṃ atthaṃ viditvā tayaṃ vāḷāyaṃ
imaṃ udānaṃ udānesi:

sukhe viveke tutṭhassa sutadhammasse passato avyāpaj-
haṃ sukhaṃ leke pānabhūtesu saṅyamo / sukhaṃ virāgatā leke.
kāṇānaṃ samatikkamaṃ asmiṃhassa ye vinayo etaṃ ve paramaṃ
sukhanti // (Mahāvagga 1, 3).

1. dīgha jagarāte ratti dīghaṃ santassa yejanaṃ / dīgho bhā-
naṃ saṃsāre saddhammaṃ avijānetaṃ // 3. na hi verena verāni
saṃant' idha kaḍḍānaṃ / avareṇa ca saṃantī eṣa dhamme sa-
nantāno // 4. vathāgeraṃ duccinnaṃ vutṭhi saṃativijjhati /
evaṃ abhavitāṃ cittaṃ rage saṃativijjhati // 5. pupphaṃ eva pa-
cīnantaṃ ayaṣattānaṃ nāraṃ / suttaṃ gākaṃ maheghe va mac-
cu aḍḍaya gacchati // 6. appakāte maṇussaṃ ye janaṃ paṇaḅāline
athāyaṃ itara paḅā tīraṃ evānudhavati // 8. na antalikkhe na
saṃuddamaḅḅhe na pāḅatānaṃ vivaṇā pavissa / na vijjati so

jagati padese yathatthitam na ppakātha naccu /
 1. sabbavacanānaṃ atthe akkharēhi eva samāyate; akkharavi-
 pattiyaṃ hi atthassa dunnayatā hati; tēsaṃ akkharakasaḷlaṃ
 saḥupakāraṃ suttantesu. 2. te ca, kha akkharā api akārādaye
 ekacattālissā suttantesu senākārā henti. 3. tatthakkāresu
 akārādīsu odanta atthā saraṃ nāma henti. 4. tattha atthasu
 saresu lahuṃattā taye rassa nāma henti. 5. tattha atthasu
 saresu rassahe aññe pañca saraṃ dīghā. 6. thapetvā atthā sa-
 re sasa akkharā kakārādaye nigghāntantā byāñjana nāma hon-
 ti. 7. tesā kha byāñjanaṃ kakārādaye akāranta pañcapan-
 case akkharavante vaggā nāma henti. 8. aṃ itī nigghāntā nā-
 ma.

tēna kha pana samayena bhikkhū adhetehi pādehi senāsanaṃ
 akkamanti senāsanaṃ dussati bhagavato etam attham ārocesuṃ
 na bhikkhave adhetehi pādehi senāsanaṃ akkamitassā ye
 akkameyya apatti dukkatassa ti / 2. tēna kha pana samayena
 bhikkhū allehi pādehi senāsanaṃ akkamanti senāsanaṃ dussa-
 ti bhagavato etam attham ārocesuṃ na bhikkhave allehi pāde-
 hi senāsanaṃ akkamitassā ye akkameyya apatti dukkatassa ti
 3. tēna kha p. s. bhikkhū saupāhanaṃ senāsanaṃ akkamanti senāsa-
 naṃ dussati bh. e. s. ā. r. na bhikkhave saupāhanena s. akk. / ye
 akk. ā. d. ti / 4. t. kha p. s. bh. parikkamaakatāya khūmīyā nutthuhar-
 ti vāne dussati bh. e. s. ā. r. na bh. parikkamaakatāya khūmīyā
 nutthuhitassā ye nutthuheyya ā. dukkatassa / anujānāmi bhikkh-
 ve kha mallaken ti /

1. pāṇātipatā veramaṇī sikkhāpadaṃ 2. adinnādānā v. s. 3. abrah-
 macariyā v. s. 4. musāvāda v. s. 5. surāmerayaṃ ajjapamādatthānā
 v. s. 6. vikālabhojanā v. s. 7. mācagātavāditavīsūkadassanā v. s.
 8. mālagandhavilepanadhāraṇāmaṇḍanavibhūsanatthānā v. s. 9. uc-
 cāsayanamaḥāsayanā v. s. 10. jātarūparajatapatiggahanā v. r.

1. evaṃ me sutā / 2. ekaṃ samayaṃ bhagavā sagadhesu viharāti
 brāhmaṇagāme / 3. tēna kha pana samayena kasibhāradvājassa
 brāhmaṇassa pañcamaṭṭāni naṅgalāsātāni payuttāni henti vap-
 pakāle / 4. attha kha bhagavā pubbaḥhasanayaṃ nivāsetvā patta-
 cīvarāni ācāya yena kasibhāradvājassa brāhmaṇassa kamante
 ten' upasaṅkami / 5. tēna kha pana samayena kasibhāradvājassa
 brāhmaṇassa pariyesanā vattati / 6. attha kha bhagavā yena par-
 vesanā ten' upasaṅkami / upasaṅkamitvā ekamaṃtanā atthāsi / 7. ad-
 dasā kha kasibhāradvāje br. e bhagavantaṃ piṇḍāya thitāya
 disvāna bhagavantaṃ etad avoca / 8. ahaṃ kha samāna kasāmi
 ca vapāmi ca kasitvā ca vapitvā ca bhujjāmi / tvā pi samāna
 kasassu ca vapassu ca kasitvā ca vapitvā ca bhujjāssu ti /
 9. ahaṃ pi kha brāhmaṇa kasāmi ca vapāmi ca kasitvā ca vap-
 itvā ca bhujjāmi ti / 10. tēna kha pana mayā passāma bheṭṭe go-
 taṃssa yugāṃ vā haṅgalāṃ vā phalāṃ vā pācanāṃ vā balivadā-
 de vā / attha ca pana bhavaṃ gotaṃ evaṃ kha / ahaṃ pi kha brāh-
 maṇa kasāmi ca vapāmi ca kasitvā ca vapitvā ca bhujjāmi ti /
 attha kha kasibhāradvāje brāhmaṇo bhagavantaṃ gāthāya ajjha-
 bhāsi / 12. kassake patājanāsi na ca passāma te kasiā / kasiṃ
 na pucchite brūhi yathā jānāmi te kasiā / 13. saddhā bijjā
 tpe vutthi / paṇḍitā me yuganāgāṃ hiriṃ itā maṃ yettāmi sati
 me phalāpācanāya / 14. kāyagutte vācīgutte bhāre udāge yate
 saccaṃ karomi nīdānaṃ saccāya me paṃcānaṃ / 15. viriyā
 me dhuradherayaṃ yogakkhevaṃ ahivāhanā / sacchāti anivattan-
 tāṃ yathā gantvā na socati / 16. evaṃ eṣā kasi katthā sā
 hoti amatapphalā / etāṃ kasiā kasitvāna sabbadukkhā paṃucca-

"ujrzawszy"; abhihatthū "przymiósłszy" (sz. tylko: a. pavāreti "to offer h.g. fetched up") (S.: "gewonnen hrd"); sotama "uś." (sz. br.).

INFINITIVUS

Zwykle na-tuā, w tekstach poet. nieraz: tave: sotuā, sotave; rzadko: taye, tuye.
Tworzy s. częśc. od prwtk. (z i lub bez i; guā, o ile możl.), cz. od ten.; oczyw. znów przy dodaw. bez i do prwtk. spłgł. - asyml. Przykłady: a) dātuh; dhāt.; pāt.; thāt; hāt.; jahitūā (sz. tylko to); pahātūā tave (sz. pajalati, br.); nat. (sz. tylko); jānitūā et.; etave (sz. br. obu); jetūā/jinit. (sz. tylko); net. tave; set. sayit. (sz. tylko); sot. sotave (sz. br.)/sunitūā; bhavit. hot. (sz. br.)/hetuye; nidhātūā nidhetave (sz. br. pod nidahati/nidheti); b) mūcīt.; bhōtūā; vatt.; ganet. tuye "r., l."; chett. (sz. teś: chet.)/chindit.; bhindit. (sz. br.); boddhūā (sz. teś: bodh.)/bujjhit. bodhit. (sz. brak obu); man(i)t. (sz. br.); han(i)t. (sz. br.); apet. tave (sz.: C. lapēti "talk to, accost"); pattūā (sz. br.; za to: pappōt.)/pāpunit.; laddhūā; gant. gantit. (sz. br.); katt. kāt. (sz. nadto: kātave/kātuye); marit. tuye; dātthūā/dakkhit. dakkhitaye (sz. br.); ganhit. gahet.; lebhūā (sz. br.); sahit. (sz. br.).

kurua., kubbāna, kar (na) kanyodaiennā: sapajāna (zam. āhāna) "rozważny (besonn.); the mind.; attentive, deliberate" 2) PTC (PT: Suf. te / sene, tylko / odaw. de tea, fut.: karissant(a), issat (N sg n.: issant ante: ved., iss (na) āna).

3) Part. Praet. Pass.: ogromnie częste, suf.: -ta, rzadz. -na (na), ded. ac prwt.: od ten. / a; -ta ded. juś te bezp. / a, juś t. po spójce i (przy ded. bezp. od paw. asyail.

Nierz. jednak tworzy s. te / ptc. i od ten. praes. Postać prwtka: z reguły najcz. W szczeg.: a) vac, vad, vas, vap, vah, yah, taratvar - śāpārās, ale prwt. postać zwykl. zagłosn.: (x) utta; udita; vasita "dwelled, lived, spent" vusita, te "fulfill, accomplish (np. arakmacariyah) vuttha "h. g. d., l. spent" (tylko z "vassa" pora d. "i vāsā" Lent"; vuttha (sł. tylko te) "zasiady; egol." ("sire) vatta; vūha (sł. i vu) "carried away"; yittha "hg. / s-d (n. "ef."; wg s-d te: / a) jajita "s-d"; turita (sł. tylko te: "lasteng, spiedy, quick") tunna (sł. br.) b) prwt. odpowiadaj. skr. - r; kta, bhata, nata, sata (sar); odr.: kta; 3) prwt. od paw. skr. - r (ir / ur; asya. dedaw. n. i skr. / e: sga. / popr. / kir: kina (wg s-d tylko z praev.); jina (j / i / a); tina "gone thr., overc." (tarati); punna (p / u / e / i); 4) przedest. nes. z reg. wygona: badha (sł. tylko te) bandha (sł. i: wiży; wiżanie; wiżacy itp.); bhagga (bhajjati); ratta (rajj); satta "attach." (sahj datta (da / h) sati); nis: nindita; 5) prwt. - n i - n (część wzd. sgr.): gata (sł. tylko te) / gata (p / h / y / s / a / e / t.); yata; rsta; datta; jata; tata; nata; hata; (S. i: sata "w / soj." od san; ale s-d: "pass., agreeable", skr. / sata; prwt. san brak); w prwt. h. kt. je zachew. pa-ta, te / n: abhikkanta "g. away, depart., passed; exc. / supr."; dā / "ujarza."; satta "u) / s / p / k."; 6) kilka prwt. - a, zaim. je w i: hita; hita; pita; nita; hīna; jahita; odr.: dīna; sanna (sł. tylko te) / sīna (? / a: "spac. / got."; s / i / a); prwt. na / czek. 2 / a: gita "spic." / dhita (d / e "s / s." / s-d. brak tylko: dhata "d / u / y / i / a" / sed, satiated; satis / a; appeas."); pīna "fat, swollen" (wiżc juś / a / i; prwt. w pali / r.).

Najczęstsze ppp. (część juś w y. w. / a): a) zak. na sgd.: (ghāna; de ghāyati, juś / k / o / s / u / s / s.: "nos"); ghāna (ghāyati, mian. / a "zacz. s., oszabn. itp.") "sack, ill"; pīna; jīna "dīn. / waste, deprived of" (S. j / i / a "unterarück."; s-d: jīyati "bec. dīn. / he de / rived; lose"); hīna; jahita; dīna; (dīna "poor, mis. / wretch.; base, mean, low"; S.: d / i / a "unakom."); s-d: skr. / dīna, bez prwt. / a / kt. praes. zreszta i S. nie padaje); līna "cli / gg, stick" (līyati); lūna (lūnat / a / ut / off), / a / w /, / r / e / a / p"; cūna "braken up, powdered" (S. / c / ū / r "z / e / r / e / i / s"; ale bez praes.); khīna (sł. tylko te; a / c / khīyati, pass. ed / khāyati, kt. / o / m / a / k / br.) khita; turita tunna (j. w.); kīna, jīna, tīna, pūna; lagga laggitā (S. / l / a / g / i / t / a, s / l. / a / r.) / czas.: lag (g) / a / t / i; bhagga; ubbigga (ubhijjati, pass. "be. / a / g / i / t., / f / r / i / g / h / t / a / f / r / a / i / d"), palugga "broken up, crushed" / palujjati, pass. "brak, fall d., crumble"; anna "food, esp. boiled rice" (chūjati zam. / a / t / i / i), unna (? / t / y / l / k / o: / p / i / t / i / v / e / g / e / n' / u. "buszlg / up with th. / excitem. of joy", overflow w. j.); s-d, wg kt. raczej: unnata "bent up, ra / high"; jak nīna: nīnata / prwt. brak w pali.); channa (chādeti; S. te: / c / h / a / d / i / t / a); / i / s / e / d / c / h / i / n / n / a, bhīna; tunna, nūna; ru. enna (tylko: / r / a / u / k / k / a; i / rzecz. n. "piacz, krzyk, / s / a / m / a; / n / a / z / e / k."); ru. / a / d / i / t / a (n. "cry, weep"); cīna "travelled over, resorted to; gone, per / f / e / c / t / e / d / c / a / r / i / t / a (/ g / e / i / n / g, / n / e / v / g, / b / e / i / n / g / l / i / k / e.; / n.: / a / c / t / i / o / n, / b / e / h., / l / i / v / g").

Spójki i pa-ta przybier. przez wielu czas. imnych słow. kl. X, cūs. i denon.: ca / l / i / t / a, khāita; carita, kathita, purita, pūjita; NB.: pala (vi) / t / a; gahita.

Gdy brak spójki, asyail. w prwt. spójki: sakkā ("able, poss."; S.: satta. / ? / s-d: / e / d / s / a / h / j, / s / a / p; / t / e / s: / s / a / t / t / v / a, / s / a / p / t / a); satta (sattati) / u / a / u / k / k / a (sł.; / b / r / a / k / p / e / d / u / i / !), / p / a / t / i / u / k / k / a "fatsened on, tied to, young round, clothed in" i patinutta "purif., cleans., pure", (S. te: / p / a / u / k / k / a / t / t / a, / s / l. / t / y / l / k / o / e / s / t / a / t / n / i / e); natta (nā) / a / s / a / j / j / a / t / i "wiped, polished, clean, / p / e / r / a"; natta "intox., full of joy / e / b / o / u / t, / p / r / o / u / d / e / f, / c / o / n / c / e / i / t / e / d" (nā / j / j / a / i / k / i / n / ā / d / y.); / e / u / d / d / a (/ s / u / j / h.); / l / a / d / d / a / r / u / d / d / a; / t / a / t / a " / e / a / t / e / d, / h / o / t, / g / l / o / w / g"; / i / t / t / h / a " / p / l / e / a / s / e, / w / e / l / c., / a / g / r." / i / c / h / t / a " / w / i / s / h / e / d, / d / e / s., / l / o / n / g / e / d, / t / o / r"; / v / a / t / t / a (s-d. te: / v / e / t / t / h / a " / r / a / i / n / e / d", / l / e / c / z / z / w / y / k.: / v / u / t / t / h / a " / s / h / e / d, / / w / a / t / e / r"); / v / a / s / s / a / t / i: / w / p / r / w / t. / n / a / h / p / e / d / e / g / a / n / i / u / t / a / l / b / e / l / h / e / d / z / w / z / d / u / s / p / e / r / z / a / r / o / t / k. / a / l / b / e / a / d / h / a: / a) / v / i / l / h / a " / b / r / o / w / n, / h / e / a / l / e / d / u / p", / (/ r / e / n / a / t / i), / l / i / l / h / a (s-d.: / ? / t / y / l / k / o / f.; / " / g / r / a / c / e, / e / a / s / e / c / h / a / r / a"), / v / i / l / h / a (j. w.); / v / i / l / h / a " / g / o / n / e / a / s / t / r / a / y, / e / r / r / g; / c / o / n / f / u / s., / i / n / f / a / t., / b / l / i / n / d., / e / r / r / g" / u / d / d / h / a " / i / n / f / a / t., / b / e / w / i / l / d., / f / o / e / l / i / s / h" (/ u / y / h / a / t / i); / d / i / d / h / a (/ b / r / a / k / o / r.) " / s / m / e / a / r.", / d / u / d / d / h / a (/ d / e / h / a / t / i), / n / a / d / d / h / a (/ n / a / y / h.) " / t / i / e / n, / e., / f / a / s / t., / p / u / t / o / n", / s / i / n / i / d / d / h / a " / w / e / t, / n / e / i / s / t.; / e / i / l / y, / g / r / e / a / s / y; / s / m / o / o / t / h, / g / l / o / s / s / y; / r / e / s / p / l / e / n / d., / c / h / a / r / m / g; / p / l / i / a / b / e / l; / a / f / f / e / c / t., / a / t / t / a / c / h / e / d, / t / e / n / d, / l / o / v / g" (/ s / i / n / i / y / h / a / t / i " / f / e / l / l / l / o / v / e, / b / e / a / t / t / a / c / h."); / o / d / r.: / d / a / d / d / h / a (/ d / a / l / a / t / i); / v / a / d / d / h / a " / d / a; / v / e / n / e / r." (/ v / a / d / d / h / a / t / i; / p / p. / v / a / d / d / h / i / t / a, / w / g / S. / t / e / s: / v / a / d / d / h / a, / a / l / e / s / d.: / w / i / t / h, / r / i / c / h / e / s / i / a / d / e / r / a / z " / p / r / o / s / p / e / r / o / u / s"). / K / i / l / k / a / c / z / a / s. / n / a / t / o / r / n / a / c / j / e / i / n / e / z / w / e / r / t / o / c / i / a / p / p / p: / p / a / k / k / a (/ p / a / c / a / t / i; / S. / t / e / s: / p / a / c / i / t / a, / s / l. / b / r.); / s / u / k / k / a (/ s / u / s / s / a / t / i); / p / h / u / l / l / a " / r / e / z / k / w." (/ p / h / a / l / a / t / i " / p / e / k.; / d / o / j / r / z / a / w."; / s / l.: / t / e / s: / p / h / a / l / a / t / a); / j / ū / t / a " / b / a / b / l / e, / p / l / a / y / s / t / d / i / c / e" (/ a / i / p / a / t / i); / j / h / a / m / a (/ j / h / a / y / a / t / i " / s / u / r / n / e / e / n / f."; / s / k. / k / e / s / a / y / a / t / i " / e. / g., / e / n / f / i / c / e; / c / o / n / f / l / i / g / r / a / t / i / o / n" (/ s / a / s / g / o / r., / v / d / e / r / i / t)); / p / i / l / a / n / d / h / a " / d / o / r / n / g, / a - d" (/ p / i / l / a / n / d / h / a / t / i / n / a / h / t / a / p / i; " / a / d., / p / u / t / o / n, / o / d / e / c / k").

4) Part. Praet. Act.; n. / a / z / e / u / d / y / w., / t / w / e / r / z / y / s. / p / r / z / e / z / d / o / d / a / n / i / e / s / u / f. / i / v / a (/ n / i / t / i / v / i / n / d / e / t / e / m / p / p / p.; / p / a - / v / i / n / p / e / p / r / z / a / z / w / y / k / l / e / s. / w / z / d / a / u / f / a: / s / h / u / t / t / a / v / a / n / t, / s / h / u / t / t / a / v / i / n (/ N / s / g / n.: / t / a / v / a / n / t / e; / f. / t / a / v / a (/ n / i / t / i); / n.: / t / a / v / a (/ n / t / a) / a; / n.: / s / h / u / t / t / a / v / i, / f. / t / a / v / i / n / i, / n. / t / a / v / i - / i / t / d.). (/ j / a / k / v / a / c / i / a / v / a / d / i / n / i, / v / a / d / i; / g / u / n / a / v / e / a / n / t / e, / v / a (/ n / i / t / i), / v / a (/ n / t / a) / a). / A / D / I / E / T. / V / E / R / B. (/ N / E / C / E / S / S / I / T. /)

Tworzy się decl. za p. a. 3 suf.: -tassa, -antya (an-) i -ya; sanna wg przyrost. -tea- / i -ā; np. kattassa, karantya, karīya; N sg n. a, f. -ā, n. -ā. 4) taksa ded. e s. z. p. e. i

2) przed aniyā (sā sam aniyā) i.e. te' ciżya guṇa, i.e. te' mōline; 3) ya...
 ja s. pēpēsr. (znōw syya.) iusz pēsr. sōjki, prz. cyya znōw syya w kypak. je depuk z
 czaj.; iika prwtk. przyciera tak'e lub wy'acenie cca. zabhabhā (k'ya); od bhū:
 bhāvā (bhavyā); w prwtk. nā cyle zak'ebzenie brzmi syya. Przyk'ady: a) prwtk.
 na sgi.: thātabhā; dātabhā; dēyya; k'ātabhā; j'ānit. nēyya; pāt. pāniya / pēyya; dātabhā /
 (sā. br.) / net. (iā.) / dēyya (sā. tyk'e: ainit., hapal); k'āt. (sā. od "iś", j'āhite) hēyyā
 (sā. br.); jet. vjinit., jēyya; net. nēyy (sā. tyk'e: tā); set. savaniya; gēyya (sā. tyk'
 "ai, szan. prz. i wiersz"); eśōhe: hētī; bhavit. / bhābba; b'na spgi. s'akka (sā.
 tyk'e: "asie, pess."); rakhit.; vatt. (sā. tyk'e: te) / vacaniya / aniyā, v'ccā; pūjanīya
 / pūjiya / pūjja (sā. nāts: pūjanēyya); bhajit. (sā.: bhujit.) / bhajaniya (sā. i: iya, eyy
 / bhējja; vajjanīya (sā. -īya) / vajja; khādit. / khādanīya / khājja (sā.: 2. "hard, solid",
 a pēyya.; 3. "to be eaten or chewed, eatable, sol."); chējja (sā. i: chināiya, raz); the
 jja; lābhābba / labhā (ale sā. tyk'e: labhā < labhāt, jak s'akka < s'akāt, opt.; "alle
 able, pess." z inf., zwykle negat.; za to e ino: alābhīya, labhānīya dēyya, lābh
 dēyya); pāttābba (pāpunāti); gant. / gant. (sā. br.) / gantānīya / gantā (sā.: "wiejs.");
 rādhānīya (sā. i: niya; "alightf., pleasg, charag, pleasnt, beaut.") / rādhā; uzup.: j'āpī
 t. (sā. br.) / j'āpī (sā.: "af (good) birth, exc., noble, charag, beaut."); man (i) t. (sā. br.
 pēd māhātī, manute mānātī); hant. (sā. tyk'e: tā) / hant. k'āt. (sā. "to go", j.w.) / hā
 nīya / hācca (sā.: hā "destruction"); katt. k'āt. / k'ānīya / k'riya / k'ayīya / k'ayā (t.
 iwa s'ā. br.) / k'icca; C. k'āretābba (sā. br.); bhāriya (sā.; sā.: "wife") / bhā'īya (sā.:
 "heavy, weighty, grave, ser."; e. uczyku i. grzechu; - bhāzika "carry, fetch") / bhāc
 ca (< bhrtya; "to be c., kept as sust."); maritā (sā. br.) / mācca (sā. "an, mortal"; te'
 p'itīya "iā."); bhārit. (sā. br.) / bhāriya (sā. "one who is to bring sth.") / bhāriya (s
 br.) / bhācca (sā. "to be removed, r-able; to be ousted"); sakhārit. (S. "zbier." = 3. sā.
 / sakhāriya (sā. "nie do zniszcz." / "ich cannot be a.") / sakhāra (th. which can be
 restrained, conquerable"; a "insev., unconquerable"); dāthābba / dāssanīya (tā: "beaut
 gōca-leakg"); gahet. (sā. br.) / gayha; lēyya ("to be licked or sipped"; w.: "auclilagi
 nēus. fca: pēyya). ABSOLUTIVUM (gerundium)

mowzy s. przez. a.s. : 1) tvā (na), tūna; 2) ya i. cca: katvā (na), kattūna / karīya / kac
 ca. 1) najczest. tvā (tvāna arch., lecz czeste dēyyā, tūna rzadze) przystep. do p
 sepeśr. lub pēsr. (spōika i), albo do tēā i tēy wyg' sgi. epada przez i; p'atēk
 az czeste forae ascēd. (p'adug infin.); p'ostaj. event. grupa 3spgi. (w prwtk. zakān
 na spōiga.) ulega przewo'nie muraśzczanin (g inie wy'issowa prwtk.). Jeśli się dda
 je suf. as tēā. pess., to znaczenie nieme: auccitvā "gay zostāā wē."; bhijjītvā "...
 2) ya (i cca, przew. pē sgi.), nie sgran. do czōsow. zas. jar w s'ar. klas., tēā prz
 step. albo do prwtk. (z lub bez i; znōw w tya s. kypaku s'yya.) albo z i do ten.

Przyk'ady: / thī / atvā (sā. tyk'e 2.) / thātva (br.) / tithitvā (br.); atvā (sā. i: -n
 / atitvā / aīya / āīya (sā. n. p.: s'āya, āīya); p'itvā / p'itvā (sā. tēā: p'itvā, raz); hitvā
 (sā. tēā: -nā) / hātva (br.) / j'āhī / atvā; j'itvā / j'itvā (sā. tyk'e: te i -nā) / j'initvā; nāyī
 tvā / net. (sā. tyk'e: tā); vīhāyitvā (sā. i: -nā) / vīhāyā (sā. br., za tēā: vīhētva) / p'ecca.
 (< bhētya) "za."; nicchīnitvā / nicchīya / nicchēyya "ustal." (sā. br.; nicchīnātī "discr
 ain., consid., invest., ascert."); s'atīca / s'atīya, s'ar. b.) "grouded on, on acc. af
 d'ancerng"; s'ayitvā; atisitvā "przew. sz." (sā. tyk'e: atisayitvā); sūtva (na) / sūnitvā
 / sūniya. 2) spgi. s'akkānitvā (sā. br.) / s'ūj'itvā (sā. br.); s'ūhī / nitvā / s'ūhīya (br)
 / nīśīnitvā (sā. i: -nā) / nīśīdiya (br.) / nīśījja; chitvā (br.) / chētva (na) / thīnitvā; p'
 chijjītvā; chētva / s'hīnitvā; pas. bhijjītvā (br.); viditvā; anuv. vījī "p'ozn. d'ehrze
 pātva / p'pūnitvā; khīpitvā; lād'hā (na) / labhitvā (na); mantvā (na) / mantūna; hantvā (na)
 / hantūna / hānitvā (na); āhānitvā / āhāccā (sā. tyk'e: to 2.; "beat, strike, touch, press ag
 / sā. od manute br.; od han: hantvā / hānitvā); gantvā (na) / gantūna / gantā (sā.) / ains
 tylko gantvā); maritvā (sā. br.); s'arītvā (< s'ar; sā. xxxaxxx) / s'umarīya (id.); āharītv
 āhatvā / āhāccā (sā. "t. out, t. away; bring down, fetch"; tyk'e o'stat., ale od āhanātī;
 od harātī: haritvā / hātūna); (dakkhīti, dāssatī < d'rs, fut.; prs. dakkhātī) / disvā (na);
 passatī: passītva / ya (sā. br.); pavīsitvā / pavīssa; ganhitvā / gahatvā (na) / gayha / gahā
 ya / ganhiya (tāgo sā. br.); C. gāhētī (wg sā. tēā denom. od gaha i: "to underst., account
 for"; bez absol.; C.: gāhāp. "cause to be seized, procure, have taken", bez abs.; lub
 gāhāp. "c. to take, to be seized or fetched", abs.: gāhāpētva, j'adyne / gāhāyitvā / gāhē
 tvā / gāhiya. Wyj. forae pleonast. (tj. podwójne): ogāyhitvā "eingedrungen se
 end" / zaa. ogāyha / ogāhitvā (sā.: ogāhātī / avagāhātī "plunge, nt' into, be absorbed in
 tylko ogāhe / v. l. i / tyā); āruyhitvā (sā. tyk'e: āruhītvā / āruya); wyj. tēā odczucen
 suf. -ya: abhīnā (ya) od abhījanātī "kn. by exper., kn. fully, thoroughly, recogn."; ā-
 dā (ya) "takg up, t. to ones.", anupādā (ya) "not cl'ingg te, without (further) cl. (to re
 birth), emancipated, unconditioned, free" / Drvy: parittanupādāya "free from the world
 patīsaṅkhā (ya) "überlegt h-ā" (sā.: patīsaṅkhātī, od khvā, "be caref., think over, re
 elect, discrim., consid."); patīsaṅkhā yoniso "carefully, with proper care or inte
 tion"; y., abī. od yoni, "down to its origin or foundation, i.e. thoroughly, orderly,
 wisely, properly, judiciously". b. rzadko u'yya s. suf.: tu (m), tūna; dat'hu

8.40

AD

Dowód nadania

na przesyłkę poleconą Nr

11282

do

Wintery

w

11282

Pobranie		Opłata	
zł	gr	zł	gr
	90		
U w a g i			

Kl. X, caus. i d. nom. tworzy fut. od tem. praes., i to podwójn.: coraxissati / coraxatū
 Futurum "spirant." (tj. z h. s.). W fut. kilku czasown. ss h, przy czym w 2. 3. sg. i
 3. pl. zam. ha nieraz hianrz. puszczo. pod wpływem pierwotnie poprzedzaj. sly:
 1) anta "ud., b.": 1. sg. M. āhanhi; i: Act. essasi, ti, nti, /ehisi, ti, nti kac: Act. kē
 hāni; ha /isi, ha /iti; hāna, hātha, ha /nti (obok kassati, karissati...) bhū: a) (od
 he bhavithiti...); b) id.; lecz kontrah.; 3) (od he goke; acna postać) + zakończ. spir.
 zatem: hehāni, hehi, hehāni; he (hi) si, hehi si; he (hi) ti, hehi ti; pl. he (hā) na, hehāna;
 he (hi) tha, hehi tha, he (hi) nti, hehi nti (tzn. <bhavissati> / <bhavissati> cf. anubhessati)
 ha + vi: vihāsi; hā: hāsi, hāhi, hāssāni; jahissasi itd. praes. pass. paññ
 yatī "akaz. s.; be (well) known, be clear or eviat, be perceived, seen or taken for,
 appear" na 3. pl. fut. paññissanti / yāhinti. (aor. paññīyi, słown.)

Formacje pleonast. (podwójne); wywołane zaciem. charakteru fut. przez zam.
 ny lenet.: dakkha / iti / dakkhissati od dis; hehiti, hohiti / hehiss. hohissa
 vacpa: pavakkhāni / pavakkhissān "odświad., wyjaśn. itp." sak: hākhī (ssa) tixk la
 sus (sati) "sch. wic. an.": sukkh (iss) ati (ale słown. tylko: sussissati)

CONDITIONALIS - nie b. częsty, jako "imp. fut." związany jest i co do
 formacji z fut.; augm. i tu (jak w ipf. i aor.) fakult. zakończ.: Act. sg. issam; 2.
 sse, ssa, ssasi; 3. ssa, ssa, ssati; pl. ssaha; ssatha; ssamsu, ssāsu Med. sg. 1. -; 2.
 ssase; 3. ssatha; pl. ssahase; ssavhe; 3. - augm. agamissam, agacchissam;
 agamisse, agacchisse, issa (si); 3. agamissa, agacchissa, issa (ti); pl. agamissam
 agaccham; agam cchissatha; 3. agamissa / āsu, agacch - Med. sg. 2. agam cchissase; 3.
 agam / cchissatha; pl. agam cchissahase; 3. agam cchissavhe Najczęst. 3. i 1. sg.
 Act. a: (a) assam i tpa: uppāssam. cast vi "wodr. go or nova. about": vicariss
 sam hā: jahissam nas "in.": 3. sg. nassissa bhū: abhāvissa (ti) / bhāvissā
 iach: alabhissam sak: asakkhāssa (3.) dhāv: dhāvissam; agghāpe (caus. od aggharoh
 "cenic": agghāpessasi (2.) PERFECTUM

Prawie całk. nie używ. Wobec rzadk. przykłaćów trudno powiedzieć coś pewn. o trakt. s
 prntk. Do prntk. requpl. wg gram. dodaje s. następ. końc. (spłg. - za pędr. spółki i):
 Act. sg. 1. a; 2. e; 3. a; pl. 1. āha; 2. ttha; 3. u Med. sg. 1. i; 2. ttha; 3. ttha; pl. 1. āhe
 2. vhe; 3. re. eam. bhū: bhāvāva, -ve, -va; viāha, -vittha, -vu M.: bhāvūvi, vit
 the, vittha; viāhe, -viyā, -vire. Łalsze przykła.: ciccheda (3. i); papāta (3. i); bhū
 cha (3. i); susāca (3. i) "sāuc. s."; jāhāra (3. i); hā "op."; sā. brak. Częstsze: āhā. "āha
 (3. i), bhū (3. pl.) i bhāsu (końc. aor.). viā "wiedz.": viāu (a) ū (3. pl.)

KONJUGACJE POCZĘDNI PASSIVUM 1) Formy med. często s. używa ze znac.
 biern., zwł. 3. sg. aor., np. apacittha "został uget. tj. uaccz., przypiecz. itp.", puc
 chittha, purayittha; ale np. i w praes.: paññicare "zostają wybaw." Osobno: fut. Act.
 muc "uw. itp." i złożeń, prwtnie mediopass., używa s. tylko ze znac. biern.: (pa, vi)
 mokkhati "zestanie wyś."; fut. Act.: mucissati (wg słown. i nacct. ii) Pass. nā
 selwe tworzy s. od tem. pass., kt. cechą jest - (i) ya, dodaw. przeważnie do prwt.; nie
 raz i ya jednak przystep. i do tem. Zamiany pd ya: prwt. zwykle na postać najsiab.
 wygłos. i, u s. wzdau., ale z 2. strony końc. i, ū czeste s. skracza, a za (to ya) ya (t.
 iya, iyya, ūya, uyya); końc. a. przew. > i; wewn. nosówka wypada; NB. tan- taya; vac, /zn.
 vas, vah (vap, vad), yaj- sampras.; lecz vas i vah zdawsze, a vac zwykle dodają na
 pocz. v: vussati "bieszka. s.", vuyhati, vuccati (sā. tylko to) uc- (w sā. - v. l.); vajja
 ti (słown., "gra. s. na..."), vūppati vappate (sā.); wreszcie przy dodaw. ya do prwt.
 na spłg. przeważnie następ. asya. Przykłady: khi: khiya / khiyya, ci: ciya (wg gram.
 po przew. te "ciya), ji: jiya / jiyya, bhūya, ūya, sūya / suyya "sā.": diya / diyya "daw.",
 dhīya / dhiyya, de antaradhāya "znik.", pithiya (z a tylko w rkp. skr. budd.); thīya,
 āīya "cierz.", āīya "zn.", piya "pi", hā iya / hiyya "op."; tappa, labha, vijja "znajd.
 chijja, chijja, sajjha "wiąz.", ucca, pācca, dāna, āya, gāna, āya / āīya, cchiya, khā
 lippa, luppa; tīya; pūra, sārīra "oguszc."; sayha "zhes."; gayha, vūha / vūha (sā. brak)
 tylko jako ppp); vussa, vasīya (tego brak sā.), (v)ucca; ijja, vajjīya (sā. brak obu);
 gayha / gheppa (tego brak sā.); jeszcze: yujja, vijjha (od viāh- vyadh; zr. s. Act. wg
 sā.; : vijjhati); b): yāciya, pucchīya; oujjīya; pāpiya "os.", icchiya "pragn."; kirī
 ya "syp.", sārīya / sārīya (l. od caus., tylko to w sā.) sar (sar); kariya / iyya, kayīya
 kayīya (tego sā. br.) NB. od dassa arā- dissa Czas. Kl. X - od tem. np. kathi
 ya / kathiya; ale: corīya. Do tego tem. pass. dodaje s. końc. med. lub akt. w praes.
 ediana wg koniug. - a; pd i aor. - i, fut. i kend. - a końc. tem. tu pass. odpać

Ela przykłaću 2 czas.: pacati; M. ate; P. paccati te; Imp. pacatu, M. atān, P. pacc
 tu / tān; Opt. pace (yya), M. etha, P. paccē (yya), ethā; Impf. apacā, M. attha, P. accā,
 ccāttha; Aor. apaci, M. ittha, P. apacci (tthā); Fut. pacissati, M. ate, P. paccissati
 te; Kend. (a) pacissā, M. -atha, P. (a) paccissā, atha (dādāti deti, M. dāt
 P. diyati te, diyyati te Imp. dādātu / detu (na s. 77 tego brak!), M. dādātān, P. /e
 diyātu / tān, diyyātu / tān; Opt. dade (yya), de (yya), M. dādātān, P. diyē (yya), diyē (yya)
 diyethā / diyy.; Impf. adācā, M. adācā (t)tha; P. adīya (t)tha; Aor. adā (si), adī, M. a
 dāttha / adāyittha, P. adīya (t)tha, adīyi (ttha); Fut. dāssati, M. -te, P. diyissati te,

Kend. adassā, M. adassatha, P. adiyissā, s. satha. c) sporad. w systemie forma
sg. aer. pass., tworz. przez dodaw. do pierwt. z awent. stosow. stopnia 2. (wewn. i, u
dopuszczaj. to): ahedi, nirodhi, nirujjhi. CAUSATI VDM

Tworzy s. dwojako: I) od prwt. tak jak tea. kl. X. tzn. wewn. i, u maja guna, w
głos. i, u przeważ. vrddhi (ry, av), wewn. a przew. te (wyj. wg gram.: lap, teak adpewet
teray w si.; jan, atto; han; phan, si.: hā bhāni; ssa "uspok. s.", atto; na han si.: hanāp
ghāt (ā), te bhānaye, jak bhāpeti u.c.; sāmeti; wg gram. gaa, naa, jal "płon. "wzdu".
dowolnie, sż. tak tylko dla (jal, dla naa - ā hapāx); ccha jest e aya, s. odm. cżkcie
jak w kl. X, przy czym formy ściagn. sż. częstsze, zwż. w tekstach późn. j.

II) postać b. rozpowsz., dodaje s. pe. paja do prwt. mochnę rozszerz. e a lub do
tea. z wzdu. wyśloś. a; tylko te postać maja czas. kl. X i prawie wszystkie prwt.
Zatem: car (ap) e, dāpe; thā na zwyk. thāpe (tylko te sż.; caus. od tego: thāpāpeti
"to cause to be setup; to have erected, to put up). Odmiana t. jak w kl. X; formy
kontr. sż. częstsze. III) Czasem formacje pleonast., np: thāpāpe, thāpe; vūna (p
pe "address, inform, teach, instruct; give to underst." (sż. tylko forma krótsza caus

Przykłady: dāpeti, dāpeti mināp. "mierz.", hāpeti janāp., hāp., nahāp., (ja) hāp.
yāpeti, pāp. pāya/eti; jināp. "zw.", khēp. "niszcz.", cīnāp. cetāp. "za.", nāyēti/ānāp.
shī: shīnāp., sī "le". "sāyēti, sāyāp.; cu "upađ." "cāveti, su "sż." "sāveti, su nāpī, shī
blāveti, lū: lāv/peti/lāpāyati; kāretī/kārap., sāretī/sārap. "pocn.", dār (ap). "na.
jīrāp., pūrāp. pūrēti; jāletī (j. w.); sikkhāp. (sīka sikkh "ucz. s., świcz.") rak-
khāp.; macēti/macāp., secēti/sicāp., acetī/acēp.; pucchāp.; kēkhetī/ikkhāp.
shojēti/shujāp., jājetī/yājāp., yojetī/yejāp.; phan (ap) tti; vatt (ap) tti "znajd. s."
cedēti, chedāchindēti i chedāp./chindāp., shēdā vādā (ap) tti ti shindāp., sedh
ti, sodhāp., bandhēti/bandhāp.; pāpetī, lapēti ayati, lapāpetī, khēpetī/khīpāp.; xxx
khāpāpī, vapēti/vāpāp.; sohetī; gacēti/gacāp./gacchāp., nāmetī (j. w.), sāmetī,
han (ap) tti, ghāt (ap), janēti; vāsetī/vasāp., hāsetī/hāsāp.; gah (ap) eti/ganhāp.
khan (ap). pātēti Od caus. mochnę tworz. pass. dodajac iya do tea, skrót.
tj. bez e; odmiana jak pass. w eg.: dāpiyati/te; Aer. (pas. adiyittha; caus.) dāpī
yittha; Fut. (pass. diyissati/te; caus.) dāpiyassati/te.

DESIDERATIVUM Ni. częste. Do prwt. redupl. dodaje s. ceche sa. Najw. n. j.: k
sup: jigucchati/dig. (jugupsate, skr.) "strzec s., mieć wstręt"; cit: cikicchati/ti
(skr. cikitsati) "długo, star., piel., lecz." i caus. Tikicchāp. (wg. sż.: zwykle tik
"reflect, think over, intend, aim at") treat medically; cure", te 2 est. znac. pōd t
ghas: jig(h)accati "chce jeść" (s. jighats.); tij: titikkhati (s. titikgate) "znosi,
cierpi"; dā: dādicchati; pā: pip/vasati; bhuj: bhukukkhati (s. -te); su "sż." "sussūsati
(s. -te); har: jigīāsati (s. jikhāra.); cār: cārnie: ap: icchati (s. ipsati), formalnie id
z icch. ed is; anivānāsati (dysyn.; s. dīnāsate) "rozw., przemyśl., bad." ent.

INTENSIVUM Jeszcze rzadsze, oznacza powtarz. s. częste i. intensywn. Najw. n. j.
cankamati (skr. cānkramate) "chodzi tu i tam", Walk about, w. up & down; jāghānati "ch.
ta i z powr., ch. tu i tam" (sż. brak); cāncalāti "por. s. gwałt., chwile" (s. jāghānate)
je s. ar'y" (sż. br.; sk. cāncalātī); dānāllāti "płon. gwałt., wieci jasno" (s. jāghān-
yate) iti); māp (p) tti "gad. (ghapā), narzek." (s. jāghānate) iti); kakacchati (wg. jed.
Aych od kas "kaszi.", wg. inn. od kēath "rad. s. głośno", wg. 3. ich. ed kath, jak u Seid.
nie h. D. Stede: m' e denā. od kakaca "pika") "świeć wiele, gad." (Do St.:) "chrap." (ty
lko te; cf. xrot "ciąć pika drzewo" w tym znac. w jez.
sācchati "id." (ale h. D. St.: lē-eti (denā. od sācacha "conversation, talkg over
"rozaw. z., odwieć z., dyskut." DENOMINATIVUM

tworzy s. ze pom. suf. ya, iya, e, aya, āpe, āpaya, ssa lub wprost od tematu
nom. (Przyki.: gopa (ja) ti; gopāyati/eti "strz. bron." (wg. sż. tylko gopeti); puttīya-
ti "trakt. jak s." (sż. br.); tānha iyati "pragn."; nānassati, C. nānassāpeti (C. brak sż.
tūlāpeti "macht h." (sż. br.); dukkhāpeti "roś. ni. szcz., un." (cause pain, afflict"; nā-
hāyati/eti "umach." (sż. br.); pānāssati "azi. za niedp." (sż. br.).

FORMY IMIENNE CZASOWNIKA A) PARTIC. I ABLUCT. VERB. E 1) PTC. PRAS.
Act.; temat decyduje etrzymanje s. edrzucząc i w 3. pl. ind.; ebok tego postać roz-
szerzona przez -a (odmiana wg tea. -a); w ten sposób brak n: gacchant (a), gacchat; Neg
a. gacchā, cchante; n. gacchā (ntā) ā, f. gacchā (n) tī; GB m. gacchate/antassa...

Czas. kontrah. kl. I: jayā ante; nayā ante; honto/chavā ante; tea. aya/e: corā-
yā ante eb. corente (tu tylko tak) kl. II: ente "idicy"; ed yā tematy: yant (a), yat
(Neg a: yante; G a. n.: yate/yantassa); thā: titthā ante; a. as: sā (a), sat kl. III:
asānt (a), asāt, danta; Neg a: dānā ante, dante; G a. g. dāte/antassa, dantassa); dhā:
dāhant (a), dāhāt; hā: jāhant (a), jāhāt; hu: jūhant (a), jūhāt/jūhanta.

kl. IX: jak kl. I, tzn. tematy: nant (a), nat. Kl. V. jak sānāyante -enta: sūnant (a)
-enta; ed sak: sakkanta, ed pāp: pāpūnant (a), peppanta; ed kar: karent (a), karat, karan-
t (a), karat, kubbant (a), kuēbat (Neg a.: kare ante, karā, kubbā ante; GB a. n.: karote-
rontessa, rate/antassa, kubbate/antassa; Ac. a.: kare/antā, kubbantā)

b) Mā: suf. māna, rzadze āna; odmiana wg tea. -a, f. -ā; od māna ē prwtka s. skraca: dā-
dānā, w ody. aya/e: aya, eānā, āyāna, np.: sāy (ā) āna, sānā "le."; corā (fā) āna
cerea.; Daboj, częśc. wyp. szcęg.: dā, tylko w zia.: dāhā, dādhā; as: sā āna; ka

3. gacchiāsu gah: 3. ganhi; 3. ganhi, gacchi; pl. gacchittha, 3. gacchiāsu, gacchiāsu
 car: 3. acchi, carī chid: hecchīnāi (3.) (j)hā: jhāsiāsu, acchiāsu jan: jhāsi, (a) jhāyī
 ā: āsi (3.) nī: nāyī (3.); nāyīāsu, nāyīāsu pādud: 3. udapādi, uppajji pād+pati
 "esig.": 3. paccapādi, patipajji bhī: 2. pl. bhāyittha plu: 1. aplaviā pākāy: 3.
 pākāyī, pl. pākāyīāsu viśtpa: 1. pāvīsiā, 3. pāvīsi; pl. pāvīsiittha; -siāsu
 pas "wiad.": 3. (a) passi; pl. passiāha; passiāsu apta: 1. pāpūniā, 3. pāpūni; (thā
 pā: 3. apāyī, (a) pīvi puch: 2. 3. apucchi; pl. apucchiāsu, (a) pucchiāsu; M. 3. pucchit
 arū: 3. arū, avi; pl. aravūā bhūh "wiad.": 3. ujji bhān: 1. abhāniā, 3. abhāni
 bhū: 1. abhāviā, 3. abhāvi bhīd: 3. (a) bhīnāi (abhādi-pass.) man: 3. (a) mānī;
 pl. (a) mānīāsu; M. 2. mānīittha; pl. 1. mānīāha, 2. mānīvāhā car: 3. (a) māri, pl. māri
 yūh: 3. yujji; pl. iāsu, ayujjīāsu; M. 3. yujjīittha - - vad: 2. vādī, 3. vādī; pl. vādī
 thā, 3. iāsu vā: 3. vāyī; pl. 3. parinibbīāsu hitpa "posyā.": 3. pāhīni; pl. iāsu
 sadhī: 3. nīstī; pl. iāsu, isūā itān: pl. sāmīāsu su "sā.": 3. sūni hān: 3.
 (a) hāni; pl. hāniāsu as "b.": 1. āsi (ā), 2. 3. āsi; pl. āsiāha, ittha; āsiāsu, āsiāsu
 hā "opusz.": 3. jāhi; pl. jāhiāsu hu: 1. juhīā

W l. eg. Act. trafie s., lecz rzadziej, i(s) sam (<issā): sandhāvissā "ran thron
 transigrate"; sandhissā "ciesz. s."; vandissā; paccavekkhissā "patrz. na, przygl. s.,
 obserw." 4) Aor. sygn. Te b. rozpozsz. Tworzą go prz
 de wsz. czas. kl. X, caus. i denou., nian, ed tēā - ē (aor. - i zaś ed tēā - āya, j. w.); ale
 te wiele czas. przy., szczeg. gdy pierw. kończy s. na sgt. jeżeli pierw. kończy s. na
 spłg., to przy bezpos. rdn. dedaw. końc. deken. s. asymil.; ale są i odmian. ed tēā.
 praes. Tu także Act.: siā; si; si; siāha; siittha; (si) sūā, (si) āsu

w 3. pl. końc. 2. sgt. (si) āsu, (si) āsu; rzadkie; kl. X, caus. i den. mają tu z reguły sūā, a
 czas. przy. āsu 1. sūā (2) X kl.: ācchissā, ācchi (2. 3.); ā - itthā, ā - ittha, ā -
 esūā b) czas. przy. na sgt. (stopień wzrocn.): (j)hā: 3.: āhāsi; pl. āhāsiāha
 ji: ā. ājesi thā: 3. āthāsi; pl. āthāsi dā: 1. ādāsiā, 3. ādāsi; pl. ādāsi
 chātpati "aufleucht, einfall.; to appear, be evident, be clear, occur to.": 3. patichāsi
 pl. p - āsu hitpa: 3. pāhesi (i staa 3. praes. pāheti) pā: 1. pīvasīā, apāsīā; pl.
 apāsīāsu yā: 1. yāsīā; 2. 3. yāsī; pl. yāsīāha bhū: 1. āhēsīā; 2. 3. āhēsī; pl. āhēsīā
 bhūfānu "dozw.": 3. ānubhāsi su: āssasi (3.); pl. āssasiāsu
 dhī: 3. dhāsiāsu (tyko zā. (khyā; pali pass.:) khāyati "wydaw. s., być podobn."

3. pl. ākkhāsu "ogłasz.": ākkhāti "declare, announce, tell": 3. ākkhāsi nīhā: ānesūā
 c) czas. przy. na spłg.: ā - āyīā. ob. w.; ale nie na jej, gdy się do pierw. de
 da ā. genēt. to formowanie aor. sygn. ed tēā. aor. tēā. x) kar: 1. ākāsiā, 2. 3. ā - i
 pl. ākāsiāha, 2. ā - ittha, 2. ākāsiā, ākāsiā kus (khu) + "anschrei; scold, abuse, re
 vile": 3. ākkocchi, ākkosi; gan + ā. gacchi (< gacchīti): chid: 3. ācchecchi (< ācchīti
 dis "wiad.": ā (d) dākkhi, dākkī; pl. ādākkhūā (< ādākkīti) thar (str) āya "posyp."
 3. āvatthāsi sak "łóc": 1. āsākkhīā, 2. ā - i, 3. (a) s - i; pl. āsākkhīāha har + vi
 "przenyw., sieczk.": 1. vīhāsiā, 3. v - i (ā - ākkīti)

FUTURUM

cecha ssa + końcówki daje: Act. sg. ssāsi, ssāsi; ssasi, ssati
 pl. ssāsiā, ssāsiā, ssanti M. sg. ssi, 2. ssase, 3. ssate; pl. ssāsiāha, ssavāhe, ssante, ssare
 Te zakończ. przyst. albo 1) do pierw., i to 2) wprost, bez spójki; 3) ze spójk
 i; albo 2) do tēā. praes., ze spójki, pd któr. końc. a tēātu wypada. 1 a) i b) w i
 się przeważnie z postacia meca (x) 2) trzeba wspomnieć, że niektóre fut
 chętnie w 2. i 3. sg. i 3. pl. a zakończenia zmien. w i; tak jest zwłaszcza w fut. ax
 gndant. (s)h) oraz w tych, których pierwt. postać zmienia się do niepoznania w
 wskutek asym.

khan: khānissāni, ssāni, issasi, issati; issāni, iss
 thā, issanti M. 2. issase, 3. ssate; pl. issāsiāha, issavāhe, issante, ssare
 1 a) (z asymil. w pierw. na spłg.): 4) dā: dāssāni, ssati hā "op.": hāssāni,
 hāssāni (słown. ang.: hāss. w wierzu, n. d. to: jahiss.) su: sō, ssati i: ssāni/
 eesāni; eesati; tupa: upessāni jivī: vijessati ci + pa "zbier.": pacesati; bhūfān
 ānubhāssati kī + vi "sprzed.": 3. vikessati thā: thāssati (j)hā: hāssati

NB: parinibbissāni; piissāni (pā "pić") wg Seid. to "Schwächg des Wurzelvek.":
 ale to chyba wyodniecie pd i. B) kar: kāssāni, kāssāni; kāssāni chid: checchāni,
 checchā, iti dis: dākkhīsi, ā - itti, āti; pl. d - i, ānti bhīd: bhēcchāti (słown. i; Sā
 bhējāti!) bhuj: bhōkkhāti; M. bhōkkhāte auc: nekkhāti (ze znac. pass.) (d. to
 āuccissati, tē. pass., wg słown.) labh: lacchasi har + vi: vihāssati (ale słown.:
 vihāpissati, hāssati; i niepewne vihāhīsi) vac: vākkhāni (id.) vas "diesz.":
 vāccchāni, si, ti (słown. tē. vasissati) viśtpa: pavēkkhāti (pāvīsiā; s.) sak:
 sakkhā, iti; -inti hān + ā: āhānchāni (s. brak, jaxxxxxxxxx); 3. hānchāti (i hānissati)
 hānchāni, to przejście do sda. - e albo tē. ept. fut.

b) ze spójką: kar karissati; M. 3. pl.: karissare bhū: bhāvissati, hāssati
 labh: labhissati vas: vasissati gan: ganissati jan: janissati gah: gahēssati
 ti (s. tē. ganhissati) 2) od tēā. praes.: -is: icchissati (j)hā: jhāhissati
 ti gah: gahhissati gan: gacchissati su: sunissati hā: jahissāni hu: ju
 hāssati, juhāssati (tego brak w s.) div "gr.": dīpissati dā: dāhissati ji: ji
 nissati auc: āuccissati bhuj: bhūjissati chid: chindissati pā: pīvissati
 sak: sakkhānissāni

n(ay)eyyavhe, nayeraā. bhū, te' kl.I, tem. bhava ściąga rōwnieć b. częste awa
w e w Ind. i Iprt. A., przy czya bh>h, tylke w czas. z przew. czasaem bh(np. anubhet
teray ściągn. Opt. A. (właśc. Opt. Aer. akuvaa) jesa rzadkie. hema, hesi, heti, hema,
hetha, henti Opt. hema, hi, tu, ma, tha, ntu Opt. huveyyaa, heyyaai, h(uv)ey-
yasi, h(uv)eyya, hupeyya, h(uv)eyyaa, h(uv)eyyatha, h(uv)eyyaa. Zdarza-
ją s. izel. formy ściągn. Ipr. z a'aya (per. Kaccā(ya)ne, Meggallane, vehāse), np. de
bhāyati (Vbhi): bhā(ya)tha, de gayati: gā(yā)hi. SYSTEM PRSEKON II (KL. X)

Tu się dodaje dla utworz. tematu aya, kt. te' me'e ulegać ściągnięciu; wewn
i u przeważnie mają guna(e ile te w eg. me' l.), przedostat. a częste się wzdruś
cit"myśl.": cetaya/e, cur/ceraya/e, tal"bić": talaya/e, kath: kataya/e. Odaiāna-
jak u verba centr. kl. I: ceraya/emi, aya/esi, aya/eti, aya/ema, aya/etha, aya/en
ti Ind. M. geraye, ayase, aya/ete, ayānhe, ayavhe, aya/ente Ipr. caraya/emi, aya
/ehi/aya, aya/etu, aya/emaa, aya/etha, aya/entu Ipr. M. ceraye, ayassu, aya/etaa,
aya/emase, ayavhe, aya/entaa Opt. A. cōr(ay)eyyaa/(ay)eyyaa/aye, (ay)eyyāsi
/aye, (ay)eyya/aye, (ay)eyyāna, (ay)eyyātha, (ay)eyyāna Opt. M. l. (ay)eyye, 3.
(ay)etha Ipf. A. aceraya(m), ayo, aya, ayaahā, ayattha, ayū/yua Ipf. M. 3sg.
aceraya(t)thā, rētha pl. l a-āhase Kontrakcja się zdarza i u cza
sewn. z tem. aya: palāya/eti, Niekt. czas., kt. przeszły de kl. X z innych, u' ywa
ją tylke form ściągn.: vada/eti, dhama/eti. KONIUG. III: akxxxllx

Ogólnie e ken. III: zesza na plan drugi w perōwn. z temat.; w Ind. i Ipr.
częste się dekonowały wyrōwnania, a Opt. na egōl twerzy się jak w I, z dawn. Opt.
atea. tylke resztki pozostały. a) KL. II

Keńc. przystęp. wprost do pierw.: Ind. yāai, si, ti, ma, tha, nti
Opt. yāyeyyā, yāsi, yāye(yya), yān, yātha, yāna Ipr. yāhi, tu, tha, ntu
Tak same: bhā, vā "v.", pā "st.". khyā (tā: akkhāti) "płesieć" (eśw., mōw.); jhā "pa"
nag, wyych., spalts. (ze zeryz., wyrzutów sua. czy řalu, rozczar.; cf. śoka); vā, va i
pājja te' wg kl. IV: yāti, vā(ya)ti, pājja(ya)ti (wg s'ron. D-St. tylke IV).
n(e)hā "kp. (s., a.) wg IV: nakayti, ale 2 sg Ipr.: nahāya hi thā zwykłe tittha
i wg temat. ken., ale z przew. te' thaha; nadte i teray wg kl. II: thāti, -tu, ta;
z ud 2 sg. Ipr.: utthaha, thehi; adhittheyya skróc. zam. -tthāheyya dā normal.
wg kl. III (red.; sb. n.), ale s. i teray wg II: dāti, dāmasē (i pl. Ipf. M.); częstsze
są formy utworz. od (abstrah. z 2. sg. Ipr. dehi) tem. de+keńcówki: deai, si, ti, ma,
tha, nti Ipr. deai, hi, tu, ma, tha, - Opt. A. de(yya), deyyaa dhā wg kl. III i
I (dadhāti, dahati), z przew. czasaem anal. de deti: nidheti "skł., edk.; gram.", apani-
dheyya "ukryw., chow." ndi' pierw. de kl. II daliddā przeszła całk. de I: daliddā-
ti (3 sg.) B) V-i: i: emi, si, ti, ma, tha, nti Ipr. emi, hi, tu, ma, tha, ntu
Opt. eyyā, ēsi, ya (abbheyya "zrehabil. bhikkhu zawiesz. z powodu złam. reguły)
si"l." wg kl. I jak v. centr. (jak nayā emi; sb. w.), ale np. sete, sente nega być
genet. z kl. II (cf. skr.) brū: brūai, si, ti, ma, tha, brāvanti Ipr. brūhi, tha Ind. M.
brave, bruse, te, ūhe, ūvhe, bravante as: asmi, aahi, asi, atthi, asma, aaha,
attha, santi (i pl. Ind. rzadke aahase) Ipr. asmi, aahi, āhi, atthu, astu, asma, aaha, at
tha, santu Opt. assā, āssa, āssa/siya, āssāna, āssatha, assu/siyā jāgar:
jaggati/jāgarati (cf. dighā jāgarāte rattī) rud i lih przeszły całk. de eda. te
ant.: ro/rudati; lehati vac: vatti/vacati duh: de/duhati, duhanti han: hanti
hanāti, hanāna, hanatha, hananti; Opt. hane(yya) Ipr.: hane(ssu), nantu hnu "kryć"
s.: hanute (brak w szewn.) vad wg I, ale w Opt. vadeyāsī, vajjāsī, vadeyyuā, vaj-
jū i stał te' utworz. nowy Ind. vajjāai, asi itd.

b) Kl. III Ćecha charakt. redupl. pierw., tzn. spłgā. nagā. (aspir.
przez nieasp., gut. przez pal. k przez j-jak w skr.) i sgā. (przez krótką zawsze):
dada, dadā, jāhā, juhu Dawne reżrōn. forma necn. a s'ab. jeszcze istnieje
ale zakłócone znacznie przez działanie anal. i wyrōwnania.

dā: dadāni/dānai, dadāsi/dāsi, dadāti/dāti, dadāna/dāna, dadātha, dattha, dadānt
Ipr. dadāhi/dēhi/dadā, dadātu, dadātha, dadāntu Opt. dadeyyā/dajjā/dajjāni, da-
deyyāsi, dade(yya), dajjā, dadeyyāna, yātha, yūa M.: dade, dātte Ipr.: dade, da-
dassu, dadatā, dadānase, dadāntaa Ipf. A. adadā, adade, adadā, aahā, attha, aduā
Opt. dajjāni stał się punkt. wyj. nowego tem. dajjā, eda. wg kl. I: dajjāni, asi, at
Opt. dajjeyya Ipr. dajjā/ehi; z przew. ā wg IV kl.: ādiyati "zab., chwytā, przywi.
s.", zupād. "br., ign. de", āmād. "or. ze sobą i. na s., przedsięb." dhā: da(d)hān
dadhāsi, ti, ma, tha, (d)hanti; z 1. sg. i 3. pl. wyabstrah. tem. kt. zaczęte eda. wg kl.
I: dahāni, asi, ati, āna, atha, anti; ten V występ. przeważnie z przew. hā "opusz."
jahāni, si, ti, ma, tha, anti; tak'e wg tem.: jahāni, asi, ati, āna, atha, anti; Ipr. M. ja
hassu Opt. A. jaheyyā, jahē hu: juhāni, si, juhe/vhati juhāna, tha, ho/vhanti; i
ten V me'e się eda. wg tem.: jūha; jūhāni, si, ati...

c) kl. IX: de V, zakeńcz. przew. na sgā., dodaje się na (-ā wypada przed e Op
przy tym wygl. i u pierwiastka się skrōc.: ji jinaai, āsi, āti, āna, ātha, anti
ja: jānāni itd.; M.: jine, jāne Ipr.: jinaai, jātha; jānāhi, ātha Opt.: jineyyā
jāsi, e(yya), jāna, yūa; jāneyyā jāsi, eyya, iya/jānā, jāne ai, eyyā Opt. M. jāneyy

Konjugacja

Konjug. p. różni się od skr. następuj. cechami: 1/zupełny brak dualu; 2/końcówki akt. uzyskują znaczną przewagę nad med., do tego stopnia; że się pojawiają nawet w pass.; 3/temat praes./i ipf./ służy często do tworzenia czasów innych systemów czas., a także pass. i form nomin.; 4/odmiana a temat. uległa silnej reduk./np. wsk. stkie czasowniki kl. VII skr. w pali są temat./, tzn. rozpowszechniła się typ ten!; 5/właściwym praeter. jest aor., ipf. zeszło na plan 2., a perf. redup. i fut. peryfr. prawie wyszły z użycia; 6/przeżyły istnieć: precat./benedict./, perf. opt. i ppf. act. vas/vāms/przyna. mn. jako kateg. gram.; resztki ppf. to Nsg dāssivā, skr. dāssivan, np. tattva, dharmā, dirgha, MBh., oraz vidvā/częstsz. vidvasu/.

Podział na konjug. i na klasy.

Schematycznie można kon. pal. przedstawić tak: I/K.w/Pp. i Ap./ Act. i Md.: a/sy prs., tj. ind., impr., opt., impf., w szczeg.: a/w kl. I, IV, VI, VII; kon. I czyli na a b/w kl. X; kon. II czyli na aya/e; c/ w kl. II, III, V, VIII, IX; kon. III cz. atem. 2/Zreszta czasów, w szczeg.: a/aor., mian. pierwt., tem., na -i, sygm.; b/fut.; c/con dit.; d/pf. II/ Kon. ie poch.: 1/pass.; 2/caus.; 3/des.; 4/intens.; 5/denom. III/ formy nomin.: 1/prtc. i adi. verb.; 2/absol.; 3/infin. I a/, tj. syst. prs. w kon. a /kl. I, IV, VI, VII/.

czas. kl. I dodają do prwt. -a, prwt. z reguły ma guna/c. gr. s. /: ji-jaya, ni-naya, bhū-bhava, su-sava "pl.", suc-soca, ale:jiva, ninda, vada, cara. Guna mają też prw r: bhara, tara, ale jeśli to r nie jest w wygłosie, tylko pd spłgł., to w p. 3. i 4. a w potown. 2 skr.: vassa vāssa, vatta vatta /takie wypadki słowniki notują naturalnie pod vass itd./ Wreszcie prwt. -e skr. ai mają temat aya:ge-gaya. Niereg., częśc. jak w skr., mian.: sād-sīda, thā-tittha, thaha, gam-gaccha, pā-pi-va/pa/pa, sañj-saja, rañj-raja, dhmā-dhama; ale nadto: vad-vada/vajja, ruh-roha/ruha, pas-passa, as-accha, bhī-bhāya

czas. kl. IV dodają do prwt. -ya, co wywołuje odpow. asym./fonet. /: dip-dippa, lubh-lubbha, ruc-rucca, maq-majja, yudh-yujjha, man-manna, dam-damma, mā-māma, samma, div-dibba, tus-tussa, nah-nayha; bez zm.: li-liya. Niereg.: jan-jāya, ja-jira/jiya/jiyya, mar-miya/iyya/mara

czas. kl. VI dodają a do prwt. -at, się nie zmienia: khīp-a, tud-a, likh-a; ale: icccha. czas. kl. VII wtrąc. nos. pd wygłos. spłgł.: munā, sinā, bhunja, chinda, bhinda, vinda, limpa, lumpa, kanta/NB, krt/, rundha, pimsa. INDIC. konc.: mi si ti ma tha /a/nti Md.: e se te mhe/mahē, mha/, vhe /a/nte/;re; pd konc./zaczyn. s. od m-a, ale pd mhe fakult. bhū bhavāmi, asi, ati, āma, atha, anti Md bhave, ase, ate, amhe, avhe, ante; 3 pl. -re socate, upapajjare, nisevare, pamuncare "odesł., uwoln.", lajjare mahe, mha w 1. pl. Mrzadkie: bhasmābhavāmahe, mannamha 2. dawn. prwt. kl. VII /rundh o tyl odrebne, że dodaje a albo i: rundhati/Iti Temat. jest i duh: do/uhati, duhanti

IMPER. konc.: mi -hi tu ma tha /a/ntu Md.: e ssu tam /a/ mase vho /a/ntam pd mi ma zawsze; pd hi zwykle ā 3m: gacchami, āhi/ahi/a atu āma atha antu Md labhe assu atam amase avho an 2' sg ssu częsta, a tworzy się ję. i od czas. poza tym używ. tylko w Act.; rzadka 1 sg M i 2 pl Md. OPTAT.

Cecha i splywa z sg. ten. i kóćówek, co doprowadza do powstania /zakonczę: eyyam/e/eyyāmi eyyāsi/e eyya/e eyyāma/ema/emya eyyātha/etha eyyam puja, częsta jest 3 sg. ha-etha

Sg. bhavēyyam, pucchēyyam, labhēyyam ānaye labhe icchēyyāmi 2gacchēyyāsi icchēyyāsi nivase 3 titthēyya pucchēyya picchēyya gacchēyya careyya icche care chinde seve bhaje gacche bhāse tare rakhe Pl. vihareyyāma viharemu vindema vasema passēmu 2 amūssareyyātha "przytom. s." samvatthēyyātha "dotrzo do końca; prowadz. do vipamuncetha vivaretha "odsian., otw." 3 titthēyyum phuseyyum tareyyum Md Sg. labhēyya muñceyya patibhāseyya 2. bhunjetho labhetho 3. labhetha yajetha rakkhetha bhunjetha bhajetha "br. udział" Pl. /1 i 2/ 3 gaccheram bhaveram Formy rzadsze: 2 sg Act-eyya, 3 sg Act. eyyāti 1 pl. A. -emasi/vidhamemasi/ 3 pl. A. eyyu /phuseyyu/ 2 sg M. eyyātho /gacchēyyātho/ IMPERF.

Rzadko używ., w Md nieco częstsze tylko 3 sg i 1 pl. Zresztą w pali ipf. zbliżyło się bardzo do aor. tem., tak że (czasami nie da się ich odgranicz. Augm. w ipf., tak samo jak w aor. i w kond., jest fakult. Końc. a splywa z końcówk. imp. tak, że daje w sumie: am/a o ā amhā attha ū/um Md: - ase at/t/ha amhase avham atthum. puch: apuccha/m/ ccho cchā cchamhā chatha cchu/chu/chum Md: apuccha/t/tha amhase

VERBA CONTRACTA kl. I

Kilka prwt. kl. I. na i (ji, nī, di "ustaw.", si "leś."), maj. tea. prs. na aya me/e te aya ściągac w e w Ind. Act., Imper. Act., Opt. A. i M. (tu z wyj. 3 sg. i pl.); tzn. istnieją tam 2eray obecne. Np. bhāyāmi nemi, naya nesi, naya neti; nayā nema, nayā netha, naya nenti Ipr. nayā nemi, naya (hi) nehi, naya netu naya nema, naya netha naya nentu Opt. n (ay) eyyāmi, n (ay) eyyāmi naye, n (ay) eyyāsi, n (ay) eyya; n (ay) eyyāma, n (ay) eyyātha, n (ay) eyyum Opt. M. n (ay) eyya, n (ay) ethe, nayetha; n (ay) eyyāthe, n (ay)

tara, eka; f DG anisssa (va), itarissā (va), ek...; L. anisssa, anāva; itarissā, i tarāva, ek... d)pubba, uttara, dakkhina tworzą Lsgm wg dekl. nom.: pubbe...; zr. jak sabba; ekacca (pl.) "kilka" NAc a/e, DG a/anā IX)Przysł. zaimk. najczęst. sa utworz. od ten. va, ta, eta, ina, a, ka: yattha, vatra; attha, atra, ettha, tattha, tatra; kattha, kutra; kahaṃ/kuhiṃ "gdzie, dok.?"; vatha; ittham; tatha, katha yada; (i) dāni; taṃ (ni); kadda; tarahi; etarahi "teraz"; karaḥi; vato; ito, eto; am etto "st., dlat."; tate "st., dlat., pot."; kuto "kwa" dep.; tava; kiva "jak? ile?" yavata "o ile"; tavata, ettavata "o t."; kittavata Przysł. używa się też pewn przypadek. zaimk. va, ta, ka, ina, i to często: vena "gdzie, ponieważ"; tena "tam, dlat." yasma; tasma; kasma; yaṃ "e, je", pon.; taṃ "tam, ho, wówczas, dlat."; idaṃ "tu, oto" kīṃ "co? czemu? jak?"

LICZBNIKI

I) Eka, dvi, ti, catu (r), pañca, cha, satta, attha, nava, d/casa; ekad/rasa, dvad/rasā, abar ted/rasa, tel; catuddasa, cu/edd.; pañcad., pannaṃsa/pann., sol/rasa, sattad/rasa, atthad/rasa, ekavāṃsa (ti), vīsa (ti), ekavāṃsa (ti), dvāvāṃsi, bāv.; tev-i, catuv-i, pañcāv-i, pannaṃv-i, pannuv-i, chabb-i, sattav/b-i, atthavāṃsa, ekumatīsa (ti), tīsa (ti) tīsa, ekat-i, dvattīsa (ti), ba-sa, tettiṃsa (ti), cātutt-i, chatt-i, cattar/līsa, tālīsa, dvecattalīsa, dvācattalīsa; catuc-īsa, cuttalīsa/cot; paññaṃsa, pannaṃsa, catu-pannaṃsa, chappannaṃsa, chappannaṃsa, sattapannaṃsa, atthavāṃsa, satthi, dvās-i, catus-i, atthas-i, sattati, catus-i, asīti, dvāsīti, dvivāsīti, caturāsīti, cullā, navuti, dve-nāi, sata, sahaṃsa, dasasahaṃsa, sataṃ. O odc. eka zob. w. (jak sīna, itara); dvi na 3 rodz.: NAc d(u)ve, DG d(u)vinnaṃ, IAbdvī(b)hi, L dviṣu; ubha: NAc-a/e, DG-i/naṃ, IAb-o(b)hi, e(b)hi, L o/esu ti masc. NAc tayo, ntr. tīni, DG tīna (ana)ṃ; fem tīssa, tīsa (ana)ṃ; na 3 r.: IAb tī(b)hi, L tīsu catu(r): NAc a. cattāre, cature n. cattari; DG catuṃnaṃ; f.: catasso, tass (anna)ṃ; na 3 r.: IAb catubbhi, tū(b)hi, tu-hi, L tūsu pañca NAc pa-a, DG-annaṃ, IAb-ahi, L-asu; jak 5 tak same reszta do 10 Od 19 do 99 to fem.: vīsa, tīsa, tīsa, cattarīsa, līsa, tālīsa, paññaṃsa itd. mają w NAc zwykle 3 zakończ.: -ā, -ā, -ā; DGIAb -āya, L -āya (ā) Licz. na -i odc. się jak rat ti i jātī (-in; (i)ya; (i)yaṃ, (i)yaṃ); sata i sah, jak dāna

II) perz.: pathama, dutiya, tatiya, catuttha, turīya, pañcama/tha, chattha (ma), satthi, sattama, satthā; atthama, navama, dasama, ekārasa (ma), bārasa (ma), tedassama, terasā, catuddasa (ma), pañcadasa (ma), solasa (ma), sattadasa (ma), atthadasa (ma), ekavāṃsa (ti)ṃ, vīsa (ti)ṃ, tīsa (ti)ṃ, cattalīsa (ti)ṃ, paññaṃsa (ma), satthi (in)ṃ, sattati (i)ṃ, asīti (iti)ṃ, navuti (in)ṃ, sata (ta)ṃ, sahaṃsa (ta)ṃ W n. i n. te ten-a; fem przeważnie -i (i wg nadi), tylko path., dut., tat. -ā, 4.: turīya; catuttha, pañcatha chattha (ma) -i/ā. Licz. przysł.: sakīṃ (pd sg.) -id, ekakkhattuṃ, dvikkh, ti- kkh; pañcak., sattak. etc. ekadhā, dvi/edhā, tiddhā, catudhā itd. ekassa, diso, tiso, pañcassā....

KONINGAONAX SŁOWOTWÓRSTWA

Tu wiele do sformułowania nie ma. T. zabrać sobie xxxxxxixxx zapamiętaj., *e i w słowt. wystarczy solidna znajomość zaimk. aby sobie napisać, bo słowotw. pal. nie różni się zasadniczo od skr. Aby to zilustrować, przytoczę trochę przykładów wybierając sułkiwy ciekawsze czy ważniejsze, a zarazem ostarę, bo sięgaj. jeszcze dalej. 1) rajja (rājya); suriya; majjhima (-dīyama); 2) mahatta (a) (vāa); 3) cōmīe; abstr. n.: dassana (a), bhavana (a); 4) abstr. f: thiti (sth-), ditthi (ags-) "pogl., teo 5) non. ag.: dātar, netar, satthar (āre-) "mistrz, n."; 6) non. act. (abstr.): nāna, kāna-mā; 7) mant (po a, as) / mant (po i, u, us itp.), jak w skr.: bhagav., rūpav., puttīa, /puttavant; pāṇīa. "głz. & zny; g. ik (i jako epitet Mary; "Z2")".

IAb ante(b)hi; DG vataṃ, vāntānaṃ; L vantesu; F bhōti, avati; V bhōti; DG bhōtiya
 N pl bhōtiyo. II)tem.-at; prawia wyłączenie pt. pr. l. fut. act., odm. n. s. jak
 10) z tym jedyn. casteps., *e w Nsg aṃ/ante; gacchat: aṃ, ante; V-aṃ, a(nte); Ac
 antaṃ; I ata, antena; Ab ata, anta, antasā, antā; DG ate, antassa; L ati, ante, antasā
 aṃhi; PLNV ante, anta; Ac ante; IAb ante(b)hi; DG ataa, antānaṃ; L antesu
 Nt. SgNV a(nte)ṃ; Pl ant(aṃ)i; f. SgNV a(n)ti; PLNVAc a(n)ti, a(n)tiyo; Uw. Rza
 dkie: Nsg a-ate i Acsg a-ataṃ; Nieco odrębnie: a) sat"ā." N sante; MAC n. anta
 IAbplm sabhi, santahi; zresztą jak gacchat; F sa(n)ti b)arahat"āw.", tyl do
 ko m, jak gacchat, ale Nsg hā, haṃ; V hanta; Npl hanta, hā; c) nahat: Nsg hā, hanta
 hā; Npl hanta, hanta, rzdz. hā; zresztą jak gacchat. STOPNIOWANIE PRZYM.

A.G. 63842

A) Przew. dodaje się w st. w. tara, w najw. tama do tem., np. pāpatara, tama; odm. jak
 przya.-a, z f. a: tara, tama; f: tara, tama; n: taraṃ, tamaṃ; B) suf. i(y)yas, ittha, do
 daw. do pierw.: pāpiya(y)as, pāpittha; gup(i)yas, gupittha; madhi(y)as, ittha (do
 madhavin). Odm. tego komp. wyżej (seyya, jak manas); sup. jak tem. przya.-a (więc pā
 pi(y)ya na 3 rodz.); C) plect. fara: itthatara, np. pāpitthatara (suf. komp. do
 sup.); odm. jak tem.-a; B) do komp. nā-vas dod. iśika, iśyāsika: pāiśika, pā
 piyyāsika, co daje sup.; odm. tem.-a; Supletyw.: antika, nedīyas, nedittha; appa
 kaniya/kan, kaninittha; pasattha "desk., wydm.", seyyas, settha; bahu, bhīyas, bhīy
 yas; sāha "ocny", sādhīya(y)as, sādhittha; yuvan, kan niyas, kan nittha; vuddha
 jeyyas, jettha ODMIANA (ZAIMKÓW I PRZYM. ZAIMK.)

I) Z. os. l. 1. i 2. os. Sg ahaṃ; Ac ma(ma)ṃ; IAb aya; DG aṃsa(m), ayaṃ, ahaṃ; L ma
 yi; Pl N ayaṃ, aṃhe, zayaṃ; Ac aṃse, aṃhe, aṃhakaṃ; IAb aṃhe(b)hi; DG aṃh(ā)kaṃ
 aṃhakaṃ; L aṃhesu, aṃhāsu; enkl.: DG Isg aṃ; Ac DGpl ne tyam: t(u)vaṃ, taṃ; Ac id.
 (3), tavaṃ; IAb t(v)aya; DG tava(m), tuyaṃ, tuyaṃ; L t(v)ayi; Pl N tvaṃhe; Ac id.
 tuah(ā)kaṃ; IAb tuah(e)hi; DG tuah(ā)kaṃ; L tuahesu; enkl. DG Isg te; Ac DGpl ve
 II) Z. wskaz. a) tem. ta "on, ten": Nsg sa, sa; Ac taṃ; I tena; Ab tassa, tṃhā; DG tassa
 L tassaṃ/ahi PLNac te; IAb te(b)hi; DG tee(ā)ṃ; L tesu; Nt. SgNVAc taṃ/tad pd
 sg.; PLNac tēni; zresztą jak m. F.: SgNV sa; Ac taṃ; IAb taya; DG tassa(ya), tissa
 (ya), taya; L tayaṃ, tassaṃ, tassaṃ, tissaṃ PLNac ta(yo); IAb tā(b)hi; DG tā(ā)ṃ
 L tāsu; Uw. W. wszystk. formach zaczyna się od t, z wyj. Nsg doṃna za m t podsta
 wić n: naṃ, naṃhi, ne, nesu, nāhi... b) tem. eta "t.": cakkieṃ jak a): esa, esa; f.
 eṣā; n etaṃ/d; PLNac eṭe; f. eṭā(yo); n eṭāni; itd. I do tego się odm. Uw. np. enaṃ
 enaṃ, eṇāya c) tem. ima, a "t.": Nsg ayaṃ, Ac imaṃ; I imā, anena; Ab iṃsaṃ
 iṃhā, aṃsa; DG (i)assa; L iṃsaṃ/ahi, aṃsāṃ PLNac iṃe; IAb iṃe(b)hi, e(b)hi; DG
 (i)esaṃ, (i)esaṃaṃ; L imesu Nt. SgNVAc idaṃ, iṃaṃ; PLNac iṃāni; zresztą jak m.
 f. SgNV ayaṃ; Ac iṃaṃ; IAb iṃaya; DG iṃissa(ya), iṃāya, aṃsa(ya); L iṃissa/āṃ, iṃāsaṃ
 iṃāyaṃ, aṃsaṃ PLNac iṃa(yo); IAb iṃā(b)hi; DG iṃā(ā)ṃ; L iṃāsu

d) tem. adu, amu "ów": Nsg aṃsu; Ac amuṃ; I aṃsa; Ab aṃsaṃ/āṃ; DG aṃdussa; L
 aṃsaṃ/ahi PLNac aṃu, aṃuṃ; IAb aṃu(b)hi; DG aṃs(ā)ṃ; L aṃsu Nt. SgNVAc aduṃ,
 Ac aduṃ; PLNac aṃu(ni); zresztą jak m; f. Nsg aṃsu; Ac aṃuṃ; IAb aṃuṃ; DG aṃuṃ
 sā, aṃuṃ; L aṃsaṃ, aṃuṃ; Pl jak u m.

LLL) Z. wzgl.: tem. ya Nsg ya; Ac yaṃ; I yena; Ab yaṃa/āṃ; DG yassa; L yaṃaṃ/
 aṃhi PLNac ye; IAb ye(b)hi; DG yesaṃ; L yesu Nt. SgNVAc yaṃ/yad pd sg.; PLNac
 yāni; zreszt. jak m; f. Nsg ya; Ac yaṃ; IAb yaya; DG yassa, yaya; L yassaṃ, yayaṃ PLN
 Ac ya(yo); IAb ya(b)hi; DG yasaṃ; L yasu IV) Z. pyt.: tem. ka Nsg ko,
 Ac kaṃ; I kena; Ab kassa/āṃ; DG ka/issa; L ka/isaṃ, ka/iaṃhi PLNac ke; IAb ke(b)
 hi; DG kes(ā)ṃ; L kesu Nt. SgNVAc kiṃ; PLNac kāni; zreszt. jak m f. SgNV ka; Ac kaṃ; IAb
 kāya, kassa; DG kassa, kāya; L kassaṃ, kāyaṃ PLNac ka(yo); IAb kā(b)hi; DG kā(ā)
 aṃ; L kāsu V) Z. nieokr.; tworzy się je dodaj. do z. pyt. ci (pd sg. ciā), (a)
 pi lub (w ntr.)-cana(ā): Nsg koci, kaci, kiñci; kopi, kapi, kiñ(a)pi/kiñcaṃ(ā);
 ci i cana(ā) doṃne dodawać i do pochodn. (tak powstają przysł. nieokr.): kadāci
 /cana(ā), kuhiṃ "gdzie?" kuhiñci/canaṃ "g. s" inna z nieokr. jest aṃstara "ja
 kiś, pewien", często spełniaj. niemal rolę zodz. nieokr. (jak eka)

VI) Z. zwr. a) rzecz. atten (rz. atuaṃ), np. dubbalo viya hutvā luddassa attānaṃ
 dassesi b) nieoda. sayāṃ, sānaṃ: sānaṃ saṃsaṃaṃ saṃsaṃaṃ saṃsaṃaṃ "upozatn.", sayāṃ a
 bhīṃya; sayam te w zio: sayanohū (epitet buddy), sayāṃkataṃ "spont."

A.G. 280

VII) Z. dzierf. a) przew. G z. os. i wekez.: maha, ayaṃ, aṃhe, aṃhakaṃ, aṃhakaṃ, no;
 tava, tuyaṃ, te, tuah(ā)kaṃ, vo; tassa, tassa; tesaṃ, tesaṃ; attano; b) przya. z. dz.:
 mādiya, māhaka; aṃhadiya; mādiya, tāvaka; sa(ka), sakiya; odm. jak przya.-a; saka czę
 ste w zio, a sa(tj-sva) przew. jako i. człon zio. VIII) Przym. zaimk.:
 a) sabba "w." Nsg e, Ac aṃ, l-ena; Ab-aṃsa/āṃ; DG-assa; L aṃsa/ahi; PLNac aṃ
 e(b)hi, DG e(ā)ṃ; L esu Nt. SgNVAc aṃ; PLNac-aṃi; Zr. jak m; f. Nsg e; Ac aṃ; IAb a
 ya; DG aṃsa, aya; L aṃsaṃ, ayaṃ PLNac a(yo), IAb a(b)hi, DG a(ā)ṃ; L aṃsu

b) tak samo s. odzien.: vissa, katara, katama, ubhaya, aṃstara "1 z 2, pew.", pa ca,
 "półn.", dal., inn., apara, aṃhara, aṃuka "ów", aṃuka "ten i. temat., taki a t."; czasem
 jednak spotyka się tu formy fleksji nom. c) wg sabba z wyj. DGLsg: aṃna, i-

tisāretī "a. pass. (estw.), exchange (grzegł), address"; vitapā vyapā rz. vapa: vyapa: cchati "doci.", vāpāyati "doci., znik."; vitā vyā vyā vijā (j.w., vi); vitud/vud: vut-thāti "(s) rise, be produced; r. out; emerge (rośn.)"; vitupa/vupa/vu: vūpāsano (j.w.); vūpasa mati "be assumed, quieted; be suppr., remov." 5) niekz się zabiega roz-ziew. wtracaj. spąg. (zob. w.), w szczeg. a, u, v, h: sadattha "a's own good", adukkhaṃ sukhaṃ veṇāṇā "indiff. f." okkakatē "from this & that abode, fr. all places", ti-(v)angika "hg 3 a. (jhāna)", suhuttthita "well risen"

DEKLINACJA

istnieje jako kateg. gram., tylko szcztak. (por. p. oczy, uszy itd.), np. to, ale zwi-uzho; d(u)ve, uwa. n. więcej za dua. (intr.), to zapewne pl. jak te; co najw. cównie wtpl. jest pochodz. pewnych dvanava jak tāpitaro od du. (równie dobrze fonet. to pl.). Cely znana dekl. nos. pal. 1) dainā pronom. w abl. loc. sg.; 2) spłynięcia w bi. pl. z ins. we wszystkich dekl.; 3) spłyn. dat. pl. z gen. też we wsz.; 4) spłyn. dat. sg. z gen. prawie wszędzie (tylko w tea.-a osobna forma dla dat.); 5) b. znaczna reduk-cja ten. spąg. na rzecz sg. oraz wpływ oddiany spąg. na spąg.; 6) silny wpływ tea.-a na wszystkie.

NB. przejście z odd. spąg. do sg. dokonuje się albo wskutek odpadnięcia spąg. końc. (parisā, vijju-), albo przez dodanie sg. (va-ā, iritvija; punktem wyjścia mogą tu być acc. sg. ad). Przypomnijmy sobie, że końc. spąg. często się zachow. w złąc. (vakkaraṇā, sappuniko, khuppipēsa, vanipētho, pa-risaṅgato...).

1) a; a. i n.: a) deyb, V. -ā, A. -ā, G. -assa, D. -assa, I. -ā, Abl. -ā/esa/ā, L. -e, -asa/ā/ahi pl. -ā (se), -ā, A. -e, G. D. -āna, I. Ab. -e (b)hi, L. -esu
b) dāna, V. -ā (ā), A. -ā; pl. -ā (ni), V. -āni, Ac. -āni e, zresztą jak a.
W dat. foray -āya używa się zasadn. tylko dla wykr. celu, zamiaru, np. pindāya cāvati "idzie po...", p. patikkasati "pocwr. po...", p. (pācā) pavisati; bhagavantaṃ dā-saṅgāya; atthāya "dla dobra...", często z hitāya, sukhaṅgāya; przygodnie skrót. -ā: astā (ya), labhā (ya) "dla korzyści, dobra..."; Ab. często zapon. -to, jak i u in. tea. udakato, aggito N. pl. nora. ā (a.), āni (n.); ā e i ā (w a. gba) rzadsze; I. Ab. nor. āni, bhī rzadkie w prozie, tak i u in. tea. Acc. pl. intr. nora. āni (-e wg a.)
Przya. w c. n. wg deva, w r. n. wg dāna, np. pāpa.

b) -ā, tylko f.: bhariyā, V. -e; -ā; G. D. I. Ab. -āya, L. -āya (ā) pl. N. V. Ac. -ā (yo), G. D. -āna, I. Ab. -ā (b)hi, L. -āsu; Pieszcz. techiny (annā?), aabā i aabā usji wg gram. V. N., ale jest i aabā, wg słown. właśnie nora.; parisā już należy z reguły do tea.-ā, tylko jeszcze czasem szcztakowo w L. -ati (ā) -āya; przya. r. f. też tu należy, np. dighā
c) -i, f.: a) aggi N. V.; Ac. -iā, G. D. I. -iā, D. G. -ino/issa, Ab. -iā, isā/isa, L. -isā/ā/ahi, ini pl. aggayo/gi/gyo NV, A. aggi/gyo/ayo, I. Ab. agghi/hi, G. D. agginā/L. -isu. Foray rzadsze: V. sg. -e (aune, ise); G. -e (aune), L. -o (u) (kao u "pocz."), -e (gire); I. -ena (raisaena "prona."); Npl. ino (aggino, patino) Znow i przya. r. n. np. bhuri; oddziennie sakhi: sakhā, V. I. e, Ac. -āya/āna/āra/ā, I. -iā, G. D. ino/issa, Ab. -iā/ā, L. -e NVpl. ayo/āno/ino, Ac. dte /ī, I. Ab. āra/ā/hi, e (b)hi, GD āra/ā/āna, iāna, L. āra/ā/su/esu

b) a. -ī; tylko izol. na "ni, np. gāmaṇi, senāhi; odd. się czątkiem wg tea.-in (j. n.) lecz xxz L. sg. imya: NV -ni, Ac. -ni (na) ā, I. -niā, GD -nino, nissa, Ab. -niā, nisaā, nishā, L. -nisa/ā/nishi NVpl. ni, nino, Ac. dte, I. Ab. ni (b)hi, GD -niā/ā, L. -ni/su
c) ntr. i: akkhi NV Ac. akkhi (ā), I. -iā, DG ino, issa, Ab. -iā, isā, iā, L. -isā/ā/ahi, ini NVA pl. i (ni), I. Ab. i (b)hi, GD -iā/ā, L. -i/su

d) f. i: ratti NV, Ac. iā, I. Ab. DG ttiyā, tyā, cca, L. ttiyā/tyā/ ttiyā/tyā NVapl. ttiyo/ tti/tyo, I. Ab. tti (b)hi, GD -iā/ā, L. -i/su NBod tego tea. zachow. stary L. ratto "w n." jāti, Ac. iā, I. Ab. DG jātiyā, jātyā/cca, L. jātiyā/tyā/cca, tiyā, tyā NVapl. jātiyo, jāti; jātyo/cca, I. Ab. i (b)hi, DG -iā/ā, L. -i/su Nsg: ratti/ī

e) f. i; z wyj. Nsg. jak f. -ī, a nawet w N. wahanie ilocz.: nadi/ī, Ac. iā, I. Ab. DG diyā/ya/jjā, L. diyā/ya/ā/jjā albo jak poprz. NVapl. diyo (diyo), di/jjo, I. Ab. di (b)hi, GD -iā/ā, L. -i/su Od bhānāsi L: siyā/ssa/siā; sporad. w Ac. sg. iyā (deviyā), a w DGpl. iāna (nadiyāna, bhaginyāna), tzn. przejście do tea.-ā odwołanie (it)thi: NV, Ac. itthi (ya) ā, I. Ab. DG itthiyā, thiyā, L. itthiyā/iyā NVAcpl. itthiyo, thiyo, itthī, I. Ab. itthī (b)hi, DG (it)thiā/ā, L. (it)thī/su

Część przya. -a tworzy f. -ī, np. taruṇi; wszystkie imie tea. tylko tak, z tym, że przya. -i anai. do tea.-in (bhūri, f. inī); w nt. wg akkhi (Ac. sg. bhūria, NAcpl. -l (ni)).

3) -u, ū: a) n. -u bhikkhuv, Ac. uā, I. uā, DG uo, ussa, Ab. uā, usā, uahā, L. usā/ā/uhi NVapl. ū, avo, I. Ab. ū (b)hi, DG -iā/ā, L. -i/su; ale tu Vpl. zwykle -ave: bh- Foray rzadsze: Ab. G. sg. u/o: hetu, o; V. o: Sutano; Npl. -uyo, uno: jantuyo, uno; Gpl. u (n) nā: jantunā, eahunnā Tu i przya. na u, np. gāp. NVapl. ū, avo); f. wg tea.-in: garuṇi, a oddziennie s. wg nadi b) a. -ū: przeważ. przya., n. na. bhū, ānu, gū; w Nsg. ni kt. tea. wahanie ū "pabhu" pan; potężny" NV u, Ac. uā, I. uā, DG uo, ussa, Ab. uā, usā, uahā, L. usā/ā/uhi NVapl. ū, avo, I. Ab. ū (b)hi, DG -iā/ā, L. -i/su imie: veṇāgū "co zdobył najwy'szą wieżę" (budda), NVapl. uno; sabbaññū

kkhānā āruhanti/ paḍā rājaputā rāje abhisinṅanti/ aḍā pa-
nāni bhujjituṃ sivaṃ ukkhipanti/ te Gaṅgāya jalena pupphā-
ni sinṅanti/ narā viriyena puññaṃ vindanti/ Yamunā pupphā-
naṃ mālāhi sebhāti/ there tanhāya mūlā chindati/ kañña cetti-
yassa anānaṃ gomāyena limpāti/ putthe vāraṇaṃ seṇḍāya Yamunā
ya jalānā ākirati/ samānā mayā mahārāja dharmarājassa sāva-
kā/ taveva anukampāya Jambudīpā idhāgatā// paḍave purisā
maññaṃ nidhiṃ ajjenti/ kavi bhikkhūnaṃ guṇe vānneti/ brāh-
maṇe balāye tāḷake chaddayati/ narapati bhikkhū āmanteti/
lāṅsapetikā piyā patiṃ vāreti/ senapati senāya aṣṭi ganeti/
tuṃhe ucchūnaṃ rasaṃ vedayatha/ aggisānā ghaṭā chaddayāmi/
yahaṃ mama sattū uyyejemi/ narapati paḍā dhamaṇa pālaya-
ti/ kapāye uyyānaṃ phālāni cerenti/ ehe isāye tuṃhe kassā
Buddhassa guṇe na vānnettha/ tvaṃ dvīmaṃ kapīnaṃ kathāṃ na
kathesi/ aṃhe assāṃ kappema/ ācariye antevāsike pāpaṃhā ni-
vārayati// nāme Buddhāya dhir atthu Mārān/ atthiṇā nis-
sāya kākānaṃ kalāhe uppajjati/ alāṃ me madhūnā dādhiṇā ca/
dārūnā me atthe/ tāṃheke sase ekassa tālagacchassa hetthā
vasati/ vānarā paccāhaṃ Gaṅgāya pāraṃ gacchanti/ bakaṣṣā
cakkhūhi assunā paggharanti/ bhārahārakā dārūhi saddhiṃ
paccāgacchanti/ kiṃ mayhaṃ vāriṇā/ brāhmaṇe accissa upari-
sappiṃ pakkhipati/ asaccāṃ narassa na vattati/ sasena brāh-
maṇāya tilāni dātūnā na sakkā/ idaṃ vatthūṃ Buddhē ekam
bhikkhūnā ārabha katheti/ mama tīni dhanūni henti/ paribbā-
jakassa satthiṣṣiṃ aru jātaṃ// tvaṃ rājyā dhenūnā
bandhasi/ tuṃhe yāguyā sakkharānā khipatha/ sakunā vegena
bhūmīyānīpatanti/ sappurisā tutthiyā aññaṃaññaṃ sāvasanti
/chaviyā kanti parihāyati/ khattiyakāññāya citte Gotanas-
sānā pīti jāta/ sūvaṇṇāṃ sabbāsu dhātusu setthāṃ na jātiyā
brāhmaṇe hoti nāpi vāsāle ubhe pakatiyā cutā ubhe dhammaṃ
na passanti/ kāmesu ratī ha pasāsaṇiyyā dhamme ratiyā gu-
ṇānā bhāsanti/ Udenassa karenū vānuyā viḍḍi viya dhāvati/
Buddhe bhikkunīnaṃ bhikkunā ca cattāri ariyasaccāni dese-
ti/ arañhe kāsūsu piyāsiyūye jāta/ dhir atthu tāṃ yasalābhaṃ
dhanalābhaṃ ca brāhmaṇa/ yā vuttiviniḍḍatena adhammacarane-
na vā// yassete cature dhammā vānarinda yathā tava/ saccāṃ
dhamme dhiti cāge ditthāṃ se ativattati//

tuṃhe mā bhāyatha mā cintayatha natthi ve itenidānaṃ bhā-
yā/ uyyānabhūmīnā gantū cchāmi/ rathāṃ yojehi/ mā mānā pāpa-
kā dhammā phusantu/ tāta mayhaṃ pi vatthūnā kathehi/ tvaṃ nā
pi samāna kassāsu ca vāpāssu ca kassivā ca vāpivā ca bhū-
jassu/ sādhu me Gotame dhammāṃ desetu/ bhūpā sadā paḍā appa-
mādenā pārentu/ tvañca tava vadhū ca sukkena vasatha/ sāsūnā
suphānā nadiyā tīre rājyā pakarati/ devī attadānā hōhi
putte te jāte/ se te Rāhula janakā gacchassu dāyajjānā yācā-
hi/ mā senāpāṭīcaṇḍiyā kāraṇā vīnā kujjhatu/ tassa uyyāne
pañca jambūye sānti/ ehi kumārī pādūye chaddēki pātiyā ca

REDAKCJA
SŁOWNIKA WYRAZÓW OBCYCH

Warszawa, dnia 1.X.1952 r.

W. SZANOWNY PAN
PROF. DR EUGENIUSZ ŚEUSZKIEWICZ

T o r u ń
ul. Konopnickiej 20.

W załączeniu pozwalamy sobie przesłać Panu Profesorowi
56 haseł z prośbą o rozstrzygnięcie nastroczających się wątpli-
wości.

Zał. 56 haseł

Redakcja

Trujawski

yāgu atthi taṃ dabbīyā nīhara
pāṇātipātā viramaṃssu khippam
īkaḥ adinnaṃ parivajjayassu
amañjape mā ca musā bhanaṃhi
sakenā dārena ca hehi tuttha

sacāham anubhāṣāṃ na labhissāmi marissāmi / ahaṃ rāj-
 jāṃ bhūñjissāmi nātake ca bhariṣṣāmi / suṃsuṃāre maṃ
 vañcessāti khāḍissati cā / devo yadi samāṃ na vassissati
 ti kute paṇiyāṃ labhissāmi / addhā tassa abhantare lo-
 kuttara dhāme bhavissati / ace ayaṃ kuṃāre pabbajissa-
 ti sāsanaṃ ativiya vuddhi bhavissati / bahubhāṃine
 evarūpaṃ dukkhāṃ anubhavissanti / hatthine hatthinhi
 saha vane vicaranti / kiṃkare sāmānaṃ appamādena seva-
 tu / tassa sāmāne chā gēṇā siṅghayāyine henti / pāpino
 purisassa itthi dukkhinī hoti / sattughāṭine purisā
 dhammavādināṃ dhammadesanāya gacchāntu / māli sāmāni-
 yā pupphāni ca phālāni ca āharissati / mā bhāyatha tas-
 sā putte dīghajīvī hessati / leke ca rājā bhavissati
 cakkavattī / clahi divasehi tassāṃ nagare chānaṃ ghesse
 santi /

Devadattassa ācāre tehi parikkhīyate / yadā suṃsuṃāre
 mukhaṃ vivarati tadā tassa akkhinī pithiyanti / cerehi
 bhūpassa dhanaṃ coriyissati / nāvā bahūhi ratahehi pū-
 riyaṃ / kiṃ nu khe mahārāja se vane ālepena ca ālimpi-
 yati telena ca makkhīyati suṃmukheṇa ca celapattena pa-
 livethiyati / tā ca yatthiye tā ca muttā sūññāni ca bahū
 ratanaṃ tenā sabbāññussa pesiyate / dāññassa rāsave
 kassakehi maggena hariyante / tvaṃ vidūhi samāṃ katthiya
 sū / dhammāññinī pāpā kadāpi na kariyatu /
 pubbesāṃ Buddhānaṃ ānukāvaṃ sahe vāññessāṃ / esse brāh-
 mane te balaye anussāṃ talāke chaddessati / rājanpurise
 corassa ekaṃ hatthāṃ ubhe pi ca pāde chindati / ke te ā-
 cariye kassa vā dhamaṃ recessi / akaccā dante khādanti
 akaccā vippalāpanti / yaṃ na sakkā taṃ na vattati kātua
 / ke paṇāyaṃ nigredhe nāna / esse Bindusārassa putte ayaṃ
 sāmānere imassa gehassa sāmike bhavissati / akadivasāṃ
 eva sabbehi nagarehi paṇāni āgacchanti / yaṃ vinā ku-
 laputtānaṃ sāsane patitthā natthi tassa silassa ānisā
 sū ke vadissati / akudhassa ulūkassa mukhaṃ idisāṃ ku-
 ddhassa tāva kiḍisāṃ bhavissati / Gaṅgāya parasmaṃ tīre
 imo rukkhā vaddhanti / appakā te manussesu ye janā pā-
 ragāṃine / athāyaṃ itarā pajā tīraṃ evānukāvati / yaṃ
 cassa bhūñjate mātā annāṃ pānāṃ ca bhejanaṃ tenā se ta-
 ttha yāpeti mātukucchigate nare / yaṃ kiṃci dukkhāṃ
 sambhōti sabbāṃ ārambhapaccayā / ārambhānaṃ niredhena
 natthi dukkhassa sambhava /

ime attheva brāhmaṇā lakkhanapatiggahakā ahesuā / asek
 rāne sattavassāni upesathe upacchijji / bhūpe Buddhaṃ
 paṇitena khāḍanīyena parivisi / mahāsetthe pi puttāṃ
 pañcahi kuṃārehi saadhiā Tathāgatassa santike pesayi /
 udghanate appamattake pi dhūce na utthaki / tassā sā pa-

ttanañ samajjhi / vacchā gvinānā santike nāgacchiāsu
dakkhināpātho gunnā āyatanañ āsi / Bodhisatto kena-
cid asucinā anakkhite suddhā datukucchite nikkhami /
tundhe gunnā tinañ ca udakāñ ca pakkhipithā / gāve
manussānāñ mittā tī porānā isaye ahu / anāccuñ tat-
tha gandhabbā chasabassāni sattadhā / Kurañce vanāñ
pāvīsī satapātte cā dumaṅgāñhā dūre putte apānāyi /
ālaabivā karañ tassa se pallankañ samāruhi nisīdi
rājapallāñke setachchattassa hetthate // yathā matā pi-
te bhātā aññe vāpi ca nātakā / gāve ne parāñā mittā ya-
su jāyanti esadhā //
nā aññāñ kiñci āsāñkittha mahārāja / nāge bhikkunāñ e-
tan atthāñ ārocesī bhikkhave ca raññe ārocesuñ / se nā-
ge dukkhī dumaññe viṣṇuñ karitvā pakkāmi / Buddha tas-
miñ khe samāye mahābrahmacchuno sikkhāsāyāñ vedesi / yadā
mere bāvēruñ āgacchi tadā kākassa lābhe ca sakkāre
cā ahāyatha / rājā cerañ kahāpanasātēna dandesi / ahāñ
hiyye sundaratalāke sēbhanāñi uyyānāñi cā addasāñ / sa-
bhe devā manussā cā Brahmanāñ āvēcūñ tvāñ khe Brahme
sābbessāñ devānāñ setthe tī / sakunē tassāñ khane pūse
bajjhi viravī cā / antevāsī ācariyāñ pāñiyāñ ahāsi tas-
sa pāde telēna mākkhi aññēna cā pakārena tāñ upatthā-
si / Kēndāññābuddhassa kālē rattīñdivapāricchede nā pa-
ññāyitthā / sattā niccāñ Buddhañlekēnēva vicārisuñ / Pa-
bāte nēna rājā bhikkhusāñhāñ niāntesi mahādānāñ pava-
ttesi Buddhassa cā santikē pabbajji / asse uppāti nadiyā
cā pariāntīre atthāsi / (sa //
nā brahmanā ittarādassānēna viṣṇasāñ apajji catuppādāñ
āham Buddhañ cā dhamañ cā sāñhāñ cā sarañāñ gate upā-
sakkatāñ vedesiñ Sakyaputtasā sāsane //
mayā ce Alakkhāyāñ passeyyāñā tassā hātthe chindeyyāñā /
tundhe svākkhāte dhamañvināye khāñ cā bhavēyyātha serā-
tā cā / kenāñ nu khe upāyena Upāli mahākāñ āccāyēñāñ su-
khāñ cā jāvēyyāñā cā kilāmeyyāñ / imiñ upāyēna iāe dā-
rakāñ nā vināsēyyāñā / sace se yuvā aññēhi yuvāñēhi sad-
dhīñ āddhūñā gaccheyyāñā kilāntē nā hūvēyyāñ / attāñ hi at-
thāñē natthī kūtē puttā kūtē dhanāñ / nā cā khuddāñ sāñ-
ācāre kiñci yēnā vīññā pāre upavadeyyūñā / vajju vā te
nā vā vajju natthī nāsāyāñ rūhāñā / kassāyāñ sā hoti / se
tēnā puññāñ āñitā / nā kañci dāseyyāñā yassā puññāñ dāyā
natthī tāñ vāsāle tī Bruvēyyātha / tācchakā dāruñā nēma-
yanti-pāñditā pāñā attāñāñā nāmayanti / kilāntā nāñā udā-
kāñā pīvēyyūñā tī setthīñā tālāke kārēpīte /
attāñā vā kātāñā pāpāñā attāñā sākilīssatī / nā bhāje
pāpāke mitte nā bhāje purisādhāñā / bhājetthā mitteñā kar-
iyāñē bhājetthā purisuttāñā // tācchēvā vācāñā bhāseyyāñā yā
yattāñāñāñ nā tāpāyē / pāre cā nā vihīseyyāñā sā ce vācā
su bhāsītā //

che. sace tyā jāti s'uppanne bhavissa, rajjā tvaṃ labhissa, satthāra vā pi-
 taraṃ sace pālāke ke amho atthi, agaccha satthu santikaṃ gāmissāma dhammassa ca
 setāre bhavissāma, puññānaṃ kattāre pecca sukhaṃ sambhavanti, yadi se pathama-
 vaye pabbajeyya setāpanne bhaveyya, ayaṃ sūlāke mā pitaraṃ vā pitaraṃ vā bhāta-
 raṃ vā bhāginiyaṃ vā chaddiyatu, desetu satthā dhammā bhavissatu dhammassa sūti-
 tāre ti evoca brahma, sace se bhikkhu māni bhikkulāni mettēna, cittēna pharissa
 se bhinaṃ dāṭṭhā na marissa, yadi tassa nahāpitassa iṭṭhā upāsakena saddhiṃ sa-
 saggē na bhavissa sanuddamaṃ jje yeva nassissa, sace tava pitā na marissa tvaṃ
 duggatā na bhavissa, yadi me padā sama siṅgehi sadisa bhuvissasūna na kopī pānī
 māya same sundare bhuvissa, sace Brahmaḍatte tesmā kāle gūṇānaṃ na gacchissa
 sabbam gharaṃ aggina nassissa, matāpitunānaṃ pana mā matattū bhātā eva dullaḥhē
 bhātarānaṃ me rakkhatha mahārāja, Khemāya bhāttā tassā bhātā ca saḥāyakaṃ kenti,
 kena nāna pabhāvena secitabbānaṃ na secesi, pitaraṃ kālakatānaṃ sutvā na taṃ pasā-
 hate dukkhaṃ, daharā parikhī paṇḍāvanto jūti-
 manto na santi, ye dhammā bhagavatā desiyāte taṃ cakkuvantaṃ anussarantu, silāvan-
 tiye puññavantiye gunavantiye ca itthiye pāpakānaṃ vacanānaṃ na bruvanti, silāvan-
 tesu bhikkhusu, desā na dissanti, atha khe Māre pāpicaṃ yena bhagavā tenupassā-
 kamaṃ upasankamitvā bhagavantaṃ gāthāya ajjhabhāsi, balavanto va gāvā imānaṃ bhā-
 raṃ vaheyyuṃ, cāgavati purise sirī vipulā bhavati, yadā yannavā nare Bāverua t-
 gānaṃ tadā kākassa sakkāre bhāyittha, kamānaṃ nāna evaṃ phalāvaṃ hoti yathā, Baddhi
 sattassa, Sāvattiyānaṃ Anāthapindiko nāma setthi ahesi kulavā dhanavā yasavā ca
 bhariyā panassa heti yannavati kulavati silavati ca, Hiasavati mahāte zukkassa
 mūle te sabbe arahante nisīdissuṃ, cattāre mahārāja bhagavantaṃ abhivāmetvā ca
 tuddisā atthānaṃ seyyathāpi mahāntā aggikkhandhā, bhagavā ca taṃhi samāye
 bhikkhusaṅghapursakkhate, bhikkhūnaṃ dhammānaṃ deseti s'he va naḍati vaṇe, uparutā
 tesmā amatassa dvāra, ye setāvanto paṇḍicantū saddhaṃ, addasēsūna khe te pabbajitā te cere vadhēya eniyānaṃ, bhagavati te pabbajite
 enappakānaṃ dukkhaṃ ahesi, elake tinaṃ khādante tassā upari asani pāti, evaṃ san-
 te antarāye me bhaveyya, gāvesu addhānaṃ carantesu cāti etikkasi, evadate Buddha

ssa leke papam acarati / parastam pi devanam anussam apujjam paravanti / namo t
ssa bhagavato arahato sammasambuddhassa / bhikkham me deni bhete / sacce se kande
jehayya araham pi huveyya / maggena yaccham there bahuye itthiye idasa ekacca
gyantiye ekacca naccantiye ekacca ca vippalapatiye / sacce nam hadayam na
na santike ahuvissa aham tujham tam idassam / se aham vicarissami gam
gamam puram puram namasamane sambuddham dhammassa ca sudhamatam // sabhir eve
samsetha sabhi kubbetha santhavam / satham hi sannivasena setthim yacchati na
khipite // dhanam caje e pam angahetu angam caje jivitam rakkhama / angam dha
nam jivitam *King* capi sabbam caje nam dhammam anussaranti //

Redakcja

W załączeniu pozostawiam sobie przesłane Panu Profesorowi protokół z obrad IV konferencji Komitetu Redakcyjnego S.W.O.

ul. Komornicka 20

T o r u n

W. Szenowny Pan
Prof. Dr Eugeniusz Stuszkiewicz

Redakcja
Słowniki Wyrazów Obcych

Warszawa, dnia 9 stycznia 52r.

sabbalokasmiñ aparinānañ mettā bhāvaye / ahañ vīrañ vāden-
 tañ purisañ nama santikañ pakkesāpesiñ / ekacce bheriā vāde-
 nti ekacce āsārañi paññāpeti ekacce mañḍapañ kārenti / kiñ
 bhikkhūnañ dānañ dāpeṣi seṭṭhiñ / mātā puttā āraṇṇi / ā-
 guñ bhattā ca pācāpessati / sāmīhā dāse bhārañ kārapīyate /
 evaṃ sāmāneraṃ pabbājeyyātha pāthanañ kesse chārāpeyyātha
 kāsārañi vatthāni acchādepeyyātha bhikkhūnañ ca pāde vanda-
 peyyātha / na ke pi pipāsīte udapānañ khañāpeti bubhukkhi-
 te vā khe khettañ kāsāpeti / ete taye purisa mahatī sīriā sī-
 ghā pāpuniāsu / kakkātakā āha sace tvañ sarasī mañ na jāhi-
 ssasi ahañ tañ jīvitañ khañāyañ pāpessānti / Magadhānañ rājā
 Ajātasattu attāne pitarañ Biabhisārañ ghātesī / mā bhante i-
 te gacchi ekāñ pañā suttāñ mañ sāvaya Bighanikāyānañ / kiñ
 nu khe sakkhissāsi tvañ chārāvāsañ chaddetvañ /
 tasmā hi paṇḍite pesse sampassāñ attānañ attāne / vihāre kāra-
 ye ramaṃ vāsāye ttha bhikkhūte // kāyena sañvare sādhu vac-
 sē sādhu sañvare / manasā sañvare sādhu sādhu sabbathāsañ-
 vare //

sattāne divase bhagavā ācchātelasāhi bhikkhusatehi sāha ā
 jagahañ pāvisi / Aseke cattāri vassāni anābhissitte va raj-
 jāñ kīresi caṭṭhānañ vassānañ accayēna pañcāne ca vasse
 rājābhisekāñ pāpuni / tadā Tāthāgatassa nibbānate dvinnā
 vassasatānañ upari atthārasānañ vassāñ ahesi / āsekassa at-
 thāya Anāgārahāte tthāhi kājehi selassa pañīyāghāte diva-
 se divase devatā āharanti / dve ghāte aggañāhesi yā adāsi
 cattāre ca attānañ pariḥunji / bhagavā caturāsītīñ vassāni
 thatvā Kusinārāyāñ vesākha pūrnānāyāñ nibbutē / tadāhi samāye
 satta satasāhassāni pāmekkhabhikkhave tattha sāmāgānāsu /
 Tripitakāsmañ pañca Jātakasatāni catucattālīsa / ca Jātakāñi
 santi / ekekassāñ rūkkhe paññāpeti paññāpeti sakunā ti vīsa-
 ti yā rūkkhesu sakunāsāhassāñ nīlīyī / satta suttasāha-
 ssāni satta suttasatāni ca / dvāsāṭṭhi ceva suttāntā cce ssa
 yuttasānigāhe // verabhāyāni samāyate karoti nāthassa erasa-
 puttābhāvañ / aññe ca anekasate anissāse dādāti nāpāna idāñ
 // sahasāsañ api ce gāthā anāthapadasādhita / ekāñ gāthapadañ
 seyye yāñ sutvā upasāmeti // pūrnāñ ce purisa kāyira kāyira
 thetāñ punāppunāñ //

usukērena kateñā sarena māyā vidde nige tavad eva jīvita-
 kkhayañ patte / yāñ yāñ attānañ katañ vā ditthāñ vā sutāñ vā
 sabbāñ tañ ācāriyassa ārocetābhañ / Mahātiṣṣatthere sāyāñ ce
 tiyāgānañ gantvā candālekāñ disvā cetiyāchiukhe hutvā pi-
 tiā uppādetvā ākēse uppattivā mahācetiye patitthāsi / ahañ
 attāne ruciya vihārañ vā gantvā dānañ vā seṭṭhā dānañ vā
 dātvañ na labhāmi / mañssa dāraḥassa kaṭṭhāci gantvā mā dethe
 / antevasīnā kālāsseva utthāya upāhāñ eamūcivā ācāriyassa
 dāntakāthāñ dātāssāñ āsānañ ca paññāpetābbañ / sace se dese

uklāpe hetī samajjitaḥ / sacāhaṁ ajja Buddhe bhavituṁ
 sakkhissāmi ayā pāti patisetā gacchātu / setthine putte
 vithiā avaritvā mandapaṁ karāpetvā mahājānena parivute
 suraṁ pātū āradde / satthavahehi aneke magga cinnā bahu-
 ye nādiye tinnā nānadesā ditthā anekani bhāṇāni kitāni
 anekani ca kicchāni anubhūtāni / sa muni pindāya caritvā
 nagarā nikkhāma Bandavaṁ upagāte ti disvā dūte āgantvā
 rājine pativedayi / setthe same sevitaḥ sāhaye aladdhe
 rājā va vijitā rāthā pahāye eke care / rāṁā acchariyā
 disvā putte vandite / adde bhūmīyā patite bhīne ca pāpa
 kā mitta na bhajitā bhā micchā vacā na vacaniyā majjā na
 peyyā pātāpāte ca na katabbe /
 ye santi garuṇe garuṭṭhānikā va ācariyā tesū vihare āgac-
 chantesu sabbehi bhikkhave tuḍhehi utthitabbā / rāthā ye
 jehi bhē khatte raccaṁ evā majjā pāraṁ gamissāmi ti rājā
 āha / yathā ratte mahēghe suttaṁ gāmaṁ ādāya gacchati tathā
 vyāsattamanase jantuye maccu ādāya gacchati / nigarāja na
 me ty atthū api kiṁ ci māsaṁ lābhāse / bahave āsānātā
 pāpadhamā pāpehi kāmāhehi nirayā upapajjare / bale attāne
 kāmānte na vicāreti pādite pana se kāmāni rate hetī /
 ke si tvā dighāvussa khvāhā Kesalārāṇi putte tāṇi evā
 māretuṁ āragate / na jaccā vasale hetī na jaccā he
 ti brāhmane / kāmūnā vasale hetī kāmūnā hetī brāhmane /
 suppabuddhā pabujjhanti sādā Getassāvaka / yegā divā ca
 ratte ca niccā Buddhagatā satī // sabbapāpāssakarānā ku-
 salassūpasāpādā / sacittapariyēdāpanā etā Buddhānā s-
 sanā //

which by natural law became Bahmah. The Arracanese branch of the family retain the form Mrahnmah."

13) Y.-B., op.cit., p. 823a, cite: "...to the Birman king" (1795). Dalf., 1885, ne donne que Burma et Y.-B. écrit aussi Burmah // Burnah.

14) V.Y.-B., op.cit., s.vv. BEHAR, BENGAL, COROMANDEL, PECCAN, CEYLON, JAVA, SUMATRA, CAMBOJA and J. Burton-Page. The name 'Nepal', BSOSS, 1954, XVI, 592-7

compte rendu assez détaillé (ca, f. 2-9, 1956-91)

forme correcte en malais: dans aucun dictionnaire,

comme Peigu et note d'ensen, A Malay-E. Dict., 1932

II, 227

.Wilkinson, op.cit., ne note d'autres sources non plus

5

h-e des Welthandels, 1928

.333/4 ("In those days of the trade with

Poz 99 , 29 ?

164

n dans les encyclopedies (3) et chez Dalgado (nom du peuple habitant) bama; On ajoute avis ne tient pas s ancienne xxxxxxxxxx (arboza, 1516) et la Y.B. et par D. ne reconetre due a un effort ai, qu'un incine bouddh des deux auteurs, de s cette appellation et yia populaire. proposer une etymol. xxxxxxxx precedents notant a est assez va s remarques de Wack. ce signe se prononce se pron. se va o, et d t a croire que Bama mira-Kasiradea et ques (PW; pw; Amarak. ?)

9. 1. Eh. d. est donne par ens "pays d'or" n a rien d tel ("The country has lo la Bhuai... applied to the "Among its mineral produ premiere place); 2) La deno KSS, mais aussi de celui rivaloir a "ile de Sumatra e region of Further India

mirrored bleed-through text from the reverse side of the page, including words like "pays d'or", "The country has lo", "Among its mineral produ", "premiere place", "La deno", "KSS", "mais aussi de celui", "rivaloir a", "ile de Sumatra", "e region of Further India".

1914

Handwritten notes:
König der Götter
König der Götter

Handwritten notes:
König der Götter
König der Götter
König der Götter

Prof. E. Sluskiwicz

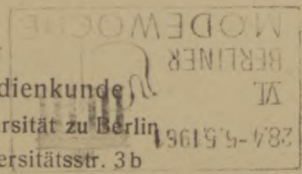
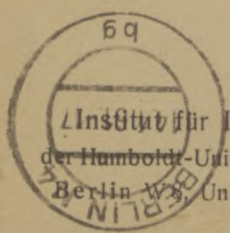
Torun

Konopnickiej 20/5

POLEN

163

cf. p. 135
cf. p. 135
cf. p. 135
cf. p. 135
cf. p. 135
cf. p. 135
cf. p. 135
cf. p. 135
cf. p. 135
cf. p. 135

L'etymologie de cette appellation qu'on trouve aussi bien dans les encyclopedies (La Gr. G., Br. Enc., Enc. lit.) que chez Y.B. (H.J., 131; 1903) et chez Dalgado (Glossario Luso Asiatico, 1919, p. 149) la fait provenir du nom du peuple habitant ce pays, a sav. M(a)ran ~~ma~~, en tant que prononcé (vulgairement) ~~ba~~ma; on ajoute encore une autre forme: ~~bra~~ma. N'oseable cependant que cet avis ne tient pas compte de la chronologie des témoignages; la forme la plus ancienne ~~xxxxxxx~~ qui se laisse constater dans les sources europ. est ~~Berna~~(arboza, 1516) et la toute premiere de la demi douzaine de ~~bra~~ma(s) citee par Y.B. et par D. ne remonte qu'a 1538 (Correa), ce qui revient a dire qu'elle peut etre due a un effort d'expliquer ce nom etranger et etrange. Y.B. note, c'est vrai, qu'un moine bouddh venait de la B. au Ceylan ~~xxxxxit~~, s'entretenant avec l'un des deux auteurs, de signait ce pays la du nom de ~~Brahma~~desa "pays de Br."; mais cette appellation moderne ne prouve rien et peut aussi ne constituer qu'une etym. populaire.

Partant de la forme deja mentionnee ~~Berna~~ je voudrais proposer une etymol. qui me semble plus satisfaisante que toutes les ~~xxxxxxx~~ precedentes. Il faut nous rappeler que la prononciation ~~du~~ ~~signe~~ notant a est assez variee en raison de ce qui suit (v. la table de ~~Buk~~ et les remarques de Wack.), a savoir que devant r commençant un groupe de consonnes ce signe se prononce e; c est a d. que p. ex. le mot que nous transcrivons ~~serva~~ se pron. ~~serva~~ o, et de longue date bien entendu (Wack.). C est ce qui nous conduit a croire que ~~Berna~~ rend skr. B(h)ama, forme raccourcie de B. ~~desa~~ (cf. p. ix. ~~pas~~ira-Kashiradesa et maint autre) "pays d'or"; bhama "or" est note par des lexiques (PW; pw; Aarak.?) et, ce qui est sans doute tout aussi important, le compose B(h).d. est donne par dans son livre Bharatavarnanam (1900, p. 1). Le sens "pays d'or" n'a rien d'etonnant: 1) ce pays la passait depuis longtemps pour tel ("The country has long been known to the people of India as one of the Savarna Bhumi... applied to the delta of the Irawadi" (Balfour, v. 1, p. 525 b); (Et. 528 a: "Among its mineral products may be named gold, silver, iron...") l'or tenant la premiere place); 2) La denomination Suvarnabh., connue non seulement de l'auteur du KSS, mais aussi de celui du Jatakan., donc tres ancienne, et prisee autrefois equivalent a "ile de Sumatra (MW.), est regardee aujordh. comme designant "the entire region of Further India

which by natural law became Bahmah. The Arracanese branch of the family retain the form Mrahmah."

- 13) Y.-B., op.cit., p.823a, cite: "...to the Birman king" (1795). Balf., 1885, ne donne eue Burma et Y.-B. écrit aussi Burma (// Burnah).
- 14) V.Y.-B., op.cit., s.vv. BEHAR, BENGAL, COROMANDEL, DECCAN, CEYLON, JAVA, SUMATRA, CAMBOJA and J. Burten-Page, The name 'Nepal', BSOSS, 1954, XVI, 592-7 (et en outre mes remarques critiques dans un compte rendu assez détaillé relatif au SĪG de J. Staszewski, 1948; Onomastica, f. 2-9, 1956-91)
- 15) Op.cit., p.693, H. Stiller me renseigne sur la forme correcte en malais: il considère la forme Paigu, qui n'est pas trouvée dans aucun dictionnaire, comme inexactement notée (le correct Pegu/pegu comme Peigu et noté d'une manière inexacte) et renvoie à Wilkinson, A Malay-E. Dict., 1932 (Pegu, Pegu, Pegu). II, 227
- 16) Ibid., p.914. D'après le renseignement de M. St. Wilkinson, op.cit., ne not pas Tanahsari et ce nom ne se trouve pas dans d'autres sources non plus
- 17) Yule.-B., op.cit., p.34 (et Wilk-n, op.c., I, 44). 5
- 18) V.p.ex. Balfour, t.I, p.67a, ou M.G. Schmidt, Gesch-e des Welthandels, 1928 p.69, ou encore V.A. Smith, The Oxf.H.of I., 1923, p.333/4 ("In these days the town of Malacca (....) was the principal emporium of the trade with the Spice Islands and the Far East (....) In 1511 its possession carried with it the control of a vast commerce".
- 19) Wilk-n, op.c., I, 128. Comme Berma signifie aussi (ibid.) Brahma, on se demande si cette homonymie n'a pas déjà été pour rien dans l'histoire du nom en question. Mais ceci est une question à part.
- 20) Pour d'autres exemples v. la liste donnée (sans les correspondants sanskrits) par E.O. Winstedt, 1939, Malay Gr., p.22 ou bien G. Kahle, Indones. Forsch-en, 194, p. Pour derma, v. aussi Wilk, T.I, p.276
- 21) "ins., ibd.

Il serait intéressant, cela soit dit par parenthèse, d'apprendre si (et comment) le marchand de Venise qui parvint à la B. en premier Européen aux environs de 1498 (v. Enc. Brit., 1956, t.4, p.427b) désignait ou appelait ce pays.

Cf. aussi: "Burma lay off the beaten track and her goods could be bought in Malacca (....) But two places lay near the track: Martaban and Tenasserim (....)", The C.H. of I., v. III, 1928, p.556

Burma of Burma (1798, p.52), on peut penser qu'il s'agit de ce pays que je présente ici

A vrai dire, la finale (-ia) est une déviation, et non un complément de

Bahmah

which by natural law became Bahmah. The Arracanese branch of the family retain the form Mrahnmah."

13) Y.-B., op.cit., p.823a, cite: "...to the Birman king" (1795). Balf., 1885, ne donne que Burma et Y.-B. écrit aussi Burma (x) // Burnah.

14) V.Y.-B., op.cit., s.vv. BEHAR, BENGAL, COROMANDEL, DECCAN, CEYLON, JAVA, SUMATRA, CAMBOJA and J. Burten-Page, The name 'Nepal', BSOSS, 1954, XVI, 592-7 (et en outre mes remarques critiques dans un compte rendu assez détaillé relatif au SIG de J. Staszewski, 1948; Onomastica, f.2-9, 1956-91)

15) Op.cit., p.693. H. Stiller me renseigne sur la forme correcte en malais: il considère la forme Paigu, qui n'est pas trouvée dans aucun dictionnaire, comme inexactement notée (le correct Pegu perçu comme Peigu et noté d'une manière inexacte) et renvoierait être à Wilkinson, A Malay-E. Dict., 1932 (Pegu, Pegu, Pegu). II, 227

16) Ibid., p.914. D'après le renseignement de M. St. Wilkinson, op.cit., ne not pas Tanahsari et ce nom ne se trouve pas dans d'autres sources non plus

18) Yule.-B., op.cit., p.34 (et Wilk-n., op.c., I, 44). 5

19) V.p.ex. Balfour, t.I, p.67a, ou M.G. Schmidt, Gesch-e des Welthandels, 1928 p.69, ou encore V.A. Smith, The Oxf.H.of I., 1923, p.333/4 ("In these days the town of Malacca (...) was the principal emporium of the trade with the Spice Islands and the Far East (...) In 1511 its possession carried with it the control of a vast commerce".

20) Wilk-n., op.c., I, 128. Comme Berma signifie aussi (ibid.) Brahma, on se demande si cette homonymie n'a pas jamais été pour rien dans l'histoire du nom en question. Mais ceci est une question à part.

21) Pour d'autres exemples v. la liste donnée (sans les correspondants sanskrits) par E.O. Winstedt, 1939, Malay Gr., p.22 ou bien G. Kahle, Indones. Forsch-en, 194, p. Pour derma, v. aussi Wilk, T.I, p.276

22) Wins., ibd.

Il serait intéressant, cela soit dit par parenthèse, d'apprendre si (et comment) le marchand de Venise qui parvint à la B. en premier Européen aux environs de 1435 (v. Enc. Brit., 1956, t.4, p.427b) désignait appelait ce pays.

Cf. aussi: "Burma lay off the beaten track and her goods could be bought in Malacca (...) But two places lay near the track: Martaban and Tenasserim (...) ", The C.H.of I., v. III, 1928, p.556

Burma of Burma (17-1778, 52), on fait
l'hypothèse pour le passage de ce nom que présente ici
(dans) l'usage d'un nom plus étroit
A vrai dire, la langue finale (-nie) et même de incerte,
de l'usage d'un nom plus étroit, qui n'est pas en contradiction
Burma of Burma

- 2) Hobson-J. ²(1903), p.131: Mran-ma ("the national name of the Burmese people, which they themselves generally pronounce Bam-ma").
- 3) D'après D.-e, Glossario L uso-Asiatico I, 1919, p.149 a, s.v. Brama, le nom provient du nom indigène maran-ma, vulgairement prononcé bam-ma; mais la forme correcte serait Bama ou Barma, mais les Port-s connaissaient déjà le mot des brahmanes (bramenes) et probablement aussi Brahma (Brama) / ce qui veut dire que la forme correcte a été défigurée sous l'influence de ces deux mots/.
 A noter que D. cite deux passages de F. Pinte (1545), ce qui complète les citations de Y.-B., mais ne peut citer Brama pour aucune source antérieure et donne pour Berma la même citation qu'on trouve chez Y.-B., à ceci près qu'il cite l'origi (1516) nal et qu'il ~~amx~~ remplace deux phrases de Y.-B. par une autre où Berma se répète.
- 4) Cf. B. Bühler, Leitfaden f. den Elementarcursus des S-t (1909), Schrifttafel, Die Aussprache der Buchstaben ("Nach der Aussprache der Maratha Brahmanen welche in ganz Indien als die beste anerkannt wird....") 1, l.
- 5) J. W-l, I, 1896, Aind. G-k, § 3. 6) Cf. p. ex. M.-W., A S.-E. D., pw. et R. Schmidt, Nachträge..., 1928: s.v. 7) 1905 (Trivandrum), p.1 n.4: "Modern Burmah. means 'gold'. The /suvarnabhumi' to which Aseka sent missionaries seems, therefore, to be modern Burmah as identified by Beal".
- 8) E. Balfour, The Cyclopaedia of India..., 1885, I, 525 b: "The country has long been known to the people of India as one of the Savarna / Rhumi, which Europeans render the Golden Chersonese, and applied to the delta of the Irawadi"; and 528a: "Among its mineral products may be named gold, silver, iron.."
 (l'or tenant la première place). "Savarna n'est ou'une faute t-impressionnée puis que T. III donne comme mot typique SUVARNA (et la-dedans: Suvarna Bhumi of the ancient writers, is the non pas SAVARNA, mais modern Thatun, on the Sitang river"; cf. aussi THATUN, où l'on dit: "supposed to be the Suvarna Bhumi..."; ~~mais~~ a noter, peut-être, -ver- comme parlant en faveur de ce que je viens de dire à propos de la prononciation de l'ar-tautesyll-e).
- 9) Cf. les renvois dans PW, s.v. suvarnadvipa, et chez M.-W., s.v. s.-bhumi (R. Schmidt n'ajoute rien). Et cf. S. Levi, Pour l'histoire du R-a (JA, extr., 1918), p.74: "...la Khryse Khersoneses "la Presu'île d'Or" (=Suvarnabhumi), c'est-à-dire la côte birmane".
- 10) "The entire region of F-r I-a": S. R. Sharma, Ancient I-n History and Culture (1949), p.153. was known to the ancient Indians as 'Suvarna-bhumi', and the islands were distinguished as 'Suvarna-dvipa'. Aseka sent his missions here as well as in other directions" p.153/154.
- 11) Bal Bouwp. cit., p. 228, s.v. ARAKAN: "The Arakanese and Burmese are of the same race, and have the common national name of Myam-ma, which is changed to Burma in European tongues. It is, however, a comparatively modern appellation for the several tribes which conjointly form the nation". Y.-P., l. cit., communique "the view of Bp. Bigandet and of Prof. Forchhammer, supported by considerable arguments, that Mran, Myan, or Myen was the original name of the Burmese people, and is traceable in the names given by them by their neighbours; e.g. by Chinese Mien (and in Marco Polo); by Kakhvans, Myen or Mren (.....) Prof. Fer considers that Mran-ma (with this honorific suffix) does not date beyond the 14th century (...). Mr. St. John suggests that the word Myamma is derived from myan 'swift', and ma 'strong', and was taken as a sobriquet by the people at some early date, perhaps in the time of Anawrahta, A.D. 1150/. Je tiens à ajouter que d'après "Inscriptions of Burma, I, éd. par une Tin (Oxford, Univ. Press). "The name Mranma first appeared in an inscribed description of A.D. 1190" (rapport de M. Hla-pe, directeur du Department Little East, London renseignements aimablement donnés à une de mes anciennes élèves, Mme J. Mak-a, par le Dep. , dirigé par M. Hla-Pe, docteur es lettres); toutefois, on peut douter si ce terme désigne la le pays entier ou "la nation" (cf. supra n. 11) Le dit Dept informe aussi que Bama est une forme "in colloquial use" et que "from it the Eur-an Burma may have evolved", ce qui ne cesse pas de me sembler douteux. Une explication assez détaillée est donnée par St. A. St. John R. F. /-Reverend Father? Marlborough's Burmese Self-Taught/ 1936/, p. 64 n.: "the original tribe was Mrahn or Myahn, which was converted by the monks into the Pali form Mrahma".

Soon after 1500 the opening of the sea routes brought the Talaiings' race great prosperity. Burma lay off the beaten track and her goods could be bought in Malacca. Her spices were few, and her finished articles crude. But two places in Burma lay near the track: Martaban and Tenasserim. These commanded short cuts over the hills to Siam, saving a dangerous sea voyage. Martaban sold the produce brought down the Salween and Irrawaddy rivers, and in 1519 the Portuguese founded a trading station there which lasted till 1613. Tenasserim, which belonged to Siam till 1760, commanded an even better overland route, and the Portuguese had a settlement there till 1641. The Portuguese imported Euro clothes and velvets, and exported rubies, lac, wax, ivory, pean horn, lead, tin, Pegu jaks (Martabans), and long pepper, which grew in the moist forests of Ten-in; they exported also pepper from Achin, camphor from Borneo, and porcelain and scented woods from China, brought by the junks for sale in the Talaiing ports. There was no coinage, but goods were weighed against lumps of ganza, an alloy of lead and tin which passed as currency. Nikitin, a Russian from Tver, who travelled in the East about 1470, mentions pegu as 'no inconsiderable port, inhabited principally by Indian dervishes. The produce derived from thence are sold by the dervishes, which it indicates that then, as now, the merchant community was largely foreign.

(The Cambridge History of India, v. III, Turks and Afghans, 1928; p. 556).

London 1695/

- 1) Faria y Sousa (Stevens), The Portuguese in Asia; Couto, Da Asia; Whiteway, Rise of the P-ese Power in India, 1497-1550; London, 1899.
- 2) Anderson, English Intercourse with Siam, in the Seventeenth Century. London 1890.
- 3) Major, India in the Fifteenth Century. London 1857.
 rozdział ten o Birnie: Burma, A.D. 1287-1531/
 następny: Ceylon, A.D. 1215-1527/

167

*Je crois que mon avis est conforme à quelque
 page 1° sur la forme du nom de la B. en hindi,
 à son Paganisme (Baram); 2° sur le fait même
 de l'origine du B. dans le*

*On prétend que le B. a été désigné par le nom
 en bengali B. p. crob. 1957, p. 9016*

Burmese: Myāhān māh, or Bāh māh
The word Myāhān māh is seldom used
though it is the classic name. The original
tribe was Krāhn or Vāhān māh, which by
natural law became Bāh māh. The Ar-

[V Myāhān, which was converted by the
monks into the Pali form Krāh māh,

vacanese branch of the family
retain the form Krāh māh

(Marlborough's Burmese Self-
Taught

R. F. St. J. St. John, London; [1936],
s. 64 prappi

၆၅၁ or ၁၁၅၁

၆၅၁ or ၁၁၅၁

L. G. Bayel. (Birmanie) 1936
The Sh-ee Ox / E. J. 3 (1947) a note
des étrangers en Birmanie
ma, bien qu'il contienne quantité
de noms propres, p. ex. Bengala
(est en tant que premières mentions
de plusieurs termes, tel que
B. light etc.) Il en est de même
des grande O. & D. (v. I, 1933)

Griff, p 915 a le pays que les habitants
appellent Baruna...

les Birmanes, qui s'appellent eux-
mêmes Irramma ou Myanma
(916 a)

Barma, Barma, ex. Barma (Indy
Gr. B, 16 (1953, II, 472 a)

+ Hindi + JP. Birmanas

Peyron Arden, Tenasserim

Ann. Brit. (1956) t. 4 427 b The first
European to reach Burma was a
merchant of Venice, c. 1435,
The Portuguese arrived in 1511

(D'Albuquerque (1, 532 a) 1510, invasion
and capture of Goa. He next
directed his forces against Malacca
ca, which he entered after a severe
struggle → Gr. B. II (1929/15
246 b/-)

Myanma est le nom de
i Birmanes donné à se
otessi, at loro paese, e
alla loro lingua (VII, 1930,
72 a)

w Akademii Medycznej w Gdansk u oddział neurologiczny z powodu
zaniku pamięci w roku 1958.

Licząc się z tym, że pan Kolega próbie mojej zadość
uczyni, załączając ucałowanie rączek dla Pani

ściskam G_o serdecznie i całuję

Rudolf Radlowski
Adwokat

Radlowski

Son. Hala.

*Dot. S. Dietl,
Pierwsza / Brzo*

87 Sprawa się komplikuje przez to, że mi w parady włązi
raczej nieoczekiwanie (ex post widzi, że były pewne drobne
indicia) sam Brahma(n) i psuje mi szyki złościwie. Efekt
ten, że mi potrzebne są informacje dodatkowe (np. czy jest
tam derma, nie "skóra", znana w Europie ze złośliwej pochodze-
nia.. greckiego, lecz "prawo, obow., cnota, zasługa rel. czy
mor." itp., ewent. przez B jako pesonifikacja; oraz np. ger
ma "gorąco, "ac" itp.; ale dla wszelkiej pewności trzeba by
właściwie jeszcze znaleźć wyraz sanskrycki, który by wyglą-
dał dokładnie tak jak Br. z wyjątkiem początk. b, tylko to
b. trudne, a jego przetrwanie tam b. wątpliwe).

24/10
1904

87 Sprawy się komplikuje przez to, że mi w parady wzięli
raczej nieoczekiwanie (ex post widzi, że były pewne drobne

x-rite colorchecker CLASSIC

liwie. Efekt
(np. czy jest
ośmi pochodze
uga rel. czy
oraz np. ger
ści trzeba by
tóry by wyglą
k.b, tylko to

24/12
190